

ВЕЛИКА СРБИЈА

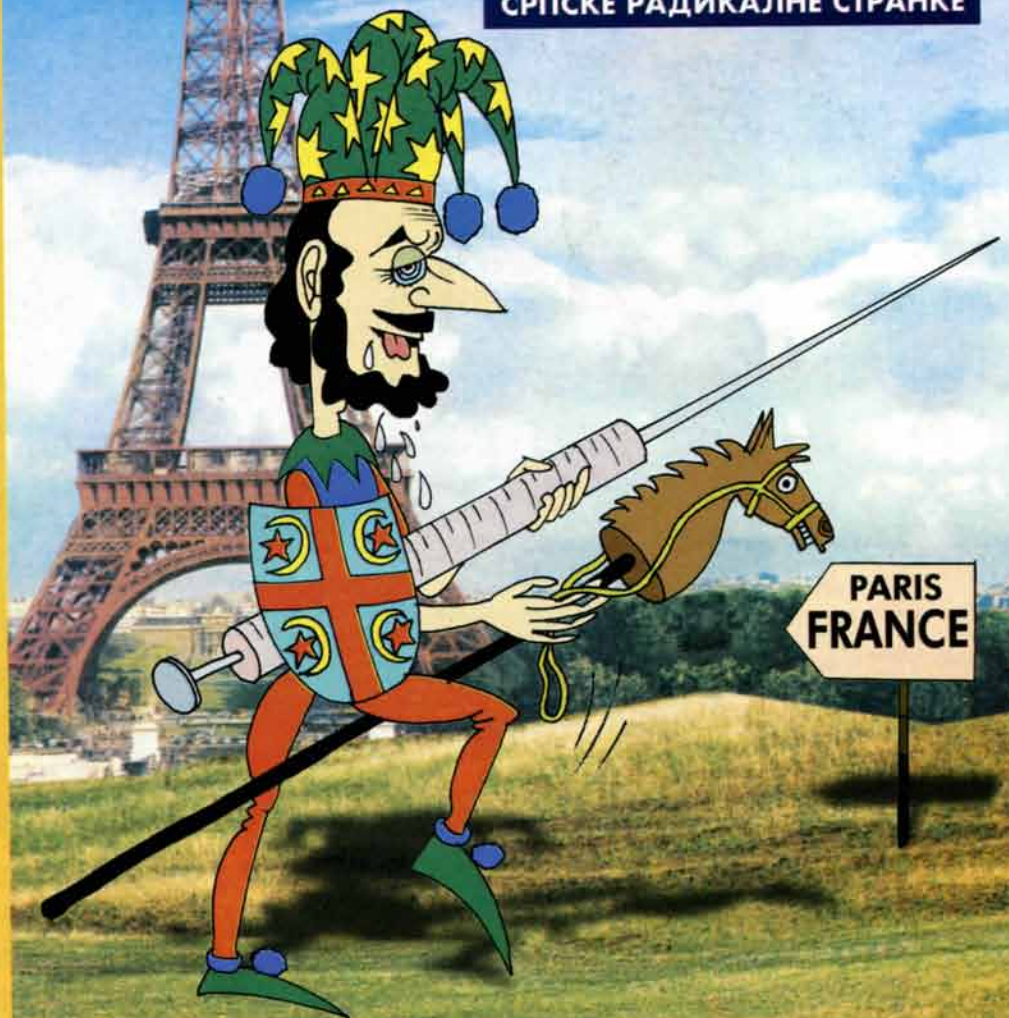

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ • ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, ФЕБРУАР 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 615

ПОСЛЕДИЦЕ ДРОГИРАЊА ВУКА ДРАШКОВИЋА

АНАЛИЗА ЕКСПЕРТСКЕ ГРУПЕ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЗЕМУНСКЕ НОВИНЕ

ЗЕМУН, ФЕБРУАР 1999. ГОДИНЕ

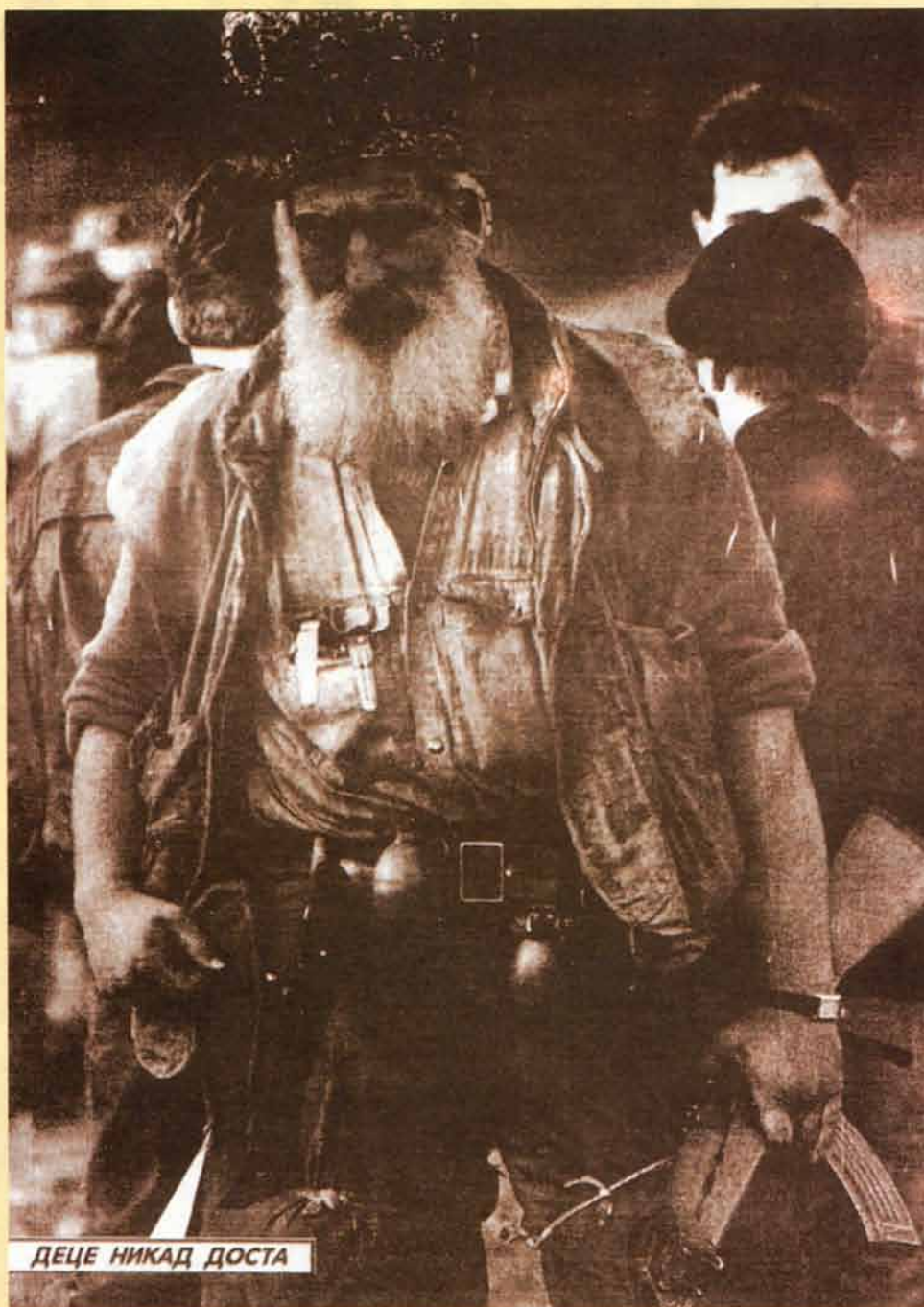
ГОДИНА X • БРОЈ 235 • НОВА СЕРИЈА БРОЈ 76
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

СРПСКА РЕЧ

СЛОБОДНЕ НОВИНЕ • БРОЈ 116 • 30. ЈАНУАР 1995. • ЦЕНА 3 ДИНАРА

ПОРАЗНО

НЕКОМ РАТ НЕКОМ БРАТ

ДЕЦЕ НИКАД ДОСТА

"Српска реч", гласило Српског покрета обнове, чији је директор Даница Драшковић, у броју 116, од 30. јануара 1995. године, објавила је недолучну фото-монтажу Његове светости патријарха Павла. Такво скрнављење поглавара Српске православне цркве је без преседана, испод сваког цивилизацијског нивоа. Ако је и од "верника" Вука Драшковића, много је.

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Јасна Олујић

Редакција:

Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић, Јадранка Шешел,
Жана Живаљевић, Огњен Михајловић,
Весна Арсић, Коста Димитријевић,
Ивана Ђурић, Драгољуб Стаменковић,
Велко Дукић, Александар Вучић,

Секретар редакције:
Љиљана Михајловић

Технички уредник
и компјутерски прелом:
Северин Поповић

Дизајн колора:
Борис Ступар

Лектор:
Зорица Илић

У припреми овог броја учествовали су:
Миодраг Драгутиновић,
Небојша Стефановић

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Драган Годоровић, Ратко Гонди,
др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчевић, Владимир Башкот

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Штампа:
НИГП "АБЦ-ГРАФИКА" д.д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Трг победе 3,
11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104 од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Репуб-
лике Србије 19. августа 1991. године да-
ло је мишљење број 413-01-551/91-01 да се
"Велика Србија" сматра производом из
Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеје
10. за чији промет се плаћа основни порез
по стопи од 3%.

Деветогодишње бивствовање Српског покрета обнове и његовог лидера Вука Драшковића на политичкој сцени Србије извргло се у комично финале уласком ове "заклете" антикомунистичке странке у Савезну владу. Класична "нушић-јада", међутим, овим није и окончана, јер је пауновско шепурење високих функционера Српског покрета обнове, који су свој искрзани углед трамили за мрвице са "трпезе власти", тек онај прави изазов за будуће комедиографе.

Било како било, једна битка која је заводила лаковерне и неуре, беспотребно и бескорисно им исцрпљивала снагу и веру у боље сутра, неславно се завршила, увелећи истрошене хероје у нову параду. И тако је и еволуција појела своју децу.

Тешко да има бољег сведока од времена и потпунијег сведочанства о странкутицама једног вође од онога које је пред вама, на страницама овога броја "Велике Србије". Педантно је украдено од заборавља све што је бојило политичку стварност наше земље у периодима најтежих искушења. Са данашње дистанце, страначка саопштења Вука Драшковића и Српског покрета обнове, као реаговања на појаве и догађаје, најубојитије демантују њиховог писца, чије амбиције нису биле само политичке, већ и пророчке и визионарске. Она су и доказ о интуицији губитника, који до коначне капитулације и себе и своје следбенике мора да заваљава обманама, како не би прозрели да их је, у ствари, одвео на слепи колосек.

При том, ова хронологија није само патетична; на моменте луцидни Вук, ако је онда када су његови одговори емитовани и остао несхваћен, онда данас, док се изнова ишчитавају, своју проређену публику заиста може од срца да насмеје. Прилози Српског покрета обнове смешној страни историје концентрат су политичког шарлатанства, неозбиљности, острашћености, а овакви рецепти вазда су произвођили, на једној страни губитнике, на другој - преварене.

Жана Живаљевић

Оснивач и издавач
Скупштина општине Земун

За издавача:
Стево Драгишић

Главни и одговорни уредник:
Огњен Михајловић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Маринко Марић

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Ивана Борац

Редакција:

Дејан Анђус, Весна Арсић,
Драгана Глушац, Ивана Ђурић,
Жана Живаљевић, Наташа Жикић,
Дејан Лукић, Јасна Олујић,
Весна Марић, Северин Поповић,
Стана Станојевић, Емил Бели,
Драган Перић, Зорица Стојановић

Лектор:

Загорка Јоксимовић

Фоторепортер:
Крсто Голубовић

Техничко уређење
и компјутерски прелом:
Северин Поповић

Дизајн колора:
Борис Ступар

Сарадници редакције:
Љубиша Давидовић,
Коста Димитријевић, Бранко Надозева

Председник Издавачког савета:
Владимир Смиљанић

Издавачки савет:
Владимир Башкот, Годор Бошковић,
Стево Драгишић, Миодраг Матић,
Ратко Павловић, Милан Срдић,
Саша Цупин, др Војислав Шешел

Шеф дистрибуције:
Зоран Мијоковић

Шеф маркетинга:
Славина Дух

Илустрације и карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Штампа:
НИГП "АБЦ ГРАФИКА" д.д.
11000 Београд,
Влајковићева 8, тел. 3240-551

Редакција прима пошту на адресу:
СО Земун-Земунске новине
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Земунске новине су уписане у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 891 од 20. марта 1989. године.

Министарство за информације Републике Србије 12. марта 1991. године дало је мишљење број 413-01-335/91-01 да се Земунске новине сматрају производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1 алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ГЕНЕЗА ПОЛИТИЧКИХ АКТИВНОСТИ
СРПСКОГ ПОКРЕТА ОБНОВЕ И ВУКА ДРАШКОВИЋА

ПОЛИТИЧКО ШАРЛАТАНСТВО СПО-а И ВУКА

Анализа експертске групе Српске радикалне странке

Српски покрет обнове, данас, девет година после узлета из гнезда српске опозиције, руковођен болесним амбицијама свога лидера Вука Драшковића, показује класичне симптоме нездорелог чеда, од кога се могу очекивати само проблеми. Да би се несташно дете примирило, кад нема друге, пружи му се шећерлема, и то је, нажалост, у овом случају, не само родитеља, једини спас. Како "васпитне" мере нису уродиле плодом, тако је актуелна власт решила да вешитог јуношу скине с врата контролисаним попуштањем, те је данас Вук Драшковић "унапређен" местом потпредседника Савезне владе, уз Момира Булатовића. На месту му тек ретки могу позавидети, али то је епизод вишегодишње агоније надалеко чувеног опозиционог превртача и странке коју је на својим беспуњима десетковао и проредио од свих оних који су могли да му помраче славу.

У овој генези политичких активности Српског покрета обнове, или је можда примереније рећи, Вука Драшковића "црно на бело", документовано су изнети сви битни и наизглед мање битни моменти који пластич-

но дочаравају галиматијас најчешће поданичких и анти-српских замисли планираних за наше поднебље и портрет каријеристе, чија се амбиција морала задовољити "другим ешеленом".

Има и детаља који су нам сигурно промакли, који подупиру ову грађевину на песку, у чију су трајност многи били склони да поверују.

Неумољиво, како само документи могу да сведоче, они слажу мозаик обмана, којима се руководство ове странке послужило ка свом "успону ка врху", негујући макијавелизам "у јагњешој кожи". На том путу нису се бирала средства. Мала цена често је бивала и отаџбина. А цех је најчешће испостављан онима који су се трудили да такве рачунице и планове осујете. Из ових докумената, који данас говоре са оне неопходне дистанце, коју бистри време, постаје и кристално јасно зашто се круг "непријатеља" Српског покрета обнове сужавао и вазда стегао само око једног врата, врата главнога ривала, Српске радикалне странке и др Војислава Шешеља.

Српски покрет обнове

Српски покрет обнове је данас једна од владајућих југословенских странака. Српски покрет обнове постао је једна од југословенских владајућих странака, не својом популарношћу у Југославији или, решимо, Републици Српској (у тој српској држави добио је свега неколико десетина гласова), већ захваљујући чињеници да је, између осталог, Српски покрет обнове у идеолошком погледу толико, напредовао, да је од странке која се залагала за стварање великосрпске државе, преко партије која се борила за признање суверенитета АВНОЈ-евској Србији и одбијање признавања новоформиране државне творевине СР Југославије, стигао до највећег квазибранитеља југословенске државе и Југословенске владе.

Наравно, Драшковић је ушао у Југословенску владу, саможртвујући се, јер у њу је унео свој велики ауторитет опозиционог демократа, са жељом да са своја још два министра, без портфеља и унутрашњу трговину, спасе Косово и Метохију. Уколико бисмо веровали Драшковићу, дошли бисмо до закључка да је он један и једини који ову земљу може да сачува и одбрани, а сви остали би требало само њему, једино Вуку, да помогну у остварењу тог циља. "Месијански" дух и понашање Драшковића никад нису напуштали, али оваква саможртов-

ност и самозлабуљеност, чак и за Драшковића, прилично су неочекивани. Разуме се, Српски покрет обнове као изразито демократска странка подржао је велику жртву свог вође Вука Драшковића, рачунајући на добру наплату великојугословенства Драшковића и његових поданика. Знају људи колико је Београд имао богатства, па рачунају да Југославија мора барем пет пута више, што ће и њихове ценове петоструко отежати.

Када је, недавно, у емисији једне београдске телевизије водитељ (непристојно дуго, том приликом, задржавши руку свог госта - показујући тиме више него очигледно да он ту није само као "објективни и непристрасни" новинар) честитао председнику Српског покрета обнове Вуку Драшковићу нову функцију - потпредседничку у Савезној влади, било је мало оних који се тог тренутка нису упитали да ли се заиста ради о истом оном Вуку Драшковићу - "краљу улица и тргова", "српском Јеремији" и ко зна како се све називао током своје 9-тогодишње "опозиционе" каријере.

Слушајући даље Драшковићево упуцање да (пре свега себе) убеди како је одлука о учешћу у Савезној влади добила безрезервну и унисону подршку целокупног Се-пе-о чланства, утисак о томе да се, заиста, не ради о истој особи, само су се појачавали.

Када је, као крунски доказ оправданости те одлуке, Драшковић "извукао"

(добро познати и већ, више него што је укусно, много пута "потезани" аргумент) - програм своје странке, јер "све то јасно пише у програму Се-пе-оа", цела је прича постала чак и смешна.

Али, да се вратимо њеном почетку.

А почетак је негде (можда случајно-ст?) у јануару 1990. када је бивши новинар, бивши шеф кабинета, Мике Шпиљка, бивши портпарол друга Роберта Мугабве, бивши комуниста и писац, Вук Драшковић, одлучио да се бави политиком.

Дошавши уз превару и крађу (што ће га као основне карактеристике стила пратити и током следећих девет година) до имена странке - Српски покрет обнове, успео је, на почетку да се (накратко) наметне својом другачијом појавом и реториком као вођа свега што се у протеклих 50-так година осећало, родило или формирало, као национално и антикомунистичко.

Захваљујући неким његовим књигама (у чему му је, у многоме, помогла тадашња власт - забрањујући их) део српског народа који се везао за Српски покрет обнове, видео је Драшковића као особу која ће га повести у коначни обрачун са "црвеном бандом" и системом који се тих година урушавао у готово свим земљама некадашњег "Источног блока".

Многима, на срећу, није требало свих ових девет година да схвате своју заблуду.

Већ (фамозног) 9. марта следеће, 1991. године, неким је (нажалост, не превеликом броју) постало јасно да организовање (рушилачких) уличних демонстрација, у којима су трагично угашена два живота, у главном граду Србије, у тренутку када је над српским народом у Републици Српској Крајини започињао страхан и крвав усташки злочин, други у последњих 50 година, није прави, а нарочито није национално одговоран потез повучен од лидера Српског покрета обнове. Те су демонстрације, осим губитка два људска живота - што никада неће моћи да буде надокнађено, ослабиле Србију у тренутку када су очи и срца српског народа расутог широм бивше Југославије, биле окренуте ка својој матици, што такође (показало се, касније, нажалост) никад није било надокнађено. Као што рекосмо, неким је ипак постало јасно да је још и тада и чак и тада (у том и таквом тренутку) Драшковићу била важнија борба за власт него угрожено српство и тежак положај српског народа на просторима где су вековима живели.

Наравно, циљ сваке опозиционе странке је да једног дана постане владајућа, али управо та чињеница обара Драшковићеву садашњу причу да су у Југословенску владу он и његова странка ушли због изузетно тешке ситуације на Косову и Метохији.

Све његове приче о "Косову - српском Јерусалиму, миту и души српскога народа" звуче лажно ако се само ставе поред било које од Драшковићевих изјава од 1991. до данас.

Он је, сигурно, једини политичар на свету који се "жртвује" улазећи у Владу јер то од њега "захтева овај тренутак". А, по чему се то, битном, разликују ови тренуци од оних када се Драшковић дивио "благим, плавим очима Алије Изетбеговића", када је говорио да хрватска шаховница треба да се вијори са книнске тврђаве или када је госпођа Даница (супруга му) Драшковић изјављивала да је њен муж спреман сваког тренутка да пође и брани муслимане (од Срба!) у Гашком. И тако даље, и тако даље, уствари - треба ли даље?

Да ли, значи, постоји права, суштинска разлика између "ових" и "оних" тренутака? Не, осим у Драшковићевој глави. Иако и сам пореклом из Херцеговине (мала то није никакав аргумент) он никада заиста није успео да из своје главе избаци "малог Кардеља" - оно нешто најцрње што је остало од комунизма у многим овдашњим главама, а то су - авнојевске границе! Он Србе који су игром случаја рођени 400-500 км западно од Србије и није сматрао Србима.

Наравно, Драшковић је сада у Југословенској влади "због посебно тешке ситуације у којој се наша Србија". Градску власт не испушта ни за живу главу, вероватно, такође, због "угроженог српства".

Као последње, али не и најмање битно, Драшковић тврди да и даље остаје опозиција! Невероватно (али, када је од Драшковића - можда и не) али он тврди да и поред све власти коју је утрабио "он остаје опозиција свему лошем у овом, друштву"!

Далек је пут превалио Вук Драшковић од "краља тргова" до југословенског вицепремијера.

На питање да ли ће прихватити одговорност за све будуће одлуке Савезне владе - Драшковић одлучно одговара: "Не"! Тај је одговор сасвим у складу са његовим карактером и моралом. Ипак и поред тог "не" - он и његова два министра и једна секретарица остају у влади Момира Будаговића.

Драшковић каже да не може да сноси одговорност за одлуке владе која није влада СПО-а. Зашто то није влада СПО-а? И на то Драшковић има одговор. "Зато што нас народ на изборима није хтео" - каже он. Кратко и јасно.

И, зато - када га већ народ није хтео он се сам угурао. Или, што ономад рече велики Србин Вук Драшковић: "Позната је она српска пословица - кад неће Мухамед брегу, онда ће брег Мухамеду"!

Тако је Мухамеле Драшковићу!

Политичка доследност потпредседника југо-влада и вође СПО-а позната је не само у оквирима њему, схватићете омиљене Југославије, већ и широм демократског света, па и код оних који су га лечили од болести која је остала непозната и њима и нама. Случајном презентацијом појединих саопштења Српског покрета обнове (није вршена никаква селекција, већ објављујемо она саопштења која су била технички лако доступна) и површни читалац биће задовољен изванредном постојаношћу (кано клисурине) и чврстином мишљења и политичких ставова групе која се окупила око

НАСАНКАНИ

месијанског вође, а која се назвала Српским покретом обнове.

Деветог марта 1991. године Вук Драшковић је са балкона Народног позоришта у Београду узвикивао: "Јуриш", позивајући српску и београдску омладину да проливајући своју крв, њега, великог, јединог и незаменљивог вођу, доведу на чело Србије. Храбри вођа се касније увек хвалио да је тада узвикивао: "За мном, јунаци", те је и предводио, наводно, острашћене младиће у борби за слободу против окупаторске полиције диктаторског режима. Интересантно је запазити да ни једна од десетина и стотина присутних камера и ни један од стотине присутних диктафона и касетофона није забележио такву Драшковићеву реченицу и такво Драшковићево јуначко држање испред органа државне безбедности.

Наравно, Драшковић је својим скуповним аутомобилом, као зец а не као вук, брже-боље побегао са лица места, не хајући за судбину младића и полицајца (случајно су сви српске националности) који су требали да продуже крвопролиће на београдским улицама.

Саопштења које објављујемо су из периода после 9. марта 1991., па све до краја 1998. године и почетка 1999. године, која на површан, али довољно аналитичан начин, одсликавају катастрофалне последице које на политички живот једне земље оставља недемократска и изразито антинационална природа квазинародних вођа и самопрокламованих месија.

Србији наметнута полицијска опција

Оставка Борисава Јовића је резултат судара две концепције о решењу југословенске кризе. Господин Јовић је био заступник недемократског начина решења које се заснивало на сили, претњи, страху и ултиматумима. Оставке и других чланова Председништва СФРЈ из Црне Горе и Војводине, уследиле су после њиховог вишедневног залагања за увођење ванредног стања у земљи, опредељујући се тако за војну опцију као будућност Југославије.

Ове оставке не сматрамо моралним и часним чином због тога што су дириговане и координиране из једног центра, са очигледном намером да се земља гурне у већи хаос и активирају етнички сукоби, пре свега у Републици Србији, како би се у њој зауставили демократски процеси.

Наредбом председника Србије господина Милошевића да се мобилише резервни састав милиције, не признајући одлуке Председништва СФРЈ, Србији је наметнута друга опција-полицијска, са циљем да се компромитована владајућа гарнитура ове Републике одржи на власти политиком пендрека чиме се још више исцрљује економска снага Србије. Зато демократске снаге Србије не могу дати подршку фактичком увођењу полицијске управе, јер за то нема никаквих разлога.

Председништво СПО саопштава да неће бити саучесник большевичке завере против Српског народа, разбијања Југославије и да ће у условима оваквог стања преиспитати оправданост учешћа својих посланика у раду Народне скупштине, а све последице сносиће режим који је још једном доказао да нема слуша за мирно разрешавање југословенске кризе, гурајући земљу у грађански рат.

Оваквом одлуком председник Милошевић је практично опкенио Србију од Југославије и тако оставио на цедилу Србе у Хрватској, БиХ и осталим деловима Југославије.

Председник СПО Вук Драшковић с.в.

(Борба 17. 3. 1991)

Тражи се оставка Републичке владе

Председник Српског покрета обнове Вук Драшковић упутио је писмо Народној скупштини Републике Србије у којем тражи оставку Републичке владе. Посебно се инсистира на смењивању, односно оставкама министара унутрашњих послова Радмила Богдановића и министра индустрије Душана Матковића.

Учесници мирних демонстрација нападнути су хемијским средствима, оклопним возилима, воденим топовима и другим средствима што је изазвало нужну одбрану нападуних. Уколико је и дошло до прекорачења нужне одбране код појединих учесника мирних демонстрација, узрок је агресиван и осيون напад органа безбедности који су добили налог да туку демонстранте колико желе и да због тога неће одговарати.

(Борба, 18. 3. 1991)

Српски покрет обнове и вођа лично, су непосредно после окончања 9-тог мартовских рупничких демонстрација захтевали смену комплетног војног врха, а посебно Боркава Јовића због тога што су се на улицама Београда појавили војни тенкови и транспортери. Међутим, оставке припадника државног и војног врха тадашње Југославије, нису задовољиле његово месијанско величанство - Вука вођу. Одједном, смена војних челника је значила победу полиције, због чега би Драшковић требало да повуче своје посланике (не баш велики број) из Народне скупштине Републике Србије.

Занимљиво је да Драшковић и Српски покрет обнове тада жалеле за Србима у Хрватској, Босни и Херцеговини и другим деловима Југославије, а први су, и то острашћено, захтевали признање суверенитета Брозовим републикама у њиховим авнојевским границама и готово све време сукоба у некадашњим западним федералним јединицама били на страни, директно и индиректно, српских непријатеља.

Завера против истине

СПО оплужује престоничке јавне медије за минимизовање захтева митинга, ниподаштавање говорника и умањење броја присутних. "Политика" се чак усудила да објави цифру од само 15.000 демонстраната.

На жалост и срамоту Србије, онако како се понашала режимска полиција 9. марта јуче се понашала режимска штампа и телевизија, нарочито "Политика". Комунистички уредници су обавили срамни задатак понижавања и својерсног батињања истине и учесника демонстрација.

Председништво СПО је једино задовољно извештавањем телевизије Студио Б и омладинског радија Б-92, а режиму и његовим поклицарима у "Политици" поручили су да ће ускоро на Трг слободе УСДО извести пола милиона људи - поборника демократије, ако не буду испуњени сви захтеви опозиције.

ТВ Београд је за митинг акредитовала 109 својих новинара и техничког особља, али уместо директног преноса за грађане Србије, вршен је интерни пренос за руководство Србије, а јавности су сервирани само штури извештаји.

(Борба, 11. 6. 1991)

Сведочења Митевића, Шестакова и Штуле

СПО тужи да су правила за представљање посланичких кандидата јесенас на ТВ Београд напрасно измењена. Једна су правила, наиме, како СПО тврди, достављена 3. октобра 1990. Скупштини Србије, а 15. октобра републичкој скупштини РТВ Београд достављена измењена правила уз, наводно, сагласност тадашњег програмског савета РТВ Београд.

(Борба, 13. 6. 1991)

Драшковић је од почетка своје неополитичке каријере, завршивши школу код Шпиљка и Мугабеа, био фасциниран медијима, посебно онима који нису одмах и безрезервно разумели и прихватили његову улогу вође спаситеља и мученика који би се доласком на власт жртвовао за све нас (као друг Тито, ишао би од куће до куће и покривао шишире и шиширке).

Наравно, увек и једино је био задовољан онима који су детаљно извештавали о сваком његовом потезу, као што је то Студио Б чинио 91. године, али ни то му није било довољно, па Студио Б 98. и 99. године, само што не даје скраћени снимак и репортажу обављања његових физиолошких послова у тоалету, за шта је вероватно једини разлог чињеница да вођа Вук преферише директне преносе, а тонци и видео миксери ТВ Студија Б још нису спремни за подухвате такве врсте. Како сазнајемо; водокотлић господин Драшковића прави велику буку.

Посебно поглавље у борби за победу демократије и објективног информисања у нашој земљи представља Драшковићев обрачун са Милом Штулом, коју је прогласио јединим кривцем за свој из-

борни пораз, пошто је, наводно, изми-
слила његову непостојећу вилу на Жене-
вском језеру. Заборавио је да подсети гра-
ђане Србије да је само неколико дана и
недеља Драшковић први поменуо баш
ту, Женевску вилу. Заборавио се човек,
или је бука од водокотлића ипак преве-
лика.

Истина је другачија

У поменутом тексту нетачно је, ка-
же Богољуб Пејчић, да сам "изјавио
саучешће словеначким и хрватским мај-
кама". Рекао сам да "у овом лудом време-
ну и лудом рату, испред СПО-а, изјављу-
јем саучешће свим српским, словенач-
ким, хрватским и свим другим мајкама
које су изгубиле своје синове", објашња-
ва председник СПО-а.

(Борба, 1. 7. 1991)

ше нема и не заказујмо изборе док траје
рат".

(Борба 25. 9. 1991)

Мир ће разоткрити кривце

Сва режимска испитивања јавног
мнења показују да више од 80 одсто гра-
ђана Србије непоколебљиво стоји иза
Слободана Милошевића и Војислава
Шешеља. Ако је тако, онда су њих двој-
ца и њихове присталице главни, запра-
во и једини, кривци "штетног утицаја ог-
ромних размера".

Тада ће стотине хиљада унесрећених
Срба у Хрватској сазнати да су их у по-
страдање гурнули они који су им, преко
свих мегафона СПС пропаганде, обећа-
ли границу Карловац-Карлобаг-Огу-
лин-Вировитица, који су обећавали и
још обећавају да ће очистити "све од За-

Обавештавамо јавност да под заста-
вом Војислава Шешеља нема, нити је
икада било, ниједног припадника СПО.

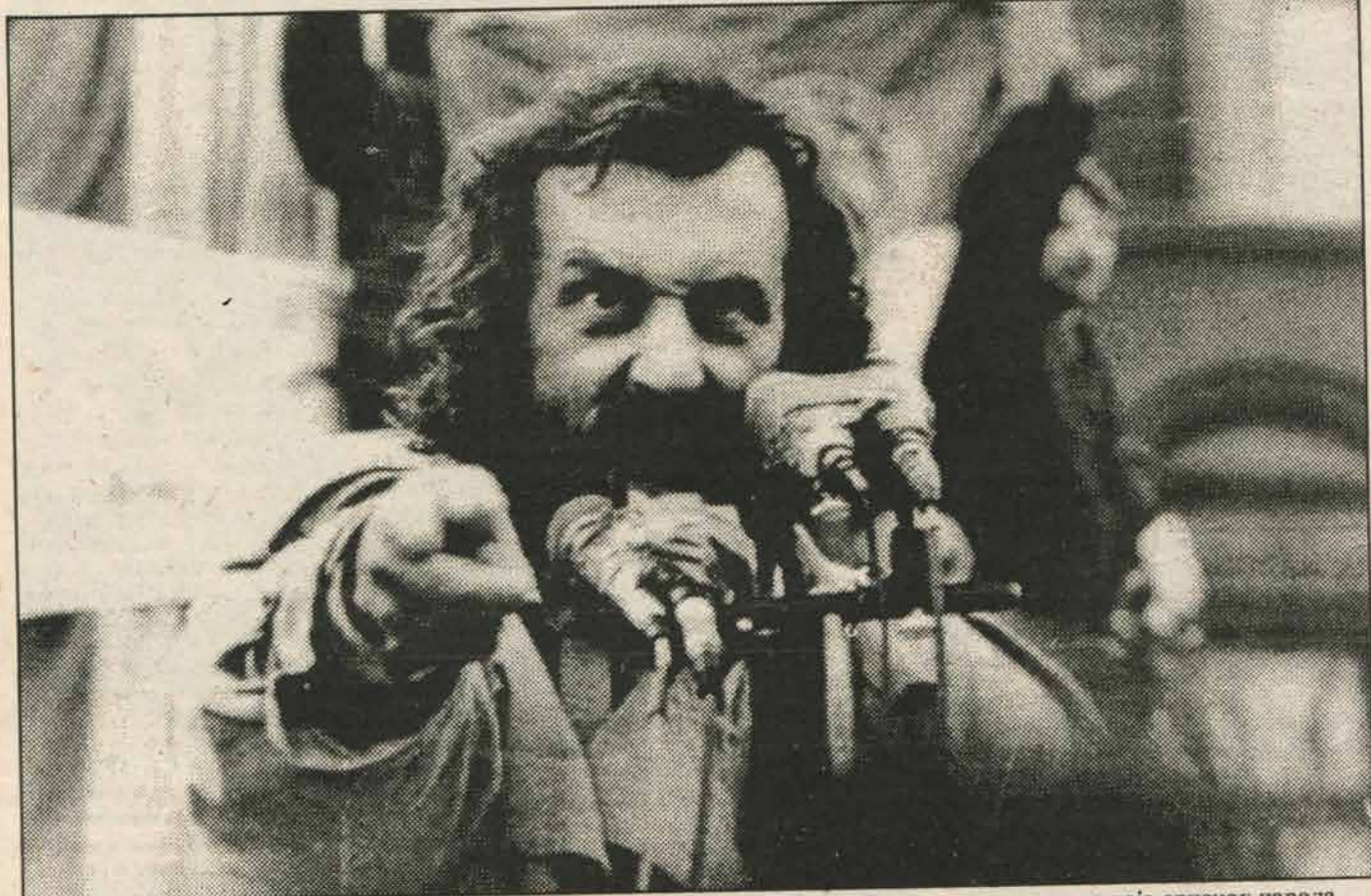
(Борба, 21-22. 12. 1991)

Одговорност председника Србије

Београд-Терор који се врши у неким
местима Источне Славоније и Западног
Срема над припадницима русинске и
украјинске националне мањине, али и
над Србима који нису наклоњени вла-
дајућој странци у Србији, представља
не само злочин него и тешку љагу на
лицу и части српског народа.

Прогони, пљачке, убиства, силова-
ња, па и масакри одвијају се ноћу, у
походима окорелих криминалаца из
приватних банди политичких аванту-
риста помраченог ума.

Пошто је и домаћој и светској јавно-

Вуку Драшковићу је увек била важнија борба за власт од угроженог српства и тешког положаја српског народа

Апел лидера СПО – позив на уједињење

Поводом парастоса краљу Александру Првом Карађорђевићу, који ће бити одржан 6. октобра у Храму Светог Саве, коме ће присуствовати и принц Александар, председник СПО-а Вук Драшковић упозорава да је последњи час за братско и светосавско уједињење.

У саопштењу за јавност, Драшковић истиче потребу формирања неидеолошке српске војске, под српским заставама, предвођену српским командантима. "Отрезнимо се од Југославије које ви-

дра до Скадра", који јавно прете бомбардовањем атомске централе у Кришком и напалм нападом на Загреб, који су, по српским селима у Славонији, пре него је рат и почео, позивали да се сви Хрвати,...

(Борба, 20. 12. 1991)

Прљави сценариј

Данашња "Борба", наиме, објављује да су недавно припадници Шешељеве војске на Папуку "поклали један број (не зна се тачно колики) стараша и стариша Хрвата".

сти познато да паравојне формације, односно приватне банде, о којима је реч, уживају пуну подршку Српског режима.

Посебну одговорност за заустављање прогона, пљачки, силовања, убиства и масакра над Русинима и Украјинцима има председник Републике, јер и у овим злочинима, као и у низу других, учествују, и присталице једног лидера једне тобоже опозиционе странке, коме је он ових дана јавно упутио речи личног уважавања и подршке.

(Борба, 28-29. 3. 1992)

Простачко и отворено антисрпско понашање Српског покрета обнове, његовог вође и поданика доказивано је и перманентним извињенима, изјава саучесника и свађења са сложеничким, хрватским, муслиманским мајкама, ваљда због тога што се неки Србин дрзнуо у самоодбрани да повреди њихову децу, а та и таква невероватна мржња према сопственом народу јесте и плод фасцишације вође Вука Слободаном Милошевићем и Војиславом Шешељем.

Његове бруталне и бедне оптужбе против српских јунака који су се борили за слободу и отаџбину Срба западно од Дрине и Дунава превизиле су границе и најпрљавијих послова које су издајници своје земље и народа било где и било када

покрета обнове, који све до 1978. године, ни под пратњом свих београдских криминалаца, нису смели ни да помисле да завире на српску територију западно од Дрине и Дунава, све те наводне информације о догађајима у тим српским подручјима. То питање је посебно важно, стога што ни један Србин у Српској Крајини или Републици Српској није поштувао Српски покрет обнове и његову издајничку и отворено хистеричну антисрпску политику.

Очигледно је да је Драшковић све измишљао, жалећи што часних Срба и српских јунака нема близу њега, или уколико то није истина, онда је таквим дезинформацијама расулао по директном налогу хрватских и америчких обавештајних служби.

српских младића је ових дана побегло у Црну Гору, Босну и Херцеговину и Македонију.

Не провоцирајте несрећу, господи генерале, не понижавajte и не злостављајте више младу и демократску Србију која неће данашњу Србију терора, беде, лажи и опште Хирошиме и пропадња.

На крају је председник СПО-а упутио позив министру да 9. марта дође на парастос жртвама прошлогодишњих демонстрација и жртвама рата, који ће бити одржан у Храму Светог Саве.

(Борба,
29. 2 - 1. 3. 1992)

Дуг је пут превалио Вук Драшковић од "краља тргова" до југословенског вицепремијера

у свету чинили. Лажи и подметања, па и отворено оптуживање својих сународника за непостојеће злочине, само зато што за своје националне предводнике нису изабрали њега, умисљеног вођу, потврда су неке онаке болести, готово невиђене личне сујете и патолошке мржње коју нормални људи у себи не могу да носе. Помрачени ум људи који су јавност у Србији обавештавали о наводним прогонима, пљачкама, убиствима, силовањима, па и масакрима које спроводе Срби на својим вековним територијама, убиства старца и старина Хрвата, јесте слика и прилика Српског покрета обнове.

Пажљивим читањем онога што су Драшковић и његови послушници зависали, свако себи може поставити питање: откуд Драшковићу и било коме из Српског

"Отрезињимо се од Југославије које више нема", рекао је данашњи потпредседник Југословенске владе у држави које више нема, бар по његовим речима.

Писмо Вука Драшковића Марку Неговановићу Мобилизација пред 9. март?

Председништву СПО стижу извештаји да се широм Србије ових дана спроводи мобилизација наше омладине, која добија и у замаху и у бруталности како се примиче 9. март. У неким селима су мобилисани готово сви домаћини тако да је живот стао, а војне патроле застрашују жене и децу да ћуте и да се ником не жале. Многе цркве су затворене, јер су мобилисани и свештеници. Хиљаде

Реаговање СПО поводом изјаве Марка Неговановића о амнестији "дезертера" — За кога нема амнестије?

Министар одбране Србије, генерал пуковник Марко Неговановић јуче је запретио да неће бити амнестије за све оне који се нису одазвали позиву ЈНА да иду у рат, као и за оне који су, како он рече, подстицали и организовали дезертерство.

Амнестије, заиста, неће бити, али за политичаре и генерале који су изазивали овај прљави и бесмислени и, пре свега, за српски народ фатални рат. Један од тих који ће морати да одговарају је, свакако, и генерал Неговановић.

А што се дезертерства у Србији тиче, они ће одговарати само онда када буду одговарали и дезертери из Хрватске, Словеније, или Македоније; који су такође одбили да иду у ЈНА. Коначно, држава која није била у рату не може судити својим грађанима за дезертерство.

За одбрану слободе и грађанских права више од 200.000 српских младиха које би да утамничи генерал Неговановић, СПО ће се борити свим средствима, укључујући и ангажовање међународних правних институција.

(Борба, 23. 3. 1992)

Храбри вођа и његово вођство одувек су се дичили својим дезертерством и позивањем на јуначко одуширање рату и борби српског народа за своје ослобођење. Више од дезертерства вођа и вођство су се истицали својим глупостима о наводном, свакодневном вршењу, ни мање ни више него опште мобилизације, па је због тога и живот у селима стао, краве престале да мучу, а Марко Неговановић, осим људи, устео да уништи и комплетну фауну и фауну. Уколико би нека жена или дете преживели, војска им је претила да никоме не смеју да се жале, а мобилисани су и сви свештеници, иначе познати као изванредни борци (здобивши би репутацију да их је предводио Владика Артемије у 63. падобранској), само зато да не присуствују нарастосу жртвама војиног шара од претходне године. Вођа и вођство су подстицали грађане Србије на одбијање послушности Југословенској народној армији, и при томе се позивали на усташке, словеначке и македонске сепаратисте, који имају исти однос према ЈНА, па за то не морају да одговарају.

Србија само за Шешеља

У саопштењу СПО-а наглашава се да је захтевом Шешеља обешчашћен српски парламент, а да је срамота што иза њега стоје посланици, министри, руководство владајуће странке. Очекујемо да ће из парламента у коме се ангажује фашизму истушити посланици свих демократских странака - каже руководство СПО.

(Борба, 5. 4. 1992)

Шешељ оскрнавио споменик генералу

У ноћи између 15. и 16. маја, Војислав Шешељ оскрнавио је споменик генералу Дражи Михајловићу на Равној Гори, саопштио је Општински одбор СПО Горњег Милановца. Праћен групом наоружаних лица, он је на Равну Гору дошао преко села Брајића. Уклонио је венце са споменика, исписао скаралне речи и покушао да одвали плочу са натписом да споменик подиже Српски покрет обнове наводи се у саопштењу.

(Борба, 18. 5. 1992)

Телеграм СПО: Нова држава акт самовоље

Савезном већу Скупштине СФРЈ уочи проглашења нове државе, Савезне Републике Југославије, Главни одбор Српског покрета обнове упутио је телеграм у којем се истиче да ће "држава какву стварате (а која је само ваша) трајати докле докле и ваша власт и самовоља".

"Само пре две године ултимативно сте одбацили предлог о асиметричној југословенској федерацији, а затим и о конфедерацији. Данас пак проглашавају федерацију између две српске државе, под именом које није њихово, под заставом која није њихова и са химном која, такође, није њихова. Ни онда, ни сада, нису ни о чему питани грађани Србије, што је одраз крајње самовоље.

Између ваших самовољних потеза догодио се и још траје један бесмислен и крвав рат који је однео десетине хиљада живота, са огњишта померио стотине хиљада људи, разорио многе градове и села, посејао мржњу и беду неслућених размера. У томе је нарочито пострадао српски народ, који је постао национална мањина у четири државе, а држава која му се данас намеће нема ни српског имена. За само две године уништили сте два последња века српске историје и зато ћете одговарати пред српским народом".

(Борба, 28. 4. 1992)

Светародни, свевропски, светски, скоро и свемирски вођа Вук ипак је највише патио због политичке и предоминанције памети Војислава Шешеља, коме је, не знајући шта да замери, у свом десетерачком тону, увек пребавивао да је фашиста који води фашистичку политику и води земљу у пропаст.

Разуме се, вођа никада није прочитао ни једну књигу о фашизму, ниги схвата суштину фашизма, али зато разуме чињеницу да политичког противника којег не можеш победити аргументима, знањем и истином, можеш бар покушати крупним лажима и великим глупостима. Тако је мали вођа одувек мислио. Што већа лаж или глупост - то веће шансе да политичког противника надвлада.

Колико је Главни одбор Српског покрета обнове био видовит и визионарски обдарен попут српског Јеремије, показује и телеграм у коме се каже да ће држава какву стварају, чигај Савезна Република Југославија, трајати докле и њихова власт и самовоља. Добро је што су нам мали вођа и његово мало вођство ставили до знања да су одувек били њихови и да су сви политички сукоби од 92. до 98. са владајућим социјалистима, били у ствари фикција.

Узгред, малом вођи се тада није ни свидело име државе у чијој влади је он данас потпредседник, није му се допала ни застава, није му се свидела ни химна, није му се свидела ни тадашња, жаргонски речено, делатност те државе у чијем се политичком врху данас налази, али је добро да је мали вођа рекао да ће сви они у тој држави кад-тад одговарати и

пред судом историје и пред лицем правде. Нама не престаје ништа друго, него да се сложимо.

Народ је рекао своје

Као што се и очекивало, Српска радикална странка (СРС) показала се као убедљиво водећа опозициона снага у Србији.

(Борба, 1. 6. 1992)

У припреми атентат на Драшковића?

Поуздано сазнајемо да су, по налогу са највишег места у Србији, ангажоване већ и одабране специјалне терористичке групе са задатком да изврше атентат на председника СПО Вука Драшковића - каже се у писму које је Савет безбедности СПО упутио министру унутрашњих послова Републике Србије, Зорану Соколовићу.

Знамо, такође, и то да сте и Ви, лично, упознати са тим планом и да је о детаљима његове реализације вођен вишечасовни договор у СДБ Београда. Тај договор је као што је и Вама познато, обављен управо прошле ноћи. Овим Вас само обавештавамо да знамо све што Ваши наредбодавци припремају. Одговорност за све сносићете Ви и они који Вам наређују - закључује се у јучерашњем саопштењу СПО.

(Борба, 6-7. 6. 1992)

Мали вођа и његово омалено вођство, посебно по памети, често су обавештавали јавност о припремљеним плановима некаквих тајних државних служби, које само што нису на крет часни разазеле Вука Христа, а осим сина Божијег, тим пословима се, по малом вођи и још мањем вођству, бавио ни мање ни више него Савет безбедности, додуше некад Уједињених нација, а некад Српског покрета обнове. Осим малог вође, само још мали Ђокица замишља да се тако припремају и извршавају убиства неких политичара. У свему је најважније то да је мали вођа, бар у саопштењу свог вођства, и на тренутак постао велики и важни вођа.

Маневар господара рата

Наредба Слободана Милошевића да господин Милан Панић буде смењен и протеран у Калифорнију, прераста у драму са несагледивим последицама, каже се у саопштењу Савета за информације СПО, које је насловљено "Одбранимо Милана Панића".

На искушењу није више само мир на југословенским просторима, већ и у читавом балканском региону.

Необјашњено потонуће јахте "Приморка", које се десило пре два дана у Будви, подстиче сумње да је тада требало физички уклонити Милана Панића и генерале који су, такође, били на јахти "Приморка".

Захтев да се изгласа неповерење Милану Панићу је очајнички маневар господара рата да се ослободе заговорника мира, и они ће настојати да истрају без обзира на цену.

Иза ове операције, у идеолошком, а можда и организационом смислу, стоје исте оне снаге које су прошлог лета покушале да изведу државни удар у Москви, с тим што се, овог пута, у Београду, удружују са најкриминалцима и ратним профитерима, дајући све му прљаву димензију.

Одговор међународне заједнице на евентуално смењивање Милана Панића биће, највероватније, војна интервенција, а готово да би био неизбежан и грађански рат у самој Србији, између демократских снага, на једној, и комунофашиста, на другој страни.

Пред грађанима Србије, чијим грађанима прети судбина Сарајева, Вуковара или Горажда, стоји историјски задатак да одлучно и без оклевања одбране г. Милана Панића, подразумевајући под тим и масовни долазак пред тзв. Савезну скупштину на дан њеног најављеног заседања, како би се одбранила демократија и зауставила трагедија.

(Борба, 2. 9. 1992)

Трагикомедија после наводног организовања убиства маленог вође ког је сисао Савет безбедности, који је будно чувао свога вођицу, наставила се драматичним протеривањем у Калифорнију Милана Панића са несагледивим последицама. Како кажу у саопштењу, мир је угрожен на целокупном Балканском полуострву. Замислите, Грци и Бугари, а богами и Турци, дебело су размишљали да ли да зарате због одласка богатог бициклисте преко океана, или да то оставе за неку повољнију прилику. Потонула јахта "Приморка" која је доказ потребе да се физички уклони Милан Панић (не наводи се изричито, али се претпоставља да је до тих сазнања дошао Савет безбедности) само је наставак фобичне и веселе монодраме Драшковића и његових следбеника. Просто је невероватно (лекари у болници Лаза Лазаревић нису до сада сретли такав случај) да је неко потонуће те јахте поистовестило са организовањем наводног државног удара у Москви, где је онај ко се брани од државног удара демократски употребио тенковске гранате и што побио и што похранио своје посланике и чланове владе, а парламент и владу уништио.

И тада је Драшковић призивао војну интервенцију или, у најмању руку, грађански рат у самој Србији, пошто Југославију у чијој је влади данас потпредседник тада није признавао, али страшније од свега јесте његова и кукњава и жалопојке његовог вођства над судбином Вуковара, Сарајева и Горажда, које су, наводно српски дивљаци у својој варварској разуларности, разорили.

Фашизму се жури

Председништво Српског покрета обнове оценило је "вишечасовно шиканирање савезног премијера Милана Панића на граничном прелазу код Суботице као један у низу доказа да Слободан Милошевић и Војислав Шешељ Србију претварају у гулаг и државу мафије".

Стратегија фашизације је показала своје лице прогоном посланика демократске опозиције из Већа република Савезне скупштине. Малтретирање Панића при уласку у земљу чији је премијер, као и најављени политички линч шефа савезне државе Добрице Ђосића, сведоче да се фашизму жури и да његови протагонисти неће презати од било чега.

Апелујемо на све демократске снаге у Србији и Црној Гори да се припреме за одсудну и скору одбрану нације и државе од највеће срамоте, простакула и државног мафијаштва у нашој историји.

(Борба, 1. 2. 1993)

После државног удара у Москви, организовања агената на вођу, потапања брода "Приморка", на ред је стигло и шиканирање Милана Панића на граничном прелазу од стране државних органа Републике Србије. Интересантно је и то да се фашизација огледала у чињеници да су из Савезне скупштине протерани они посланици који, по њиховим речима, не признају Савезну државу, па како би онда уопште могли да поштују органе власти такве државе.

Најбоље од свега је то да је српски режим после доказаних агенатарских способности, пучистичких и терористичких, потврдио и мафијашке склоности. Веровали или не, све је то сазнао Савет безбедности (Српског покрета обнове). Да није жалосно, било би смешно.

Прогон чланова СПО у Димитровграду

После новембарске посете Вука Драшковића Димитровграду, где је одушељено дочекан, у овом граду је покренута државна хајка на челне људе чланове и симпатизере СПО.

Уручене су десетине отказа члановима и присталицама СПО, а многи су мобилисани. Између осталих бде посла су остали и директори познате фабрике намештаја "Циле" Велизар Вучић, Карол Маџаш и Асен Иванов.

(Борба, 24. 2. 1993)

СПО тражи отпор режиму

Уочи предстојећег, дводневног, Другог светског сабора СПО, ГО ове странке издао је саопштење за јавност у којем се, након анализе актуелно друштвено-политичке ситуације у Србији каже: На предстојећем Сабору ће бити размотрене мере да СПО своје целокупно и парламентарно и ванпарламентарно деловање усмери на развијање отпора режиму. Његову смену сматрамо основним

предусловом за заустављање економског и политичког слома Србије, као и одбрану нашег народа и земаља изван Србије.

(Борба, 1. 3. 1993)

Глуматање жртве, угрожених јадника, обесправљених праведника, представља скарадну и накарадну, али честу појаву црту у понашању вође и његовог вођства. Читави ово саопштење лако се може закључити да Драшковићу не пада на памет промена политичког и економског система Србије, већ жели њихов опстанак по сваку цену, а позиви на одбрану од свог народа су само луцида интервала у понашању њега и његових.

Влада диктата и ината

Нова савезна Влада, састављена по диктату и инату Слободана Милошевића, без икаквих је изгледа да земљу изведе из кризе. Са министрима који су нас искључили из међународне заједнице, као што је ново-стари министар иностраних послова Владислав Јовановић, чека нас још већа изолација, уз даље национално и државно срамоћење. И остали ресори попуњени су, углавном по сличним инацијским критеријумима.

Иза прљавих и неуставних игара око гувернера Народне банке, стајала је добро организована мафија, чврсто повезана са српским режимом, чији је превасходни интерес неконтролисано штампање новца, хиперинфлација и потпуни хаос погодан за шверц, црну берзу и енормно богаћење појединаца.

Уместо владе стручњака, концентрационе владе, или Владе националног спаса, добили смо марионетску владу у служби Слободана Милошевића, комунофашиста и организованог криминала, а Народна банка трансформисе се и званично у сервис ултичних дилера и њихових заштитника.

Поштравање санкција, пад животног стандарда до опште беде и глади, несташице, нове плачке девизних штедиша, нередовне плате и пензије, умирање деце у болницама од баналних инфекција, бандитизам на улицама, отмице и несигурност имовине и грађана – то су једине сигурне перспективе које са овом и оваквом Савезном владом имамо.

(Борба, 4. 3. 1993)

Мали вођа одувек је имао жељу да се бави међународним односима или иностраним пословима. Та фикција га је мучила и оптерећивала све до данашњих дана, када је постао потпредседник непостојеће и накардне државе, како он каже, и то за међународна питања. Није њему био крив Владислав Јовановић, нити је он, човек, нешто погрешно. Већ се случајно нашао на месту фиксираном само за "њeга" и ни за ког више. Српски покрет обнове показао је помак унапред, што се бар декларативно залагао за формирање владе стручњака или концентрационе владе у држави која не постоји, или је бар он не признаје.

Циљ је сваке опозиционе странке да постане владајућа: управо та чињеница обара причу да су Драшковић и његова странка ушли у Савезну владу због "изузетно тешке ситуације на Косову и Метохији"

Антиамеричка хистерија

Бомбарки напал на амбасаду САД у Београду чин је безумног насиља, али и очаја оне политичке опције у Србији која се налази пред дефинитивним поразом па више не преза ни од отвореног тероризма. Бомбу на америчко дипломатско представништво Није бацио "дугокоси у белој јакни", како се у првим извештајима идентификује непосредни и технички извршилац овог терористичког акта, већ су то учинили српски комунофашистички режим и њихови медији, а пре свих државна телевизија, ширећи из дана у дан антиамеричку и антисветску хистерију.

У напад на америчку амбасаду у Београду као и у потенцијалним сличним безумним акцијама САД и међународна заједница не могу и не смеју да

виде кривца у српском народу, који је и сам жртва истих безумника.

(Борба, 5. 3. 1993)

Америка се у претходном периоду увек понашала као јефтина проститутка. Давала свима, а понајвише онима којима не треба. Тако су Американци дали своје поверење и Српском покрету обнове, као добром адвокату и најбољем заступнику америчких интереса у Србији, да снажним путем, чим се неко усуди да кукурикане нешто против најстарије државе и народа на свету (само ми то још нисмо сазнали), одајну све отровне стреле и непријатеље демократије жигови и означе као црне овце 20-тог века. Савет безбедности је опет обавио свој посао. Западио је неког белог дугокосог у јакни који је, паводно, бацио бомбу, а него орган или тело је одмах, не часећи ни часа,

донело закључак да иза свега стоји српски комуно-фашистички режим.

Додуше, и комуно-фашистички медији. Изгледа да су се договорили два режисера Телевизије Србије и Телевизије Политика да емитују једног дугокосог који ће да баца бомбе по централним београдским улицама. Запамтио је поистовештавање антиамеричке са антисветском хистеријом. Америка је једнако свет. Дабоме. Свет је настао 1492. године, што представља још једно фантастично откриће пође и његових поданика. А наивни Колумбо мислио да је открио пут до Индије, не знајући да је, у ствари, сипао негде из космоса, откривајући управо земаљски свет.

Хајка као параван за криминал државе

Хапшење двојине министара је најобичније замазивање очију јавности и стварање паравана за даље криминалне делатности власти која на криминалу и почива. Народна скупштина одбила је да повише имовину посланика, министара и државних функционера и да је упореди са оном коју су раније поседовали, као и да се изврши контрола пословања фирми чији су власници високи државни функционери. Управо би Народна скупштина и државни врх морали први да буду на удару органа гоњења и правосудја.

У вези заседања Скупштине Србије, посвећеног безбедности грађана и борби против криминала, Председништво СПО каже да је "још једна у низу обмана режима, чији је циљ прикривање стварних узрока криминализације друштва и заштита главних виновника криминалних радњи". Саопштава се и да је странка на власти свој почетни капитал стекла отимањем туђе имовине, изборне активности финансирала "рекетирањем" приватних банака и новом пљачком девизних штедиша, а да се тзв. "резервна социјалистичка странка финансира ратном пљачком из тајних фондова".

У саопштењу се тврди да је законодавна власт у рукама посланика са домаћих и међународних потерница. Председништво СПО у свом саопштењу за јавност каже да се у таквим околностима може очекивати само даљи пораст криминала а никако његово сузбијање. На поменутом скупштинском заседању се није говорило о ратном профитерству и профитерима Српске радикалне странке и о њеном сталном подстицању рата — како би се несметано пљачкало.

(Борба, 20-21. 3. 1993)

Један од најзаметнијих предлога вође и његових заиста је, нажалост, био одбијен. Не дај Боже да је неко написао имовину Бошковића у Бијелом Пољу и Драшковића у Међи или Гацком, па упоредио са оним чим данас располажу. Савет безбедности открио је и чињеницу да су изборне кампање финансиране рекетирањем приватних банака, али и некаком ратном пљачком из тајних фондова.

"Храбри" вођа и његови перјаници одувек су се дигли дезертерством и позивањем на "јуначко" одушељење рату и борби српског народа за ослобођење

Какве везе ратна плачка може да има са тајним фондовима, зна само Вук Драшковић и Српски покрет обнове. А што се подстицања рата и несметаног плачкања тиче, које је мали вођа приписао српским радикалима, најбоље показују виде у елитним деловима Београда, иначе власништво породица Бошковић-Драшковић, као и возни парк који ни чувени власник италијанског Фијата, Ањели, не може ни да замисли.

Влада одржава илузију сигности

Тврдња председника Скупштине Србије Зорана Лилића и министра Кишгешчија да имамо довољно хране и да нећемо гладовати, напосто није тачна. Не морамо ићи од села до села да утврђује-

мо размере изговорене лажи. Погледајмо око себе, једна трећина градског становништва гладује, а једна трећина је полугладна.

Влада Шаиновића, уз помоћ Скупштине Србије, одржава илузију сигности, али се све више намеће питање: Под којим ће условима град доћи до хране јер ће село диктирати услове размене?

(Борба, 2. 4. 1993)

Претеране јадиковке, па чак и у заиста сложеним и озбиљним условима, јесу једна од кључних Драшковићевих карактеристика. Узимајући у обзир саопштења Српског покрета обнове од 1993. па до данас, према њиховим предавањима данас би у Србији требало да живи од 10 до 15 становника. Сви остали требало би да су помрли од глади.

Трагом изјаве Војислава Шешеља – СПО: Најава државног тероризма

Захтев Војислава Шешеља, изнет у Савезној скупштини, да се минира брана Ђердап на Дунаву, најава је државног тероризма и безумља које припрема режим у Србији. Све срамне и по српски народ фаталне потезе Слободана Милошевића, најпре, предлаже и јавно образлаже Војислав Шешељ, упркос обнародованим доказима да он најтежње сарађује са режимом Фране Туђмана.

Минирањем Ђердапа цео српски народ би у очима света био колективни терориста и постао би жртва одмазде. Војиславу Шешељу, који ради за режим у Загребу то и јесте циљ. Због чега је то циљ и председника Србије?

(Политика, 10. 4. 1993)

СПО: Подржавамо протест родбине отетих

Протест родбине несталих грађана Србије и Црне Горе отетих из воза на прузи Београд-Бар, одржава се на правом месту, испред Народне скупштине Србије и Председништва Републике, где се сигурно зна пуна истина о овом акту тероризма.

Носиоци политике која шест година производи мржњу међу људима и народима и почива на сили, директно су одговорни за отмицу свих наших грађана – муслимана и ништа их од те одговорности не може амнестирати.

Изражавајући пуну солидарност са родбином несталих грађана, Српски покрет обнове дубоко верује да само режим у Србији може да одговори шта се са њиховим ближњима догодило и, у том смислу, сматра да с протестом треба наставити до коначног разрешења ове драме.

(Борба, 21. 5. 1993)

Краљ тргова и улица, алијас мали вођа, у свом политичком деловању никада није постигао изузетно значајне резултате и због тога што, кад је лагао и измишљао, чинио је то неумерено, тако да ником живом ни напамет није падало да у такве фалсификате Драшковића и Српског покрета обнове поверује. Оптужбе Српског покрета обнове, по којима Војислав Шешељ, али и тадашњи председник Србије Слободан Милошевић, који је, додуше тек касније постао шармантан, а недавно му је, као рудару у руднику, рекао и срећно, када је постао потпредседник владе, накардне и непостојеће државе, ради не само за усташки режим у Загребу, већ је и директно одговоран и за убиство муслиманских пивила отетих из воза на прузи Београд-Бар. Тако тешке, а ничим поткрепљене оптужбе, потврда су политичког волунтаризма, али и незрелог понашања једног или групе саможивих политиканата. На страну то што су заштитници и браниоци Американаца, али и бошњака, Хрвата, неких Украјинаца у Источној Славонији, поново за недељу оптужили припаднике свог, српског народа.

Саопштење Савета за безбедност СПО: Шешел преноси рат на Косово

После крвавог и ангисрпског мешања у Српским крајинама и на територији бивше БиХ, Војислав Шешел усмерава своје убице и пљачкаше ка Косову и Метохији, где још увек влада мир.

Војислав Шешел жели да пренесе ратне сукобе и на ове просторе и да предупреди демократско решење заједничког живота Срба и Шиптара. Према сазнањима Савета за безбедност СПО налог да изазове рат на Косову и Метохији Шешел је добио од Фране Туђмана. Наиме, кад плане Косово, хрватска војска треба да крене на Српску Крајину, Шешел ће тада отићи у Загреб и реферисати да је обавио посао.

(Борба, 22-23. 5. 1993)

Српски покрет обнове је све борце за слободу српског народа западно од Дрине и Дунава одувек називао убицама и пљачкашима. Истина, лакше би им било да те јунаке назову Шешелевим војницима, јер у том случају они и не заслужују ништа друго осим смрти и презира наводно часних људи, каквима припадају вођа и вођство Српског покрета обнове.

Забринут за стање људских права Албанца на Косову и Метохији, Драшковић и његова клада су за потенцијалне будуће сукобе у тој српској покрајини оптужили никог другог до Шешела и његове, српске убице. Да, Војислав Шешел је крив што је предупредио решење заједничког живота Срба и Шиптара. Све то, наравно, сазнао је, ко други, него Савет безбедности. Нешто су се, изгледа, прерачунали, пошто се најпре обистинила Драшковићева жеља да се на

Кинској тврђави завиори хрватска шаховница, а тек после тога су албански терористи на Косову и Метохији почели да изазивају готово свакодневно крвопролиће. Не знамо да ли је Драшковић ишао у Загреб, али је сигурно да у Кини и Вуковар никада није отишао.

Засад само сујета

Одлука председника Добрице Ђосића да његов кабинет више не излази у сусрет новинарима и сниматељима режимске телевизије имала би смисла и била би нешто више од излива личне сујете да је шеф државе наложио оснивање државне комисије за испитивање целокупног рада РТС у последњих неколико година.

Све док не утврди у којој су мери новинари и уредници информативног програма РТС и руководство куће одговорни за зла са којима живимо, а која су систематски годинама подстицали и афирмисали, и док за то не положи рачуне, неће се створити ни минималне претпоставке за мир, општу стабилност и политичку, економску и моралну обнову друштва.

Нова миротворачка политика Југославије, ако је она заиста искрено опредељење Добрице Ђосића, нужно подразумева и расветљавање улоге РТС у подстицању рата, у ширењу мржње међу људима и народима, у етничким чишћењима и свим другим злочинима против човечности. То је нарочито важно јер је у току формирање Међународног суда за ратне злочине, с којим ће Југославија и Добрица Ђосић морати тесно да сарађују.

(Борба, 22-23. 5. 1993)

Захтев Драшковића да се расветли улога Радио-телевизије Србије у подстицању рата на простору некадашње Југославије, али и у етничким чишћењима и свим другим злочинима против човечности, представља одраз схватања и Српског покрета обнове и њега лично, да су Срби једини кривци за рат, да су Срби плански спроводили ликвидацију и расељавање припадника других народа, те да је за Србе као народ карактеристично извршење најтежих злочина по међународном јавном праву - злочина против човечности.

Невероватно је да би Драшковић сјао у Хаг чак и новинаре Радио-телевизије Србије, само зато што су подржавали борбу српског народа, а нису желели да пишу хвалоспеве и директно да преносе митинге раздора које је у Београду организовао Вук Драшковић и његова странка.

СПО никад није тежио насилним методама

Политичке прилике у земљи тешко су оптеретили смењивање председника СРЈ, нечувени скандал с пребијањем посланика Михајла Марковића у Савезној скупштини и спонтане, али трагичне манифестације.

ЕВОЛУЦИЈА

С огорчењем се одбацују инсинуације о тежњи СПО за ванзаконским, противуставним и насилним методама... јер када би тежио таквом виду деловања, СПО свакако не би прихватио рад у оба парламента. СПО је од оснивања инсистирао на парламентарној демократији.

Осуђујући свако насиље, захтевамо да се објективно и потпуно испитају све појединости поводом напада на Михајла Марковића и манифестација које су биле спонтана реакција грађана на тај гнусни чин.

Председништво СПО инсистира да се утврде виновници у нередима, а посебно починиоци убиства милиционера Милорада Николића и рањавање милиције и грађана.

Захтевамо да Вук и Даница Драшковић са осталим неправедно притвореним лицима буду пуштени на слободу. Апелујемо на чланове и симпатизере странке СПО и као на друге припаднике опозиције да испоље грађанску одговорност и зрелост и да не узвраћају на провокације.

(Борба, 4. 6. 1993)

Српски покрет обнове је, не само у овом саопштењу, већ у свим изјавама свога вође и вођства, покушао да објасни и докаже грађанима Србије да је увек био и остао против насилних метода политичког деловања. Као да су за погубљење неколико младића и полицајца на митинзима и демонстрацијама које је организовао Драшковић криви неповољни временски услови или неорганизован градски саобраћај, а не Драшковићеву покушају да се ванинституционалним путем обрачунају са представницима легалних и легитимних државних органа.

Вучелић забранио СПО пре Уставног суда

Савет за информисање СПО обратио се јуче у отвореном писму Милораду Вучелићу, генералном директору РТВ Србија и члану ИО СРС у којем га, као руководиоца ове куће, оптужује за пад на уставно уређење, јер је, пре него што је Уставни суд саопштио своју одлуку, на РТВ забранио СПО.

Противно одредбама Устава Србије, члана 46. и Устава Југославије члана 36. којима се јамчи слобода информисања, РТВ Србије је у периоду од 1. до 24. јуна одбила да објави чак 19 уредно достављених саопштења СПО и одбила да пошаље извештаче на 14 конференција за штампу ове странке, а на које су благовремено били позвани.

Осим тога, у информативним емисијама није објављен налаз лекара Комисије и Института за судску медицину у којем је констатовано да су припадници Републичког МУП-а и Вуку и Даници Драшковић нанели тешке телесне повреде, опасне по живот.

Нашу јавност информативна кућа на чијем сте челу није обавестила да су председник СПО и његова супруга услед тих повреда премештени из Цент-

ралног затвора на Неурохируршку клинику. Такође, грубо су игнорисали многобројне захтеве из света у којем се тражи пуштање на слободу брачног пара Драшковић, а нисте дозволили да се објави да су ослобађање неосновано ухапшених тражили, између осталих и Свети синод Српске православне цркве, целокупна демократска српска и црногорска опозиција, престолонаследник Александар, Удружење књижевника Србије, српски ПЕН центар, британски премије Мејџор, Стејт департмент, Западноевропска унија, Европска заједница, 300 градоначелника француских градова, Амнести интернешел, Хелсиншки комитет грађана и многи други.

Таквим својим поступањем РТС је извршила напад на уставно уређење што је кажњиво по члану 114. Кривичног закона Југославије. Са овим чињеницама Савет жели да упозна укупну домаћу и светску јавност, јер је незабележено да један државни медиј има такав однос према највећој опозиционој странци.

Тражимо од вас да убудуће редовно емитујете наша саопштења и извештаје, као и да објављујете све релевантне информације у вези са здравственим стањем и правним статусом ухапшених Вука и Данице Драшковић. У том погледу немамо много илузија, јер сте ви крајње озбиљно схватили налог партије којој припадате, а то је: да правилно дезинформишете јавност!

(Борба, 25. 6. 1993)

Текст овог саопштења објашњава узоре и метод деловања у медијској сфери, коју су од Милорада Вучелића преузели Даница Драшковић, њен супруг Вук, Чотрић, Којадиновић, Остојић, Лиља Радоњић и остале називи демократе. Додуше, Вучелић је мало и недорасло дете за њихове лажи и фалсификате. Оно у чему је Вучелић превршио сваку меру и где је начинио непоправљиву грешку, свакако је необјављивање информација у вези са здравственим стањем Вука и Данице Драшковић, јер да је народ тада упознат са правним стањем, никада брачни пар Драшковић више не би могао да се бави никаквим јавним послом, а камо ли политиком.

Нема доказа за оптужбу брачног пара Драшковић

Подсећамо све демократски опредељене људе, организације и удружења, да су председник СПО и његова супруга Даница, ухапшени 1. јуна без налога и брутално претучени од стране српске полиције, још увек налазе у притвору. Одрешени притвор од 30 дана истиче 1. јула. У току истражног поступка који је спроведен за ово време, није изведен нити поднет ни један доказ који би подржао оптужбу јавног тужиоца.

Саслушање сведока је такође указало на то да не постоји никаква кривица од стране г. Вука Драшковића и г-ђе Данице Драшковић.

Јасно је да се ради о чисто политичком процесу који води последњи тоталитарни комунистички режим у Европи. Стога СПО још једном апелује на демократску јавност свста да дигне свој глас против бруталног кршења људских права и политичких слобода и упути српској власти апел за ослобађање јединих политичких заточеника у цивилизованом свету.

(Борба, 29. 6. 1993)

У недостатку доказа српски режим бије

У часу када се Вук и Даница Драшковић налазе у истражном затвору, министар правде Србије Томислав Ивић изјављује да у Републици Србији нема политичких затвореника јер у нашем друштву за изговорену реч која се некоме не свиђа не одговара се ни прекршајне ни кривично, пошто су слободне мишљења и политичког организовања зајамчене Уставом Републике Србије из 1990. године.

Овим је српски режим још једном потврдио да сматра да речи које су у ноћи између 1. и 2. јуна ове године изговорили Вук и Даница Драшковић, нису речи већ пушчани хици испале у средине српског режима.

Да је заиста тако доказује и чињеница да су Вук и Даница Драшковић претучени готово до смрти у часу када није био ни покренут поступак за испитивање њихове одговорности. Тучени су дакле, због својих политичких убеђења.

То доказује и чињеница да се Вуку и Даници Драшковић, осим контрадикторног сведочења да је Вук Драшковић ударцем песницом оборно полицајца на улазу у Савезну скупштину, не може ставити ништа на терет осим речи које су у ноћи између 1. и 2. јуна изговорили.

Данас је, међутим, јасно да о томе шта представља изговорена реч и које утамничене политичаре треба сматрати политичким затвореницима одлучује директно врх политичког режима. Цитирали део изјаве министра правде, Томислава Ивића, то речито потврђује.

(Борба, 1. 7. 1993)

Јадиковке и жалопијке за ослобађањем брачног пара Драшковић превазилазиле су све оквире цивилизованог политичког деловања једне политичке организације, па чак и Српског покрета обнове. Српски покрет обнове тврди да су Вук и Даница Драшковић претучени готово до смрти. Нису они били ни близу смрти, али због њихове патолошке жеље да се дочепају власти по сваку цену, смрт нису успели да избегну неки други људи, чији је једини грех био тај што су покушали да обезбеде ред и мир на београдским улицама и трговима.

Самохвалисање изузетном физичком снагом којом, наводно, располаже Вук Драшковић, знани Тајсон, који је, као, ударцем песнице оборно полицајца на улазу у Савезну скупштину, засмејало је и

Јуриш са безбедног балкона: Вук Драшковић, је 9. марта 1991. године, позивао српску омладину на проливање крви најзбринутије за судбину народа и државе у том тренутку.

Наставак деловања антисрпске идеологије

Данаšnjим полагањем венца на споменик незнамом јунаку у част 7. јула, тзв. "Дана устанка у Србији", Слободан Милошевић је још једном доказао да је непоправљиви комуниста.

Човек који је наредио да у ноћи између 1. и 2. јуна ове године Срби дигну руку на Србе, наставља континуитет антисрпског деловања и идеологије којој припада од најраније младости.

На Ивандан 1941. партизан-комуниста Жикица Јовановић Шпанец убио је двоје Срба.

Уочи Ивандана ове године Слободан Милошевић својом одлуком да се неосновано продужи притвор Вуку и Даници Драшковић, такође, покушава да убије двоје Срба.

Убеђени смо да му тај наум неће поћи за руком и да ће и он и његова идеологија завршити на гробљу истирије где им је и место.

(Борба, 7. 7. 1993)

Слободан Милошевић, непоправљиви комуниста, човек који наставља континуитет антисрпског деловања и идеологије, начинио је највећи грех што је продужио притвор Вуку и Даници Драшковић, покушавајући да убије још двоје Срба, саопштио је Српски покрет обнове. Можда је и то један од разлога Драшко-

вићевог уласка у Југословенску владу да поправи непоправљиво, да прекине континуитет антијугословенског деловања и да коначно ослободи Вука и Даницу Драшковић. У ово последње је најтеже поверовати.

Солидарност са редакцијом листа

СПО са великом пажњом и забринутошћу прати најновије догађаје у Борби везане за покушај смењивања гл. и одговорног уредника г. Манојла Вукотића. Сматрамо да таква настојања представљају велику опасност да Србија остане без још једног независног и објективног гласила.

СПО пружа пуну подршку досадашњој уређивачкој политици и солидарно се са редакцијом листа која се противи смењивању г. Вукотића.

(Борба, 8. 7. 1993)

Независни и објективни медији одувек су били само они који су зависили, а богами лепо писали и говорили о Вуку Драшковићу. Сви они чији су новинари користили мозак пишући текстове о Драшковићу и његовима, били су зависни и поданици тоталитарног и аутократског, неокомунистичког режима. У овом тренутку и није посебно важно то што је Драшковић ту исту новину после само неколико месеци оптужио за непрофесионализам и фалсификате, али то му је била пракса са готово свим информативним кућама у Србији. Само је једно заједничко за све медије у Србији - што

пре дођете под Драшковићеву капу, бићете мало више и мало боље независни, мало више и мало боље објективни од свих осталих медија.

Саопштење Председништва СПО: Власт стоји иза злочина

Најоштрије протестујемо што, и четири дана после атентата на посланика СПО у Скупштини Србије Илију Ђукановића, званични полицијски и истражни органи хуте, иако сви у Новом Саду знају ко су атентатори. Такво понашање упућује да је власт у Србији неспособна и немоћна да брани грађане, или да, пак, власт хути јер стоји иза злочина.

Напад на посланика Марковића у Савезној скупштини, као и премлаћивање председника СПО Драшковића и његове супруге Данице, те најновији покушај убиства посланика Ђукановића су "злочини који имају свој државни циљ и смисао".

Савет безбедности Српског покрета обнове утврдио је да је режим у Србији схватио да му, ако не највећа, оно бар огромна опасност прети од посланика Илије Ђукановића, те је решио да оружаним путем одстрани свог великог политичког такмаца. Државни циљ и смисао покушаја убиства посланика Ђукановића (није Мило, а да ли је ико у Србији чуо за Илију) неупоредиво су дубљи од схватања и сазнања обичних грађана. Тај циљ и смисао разумео је само Вук Драшковић и Српски покрет обнове.

**Милошевић
пре Драшковића**

Српски социјалисти заборавили су да је најактивнији заговорник увођења протектората УН, над Србе у кључним деловима БиХ, управо њихов председник Слободан Милошевић.

Подсећајући партију на власти да је председник Милошевић у свом говору на Палама истакао да ће на делу просто-

ра на којем живи српски народ безбедност гарантовати снаге УН, Савет за информисање СПО истиче да је Вук Драшковић доказао како његова изјава није у колизији са ставовима које је о БиХ износио јавно, у последњих годину дана Партија на власти и даље чини све да ту изјаву искористи у циљу неутралисања по њу поразних последица јунских догађаја.

(Борба, 28. 7. 1993)

Да куму цркне крива: свенародни "вожд" Вук Драшковић највише је патио због политичке доминације и супериорније памети др Војислава Шешеља

**Саопштење Главог одбора
СПО поводом напада на
Чокића и Хорвана: На делу
државни тероризам**

Најновији разбојнички напади на челнике СПО, члана Главног одбора г-дина Чокића и његову породицу, који се због залобијених повреда налази на неурохируршкој клиници у Београду, и народног посланика СПО г. Зорана Хорвана, потврђују наше сумње да је на делу организовани државни тероризам, који власт спроводи и допушта над члановима СПО преко својих гангстера и разбојника.

Како у СПО нема никакве вере у спремност надлежних правосудних и полицијских органа да ширење насиља према нашим члановима сузбију и спрече, нашем чланству престаје једино да своје животе и животе својих породица заштите од државног терора користећи природно право на самоодбрану у околностима крајње нужде.

(Борба, 10. 8. 1993)

После свих неуспелих атентата, аматерски организованих покушаја убиства челника Српског покрета обнове, па и вође лично, режим у Србији није имао паметнија посла, већ је ударио на двојицу најумнијих, Чокића и Хорвана. Мучки и разбојнички. Важније од свега је упозорење Савета безбедности да ће Чокићи, Хорвани, Буковичи и остале демократе применити самоодбрану у околностима крајње нужде. После таквог саопштења, чак су се целе јединице МУП-а Србије тресле од страха при помисли да би Чокић покушао да се самоодбрани.

Никад са фашистима

Председник СПО Вук Драшковић није добио никакав позив за састанак са Војиславом Шешељем, а и да га је добио он такав састанак не би прихватио. СПО никада неће пристати на било какву трговину са фашизмом, нити ће дојучерашњем фашистичком крилу СПС, које води Војислав Шешељ и које је и створено са јединим циљем да за рачун СПС обавља оне најпрљавије и најсрамније послове, признати статус опозиције.

(Борба, 12. 10. 1993)

Никад које изговори Српски покрет обнове у преводу на српски језик значи врло брзо или врло скоро. Фашизам, фашистички или слични термини које, такође, користи Српски покрет обнове, најчешће значе национални, патриотски, а често и демократски. У сваком случају, Српски покрет обнове је погрешном употребом појединих речи допринео још већем богатству српског језика и правописа.

Монтирана истрага против Осмајлића

Адвокати располажу доказима да је истражни поступак против г. Звонка Осмајлића монтиран и да кривично дело, за које је осумњичен, он није починио. Иако то кривично дело нема никакве везе са деловањем СПО, чији је Осмајлић шеф обезбеђења и телохранитељ Вука Драшковића. Режирана истрага против Осмајлића повезана је са свим оним што политичка полиција чини у Савезном парламенту, настојећи да помоћу 11 сада већ бивших посланика СПО у јавности дискредитује најјачу странку у опозицији и да, истовремено, уз помоћ тих 11 отпадника обезбеди СПС већину у Савезној скупштини. "Случај Осмајлић" би, по тој режији, требало да све зачини и криминалним деловањем чланова СПО.

Режија у Савезном парламенту и монтирана истрага против Осмајлића и временски су усклађене.

(Борба, 20. 1. 1994)

На крају, и после свега, изгледа да је долијао и Савет безбедности Српског покрета обнове. Очигледно је да је Служба државне безбедности схватила да су јој сви атентати, покушаји убистава и разбојништва унапред откривени од стране Савета безбедности, прибегло се једино могућем решењу - оштрим и бескомпромисним ударом на главу Савета безбедности. Тако је Звонко Осмајлић, ни крив ни дужан, постао још једна монета за политичко поткусуривање Вука Драшковића и његове странке.

Саопштење Савета за здравство СПО: Психијатар за посланике СПС

Према саопштењу Савета за здравство СПО, Одбор за представке и жалбе Скупштине Србије добио је, на инсистирање његовог председника Бате Живојиновића, сагласност Скупштине за хонорарно ангажовање неуропсихијатра. Према тумачењу Савета, "задатак овог лекара био би да изврши процену менталног здравља грађана који се обраћају Скупштини и да, по потреби, упути у душевну болницу све оне за које СПС доктор оцени да се на власт жале из "лудости". Тако сваки незадовољни грађанин ризикује да буде проглашен неурачунљивим и да доспе у психијатријску болницу".

Савет за здравство СПО најоштрије осуђује овако брутално кршење основних људских права и слобода, уз захтев да Скупштина одмах повуче ову срамну одлуку. Уколико се то не учини, посланици СПО инсистираће на ангажовању конзилијума неуропсихијатара који би вршили процену менталног здравља посланика СПС који су донели овакву одлуку.

(Борба, 10. 3. 1994)

Интересантан је страх Српског покрета обнове и његових лидера настао због хонорарног ангажовања неуропсихијатра у највишем законодавном телу Републике Србије. Није се Вук Драшковић упућивања у душевну болницу нормалних и урачунљивих, или сиромашних грађана, већ одокупити процене медицинског стручњака о менталном здрављу њега и оних који га слушају и који му подилазе. Не лаје пас села ради, већ себе ради, каже стара пословица. Зато се толико и залаже за поштовање основних људских права и слобода.

Легализација ревидиране Јалте

Јучерашњи муслиманско-хрватски споразум, иза којег стоје САД и моћне силе запада, по својој суштини представља деобу бивше Југославије на западно-руске интересне сфере. Тај споразум, уколико заживи значајне међународну легализацију донекле ревидираног усменог договора постигнутог пре пола века на Јалти између Стаљина, Рузвелта и Черчила.

Словенија, Хрватска и око пола територије БиХ наћи ће се под политичким и економским покровитељством најразвијенијих држава света, док ће Србија и Црна Гора и Република Српска бити сфера политичког утицаја Русије и државни простор који задуго неће моћи да рачуна на економску и технолошку помоћ Запада.

Што се Републике Српске Крајине тиче, њена судбина ће се решавати преговорима економски све снажнијег Загреба и економски све слабијег Кишина.

Бивша југословенска република Македонија ће, највероватније, заједно са Албанијом и Грчком потпасти у политичку и економску сферу запада.

(Борба, 3. 3. 1994)

Било какве политичке тезе и некакве покушаје озбиљног бакљења политиком и међународним односима од стране Српског покрета обнове и Вука Драшковића не треба ни разматрати. Боље да су играли "Човече, не љути се", него што су се правили паметни покушавајући да проинику у дубину и срж односа великих сила и њихове политичке моћи и снаге.

СПО поводом Ђинђићеве изјаве "Борби": Иступање из ДС политички трик

У изјави за данашњу "Борбу" председник ДС, господин Зоран Ђинђић, тврди да учешће Нове Демократије у Марјановићевој влади значи и учешће ДЕПОС-а у тој влади.

НД је, користећи се и подршком посланика ДС приликом измене скупштинског пословника, формирала своју посланичку групу и тиме прекинула везу са, до тада јединственим, посланичким клубом ДЕПОС-а.

Ставови СПО о наводној влади "народног јединства" и осуда одлуке НД да уђе

у такву владу, нашироко су познати. Ђинђић би хтео да прикрије чињеницу да су и челни људи његове странке ушли у СПС владу и да је то њихово, тобожње,ступање из ДС политички трик за наивне. Коначно, Ђинђић изјављује да његова странка у Скупштини неће гласати против Марјановићеве владе. А како и да гласа против својих министара и финансијера.

(Борба, 11. 3. 1994)

У новијој политичкој пракси, није дан од озбиљнијих анализичара наше свакодневнице није могао а да не уочи чудне, а понекад и необјашњиве политичке односе између Српског покрета обнове, Нове демократије, а каткад и Социјалистичке партије Србије. 1993. године сви су били изненађени одвајањем самозваних новодемократа од Деноса и приступање левичарској влади.

Српски покрет обнове је то благо осудио, да би такозвана новодемократија и данас, када су им улоге променене, представља јединог савезника брачном пару Драшковић. Невероватно је да је Драшковић, из само њему познатих разлога, одувек имао потребу да шлепује и тако безначајну групу људи која себе назива некаквим новим демократима, па макар тада потпредседник Нове демократије био и његов брат - Родољуб Драшковић.

ТВ Политика као ТВ Бастиља

Јучерашњи извештај ТВ Политике о учешћу посланика СПО у расправи о влади, даг је у добро познатом маниру ТВ Бастиље. Разлика је само у томе што ТВ Бастиља подржава СПС, а ТВ Политика СК Покрет за Југославију.

Наступи посланика СПО су оквалификовани као "недолично понашање" само зато што нисмо исказивали љубав и дивљење коалиционој Влади.

(Борба, 18. 3. 1994)

Саопштење Председништва СПО: Прекинути шиканирање Горанаца

Председништво СПО захтева да власт прекине са разноразним шиканирањима грађана Горе, који су на прошлим републичким изборима гласали за ДЕПОС, односно за Српски покрет обнове.

У седима Горе пензионерима који су присталице СПО не деле се пакети помоћи, уз образложење, нека им помоћ дели ДЕПОС, истиче се у саопштењу уз упозорење да се селяцима ускрађује нафта, а приватницима прети затварањем радњи.

Посланичком кандидату СПО-а, Илији Ђериму, СУП је отео и ништољ на који има уредну дозволу, а истовремено посланик СПС Зејнел Зејнели јавно прети да ће државни органи испитати морално-политичку подлоност сваког Горанца који је пристао СПО и предузети ригорозне мере.

Не дозвољава се, такође, општинском одбору СПО у Гори да отвори своје просторије. Све се ово догађа у време док су комунистима и социјалистима Србије пуна уста шарених лажа о народном јединству. Под тим јединством они подразумевају прогон и шиканирање свих Горанаца који су за демократску и богату Србију свих њених грађана. Председник СПО Вук Драшковић ускоро ће посетити Гору, а СПО ће учинити све да вредне и радне људе заштити од незаконља и самовоље идеолошких једноумаца.

(Борба, 22. 3. 1994)

Неукусна употреба сељака

Одлука Врховног војног савета Југославије да се сељаци у време светских и жетвених радова не позивају на војне вежбе још један је пример грубе манипулације Војском од стране председника Србије Слободана Милошевића.

Наглашавајући упадљиво да је та иначе рутинска одлука, каква постоји у свим земљама у којима пољопривреда има стратешки значај, донета на Милошевићеву иницијативу, Врховни војни савет је и своје текуће послове поднео неукусном политичком маркетингу у корист једног човека и једне странке.

Председник Србије Слободан Милошевић не може се оваквом демагогијом ослободити одговорности за катастрофалан положај пољопривреде, а нарочи-

то се не може ослободити одговорности за погубије великог броја српских сељака и осталих грађана у рату у коме Србија није била.

(Борба, 29. 3. 1994)

Српски покрет обнове и Драшковић увек су били у стању да своје политичке прохте претпоставе не само основним националним интересима, већ и елементарном поштовању државе у којој живе. Како и колико мало је потребно Драшковићу да, зарад личних и страначких интереса, оптуже сопствену државу за етничку и националну сегрегацију, поткрепљујући то десетицама ситних и измишљених детаља, ваљда да би Американци и други западњаци имали више разлога да Србе и Србију критикују.

Што се тиче Драшковићевог противљења мобилизацији, па чак и отворених позива за дезертерство, па све до противљења испозивању на војне вежбе српских сељака, коментар није ни потребан. Драшковић је о српству, српским сељацима и грађанима одавно све рекао.

Шешељи без фрака

Поводом јуче објављене изјаве председника ИО ДСС Мирка Петровића да је г-ђа Дафина Милановић, својим изјавама које све подизао новац из њене банке, разобличила и коалицију СПС-а, ДЕПОС-а и ДС-а, тај примитивни речник одсуство је сваке одговорности за јавну реч. Приземна мржња и комплекси

најбоље говоре о споменутом господину и његовој страници. Шешељи у фраку, скинули су сада и фрак, па је нестало разлике и у понашању и у одевању. СПО је био уложни паре у Дафимент Банку али није успео да их подигне. СПО је опљачкан.

За коју се то правну државу залаже ДСС? Зар за државу у којој грађани, предузећа или политичке странке не смеју подизати свој новац уложен у банку? Зар за државу у којој се опљачкани проглашавају плачкашима, а плачкаши позивају за сведоке?

Кад неког мржња узме у загрљај, онда му и Бог узме памет.

(Борба, 19. 4. 1994)

Кад неког мржња узме у загрљај, онда му и Бог узме памет. Вук Драшковић и Српски покрет обнове и у Мирку Петровићу и Демократској страници Србије видели су Војислава Шешеља. Свуда им се причинљава. Војислав Шешељ је као несташни дух из боце, који се појављује свуда, и где треба и где не треба, са јединим циљем - да поквари и поремети идеалне планове и политичке жеље Српског покрета обнове.

Буџет за полицију

Захваљујући прекјучерашњим главницима СПС и НД, МУП Србије успео је да открене лавовски део буџета.

Нема сумње, Соколовићева полиција је заслужила највећи део колача јер

Вук Драшковић и СПО познати су у домаћој јавности по свему, само не по доследности коју су увек нападно истицали

је то једина служба у Републици која у овим тешким временима несметано функционише. Примера ради, ни један полицајац није на принудном одмору. Штавише, број запослених у полицији из дана у дан расте, што је у условима неправедних санкција прави подвиг.

(Борба, 21. 4. 1994)

Српски покрет обнове је опсесивно везан за српску полицију, коју је одувек представљао као симбол тираније, зла и тоталитарног понашања околних комуно-фашистичког режима у Србији. Изуми-мајући неколико куртоазних реченица, Драшковић никада озбиљно и никада искрено није зажалио за погинулим полицајцима који су живот изгубили у нередима које је он, Вук Драшковић, организовао.

Новинари РТС непожељни

Највећи произвођач лаж, РТС, прексиноћ је надмашила и саму себе. У Трећем ТВ дневнику емитовала је снимак са јучерашње конференције за штампу Вука Драшковића и уз тај снимак текст измишљен у телевизији.

Председнику СПО приписане су речи које он није изговорио. Све је лаж, од прве до последње реченице.

Ово је нови метод ТВ-Бастиље у њеном четворогодишњем прљавом рату против лидера СПО. Уместо непостојећих вила на Женевском језеру и специјалних фондова Ције, телевизија сада подмеће Вуку Драшковићу измишљене речи и ставове. СПО ће поднети кривичну тужбу и тражити јавно извињење и новчану одштету.

Све док телевизија Србије буде Лажовизија, непожељно је присуство њених новинара и камера на конференцијама за штампу и свим страначким скуповима СПО.

(Борба, 21. 4. 1994)

Инциденти у континуитету

Посланички клуб СПО напустио је поподневно заседање...

Божовић је прочитао предлог, саопштења у коме "Веће грађана најоштрије осуђује јучерашњи инцидент, када је - како је Божовић прочитао - због одбијања посланика "радикала" Драшка Марковића да испусти одлуку Већа о његовом искључењу са седнице, дошло до обрачуна посланика Српске радикалне странке и скупштинског обезбеђења".

Није СПО заштитник насиља, него је странка која жели да осуди насиље ма где и ма од кога било. Али, ми смо хтели да кажемо ко је генерисао и ко је благонаклоно гледао већ две године на испале, е сад када се крчга разбио идући на воду, сада господин Божовић жели да заборавимо Михајла Марковића и како се све то извргло у лакрдију благодарени њему. Сада, међутим, он тражи пуну сатисфакцију када је он на талету. А на талету је зато што је претходног дана

водио седницу тако што је иритирао посланике и то не први пут...

(Борба, 20. 5. 1994)

Српски покрет обнове, као увређена млада, једино је погођен чињеницом да Радман Божовић није заштитио њиховог посланика Михајла Марковића, истовремено покушавајући да држи и моралне и политичке придице другим политичким странкама које су се налазиле у политичком сукобу, не скривајући нелагодност због тога што су изгубили примат, као до тада, наводно, највећа, најважнија и најдоследнија опозициона странка.

Опозовите председника Већа грађана

Представници СПО, ДС, ДСС и СРС осудили су на данашњем састанку вишемесечно надмено понашање председника Већа грађана Савезне скупштине господина Радмана Божовића и сложили се са оценом да је такво понашање узроковало недавни инцидент у Савезној скупштини.

Ове четири опозиционе странке, због тога, захтевају опозив господина Божовића са положаја председника Већа грађана Савезне скупштине, како би се повратило углед парламента и успоставиле његове уставне надлежности.

Представници ове четири странке сматрају да је СПС најодговорнији за успостављање нормалног рада не само Савезног него и Републичког парламента и она се те одговорности не може ослободити.

У том смислу, нарочито је осуђено монополско понашање СПС у средствима јавног информисања и постигнута сагласност да опозиционе странке предложе заједнички закон о РТС.

Ове четири странке су се договориле да наставе разговоре и договоре о свим битним питањима парламентарног живота у земљи.

(Борба, 24. 5. 1994)

Само дан пре овог саопштења, Српски покрет обнове је за догађаје у савезном парламенту највећу кривицу пребацивао на Српску радикалну странку и њеног председника др Војислава Шешеља. Међутим, само један дан био је довољан да Драшковић заборави и своје закљичање да са фашистима никада неће ни седети ни разговарати, а камо ли ступати у некакве савезе, а још лакше је било заборавити неко тамо неважно страначко саопштење од пре дан или два.

Социјалисти прете терором

Изјава високог функционера СПС-а Радмила Богдановића да владајућа странка више неће одговарати на критике и нападе опозиције, већ да ће кренути у контраофанзиву и показати својим идеолошким и политичким противницима ко је, шта је и шта може, злослутна је и отворена претња режима који се

опет опредељује за тоталитаристичке методе.

Све ово је озбиљније и алармантније утолико више што "Показивање снаге" СПС-а најављује човек који је до сада у два наврата стајао иза најтежих репресивних мера против опозиционих странака.

(Борба, 2. 6. 1994)

Поклон држави

Савезна влада је ове године успела да одреди "реалну" цену за откуп пшенице.

Сельаци ће моћи пшеницу да поклоне држави под знатно повољнијим условима него лане. Наиме, ове године сельаци дародавци неће морати ништа да доплаћују.

(Борба, 29. 6. 1994)

Опозициона острашеност Српског покрета обнове и "доследно" антирежимско деловање увек се сводило на личне односе брачног пара Драшковић према појединим људима унутар власти, који, наравно, никада нису били "главни" кривци за оно за шта их Српски покрет обнове оптужује. Како је Српском покрету обнове и данас Ибрахим Ругова највећи и најчешћи кривац за тешко стање на Косову и Метохији, то показује потпуну политичку незрелост и непостојање знања и жеље да се прави и једини кривац, а то је Запад, означи и осуди. Српском покрету обнове политичко деловање никада није било ствар принципа, већ искључиво личних симпатија и анимозитета.

Телевизија ће сведочити пред судом

СПО је јуче најавио да ће детаље, који ће показати ко позива на рат и хушка на обрачун Срба са Србима и са целим светом, изнети на суду и на првом наредном заседању Народне скупштине Србије.

У саопштењу СПО се тражи да ТВ Србије у другом дневнику објави овај демант СПО, јер је прексиноћ у свом ударном дневнику оптужила председника СПО Вука Драшковића да је, са скупштинске говорнице, хушкао Србе на рат против Срба и да је то чинио по налогу својих газда у иностранству.

Овога пута, лаж Телевизије ће, пред Судом, посведочити Телевизија, јер је директно преносила заседање скупштине.

Пред судом ће се појавити и народни посланици који ће посведочити да је управо шеф посланичке групе СПС и генерални директор ТВ Србије по кулоарима парламента шпиро вест да је Милошевић слабији од Караџића и да се са нашим тамо није шалити, јер могу лако да уђу у Београд.

Зна добро господин Вучелић и кога је он спомињао као онога ко ће "одуваати Милошевића".

(Борба, 1. 8. 1994)

Кад неког мржња узме у загрљај, онда му и Бог узме памет

Српски покрет обнове и његов вођа никада нису крили да највише воле да гледају Дневник у 19.30, те да би све дали и учинили само да их нико не критикује или да, којим случајем, не саопште истину на Радио-телевизији Србије о њиховим политичким активностима.

Српски покрет обнове и Драшковић били су спремни да се тужају и суде због обичног демантија на телевизији која им, кажу, није наклоњена, али само вербално и у својим саопштењима, јер никада стварно на суду нити су нешто доказивали, нити су правду задовољавали. Узгред, принципјелни вођа и његова странка ни једном нису протествовали због чињенице да Српска радикална странка, и то као највећа парламентарна странка, није могла да изнесе ниједан свој политички став читаве три године на државној телевизији.

Караџић нема право да тражи алиби од народа

Најновији догађаји у односима руководства Београда и Пала резултат су дугогодишње следе политике темељне на бесмисленом грађанском рату на историјским и културним просторима српског народа, као и на исто таквој политици дипломатске, економске и слеукупне изолације нашег народа од целог света.

Наш народ лево од Дрине невин је жртва сулуде политике својих вођа и духовне заведениости од стране, пре свега, државне телевизије Србије.

СПО сматра да од истине у овом часу не постоји већи мелем који би се могао привити на опасно отворене ране. Од истине, коју би грађанима са обе стране Дрине стрпљиво саопштавали нови људи, људи мира и будућности.

Наш народ у БиХ је и на почетку и сада, само жртва и ништа више. Г. Караџић није имао овлашћење ни од српског народа лево од Дрине, ни од српског народа у целини, нити од духовних и државних векова иза нас, да са околних брда транзитира највећи српски град после Београда.

Г. Караџић нема право да после свега тражи накнадно покриће у тобожњој вољи унесрећеног народа.

Мир, тренутни мир и одлазак са политичке сцене креатора мржње и рата једино је у стању да прекине даље бесмислене погипије, гробове замени и колевкама, рушена грађом и да у Републику Српску врати више од 600.000 избеглих Срба.

(Борба, 5. 8. 1994)

Conditio sine qua non политичког деловања Српског покрета обнове и Вука Драшковића, све од оснивања те политичке странке, било је изразито анти-српског опредељења, посебно жестока осуда Срба и њихових политичких вођа западно од Дрине и Дунава.

За рат на простору некадашње хрватске и босанско-херцеговачке федералне јединице, Српски покрет обнове увек је оптуживао и окривљивао Србе и српске медије, а људи мира и људи будућности, некада директно а некада индиректно наведени, били су Алија Изетбего-

вић, па и многи, наводно невини Хрвати, који су страдали због сулуде политике српских освајача. Занимљиво је да највећу медијску кривицу за сва страдања и патње српског народа, а по вишема Српског покрета обнове, нису спосили ни Гуђманова ни Изетбеговићева телевизија за информативно сатанизовање Срба, већ Телевизија Србије чија је кривица, ваљда, била у томе што се ни придружила загребачкој и сарајевској телевизији у сатанизацији нашег народа, већ је колико-голико штитила његов интересе.

Најжалоснија је срамна осуда јунака српског Сарајева због наводног бомбардовања муслиманског дела града, јер ни Драшковић ни Српски покрет обнове ниједанпут нису осудили злочине исламских фанатика из тог града који су свакодневно убијали Србе на Грбавици, Илици, Воџошћу, Рајловцу и другим српским деловима града. Алија Изетбеговић је ставовима Српског покрета обнове и његовог вође имао најбоље портпароле стварања исламске Босне и Херцеговине њеним авнојевским границама. Управо због те и такве анти-српске политике, Вука Драшковић и његова политичка странка никада нису могли да представљају озбиљнији политички чинилац на српској политичкој позорници.

Нема коалиције са СПО-ом

Српски покрет обнове неће поржати Конгићеву владу у Савезној скупштини, рекао је на јучерашњој конференцији за новинаре лидер ове странке Вука Драшковић, додвинувши да, сем у новинама, нема могућности ни прича о коалицији СПО-а са Социјалистичком партијом Србије. Јучерашња конференција за штампу, иначе, у потпуности је била посвећена одговорима на новинарска питања, јер, како је рекао Драшковић, "политичка странка чији су политички ставови доследни од оснивања, за разлику од оних које ставове мењају сваког сата, нема потребу за објашњавањем својих ставова".

— Не би ме изненадило да се појави извештај да смо ову конференцију за штампу одржали Слободан Милошевић и ја заједно — било је све што је, поводом гласина о тајном сусрету са председником Србије рекао председник СПО-а. Опширнији је, међутим, био у одговору на питање да ли би његова странка, као услов за укидање санкција у целини, прихватила признање Хрватске и БиХ у авнојевским границама. Истичући да му тај услов није познат, Драшковић је рекао да се опредељује онако како му налаже програм СПО. "Мапе треба потписати да би престала смрт. Све друго се потом мења, а прво — пада Муслиманско-Хрватска Федерација", рекао је Драшковић, истичући да само Западна Херцеговина десно од Неретве може бити у савезу са Хрватском, док је остатак босанскохерцеговачке територије историјски, и у сваком другом погледу упућен ка Србији и Црној Гори.

Да ли у садашњој ситуацији постоји подударање између ставова СПО-а и СПС-а питали су потом, новинари, и добили кратак одговор: "Када будете добили прецизне ставове од СПС-а, сами их упоредите и извучите закључак", рекао је Драшковић.

Поводом обновљеног захтева за одузимање мандата Ракитићевој групи у Већу грађана Савезне скупштине, председник СПО-а је рекао да, уколико се то не оствари у Скупштини, следи судски поступак. "СПО је у Савезној скупштини опљачкан, па ће процес бити искушење и испит правне државе", сматра Драшковић.

— На савезне изборе, када их буде, СПО иде сам, под својим крштеним именом, Српски покрет обнове, рекао је Драшковић.

(Борба, 28. 9. 1994)

Ко о чему ... о поштењу? Вук Драшковић и Српски покрет обнове су, иначе, у домаћој јавности по свему познати, осим по доследности коју су увек напредно истицали. Најаве коалиције са Социјалистичком партијом Србије Драшковић је увек негирао, те чак и отворену подршку у градском и републичком парламенту објављивао сарањом са Србијом а не са Социјалистичком партијом, а веровали или не, Драшковић је остао у опозицији чак и после именовања за потпредседника Југословенске владе.

Но, много опасније од тог трговачког јесте капитулантски менталитет странке чији је вођа Вук Драшковић. Све што су одувек знали представници Српског покрета обнове да кажу, јесте прихватање свих политичких ултиматума и уцена који су нашој земљи или нашем народу упућивани са Запада.

И увек би Драшковић најпре нудио српску капитулацију и некакви српске потписе, после којих би се, наводно, све променило. Тако је Драшковић унапред ратурио Муслиманско-Хрватску Федерацију, још 1994. године (она и данас постоји), али много већу пажњу поклањао је српској априорној капитулацији, него изношењу било каквих других политичких ставова.

Незаконит поступак

Српски покрет обнове (СПО) осудио је јуче "незаконит" начин на који је Одбор за мандатно-имунитетска питања Савезне скупштине одузео посланички имунитет лидеру радикала Војиславу Шешељу. Испала да је Шешељ сада примитиван и насилник само због тога што оно што је до јуче чинио опозицији сада чини и самом Божовићу.

СПО подсећа да је лидер радикала месецима "уз навикачку подршку" Божовића вређао друге посланике, о дамама говорио онако како мушкарац не сме да говори, па организовао и нокаутирања и преломе вилица у парламенту. Од конституисања Већа грађана, понашање обојине било је недолучно посланичких функција.

(Борба, 30. 9. 1994)

Карактеристика политичког стила Српског покрета обнове је и невероватна потреба да се менају у ствари за које их нико нисада није питао нити су се њих тичале. Када су други политичари прогонени од стране режима, они су као завидне субвергентлије грађане подсећали на своје некадашње, најчешће измишљене проблеме са властима. Узгред, посланик Српског покрета обнове коме је, наводно, вилица преломљена, убрзо је напустио Српски покрет обнове, ваљда ни сам не верујући у такве фалсификате и измишљотине својих страначких колега.

Једино што је свима познато, то је да је тај посланик једног бори за слободу српског народа западно од Дрине и Дунава, више пута називао устаном, а потом се оклизнуо. Падала је крпа тога дана.

СПО одговара лидеру демократа: Трговање несрећом народа

Откуда, питамо се, паничан страх Зорана Ђинђића од објављивања полатака о ратном профетерству и наглom богаћењу појединих страначких лидера? СПО је за то да се сви ти подаци обелодане, упркос Ђинђићевим вајкањима да против ДС немају оне аргументе које имају против СПО.

Све своје челне људе у општини Стари Град који су посегли за малверзијама и криминалом, СПО је искључио из странке, али их није могао до данас и уклонити са функција, јер су

оберучке прихваћени и заштићени од Ђинђићевих одборника, који су, на тај начин, преузели власт у овој централној београдској општини.

СПО не прихвата Ђинђићеву тезу да је у политици све дозвољено и да поштени морају да иду само у цркву. Тај морал курвања и лагања народа увек је био стран СПО-у. Ђинђић је у Јагодини изјавио и то да СПС брижљиво негује СПО. Не желимо Ђинђићу и његовој Ружи да буду "брижљиво неговани" као што су неговани Дана и Вук.

О Ђинђићевом поштењу сведочи и његово ликоване што је Шешељ у затвору, чиме жели да се додвори СПС-у, заборављајући да напомене да је, наравно, са тим истим Шешељем склопио коалициони савез против СПО и да је баш он наговарао Шешеља да помогне у режирању блокаде Савезне скупштине.

Са Шешељем против Вука, са Караџићем против мира, са Коштуницом против Шешеља, на телевизији против криминала, а у стварности узимати за себе колико год може и трговати на несрећи овог збуњеног народа - то је једини политички програм овог човека.

(Борба, 4. 10. 1994)

Српски покрет обнове је у једном од својих не сасвим нестачних саопштења, добро антиципирао (визионарски, онако како то само Јерезија Драшковић уме) блиску политичку будућност. Чим је поминуто ратно профитерство, наг до богаћења појединих страначких лидера, курвање и лагање народа од стране једне политичке странке, свима је било јасно да ће

Политичке тезе и покушаје бављења озбиљном политиком и међународним односима СПО-а и Вука Драшковића не треба ни разматрати

Српски покрет обнове баш у тој политичкој партији пронаћи свог најближег политичког савезника и коалиционог партнера.

Те "курве и лажови" су сви заједно само годину и две дана касније убеђивали народ да су једини поштени, а да је нека друга власт лажљива, лоповска и профитерска. Оно што је сигурно тачно јесте чињеница да су у општини Стари Град сви посезали за малверзацијама и криминалом, и чланови Демократске странке и чланови Српског покрета обнове.

О поштењу и моралу Српског покрета обнове и вође говори и то што је ушао у коалицију са оним који је рекао да је у политици све дозвољено и да поштени морају да иду само у цркву. Коалиција или савез са неким чији је једини политички програм трговина на несрећи српског народа, представља баш морално политичко дело политичке организације која се назива Покрет обнове, а у своје име, на несрећу народа, ставила је и придев српски.

Студио Б не сме постати ТВ-Бастиља

Група деоничара НТВ "Студио Б", која је затражила од републичких и савезних органа власти и правосуђа да заведу ред у Студију Б, ударила је на себе, а не на кућу на коју се бацају камењем.

Ови позивари су данас убедљиво показали колико је директор НТВ Студио Б био јуче у праву када је шефове пет државних чланица Контакт-групе упозорио на опасну стратегију режима у Србији да задави све независне медије, а првенствено Студио Б. У кампањи на ову оазу независног новинарства, власт је, очито, посегнула и за произвођењем нестабилности унутар Студија Б.

По истом сценарију, покушавају се ломити и независна гласила, и политичке странке и синдикати. Студио Б неће и не сме постати ТВ-Бастиља.

Студио Б није само телевизијска станица, него и симбол најславнијих демократских узлета Србије, као што су били 9. март и Видовдански сабор.

(Борба, 13. 10. 1994)

Неразумни гнев Зорана Ђинђића

Тврдња ДС од пре два дана да се СПО претвара у батину СПС-а којом владајућа странка покушава да се обрачуна са опозицијом има везе са поштењем и истинно колико и остале тврдње Ђинђићевог предузећа.

СПО не пориче да СПС има своју батину. То је она иста батина која од десетине године удара искључиво по СПО-у и чија је жртва у неколико наврата био Вук Драшковић. То је она иста батина која се никада није примакла Зорану Ђинђићу, управо због тога што је сваки пут алаудирао батињању СПО-а и његовог председника.

Што се тиче општине Стари Град, СПО је из својих редова очистио профитере и шићарције, а г. Ђинђић не само да

није тако поступио са својим профитерима, већ је морални отпад СПО-а узео у заштиту и на то га више нећемо подсећати.

У читавом неразумном гневу Зорана Ђинђића усмереном према СПО највише страдају грађани, јер многи наседају на Ђинђићево опозиционарство, лажну демократију и велику галаму.

Коначно, Ђинђић је самог себе претворио у батину СПС-а, јер од 1990. батина једино СПО.

(Борба, 15-16. 10. 1994)

Шта су то независни медији? Многи политичари, представници владиних и невладиних организација су, у складу са својом политичком позицијом, покушавали да одреде и дефинишу независне медије и њихову улогу у објективном информисању јавности.

Међутим, чини се да нико није дао прецизнију, можда и најприхватљивију одредницу за независне медије, од Српског покрета обнове и Вука Драшковића. Наиме, независни медији, по Драшковићу и његовој странци, су они медији који лепо говоре и пишу о Се-не-о-у и брачном пару Драшковић, а сви они који се дрзну да другачије мисле и то мишљење искажу, јесу зависни, поданички и послушни медији.

Узгред, тачно је да је режим у Београду задавио Студио Б. То је учинио режим Српског покрета обнове, који је у потпуности уништио сваку ноле објективну и непристрасну информацију, коју би та телевизијска кућа објавила, те је Се-не-о још једанпут показао велике визионарске склоности. Студио Б, као симбол славног демократског узлета који је однео неколико српских живота, као што је био 9. март 1991. године, и није постао телевизијска Бастиља.

Бастиља је велелепни летњикованц у односу на програм који емитује ТВ станица Вук и Даница, или званично Телевизија Студио Б. Коначно, Драшковић је, уместо са политичким странкама, ступио у савез са багином СПС-а (читај Демократска странка), а том багином је толико невинито руковао да се, очигледно је, више пута самоповређивао.

Ратни орден за мир

Предлажући да се Слободану Милошевићу додели Орден Слободе, бивши приштински партизани желе да оспоре најновију мировну политику председника Србије. Наиме, Орден Слободе се додељује за ратне заслуге и за последњих пола века добили су га Тито, Коча Поповић, Пеко Дабчевић, Иван Гошњак и Коста Нађ.

Одмах се поставља питање који је то рат Милошевић водио и добио? Председник Србије, као што је познато, тврди да Србија није водила никакав рат.

Осим тога, Орден Слободе је у рангу изнад Орлена Народног хероја, па је нелогично да га добије неко ко, претходно, није проглашен бар за Народног хероја.

(Борба, 20. 10. 1994)

Булајићеви четници из Српског покрета обнове су, уместо суштинске осуде или подршке нечијем политичком деловању, најчешће оцењивали политичке симболе, ордене, химне или светосавске и песме Косовског циклуса. Уместо озбиљне политичке подршке или жестоког политичког супротстављања политици коју је Слободан Милошевић водио, највећи проблем у свему је била евентуална додела некаквог ордена или одликовања тадашњем председнику Србије.

Додуше, Драшковић је одувек чежурео за одликовањима, не би ли се то у народним песмама било како опевало, док су суштинска политичка делатност никада није озбиљно ни интересовала.

ТВ преноси последња тековина 9. марта

Поводом изјаве Драгана Томића, председника Скупштине Србије, да он не види разлог за директне преносе скупштинских заседања, СПО истиче да су директни преноси скупштинских заседања последња тековина 9. марта и да ће СПО ову тековину бранити на све начине.

Грађани који су бирали посланике имају право да непосредно надзиру њихов рад, а то је могуће само при директном ТВ преносу скупштинских заседања.

Што се тиче Томићеве изјаве да за неке лидере опозиције скупштинско заседање представља њихов лични ТВ канал, истичемо да председник Скупштине нема право да маркетиншку изјаву једне странке приписује и Српском покрету обнове.

(Борба, 13. 12. 1994)

Последњу тековину 9. марта, не рачунајући безразложно усмрћене невинне људе, као што су телевизијски преноси скупштинских седница, нико тако својски и здушно није укинуо, као Српски покрет обнове и Вук Драшковић. Грађани који су непосредно бирали своје одборнике, али и посланике у Савезној скупштини, онемогућени су да њихов рад непосредно надзиру, управо одлукама и на захтев Српског покрета обнове.

Наиме, не треба подсећати грађане на чињеницу да Студио Б не жели, уз изговор да нема техничке могућности, да преноси седнице Скупштине Града, где се општро критикују малверзације и криминалне радње челника Српског покрета обнове, али те техничке могућности нагло нарасту када је потребно преносити некакву новогодишњу манифестацију или политички скуп у организацији Српског покрета обнове. Толико о 9. марту и његовим тековинама.

Истина више не живи овде

Реагујући на интервју Ратомира Вица, министра за информације Србије, Брчиновој "Борби", СПО закључује: Министру ништа не говоре чињенице које је сам изнео: да је у свету тешко наћи земљу у којој се са толико жешћине и оштрине пише о влади и власти.

Вице од страних новинара тражи једнак третман наше земље у медијима. Од страних новинара, дакле, тражи само оно што сам ускраћује домаћим новинарима, политичким организацијама и грађанима Србије.

Захваљујући Вицу и њему сличнима, истина о Србији је давно отишла у свет. Она више не живи овде.

(Политика, 4. 2. 1995)

Интересантно је да наводну политичку критику актуелне власти, ни отиј ко је критику сачинио, често није разумео. Потпуно разумљиву и прилично јасну

митингу СРС. Јер, како се каже у соопштењу СПО-а издатом тим поводом, чланови СПО-а би, практично, митинговали против себе и сопствених програмских опредељења.

Изражавајући наду да ће рат ускоро престати и да ће санкције бити укинуте, врх странке истиче да му је јасно да су се чланови СПО-а ужетели митинга, те да ће се идеје економског и духовног препорода СПО жестоко борити и у парламенту и ван њега.

(Политика, 15. 6. 1995)

Колико је Српски покрет обнове био трагично упуштен због велике "опозиционе популарности" српских радикала, потврђује и чињеница да су по сваку цену желели да спрече долазак великог броја грађана, огорчених због дивљачког хапшења Војислава Шешеља и његових сарадника, али и због чињенице да су радикали најавили протест због могуће преда-

СПО: Ми смо опозиција глупости и злу

Нека Шешељ и његови привесци наведу бар једну њихову "патриотску" активност од које Срби с оне стране Дрине и наш народ у целини нису имали само штету и несрећу, каже се у саопштењу.

Искључиво због чланова и присталица Српског покрета обнове, присиљени смо да реагујемо на примитивну и хистеричну кампању коју против наше странке воде поједини из такозване "патриотске опозиције", а нарочито Шешељеви људи, као вође тог савеза.

Они који из Београда подстрекивају наш народ у Републици Српској да се туче против НАТО савеза, они који су за прекид дипломатских односа са Европском унијом и САД, они који траже национално самоубиство, практично рале у корист СРС и садашњег режима, јер

Оптужбе без основа: за рат на простору некадашње хрватске и босанско-херцеговачке федералне јединице, СПО је окривљавао Србе и њихове медије

изјаву једног од функционера режима, Српски покрет обнове је покушао да изврне руглу, показујући ништа и не доказујући ништа. Осим, можда, нападне лојалности својим зашадним сицеренима.

СПО не учествује на митингу Српске радикалне странке

Руководство Српског покрета обнове позвало је своје чланове и симпатизере да ни као публика не учествују на

је Српске Крајине и Републике Српске у руке наших непријатеља.

Начин на који је Српски покрет обнове потценио своје чланство и симпатизере, сматрајући их масом којој су једино митинзи неопходни за пражњење и светуљавно испољавање својих политичких ставова, показује суштину односа Вука Драшковића према народу и грађанима, које он, онако месијански, сматра својим послушницима и слепим поданицима.

нуде много гору Србију и трагичнију судбину од постојеће.

За разлику од њих, СПО не хушка Србе на непотребно изгинуће и поразе, да би после нарицао над народном несрећом и захтевао потезе који воде у још већу несрећу.

СПО је био и биће опозиција примитивизму, злу, глупости и јалу, па ма ко да их проповеда.

Док не промене памет и понашање, док не престану са активностима које срамоте српски народ и гурају га у про-

"Добре" особине СПО-а: много опаснији од трговачког јесте капитулантски менталитет странке чији је вођа Вук Драшковић

валију, са њима нећемо ништа да потписујемо, нити хоћемо да подржавамо њихове захтеве.

Нека Шешел и његови привесци наведу бар једну њихову "патриотску" активност од које Срби с ону страну Дрине и наш народ у целини нису имали само штету и несрећу.

Умногост, захваљујући оваквим "патриотима", свет је српски народ приковао за стуб срама, а Туђман очистио Хрватску од Срба, каже се у саопштењу Службе за информисање Српског покрета обнове.

(Политика, 21. 9. 1995)

Српски покрет обнове, осим што никада није подржавао сопствени народ и његову ослободилачку борбу, увек је ниподаштавао и многе поштене Србе који су положили животе на олтар отаџбине, али за Српски покрет обнове сви они су имали једну велику ману, а то је да су били чланови или симпатизери Српске радикалне странке.

Опозиционарство Српског покрета обнове злу и јалу је, ваљда, опозиционарство онима који су осуђивали исламске и усташке злочине извршене над нашим народом, то је и опозиционарство свима који су се дрзнули да осуде "демократско" бомбардовање српског народа и државе од стране НАТО пакта и опозиционарство је жестоко оптужати оне који су осудили убијање и протеривање Срба са њихових вековних огњишта у Српској Крајини.

СПО неће подржати захтев ДС, ДСС и Српске радикалне странке

Радикали и две демократске странке нису прихватили предлоге о акцијама за враћање камера у парламент Србије и СПО зато не подржава њихову иницијативу о ванредном заседању Скупштине.

Српски покрет обнове саопштио је јуче да та странке не може подржати иницијативу Српске радикалне странке, Демократске странке и Демократске странке Србије о сазивању ванредног заседања Скупштине Србије.

У саопштењу се подсећа да су председници СПО, СРС, ДС и ДСС у јулу ове године потписали међустранички договор, по коме су се ове странке опозиције обавезале да њихови посланици не присуствују заседањима Скупштине Србије, све док не буде повучена одлука о укидању директних телевизијских преноса скупштинских седница.

"Пошто та одлука није повучена, а СРС, ДС и ДСС нису прихватиле предлоге СПО о заједничким акцијама којима би опозиција принудила социјалистичку већину да ту одлуку повуче, посланици СПО не могу подржати ни иницијативу СРС, ДС и ДСС о сазивању ванредног заседања Скупштине Србије.

"Право је СРС, ДС и ДСС да прекрше јавно дату и потписану реч, али није њихово право да злоупотребе бланко

добијене потписе посланика СПО и објаве како је и СПО одустао од борбе за поледњу тековину 9. марта", каже се у саопштењу Информативне службе СПО.

(Политика, 16. 9. 1995)

Као увређена млада, ни власт ни опозиција, Српски покрет обнове је одбио све предлоге тадашњих опозиционих странака, а никоме није желео да прусте ореол краља тргова и улица или, не дај Боже, ореол већих опозиционара оних који су заслужни за остваривање тековина 9. марта. Већ тада је било јасно да је комплексе називи опозиционар код вође Драшковића и његових сарадника неизлечив.

Српски покрет обнове, у јучерашњем саопштењу, најоштрије осуђује, како се наводи, сиделијско понашање полиције у Новом Саду према грађанима и новинарима, као и забрану Војиславу Шешелу и Владимиру Жириновском да прошетају градом.

Како стоји у саопштењу ове странке, право је ова два лидера да нашем народу продају лажи и магле, да подстичу нове патње и погибије, али полиција нема право да тај народ "васпитава" батинама.

(Политика, 24. 10. 1995)

Доследно и принципијелно, у складу са политичким деловањем Српског покрета обнове и Вука Драшковића, у предходном саопштењу су поново дате оцене политичких догађаја који немају никакве везе са том политичком странком

и њеним лидером, али им то није сметало да се нађу прозванима и политички напади, без иоле озбиљних објашњења, и жртву, а додуше много блаже, и оне који су забране и премлаћивања људи и организовали.

Свако би желео да буде социјалиста

На седници ГО СПС уочено је повећано интересовање грађана за приступ СПС-у, посебно младих. Свако би желео бар пет минута да буде социјалиста. Да мало одмори мозак.

Чланови ГО СПС мисле да је њихова странка са највећим угледом, поверењем и утицајем међу грађанима. Нема сумње, СПС је сада толико јака да би могла и на поштенним изборима да учествује. Могла би, али нема потребе.

(Политика, 13. 2. 1995)

Српски покрет обнове је, служећи се жаргонским језиком и отрцианим вицевима, некада успевао и да насмеје шири аудиторијум. Ако би чланство у Социјалистичкој партији Србије бар на пет минута допринело одмору и регенерацији централног нервног система и мозга, онда би се неко могао, у истом стилу и на исти начин, метафорично напасти, рећи, на начин да за чланство у Српском покрету обнове ти људски органи које СПО помиње у саопштењу, нису ни потребни, а најмање пожељни.

Крив је Ђинђићев закон

ДС је заједно са социјалистима, а без присуства осталих посланика опозиције, 29. јула прошле године изгласала Закон о изменама и допунама Закона о условима и поступку претварања друштвене својине у друге облике, по којем Републичка дирекција за процену вредности капитала добија одрешене руке у поништавању већ обављене приватизације у Србији, и то ретроактивно од 1. јануара 1990. Управо овај "Ђинђићев закон" омогућио је социјалистима да укидају "Борбу", "Студио Б" и све независне медије у Србији.

Ко је дакле у колаборацији са СПС-ом? Више је него лицемерно да сада ДС скупља милион потписа за одбрану НТВ "Студија Б", а да не каже да је то одбрана од ДС и њеног закона. Уместо што заташкава кривцу, Ђинђић треба да покрене иницијативу за поништење тог закона, погубног за независне медије.

(Политика, 14. 2. 1995)

Српски покрет обнове је веома јасно и прецизно оптужио Зорана Ђинђића и његову странку да су, предлагањем и изгласањем Закона о ревалоризацији, укинули све независне медије у Србији. Изгледа да је доношење тог закона и укидање таквих медија било најбоља препорука Вуку Драшковићу за стварање моћног коалиционог савеза са Зораном Ђинђићем и његовом странком. Заједно.

СПО тужи уредника "Вечерњих новости"

Због текста у коме су, изречене најцрње неистине о недавном јавном предавању Вука Драшковића у Лондону, ова странка ће поднети кривичну тужбу против Радета Брајовића, главног и одговорног уредника "Вечерњих новости".

Иако је имао текст говора лидера СПО из Лондона, Брајовић је то сакрио од читалаца, али је, зато, објавио ординарне лажи тобожњих чланова тобожње "Отаџбинске српске акције" у Аустрији који нису ни слушали Драшковићево предавање.

Председништво СПО се нада да ће Брајовић и његов лист добити од суда оно што им следује. Буде ли, међутим, суд зажмурио пред лажима овог ратног хушкача и новинара који годинама срамоти и своју професију и Србију као државу, опет ће добити оно што је заслужио.

(Политика, 24. 2. 1995)

Српски покрет обнове је тужио још један лист и још једног главног и одговорног уредника. Наравно, у страначком саопштењу. Само читањем саопштења Српског покрета обнове неко би могао закључити да је прва тачка у чувеном програму Се-пе-о-а, увек и због свега, тужити новинаре и уреднике. Икад јесу, и кал нису у праву.

Једино што би им, по демократском моделу информисања за који се залаже Српски покрет обнове, било дозвољено јесте хвалисање и безрезервна подршка вођи, понекад његовим сарадницима и никада и никоме више.

Још нису добили обештећење

Представници СПО разговарали су јуче са представницима Удружења ратних војних заробљеника Другог светског рата, који су изразили незадовољство због незаинтересованости државе за њихове проблеме. Од 350.000 српских војника Краљевине Југославије, који су били на принудном раду у Немачкој, данас их је у животу још око 25.000, а они су једини у Европи који још нису добили обештећење за своје страдање.

(Политика, 28. 2. 1995)

Похвално је залагање Српског покрета обнове за давање обештећења ратним војним заробљеницима Краљевине Југославије. Верујемо да ће Српски покрет обнове данас, као владајућа странка и на федералном нивоу, то обећање убрзо и испунити.

Академик није видовит

Поводом одбијања професора Николе Милошевића, да се постхумно писцу Милошу Црњанском додели "Равногорска награда" за "Роман о Лондону", СПО сматра да професор Никола Милошевић има право да у своје име одбије чланство у Српској академији наука и уметности – мада то није учинио. Али,

нема право да јавно претпоставља шта би у овом данашњем времену и приликама мислио и учинио мудри Милош Црњански. Толико видовит није чак ни академик Милошевић.

(Политика, 19. 5. 1995)

Какве везе има додела било каквих награда појединим српским писцима са саопштењима политичких странака, то зна само Српски покрет обнове и Вук Драшковић. Да је Милош Црњански могао и помислити да ће његово дело бити предмет политичке заштите Се-пе-овских страначких саопштења, вероватно се никада писањем не би ни бавио.

Држање талача провоцира војну акцију света

Поздрављамо апел Његове светости патријарха Павла упућен руководству Републике Српске да сви талаци УН одмах буду ослобођени. Држањем талача УН провоцира се војна акција света, чија ће жртва бити пре свега народ у РС, али и српски народ у целини.

У нашем је националном интересу да мудрим и часним политичким и војним понашањем избегнемо сукоб са светом и да акције међународне заједнице усмеримо против хрватских и муслиманских агресија на РС и РСК.

(Политика, 8. 6. 1995)

Апел СПО: Укидање санкција је национални интерес

СПО је позвао јуче председнике Југославије, Србије и Црне Горе да одмах сазову састанак са лидерима РС, РСК, патријархом, вођама парламентарних странака и председницима скупштина и влада Југославије, Србије и Црне Горе.

На том скупу требало би се трезвено суочити са стањем целе нације и усагласити политику и понашање свих, без ичијих сујета, диктата и злопамћења.

Мировни планови међународне заједнице нису антисрпски а њихово прихватање и укидање санкција данас су наш највећи државни и национални интерес.

Без мира и укидања санкција нема јаке и демократске Србије и Црне Горе, а без тога ни заштите Срба у РС и РСК данас, нити обједињавања нашег народа сутра.

(Политика, 10. 6. 1995)

Оштро и жестоко залагање Српског покрета обнове за ослобађање окупатора који су постали талаци само зато што су њихови авиони бомбардовали српске положаје, српске фабрике, школе, болнице и цивилна насеља, доказ је патолошке потребе Драшковића за додварањем опима који су исказали сву своју моћ и обест убијањем недужних Срба, док оцена храбре одбране коју је предузео српски народ и српска војска у Републици Српској, да је печасна и супротна српској војној традицији, представља позив на помоћ трупама НАТО пакта и пристанак и учествова-

ње у даљим убиствима припадника српског народа.

Добро је што се Драшковић залагао за демократски јак Србију и Црну Гору, али нам није јасно због чега није желео такву и Југославију. Можда Драшковић још није желео да је призна, или је опет антиципирао да ће постати члан Југословенске владе, а човек зна да све што има везе са Српским покретом обнове и Вуком Драшковићем нема никакве везе са демократијом.

Траже објашњење тренутне привредне ситуације

СПО захтева од надлежних служби да што пре изађу са веродостојним објашњењем тренутне ситуације у привреди и економији, као и са стварним проценама монетарне ситуације у земљи.

Представници синдиката града Јуче су упозорили на чињеницу да су данас трошкови живота двоструко већи него прошле године и да такво стање осликава монетарни и економски хаос у Србији.

Гувернер Аврамовић, за кога се поуздано и не зна да ли и даље обавља ту функцију, по традицији даје умирујуће и необудљиве изјаве о стабилности динара.

СПО оцењује да су несташице појединих прехранбених артикала и даље део наше свакодневице и закључује да ни такво стање није задовољавајуће образложено.

(Политика, 22. 6. 1995)

Гувернер Аврамовић који је, по Српском покрету обнове, давао необудљиве изјаве о стабилности динара, само неколико месеци касније постао је веома убедљиви лидер коалиције Заједно, који је требало да пружи додатну снагу савезу курви и лажова (цитат саопштења Српског покрета обнове) и да пуни допринос рушењу необудљивог режима чији је високи функционер до јуче био и гувернер Аврамовић.

СПО позива Пале и Книн да прихвате мировне планове

СПО позива руководство и Скупштину РС да прихвате мировни план Контакт групе као полазну основу за политичке преговоре и тиме онемогуће муслиманско-хрватску коалицију да за њихове ратне офанзиве пред светом оптужују српску страну, због тога што једина није прихватила мировни план. Овакав потез српске стране био би поздрављен широм света и сва одговорност за продужетак смрти и рушења свалила би се на муслиманско-хрватску федерацију и њену војску.

Ако српска страна смогне толико храбрости да одмах понуди мир и помирење несрећних суседа и рођака, задобиће сву подршку сваког разумног у целом свету, а пред неизбежни и коначни историјски пораз довешће оне који би такву понуду одбили. Србији и Црној

Гори би, истог часа, могле бити укинуте међународне санкције.

СПО позива руководство и Скупштину РС да прихвате мировни план "3-4" као основу за политичке преговоре са Републиком Хрватском.

Суверени парламент Српске Крајине, њена влада, њена пуна судска и полицијска власт, њена државна монета, застава, грб и химна, као и аутоматско стицање држављанства Србије за све који то желе, представљају прихватљиву основу за политичке преговоре. Та права гарантују Русија, САД, Француска, Велика Британија и Немачка.

Нека се Туђман, који одбија да прихвати план, сукобљава са великим силама и светом.

Питање мира је питање свих наших људских, националних и државних питања, јер у случају продужетка рата или његовог распламсавања затварају се сви путеви економског, демократског и биолошког прелорода.

(Политика, 27. 6. 1995)

Српски покрет обнове је, уз разне западне мешетаре и наводне преговараче, био најчешћи позивар на прихватање апсолутно свих планова које су наметали Американци и њихови сателити. Како би неко од западних уцењивача и помислио да предложи било какав план за наводно решавање кризе у западним српским земљама, Драшковић га је, и не схватајући и не желећи да се упозна са суштином тих планова, обруче прихватио и попушао се баш као прирепак уцењивачима који су бројне ултиматуме упућивали српском народу и његовом руководству.

Наиме, Српски покрет обнове је пре плана Контакт групе позивао српску страну у Републици Српској и на прихватање Венс-Овеновог плана који су Срби у РС са индигнацијом одбацили, а ни Република Српска ни Србија због тог одбијања нису оптужене, иако је Јермеја Драшковић баш такав ешилог најављивао. Иако је де факто план Контакт групе у Дејтону прихваћен, Србији и Црној Гори нису истог часа укинуте санкције, што доказује или потпуно политичку наивност Српског покрета обнове или, пак, беспоговорну послушност својим западним налогодавцима.

Разуме се, у Српском покрету обнове нико озбиљно није проучавао план 3-4, а можда, чак, није ни читао. Фалсификовање истине и дезинформисање народа причом о наводно предложеном сувереном Крајишком парламенту и државној монети, иако је наглашено да ће централна банка бити у Загребу, готово да никог у српском народу и није посебно изненадило и наљутило. Од Српског покрета обнове то се и очекивало.

СПО тражи једнака права за Горанце

СПО захтева од надлежних државних органа једнака права за Горанце као и за све друге грађане СР Југославије. СПО-у су се обратили представници Горанаца, износећи проблеме са којима се суочава та етничка група.

Од државних органа се тражи да не врше било какву противправну дискриминацију над том етничком групом, јер су Горанци у послератном Брзовом режиму већ претрпели геноцид забрањеном употребе властитих имена, како би им се оспорили српски етнички корени.

Горанци који су током ратних збивања остали у Хрватској суочавају се са немогућношћу да уђу у СРЈ, иако не постоји било каква званична одлука наших надлежних органа о забрани њиховог доласка. Тренутно се на граничним прелазима Југославије налази много Горанаца који чекају одлуку царинских органа да уђу у Југославију.

(Политика, 7. 7. 1995)

У свом улагивању и додворавању свима који би, евентуално, могли свој глас на неким изборима да дају Српском покрету обнове, та политичка сграница превазилазила је све мере и границе доброг укуса. Своју наводну бригу због наводне угрожености Горанаца, Српски покрет обнове је више пута показивао. Али, измишљати велики број Горанаца којима царински органи не дозвољавају улазак у Савезну Републику Југославију, је сувише чак и за Српски покрет обнове и Вука Драшковића.

Срби не смеју постати Чечени

СПО захтева од Војске Републике Српске максималну хуманост и добротност према муслиманским цивилима и заробљеним војницима у Сребреници и свим другим местима.

Огорчени смо због изјаве генерала Младића да ће у случају оружаних акција снага УН против војске РС уселити одмазда над муслиманским цивилима. Ако би се то десило Срби би постали Чечени, а Ратко Младић би морао да узме име и презиме Цохара Дудајева.

(Политика, 14. 7. 1995)

Од гатачких муслимана најгори су Вук и Дана, гласи новокомпонована српска народна пословица из Источног Херцеговине, настала као последица свима познатог политичког деловања брачног пара Драшковић и Српског покрета обнове. Није ни мало чудно што Се-ле-о и Драшковић никада нису захтевали хуманост и добротност за Србе, али су се зато ревносно залагали за поштовање свих људских права и много више од тога Хрватима, а посебно муслиманима. Поредити Србе и Чечене, православне браћо својих огњишта са исламским терористима и фанатичима у Чеченији, могао је и може једино он и његов Српски покрет обнове.

Додуше, много више од Чечена Се-пе-о и Вука Драшковића су интересовали сребренички муслимани за чије се ослобађање тако здушно залагао Драшковић, а који су били једино познати по бројним злочинима које извршили у сребреничким и брагуначким селима над српским цивилима.

Одузети Караџићу право да говори у име српског народа

Новим гранатирањем Сарајева, овим ангисрпским, неразумним и очајничким потезом, Радован Караџић и сви они који га подржавају дефинитивно губе право да говоре и наступају у име српског народа.

Грађани Републике Српске, који су у великој већини против рата, морају то право да им што пре и формално одузму, јер је јасно да Караџић и следбеници

желе да по сваку цену минирају мировни процес и продуже рат.

(Политика, 24. 8. 1995)

Повући тешко наоружање око Сарајева

Захтева се од оних који командују Војском Републике Српске да одмах прихвате одлуку УН о повлачењу тешког наоружања на раздаљину са које се може видети Сарајево.

Став је СПО да су неразумни и бесмислени изговори да ће муслиманска војска повлачење српског тешког наоружања искористити за офанзиву. Садашњим понашањем и Караџић и Младић, као и сви они у Србији који их подржавају, воде РС ка потпуном слому.

(Политика, 8. 9. 1995)

Српски покрет обнове је у свом политичком деловању прихватио улогу и сав-

ременог муслиманског Валтера, који Сарајево треба наводно да брани од српског агресора који брутално и неуморно гранатира град и невинне људе у њему.

Нико из Се-пе-оа никада није осудио бомбардовање целе Републике Српске, али је без грешке и без разлога увек оптуживао Србе, Радована Караџића и Ратка Младића. Као да су они командовали Јукиним и Цаповим злочиначким ханџар јединицама које су убијале људе само зато што су припадници друге вере и нације. Инсистирањем на повлачењу српског оружја око Сарајева као епигентра исламског фанатизма и осуда наводних српских изговора, као и сазнање да муслиманска војска такав поступак неће искористити за офанзиву против српског народа, доказује хистерично ангисрпски карактер политичког деловања Српског покрета обнове, а такву ангисрпску избезумљеност ни су показале ни најекстремније муслиманске политичке организације.

Српски народ невина жртва крвавог инаћења

Председништво СПО упутило је захтев УН и НАТО-у да престану убијати недужни српски народ, истовремено захтевајући од председника РС Радована Караџића и команданта Војске РС Ратка Младића да повуку тешко наоружање из околине Сарајева.

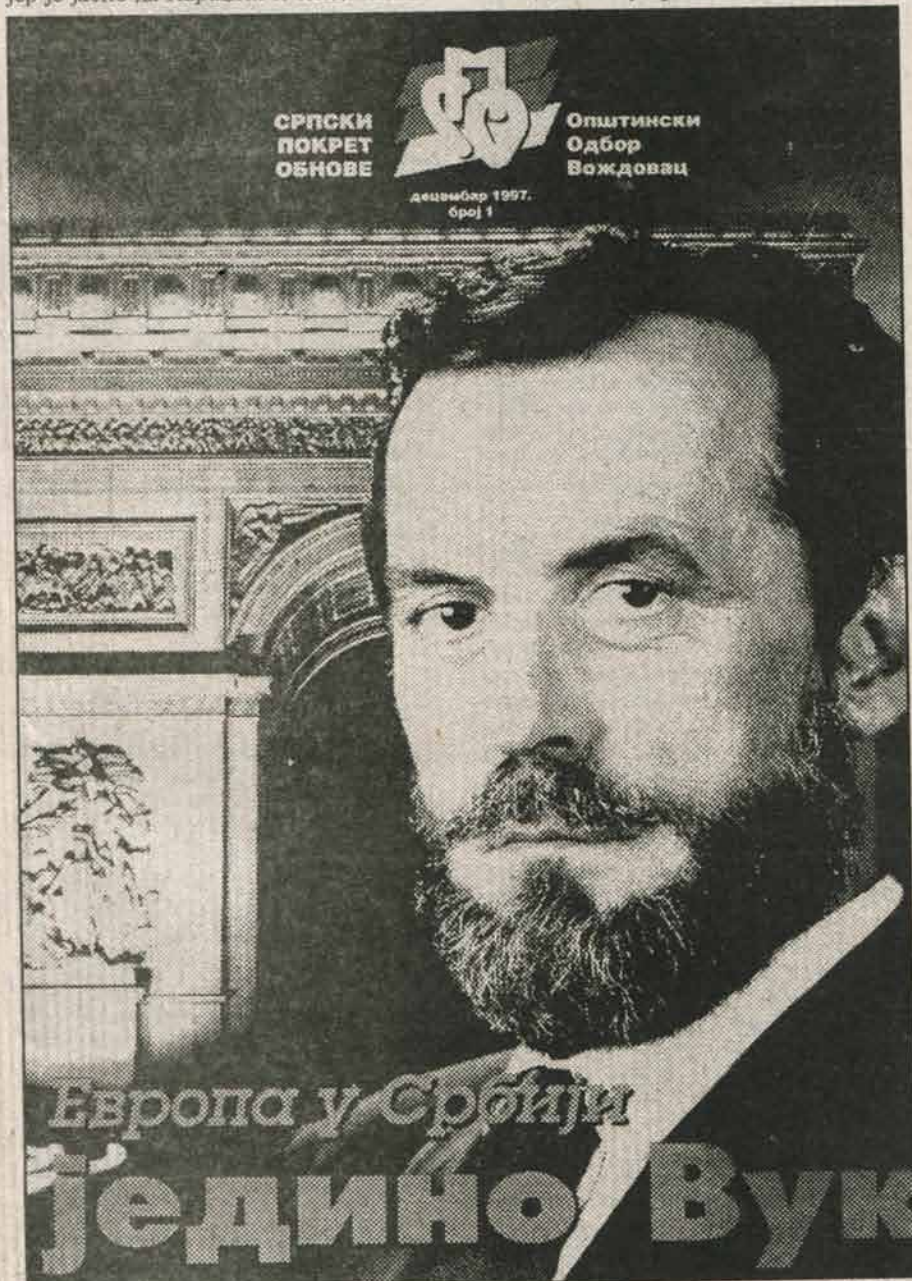
Српски народ у РС је невина жртва крвавог и дубоко нечасног инаћења између НАТО-а, с једне, и Радована Караџића и Ратка Младића, с друге стране. НАТО и силе које стоје иза њега спроводе колективну одмазду над једним целим народом. Тиме се чини један од најтежих злочина над темељним принципима демократије и цивилизације.

Колективно кажњавање припада родовској заједници, а у савременом свету свуда важи начело појединачне одговорности. Кажњава се искључиво кривац, а никада, и ни по коју цену, не смеју се кажњавати невини.

Иза бомби НАТО, попут лешинара, крећу се хрватске и муслиманске трупе, пред којима беже дугачке и очајне колоне српских избеглица и зато је несхватљиво да Караџић и Младић настављају своју игру инаћења од које страдају само Срби.

(Политика, 15. 9. 1995)

Политику бешчашћа Српски покрет обнове потврдио је нејасним и никоме схватљивим изједначавањем НАТО злочинаца, оних који су бомбардовали и убијали недужне, са онима који се случајно налазе на челу нападнутог и невиног народа. Српски покрет обнове покушао је да пружи изговор НАТО пакту за злочине и бачене бомбе, оптужујући Караџића и Младића, чија је једина кривица тада била та што, за разлику од српског Јеремије, нису желели да прихвате улогу слуге и поданика, већ су се борили за слободу и јединство свог народа.

Критика актуелне власти: СПО је покушао да је извргне руглу, не доказујући ништа сем нападне лојалности својим западним сизеренима

**Улазак у Владу Србије
кафански трач**

Поплаву написа, изјава и коментара о већ договореном уласку СПО у Владу Србије ГО ове странке оцењује као кафанске трачеве на које се не треба освртати. СПО, такође, почиње са припремама за изборе у РС. Усвојен је и Програм препорода у 12 тачака, а као најважнији циљеви СПО означени су престанак рата, укидање санкција и свестрани демократски препород наше државе и народа.

(Политика, 3. 10. 1995)

Кафански трачеви су чест предмет саопштења и политичких изјава челника Српског покрета обнове. Када се вођи не допадне неки текст или напис, или ће повишар и главни и одговорни уредник завршити на суду, или ће садржина тих написа бити проглашена за кафански трач. Да нешто што није похвала вођи и његовима буде истинито, то је просто немогуће. Уосталом, сигурно је кафански трач. Сваки пут објашњавајући свој наводни политички програм, Српски покрет обнове говорио је искључиво о уопштеним пропагандно-политичким флоскулама, којима је само недостајала тачка програма која би садржала неопходност богатог и леног живота за све грађане, здравља и успеха на апсолутно свим пољима. Бајковите жеље, без икаквог додира са реалношћу, сваки пут су коришћене као изборни слогани Се-не-о-а у претходним, што парламентарним, што председничким изборима.

**Власник жели да лист
претвори у билтен ДС**

Сукоб редакције и власника "Наше Борбе" може се посматрати са становишта очигледног незадовољства новинара и уредника тог листа, али и са позиције власника, који у свету праве тржишне економије и има право на последњу реч.

Србија, нажалост, није држава такве економије, него земља хајдучије. Власник Наше Борбе Душан Мијић је својевремено купио тај независни дневник за пар десетина хиљада марака, да би, већ сутрадан, све паре узео назад, у форми кредита.

Мијић се у старту није понео власнички ни домаћински, него политички, док су новинари и уредници Наше Борбе у протеклом периоду доказали висок ниво своје професионалности и објективности:

Као члан ДС, Мијић је прибегао мачеву да "Нашу Борбу" претвори у билтен своје странке.

(Политика, 9. 10. 1995)

Донедавно независна и објективна новина постаја је страшица билтен Демократске странке, а власник листа Душан Мијић сигни ловов који се бави недозвољеним новчаним трансакцијама, само зато што Вук Драшковић није проглашен за свешта Се-не-о-а за једину политичку стран-

ку којој се у потпуности може и мора веровати. Површином анализом свако може приметити невероватне контрадикторности у наводном залагању за већа права и слободе независних медија и појединачно бескрупулозно критиковање сваког од тих медија.

**Натерати зараћене стране на
моментални прекид ватре**

СПО је затражио од Савета безбедности УН и НАТО-а да употребе сав свој утицај и средства којима располажу, да би зараћене стране у БиХ натерали на моментални прекид ватре.

Недопустиво је да се у дану када је требао да наступи мир, хрватске снаге обрупе на Мркоњић Град, Кључ и Сански Мост, провоцирајући одговор српске стране који би довео до ужасне ескалације рата са несагледивим последицама.

НАТО је дужан да без оклевања присили регуларне хрватске трупе да напусте територију БиХ. Туђман би се дозвола памети када би НАТО према Хрватима демонстрирао бар делови силе коју је до сада искаљивао једино на Србима.

(Политика, 12. 10. 1995)

Наслов саопштења показује апсолутну "објективност и непристрасност" Српског покрета обнове поводом сукоба на територији бивше БиХ, и Драшковићевој страни су једнаки и Срби и Хрвати и муслимани. За њих су то само зараћене стране. Српски покрет обнове највише је забрињу могући одговор српске стране. Западне силе и српске непријатеље Хрвате и муслимане је забринула потпуно иста ствар.

**Кривци су они који су
одбили прошлогодишњи план**

Они који су одбили прошлогодишњи план Контакт-групе искључиви су кривци за садашњу несрећу српског народа у РС. Упркос овој истини, ти људи не помишљају да признају и прихвате одговорност за катастрофалне последице њихове политике. Док народ страда и пати, они у Бањалуци бију битку за своје положаје.

(Политика, 17. 10. 1995)

За злочиначко убијање и протеривање Срба са њихових вековних огњишта у босанској Крајини, по Српском покрету обнове криви су, веровално или не, нико други него Срби. Сви у свету су сматрали да је то заслуга или кривица хрватских и муслиманских снага, једино је Српски покрет обнове мислио да су за своје страдање одговорни сами Срби. Доследно и принципјелно, нема шта.

**Ко се и како
у Србији одриче Караџића**

Прихватајући у целини мировни договор из Дејтона, руководство са Пала је учинило једини могући потез, водећи први пут више рачуна о интереси-

ма народа него о сопственим интересима.

Сада, коначно, свима мора да постане јасно да су идеје о немогућности заједничког живота у БиХ, као и било где, доживеле пораз, јер су антиљудске, антицивизацијске и антиисторијске.

Саданшњем руководству са Пала, које је мир морало да прихвати и после Вене-Овеновог плана и после плана Контакт-групе, и да тиме поштеди многе животе и заустави многе патње, остаје још једино да се повуче и да новим људима препусти одговорне послове спровођења споразума из Дејтона.

Тако г. Ђинђић, дојучерашњи лидер ратног лобија у Србији и чест гост на Палама, сада изјављује страним новинарима да је он на Пале одлазио само због тога да на лицу места упозна једну антипамет и да заштити Србију од те заразе. Таквим изјавама и понашањем може се прибављати ореол миротворства, али су ти поступци више него срамни.

(Политика, 25. 11. 1995)

Српски покрет обнове је уместо заштите српском народу увек пружао отворену подршку и заштиту Босни и Херцеговини, јер то је једна људска, цивилизацијска и историјска творевина, како они кажу. Ни сам Броз није знао тако да похвали наказну творевину коју је створио називајући је Босном и Херцеговином. Се-не-о у је, наравно, свеједно, да ли би Срби одбили Венс-Овенов план или план Контакт-групе, ма како се они разликовали, али су се зато одмах оесетили угроженим чим је још неко попут Зорана Ђинђића почео да изговара јасне и препознатљиве антисрпске слогане по којима је до тада био познат искључиво Се-не-о. Иначе, тај лидер ратног лобија врло брзо је постао најближи сарадник Вука Драшковића. Понтено и доследно.

**Усвајање буџета
без наших посланика**

Буџет Србије за наредну годину биће усвојен без присуства посланика СПО и осталих опозиционих странака јер социјалисти не намеравају да укину забрану телевизијских преноса скупштинских заседања или да пристану на паритетни вишестраначки Управни одбор државне телевизије.

Посебан извор опасних малверзација могао би да буде тзв. Аграрни буџет из кога ће се новац сливати углавном у паразитске друштвене комбинате и мини-старске фирме.

(Политика, 14. 12. 1995)

Да ли је ишата иједна политичка организација у свету, подразумева се парламентарна, као основну примедбу на буџет, изнела непостојање директних телевизијских преноса скупштинских седница. Колико је познато, ниједан предлог буџета никада није садржао сличне одредбе или се бавио поменутом темом.

**Предстоји диктатура
над штампом и ТВ**

"Рат социјалиста са неистомисленицима замениће у овој години угашени рат у БиХ и Хрватској. Без тензија они као да не могу живети. Уколико се њиховој антипамети не супротставе организованом непослушношћу опозиција, синдикати, омладина и гладни радници и пензионери, није искључено да ћемо поново пасти под санкције.

Плашним се да од мира, националног помирења, економске обнове и демократског препорода неће бити ништа. Режим спречава реформе. Међународне кредите, без којих нема опоравка, добити нећемо, а социјалне немире и бунт ће гушити још безобзирнијом пљачком сељака, ударом на мале привреднике, појачаним полицијским терором и штампањем безвредног новца, нарочито уочи избора.

Предстоји нам апсолутна диктатура над штампом и телевизијом, а прва мета биће НТВ Студио Б.

Од супротстављања стратегији пропадања Србије, нема пречег задатка и циља."

(Драшковић на конференцији за новинаре)

(Наша Борба, 5. 1. 1996)

Мали вођа, а велики Јеремија поново је на изванредан начин предвидео будућа политичка догађања. Додуше, погодио је само једно - апсолутна диктатура над штампом и телевизијом спроводи се данас над оним медијима које контролише баш Српски покрет обнове, а почети те диктатуре датирају само го-

дину дана по датој изјави Вука Драшковића. Потврду диктатуре и тоталитарног понашања Српског покрета обнове према другачије мислећим људима и јавним гласилима, која би покушала бар до некле на објективан начин да извештавају о раду органа власти Српског покрета обнове, брутално се спречава од стране Вука Драшковића и решимо Александра Чотрића, који најпримитивнијим претњама и увенама покушавају да спрече излазак истине на видело.

Тако је Чотрић, иначе градски секретар за информисање, себи дозволио, супротно свим уставним и законским нормама, да запрети свим београдским редакцијама да ће предузети ригорозне мере уколико неки од тих медија објаве писмо дотадашњег градског секретара Биљане Кајганић о криминалним аферама и малверзацијама Данице Драшковић и њених чиновника.

Поставља се питање какве су то ригорозне мере којима је Чотрић запретио, пошто ни у једном општем акту, било да је у питању законски или подзаконски пропис, не постоје санкције за такво чињење, а понајмање је Чотрић или било ко други из градске власти активно легитимисан да врши било какав надзор у пословима јавног информисања. Можда једино могуће решење те претеће енигме стоји у физичком малтретирању или бативању оних који би се дрзнули да саопште истине о свим махинацијама и недозвољеним радњама Се-пе-овске камариле.

У још нечему Драшковић је у праву. Очигледно је да он уопште не воли никакве тензије, те да би избегао исте, заједно са својим чаушима спречава еми-

товање или публиковање било каквог напада увереног против Се-пе-а, јер зашто би, се у крајњој линији, дозвољавало другачије мишљење, посебно кад је супротстављено авангардним идејама вођама великог вође. Такође, Драшковић је увек волео и често помињао неке међународне кредите.

Наравно, никада се он није разумео у економију као ни у право, те је такве изјаве давао не захваљујући свом знању или потреби да се до таквих кредита дође, већ просто зато што су му спољни ментори увек обећавали сир у мишоловци, само уколико успе да се дочепа власти. Поставља се питање шта би то Вук Драшковић одговорио када би га неко питао у шта би се тај новац уложио и на који начин би се даваоцима кредита враћу.

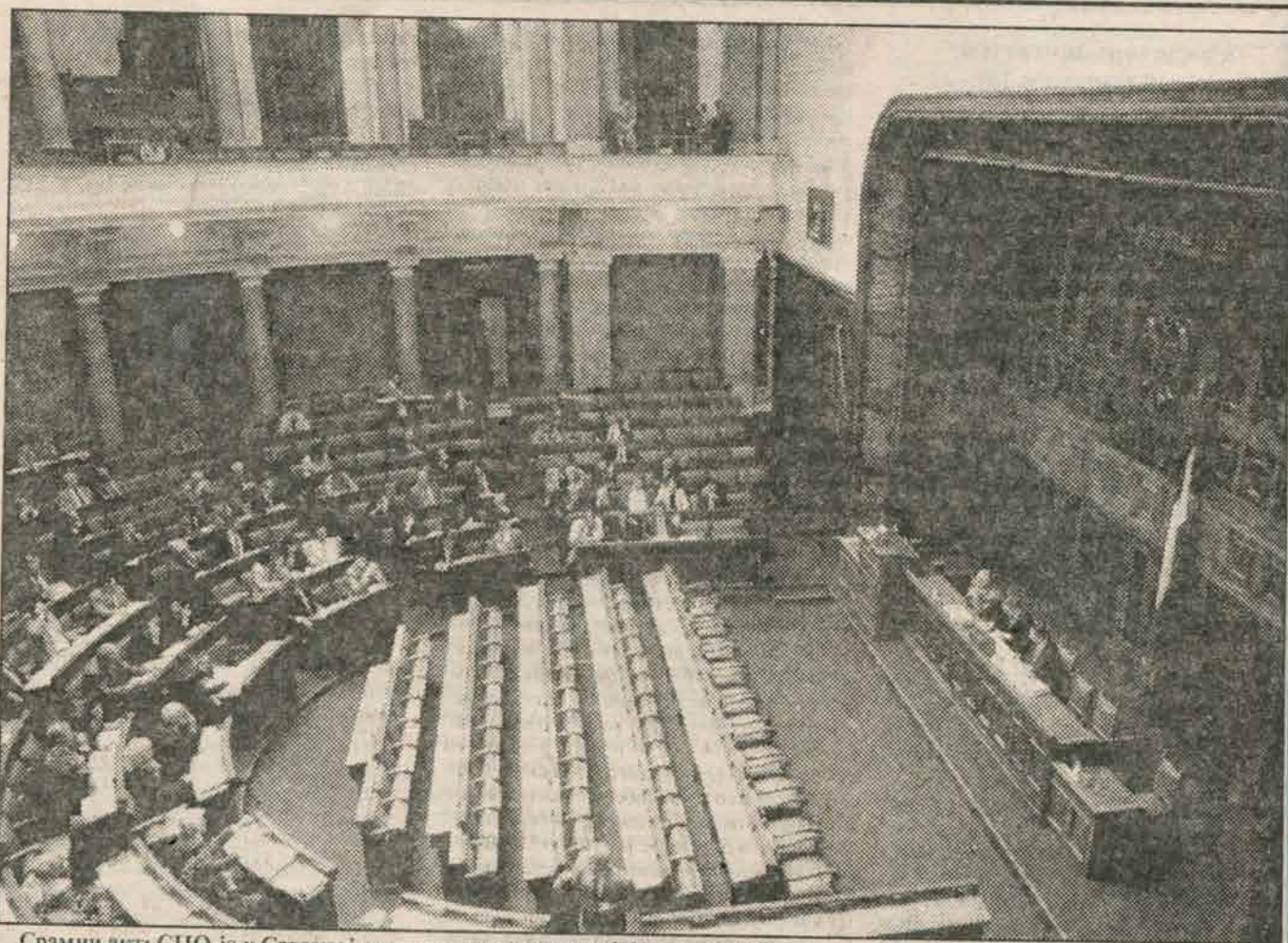
**СПО формира три
нова одбора у иностранству**

СПО формирао је у јануару три нова одбора у иностранству. У Атини је основан одбор на чијем је челу Александар Недић, један од лидера студентског покрета 92. На Новом Зеланду, у граду Окленду, формиран је одбор чији је председник Влашко Петрић, доскорашњи посланик СПО у Скупштини Србије. Председник новоформираног одбора у граду Њу Џерсију је српски политички емигрант и публициста Илија Лубарда. СПО има одборе у 14 земаља на европском, америчком, аустралијском и афричком континенту.

(Политика, 22. 1. 1996)

LOVE STORY

Срамни акт: СПО је у Савезној скупштини, у законској форми, предложио сарадњу наше земље са Хашким судом

Српски покрет обнове има много одбора ван граница авнојевске Србије. Тих одбора заиста има од Окленда до Њу Делсија. Једини проблем у страначкој организацији и Се-пе-о-а јесте постојање ни одбора ни чланства ни симпатизера у појединим српским државама, Републици Српској Крајини, Републици Српској и Црној Гори, а све их је мање и у Србији.

Посланички клуб СПО доставио југословенском парламенту Предлог закона о сарадњи са Хашким судом

Посланички клуб СПО у Савезној скупштини доставио је јуче југословенском парламенту Предлог закона о сарадњи СР Југославије са Међународним кривичним трибуналом за бившу Југославију.

СРЈ је, како је наведено у Предлогу, на захтев хашког суда или на основу потернице обавезна да трибуналу изручи свако лице против кога се води кривични поступак.

Лице које може да буде изручено хашком суду биће, ако Предлог добије "зелено светло", одмах лишено слободе или ће му бити ограничено кретање, а одлуке о изручењу ће спроводити Одељење унутрашњих послова Србије у Београду.

СР Југославија би, према Предлогу, била обавезна да сарађује са хашким судом приликом изручења, односно привођења осумњичених и оптужених лица, сведока и жртава, као и осуђених лица ради издржавања казне.

(Политика, 22. 1. 1996)

Најсрамнији акт који је било која политичка организација икада предложила савезном или републичком парламенту на овај начин, јесте предлог Српског покрета обнове, и то ни мање ни више него у законској форми, о сарадњи наше земље са хашким судом. О правним мањкавостима установљавана таквог ад хок суда, а да не говоримо о грубој неусислађености рада Трибунала са најзначајнијим нормама међународног јавног права, нико у Српском покрету обнове ништа није ни знао.

Међутим, оно што је највећи проблем и највећа срамота за ту политичку странку, јесте чињеница да је тај закон предложен са монструозно злом намером да се за све што се на просторима некадашње Југославије дешавало, оптужају искључиво српска страна. И не само то.

Српски покрет обнове је желео да пред суд нечасни поипале најхрабрије синове српског народа, људе који су најкривљи Американцима (узгред, то су они који су бацали тоне бомби на наш народ западно од Дрине и Дунава), само због тога што нису желели, као у Другом светском рату, да мирно иду са својим најближима у вечни починак, већ су се мушки, храбро и срп-

ски борили за своје породице, за своје домове, за своју слободу и отаџбину. Уосталом, у том Хагу, многи Срби су, додуше на силу одведени, наводно извршили самоубиство.

Ни толики чувари у најчувенијем и најчуванијем затвору нису били довољни да спрече Србе да се вешају, а најбољи лекари из целог света, а не само из Холандије, нису успели да спрече напрасну смрт неколицине Срба оптужених за наводне ратне злочине. Неко би помислио да су Срби суицидни народ.

Додуше, то би помислили само они који нису очекивали и нису доживели крвoločна убиства српских јунака Симе Дрљаче и Драгана Гаговића у Приједору и Србињу, који су убијени ваљда зато што је, како Српски покрет обнове каже, наша земља обавезна да Трибуналу изручи свако лице против којег се води кривични поступак. Узбр за хватање и изручивање тих, како неки кажу ратних злочинаца, Српски покрет обнове је могао имати у хватању српског генерала Радивоја Крстића недалеко од Брчког.

Наиме, демократски фармери (то фармери значи да су ти наоружани криминални носии фармерске) хватали су човека кога су прегходно одликовали и тукли су га само 30 сати. Вероватно су имали милости према њему, јер је човек ипак млад. Све у складу са предложеним законским актом од стране Српског покрета обнове.

СПО поводом пролећног распуста за 1. мај: Србија се враћа незнабоштву

Српски покрет обнове сматра да је одлука Министарства просвете да овогodiшњи пролећни распуст у основним и средњим школама обухвати 1. мај, а не Ускршње празнике, још један знак да се Србија враћа изворном комунизму и незнабоштву.

Таква одлука је дошла под притиском Југословенске левице. Неће нас изненадити уколико ЈУЛ нареди да се, као у партизанско доба, рецитуге песмиша "Носим капу са три рога и ратујем против Бога"..., каже се у саопштењу.

(Наша Борба, 23. 1. 1996)

Велики вођа одувек је себе представљао као великог верника и јединог страначког лидера кога би црква требало да подржи, јер сам себи ваљда највише личи на ликове са фресака на неком од средњовековних српских манастира. Тај врли верник је, не треба посебно подсећати никога у Србији, оптужио и дете које је крстио да је хрватског порекла и католичке вероисповести. Тај исти велики верник никада није ни поменуо, а камо ли посетио неки од српских срушених или општењених храмова на територији некадашње Српске Крајине и Републике Српске. Тај велики верник је увек водио бригу о људима само на речима, тачније у неколико речи, јер све оне људе који су погинули у директним обрачунима на београдским улицама, више никада у својим јавним испуштима, а само седам дана по њиховој смрти, није ни помињао, нити их се сетио.

Вероватно су у оно Драшковићево, Шилково и Мугабеево време рецитовао ону песмицу у којој се носи капа са три рога и ратује против Бога, али Драшковићу много боље стоје два рога, баш онако како његове западне демократе представљају Ђавола и Сотону.

Иницијатива посланичког клуба у Савезној скупштини: Закон о сарадњи са Хашким судом

Посланички клуб СПО у Савезној скупштини затражиће да се, по хитном поступку, усвоји Закон о сарадњи са Хашким трибуналом.

Предлог тог закона, чији је аутор проф. др Владан Васиљевић, биће представљен јавности и новинарима наредне седмнице, односно чим буде и званично заведен захтев посланика СПО о хитном и ванредном заседању савезног парламента.

(Политика, 26. 1. 1996)

О покојнику све најлепше, каже наш народ. Али од Предлога закона чији је аутор др Владан Васиљевић, нипшта осим нормиране англисрпске хистерје, и није се могло очекивати. Колика је била журба Српског покрета обнове да се тај законски предлог стави на дневни ред, показује захтев за хитним поступком, а Се-пе-о, као права послушна агентура, пожурио да непослушне Србе изручује хашким крвоцима.

Марјановић призива дух најмрачнијих времена

Српски покрет обнове реаговао је на изјаву председника Владе Мирка Марјановића, којом је оне који га критикују због монополског извоза пшенице и увоза руског гаса окарактерисао као "наше непријатеље", и оценили је као "још један пример повампирења ранокомунистичких и стаљинистичких схватања државе и друштва".

Уместо да, због озбиљних сумњи да је злоупотребио положај поднесе оставку и стави се на располагање специјалној државној комисији за утврђивање чињеница о пословима са пшеницом и гасом, премијер Марјановић призива политички дух и репресивни апарат најмрачнијег времена.

(Наша Борба, 31. 1. 1996)

Српски покрет обнове је посебно у последње време често бранио председника Владе Републике Србије Мирка Марјановића од некадашњих ставова и изјава које су о њему дали представници српских радикала. Колико су поштована према председнику српске владе представници Се-пе-о-а заиста имали, а данас га готово свакодневно нешто мољкају и јадају му се као тужибабе у основној школи за наводне радикалске грехове, показује и саопштење у коме је Мирко Марјановић оптужен за повампирење стаљинизма и криминалне послове са пшеницом и гасом. Да је Мирко Марјановић знао да ће га Српски покрет обнове било када хвалити, питање је да ли би премијерску фотељу и прихватио.

Не брине о потомству

Поводом тешке материјалне ситуације у којој се налазе труднице и породиље, Српски покрет обнове издао је саопштење у којем се најоштрије осуђује "небрига државе за сопствено потомство", јер држава већ пола године није уплатила ниједан динар на име породилског и материнског додатка.

Не сме се злоупотребљавати чињеница да ни бебе, ни труднице, ни мајке, нису у стању да на било који начин запрете режиму и доведу га у неприлику.

Српски покрет обнове реаговао је и на отпуштање 26 радника "Вискозе" из Лознице, које је директор ове фабрике, Миливоје Милетић, иначе посланик СПС-а, отпустио зато што су на кратко прекинули рад, изражавајући на тај начин протест због мизерних плата, које од октобра прошле године нису примили.

(Наша Борба, 1. 2. 1996)

Добро је то што је СПО одувек бринуо за потомство наше државе, што је показао одмах по доласку на власт у Београд, где је цене услуга у јаслицама и вртићима повећао за неколико стотина пута, разуме се да би обезбедили своје потомке, а не потомство нашег народа. Та-

кође, Српски покрет обнове показао је значајну бригу за потомство и онда када је бар три пута од по сат времена у госте звао, не актуелног, већ бившег министра за бригу о породици, Радуга Трајковић, која иначе много брине о потомству, али то Српски покрет обнове Вука Драшковића и Драгана Којадиновића уопште није интересовало, већ их је занимао само потомак Николе Шешеља, др Војислав Шешељ. Стварно је жалосна и невероватна одлука Миливоја Милетића да отпусти 26 радника "Вискозе" из Лознице, јер су иначе плате запослених у рецимо Градском саобраћајном предузећу Београд и неким другим предузећима, толико високе да им ни на крај памети није да потрајују, већ свакодневно на точковима својих аутобуса залепе слике Паје Крупића када је био мали са натписом "фор президент".

У Гори и Албанци у СПО

Чланство Српског покрета обнове у Гори од среде, 7. фебруара, бројније је за 46 нових чланова Горанаца и 17 Албанаца, пише у јучерашњем саопштењу СПО.

На свечаности у Драгашу новим члановима СПО-а чланске карте уручили су председник Округног одбора Гора и Опоље, Ђерим Илијази, и потпредседник клуба младих СПО, Орхан Илијази.

Албанци из Опоља овим чином јасно су манифестовали своје опредељење за демократску и европску Србију у којој ће бити поштована права свих њених грађана, а за какву се залаже Српски покрет обнове.

(Наша Борба, 10. 2. 1996)

Признање Српског покрета обнове да је само у Опољу учлањено 17 Албанаца у њихову политичку странку, најбоља је потврда проевропске политике за коју се залаже Српски покрет обнове. Ти европски трендови су залагање Робина Кука, Волфганга Петрича и Ибера Ведрина за давање Косову и Метохији статуса федералне или конфедералне јединице у саставу Савезне Републике Југославије, а улазак Шиптара у СПО доказ је да они своју политику тероризма и сепаратизма ни преко једне своје политичке организације тако брзо не могу да спроведу као што то могу преко Српског покрета обнове. Сигурно је да Српски покрет обнове код албанског живља није тако популаран као Демократски савез Косова Ибрахима Ругови, нити као партија Адема Демахија, али по броју чланова Албанаца, Српски покрет обнове је близу ако већ није и премашио партију Реџепа Ђосје.

Уосталом, Драшковић је најављивао свој одлазак у Париз, а пошто га српска влада није хтела, поставља се питање у чије име и кога би он тамо представљао. Ђосја је добио право, ваљда на своја два представника у албанској делегацији, а Драшковић би као познати трговац могао да захтева најмање три. Тако бисмо бар потпуно јасно знали на чијој је страни.

Хоће ли СПО променити свој назив: Ново име и презиме?

У Кодексу етике СПО, који је недавно подељен чланству, између осталог, пише да је овој странци "мир – име, а демократија – презиме".

Кодекс етике Српског покрета обнове, као скуп правила о политичком понашању подељен је ових дана члановима странке.

Уз констатацију да висока моралност мора бити политичка и људска лична карта чланова СПО, следи и препорука да у странку не треба да улази нико "ако се не служи истином, љубављу, миром, толеранцијом, знањем, дијалогом, патриотизмом љубави, а не патриотизмом мржње, системом вредности, осећањем достојанства, поштовањем речи Програма СПО, на сличан начин на који свештеник поштује Јеванђеље".

Можда баш зато текст овог документа обилује цитатима из Светог писма усмереним ка закључку да се мржња заклинје осветом, а СПО поправљањем и усаглашавањем, јер се у "пакао улази без наде, а у СПО са чврстом вером да ће се остварити наши програмски циљеви".

"Мир је име Српског покрета обнове, а Демократија његово презиме", поручује кодекс етике, уз прецизирање да је у питању политичка демократска странка којој је демократија архимедовска тачка ослона. Тачније, "странка није затворена група, нити борбена група, нити ратна група, која би водила рат против оних који се са њом не слажу, не обраћа се народу да би у њему пробудила, развила и распалила ниске страсти, него се служи развијањем оног најбољег, најплеменитијег и најлепшег у људској личности".

Чланови СПО су дужни да се удварају истини, а не људима, па морају да кажу српском народу шта је мит, а шта историја, шта је лаж а шта истина, шта су програми смрти а шта програми живота, шта је антикултура а шта култура, шта је Велики Инквизитор а шта Христос, шта је деспотство а шта демократија – каже се између осталог у кодексу.

Зло је у кући проклетство, зло ван куће је непријатељ. Деоба је зло у кући и представља проклетство једног народа. Није без разлога Небо изрекло Реч: "Не можете стајати пред непријатељем својим, док не уклоните проклетство које стоји између вас". Морамо се помирити! Да бисмо се помирили, морамо знати да без милости нема покајања, без покајања нема могућности за престанак деоба. Измирење је наш етички завет. Измирење, морамо се и понашати као измирење. Чашћу чинимо један другог већим, јер ако назовемо брата свога – лукавом, завршићемо у "паклу огњеном". Реч може да буде камен, киселет, секира или вербална сумпорна киселина – упозорава страначки кодекс.

Нема тежег моралног огрешења од оног када неко од укућана изађе на улицу и бана смеће и камење на своју кућу. Сваки члан СПО-породице, који тако нешто учини, себе искључује из Странке.

Упозоравајући да "на простору деоба влада Библија Пакла", кодекс наводи и чињеницу да се пола века на овом српском простору брижно и систематски васпитавала, неговала и товила деоба у народу на четнике и партизане, мада се добро зна да "такве деобе прате велике мржње, а где су мржње – густе су мракови, а где су мракови – постоје беспућа".

Овај документ, који неки већ називају и "страначким светим писмом", у целини је заправо посвећен глобалнијем питању "како изаћи из државне хајдучке пећине". Што се, пак, непоетичне правне терминологије тиче, у другим удружењима слична правила понашања уређује Статут.

(Наша Борба,
13. 2. 1996, Б. Лазукић)

Вук воли истину јер је ретко користи

Мирна демократска странка или Српски покрет обнове, свеједно, одувек је свом народу прилазио онако како свештеник прилази и приступа Јеванђељу. Како то само иронично звучи, зар не? Како тек иронично звучи констатација да, рецимо, Спасоја Крунића, Војислава Михајловића, Веселина Бошковића, брачни пар Драшковић и Драгана Човића краси висока моралност. А како тек тужно и иронично звучи када кажете да нашег председника Скупштине Београда Војислава Михајловића, рецимо, краси знање. Човек, јадан, познат по томе што је унук Драже Михајловића (неки и то оспоравају), а о његовом знању ни Студио Б не сме да проговори.

Замислите како је поштован морални кодекс Српског покрета обнове кад се на његовом челу налази познати истинољубац Вук Драшковић. Он, иначе, баш због тога много воли истину, јер је веома ретко користи. Или, замислите женствену толерантност Данице Драшковић, која би да баца бомбе, пребија посланике и по кратком поетунку мења режим.

Шарманто и јеванђеоски, зар не? Демократија, као презиме Српског покрета обнове, добила је своје право отелотворење баш у унутрашњој организацији те политичке странке. Српски покрет обнове подстиче унутрашњачку критику, посебно на рачун Вука и Данице Драшковић, што је посебно уочљиво по томе што ниједан мушкарац не може да напредује, уколико нема браду баш као Вук Драшковић, а ниједна жена не може да аванзује, док не одене исте комплете фирме Вериче Ракочевић, попут боље половине брачног пара Драшковић.

Најважнија чињеница у кодексу етике СПО, јесте да сви чланови Се-пе-о морају да објасне бирачима или грађанима Србије шта је то велики инквизитор, а шта Христос. Политичка метафора коју је Српски покрет обнове покушао да употреби, управо оделикава болесну природу Драшковићевог понашања. Велики инквизитор би требало да буде режим и његова глава, а

Христос би требало да буде нико други до Српски покрет обнове и његова глава, Вук Драшковић. Далекло било!

Политичка оцена, Средњебанатског региона након објављивања "Декларације СПО о Војводини": Мали, али значајан потез

"Декларација Српског покрета обнове о Војводини", чији је нацрт интегрално објављен недавно у недељнику "Независни" из Новог Сада, представља можда и највеће изненађење на целокупној политичкој сцени Србије, а нарочито саме Војводине. Јер, догодило се нешто што је досад било готово немисливо, при чему се највише има на уму чињеница да је СПО прва аутентична србијанска странка која је јавно објавила путу подршку идеји о самосталној Војводини, па чак то и уобличио у нацрт који ће, по свему судећи, бити и усвојен.

Шта се, међутим, битно променило након објављивања "Декларације СПО о Војводини" по којој ова странка види ову покрајину као самосталну у економском, привредном, културном, етничком и политичком оквиру, најпре се огледа у томе што је то напослетку доказ о присуству знатно вишег нивоа политичке свести и далеко изнад оног уског националног, каже поводом ове Декларације председник ОО РДСВ из Зрењанина др Јожеф Венцел.

С друге стране, то је тек први и мали потрес, али у сваком случају значајан као доказ режиму да ће имати све мање подупирача у оним странкама које ће све више из заслепујућих сфера националног прелазити у толерантнију сферу грађанског политичког понашања. А када до тако нечега дође, као што је то случај са Српским покретом обнове, онда ни идеја о самосталности Војводине у економском, привредном, културном или политичком оквиру у саставу Србије неће изгледати тако страшно као што се то чини београдском режиму данас.

Због свега тога, кажу зрењанински реформисти, "Декларација СПО о Војводини" може умногоме покренути и неке друге странке на сличне потезе, пошто се у овом случају не ради само о испољеним симпатијама према идеји о самосталности Војводине какву заговарају овлашће аутентичне политичке странке већ се ради о добро одмереној платформи, чији ће се резултати најбоље видети тек након избора.

(Наша Борба, 16. 2. 1996,
С. Станков)

Декларација Српског покрета обнове о Војводини је, као што се из претходног саопштења види, представљала изненађење за војвођанске аутономаше и квазиреформисте. Њихово задовољство због, како кажу, pune подршке Српског покрета обнове идеји о самосталној Војводини, је

сте срамота за све у Србији, који својом политичком памешу до тог тренутка нису са политичке позорнице наше земље збрисали Српски покрет обнове

Да ли је та декларација нешто што би требало да представља срамоту за Српски покрет обнове? Не, та декларација на најбољи начин објашњава политичку суштину Се-пе-о-а и Вука Драшковића. Могуће је да чак ни инострани ментори нису од Српског покрета обнове захтевали и тражили оволику сервилност, већ је у питању један други разлог, политички егзишам Вука Драшковића и Српског покрета обнове. Они су спремни да Војводину виде као самосталну у економском, привредном, културном и политичком оквиру, само зато што никада нико у Војводини није желео да пружи поверење Српском покрету обнове. Чак ни представ-

ници националних мањина којима се Драшковић тако безрезервно и бестидно улагавао. А какви су резултати те и такве добро одмерене платформе о решавању неког измишљеног питања Војводине, показали су сви следећи избори у којима је Српски покрет обнове до ногу потучен.

Зашто се споре лидери СПО и СРС – Драшковић: Покушао сам да га уразумим

"Суштина неслагања је у чињеници што сам ја после Париске конференције покушао да га уразумим да одустане од наставка његове погубне политике ратног хушкања и лажне трговачке, дакле нечасне, тобожње борбе за Велику Србију. Настајао сам да га убедим да је рат завршен и да се сва опозиција у

Србији мора окренути будућности, односно заједничкој борби за демократску, економску и моралну обнову Србије и уклањање с власти Милошевића и његових странака СПС и ЈУЛ. Због тога сам и предложио онај слоган "Једна листа против комуниста".

Он, међутим, није издржао ни пола дана па је залагање за јединствену листу прогласио глупошћу и објавио да ће радикали на изборе сами. Затим је, да би чаршији бацио прашину у очи, упутио онај смешни позив на јединствену заједницу. Против сам заједнице, а и да ни сам, јединствена заједница је непотребна ако би постојала јединствена изборна листа, јер у децембру који је пред нама грађани неће ићи на полагање заклетве него на гласање.

Шешелј је пожурио и са изјавом да сам ја за гушење Студија Б јер у опозиционом блоку за одбрану СТБ не желим њега да видим. Не желим да га видим у том блоку управо зато да би шансе за одбрану СТБ биле веће, јер Милошевић Европској унији и Сједињеним Државама продаје причу како је СТБ телевизија ратних хушача и противника Дејтона и Париза.

Својим честим и неодмереним наступима на СТБ Шешелј је давао аргументе Милошевићу за ту причу и ако он жели добро СТБ и ако заиста жели демократске промене у Србији, онда мора да се одрекне свих изјава и свих поступака којима практично ради у корист Милошевића".

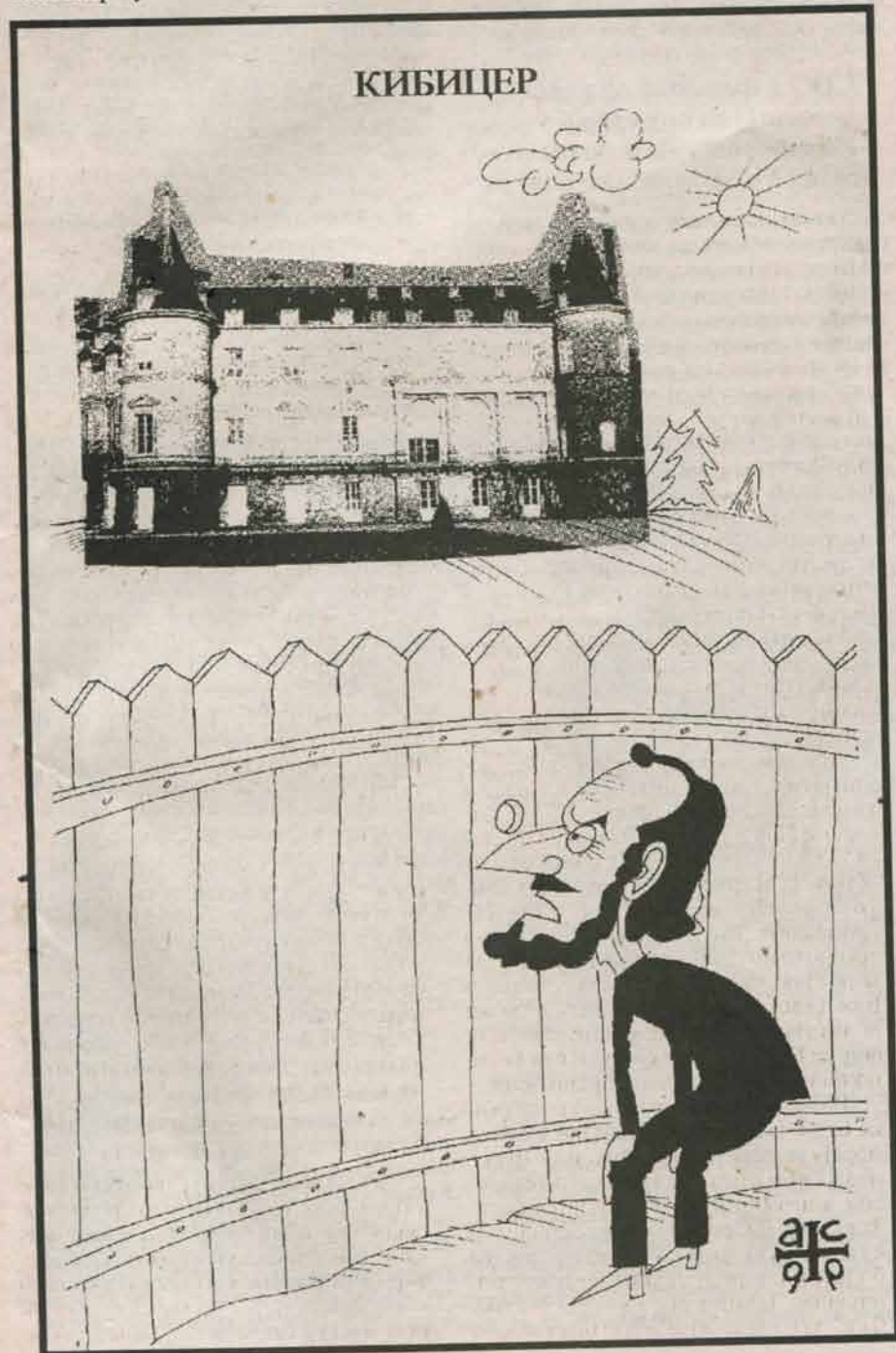
(Наша Борба, 19. 2. 1996)

Вук Драшковић је некога покушао да уразуми. Покушао је да уразуми некога ко је од њега образованији, паметнији, чистији, поштенији. Покушао је да уразуми некога ко је, ако ништа друго, увек био на страни свог народа и са њим делио добро и зло. Вук Драшковић као да је био најсрећнији на свету што су Срби остали без Републике Српске Крајине, што су остали без Петровца, Дрвара, Грахова, Гламоча, Кључа, Санског Моста, Јајна, Србобрана, Горжика, а дане говоримо о Српском Сарајеву. Борба за свако од тих места, или неприхватање окупације српских етничких територија, за Драшковића је ратно хушкање и лажно трговачко залагање за Велику Србију. Није проблем у томе што Драшковић, бар вербално, начин решања проблема види у уклањању са власти Милошевића, Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице.

Проблем је у томе што Вуку Драшковићу ни Српска Крајина ни највећи део Републике Српске, у поређењу са остварењем тог циља, није ни најмање важно. Занимљиво је да Драшковић никада своје листе, чланове и бираче није желео да уједини против устапа и исламских фанатика, а наводно је желео против комуниста.

Да је то желео само наводно, видело се и по томе што је он, коме је Јеванђеље све на свету, одбио да се закуне пред Патријархом српским господином Павлом да неће сарађивати са странама комунистичке оријентације. О каквом се "великом вернику" ради, показују и његове

КИБИЦЕР

пале због предложеног чина полагања заклетве, а никога не треба посебно подсећати какве је глупости у свом епичком кодексу страха користио не би ли се бар мало Богу приближио. Вук Драшковић би све онбе који су противници Дејтона и Париза кажњавао најстрожим мерама, јер на такав начин политички размишљати по Драшковићу значило је размишљати јеретички и размишљати онако како то Драшковићеве налогодавци из Сједињених Држава и Европске уније никада неће моћи да схвате.

Драшковић: Пре избора ТВ Бастиља мора пасти

"Најављујем заједничке митинге са ДС и ГСС у Нишу, Новом Саду, Зрењанину, Лесковцу, Ваљево, Врању, Краљеву и Крушевцу, као и велики скуп који ће засенити деветомартовски на коме ће се кренути у ослобађање Радио-телевизије Србије.

ТВ Бастиља до краја године, до следећих избора – мора пасти, и пашће, а за њом ће падати и остале ТВ Бастиљине. Девети март није завршен, он се наставаља".

Да је РТС постала "септичка јама новинарске части и новинарске професије", показује и извештај са суботњег митинга на Тргу Републике. СПО, ДС и ГСС припремили су и послали материјал председнику Међународне федерације новинара, Едену Вајту, у коме се налази извештај РТС о митингу (тј. снимак траја три сата пре почетка) и снимке у току трајања скупа.

Три странке затражиле су од Вајта да материјал буде разаслат свим новинарским организацијама широм света и замолили Међународну федерацију новинара да реагује против оних који су учествовали у овом бесчашћу.

Немојте бити тужни господо новинари, јер ће ослобађање ТВ Бастиље бити мирно, али ефикасно.

(Вук Драшковић на конференцији за новинаре)

(Наша Борба, 13. 3. 1996)

Реч ослобађање не може се наћи у Вукалициним лексиконима, јер није страног порекла, али чини се никоме у Србији није јасно шта све под тим подразумева Вук Драшковић и Српски покрет обнове. Главол падати такође је Драшковић користио често, а да је мало ко размео његово значење. Српски покрет обнове и Вук Драшковић су ваљда мислили да су медији који нису под њиховом контролом окупирани и негде на висини, па треба прво да падну да би их Драшковић ослободио ланаца и катанана.

ТВ Бастиља још није пала (тако Драшковић назива Радио-телевизију Србије), али је зато Мухамед у међувремену, често одлазио њој. Мољао је Драшковић више пута и вапио за боравком у ТВ Бастиљу. Свидела се она њему, све с катанцима и ланцима.

Што се неких бастиљаша тиче, оне јесу пале и како су пале прво су од стране Српског покрета обнове ослобођене, а од-

мах постале праве бастиљетине. Такве су и Студио Б и СПО-вске телевизије у Нишу, Крагујевцу, Краљеву, Трстенику и другим плодним подручјима за дизање бастиља. Ако је РТС у то време била септичка јама новинарске професије, онда су Драшковићеве бастиљетине праве велике канализације новинарског занимања.

Карактер људи из Српског покрета обнове потврђују ове жалопијке некаквој Међународној федерацији новинара, јер су они одувек чезнули за проналажењем разлога због којих ће сопствену власт или народ критиковати свуда у свету, а себе хвалити и покушавати да наметну као некакве спасиоце. Захтев да некакве међународне федерације реагују против српских новинара баш је у складу са бенгачићем Српског покрета обнове. Народним језиком речено, они би своје политичке противнике тукли, али да их неко пре тога веже и уз то држи обема рукама. Храбро и часно. Од Српског покрета обнове је.

СПО о нападима државних медија на ову странку

Драшковић: Лаж потка и основа Милошевићеве власти

"Одмах по конфискации Студија Б, Слободан Милошевић је сазвао свој штаб за производњу највећих клевета и увреда и наредио им да се припреме за највећу офанзиву лажи против демократске опозиције у Србији, а нарочито против Српског покрета обнове.

Постојањем Студија Б увек је постојала могућност да се чује и друга страна, па је државна лаж губила на својој оштрици. Сада је сва тешка артиљерија најамника у српском новинарству ударила снажно на СПО и на мене.

Сви ови напади потврђују да је лаж потка и основа Милошевићеве власти.

Редакције које производе овакве лажи нису редакције него затвори, "Проклете авлије". Људи који уређују у тим редакцијама нису уредници него Карађози "Проклетих авлија".

Најављујем тужбу против оних који су објављивали неистине о Српском покрету обнове и мени, а суђење тим људима, талогу новинарске и људске савести, једног дана прерашиће у процес српским Гебелсима, јер су заједно са њиховим газдом одговорни за рат, ратне злочине, етничка чишћења, сав улес и пораз српског народа. Биће то српски хашки суд који ће заседати у Београду.

Бојим се да Милошевић неће умети да се уздржи да не испровоцира сукобе тамо где једино још може да их испровоцира, тј. у Србији."

(Вук Драшковић на конференцији за новинаре)

(Наша Борба, 27. 3. 1996)

Конфискација Студија Б, коју је Драшковић тако жустро осудио, представљала је заиста илегални акт државних органа, али нико други до Српски покрет обнове и Вук Драшковић нису до те мере искористили и злоупотребили акцију тадашњих градских органа власти.

Данас, Српски покрет обнове потпуно сам води тај конфисковани Студио Б и није му ни на крај памети да врати ту медијску кућу његовим деоничарима, онако како је то у изборној кампањи обећавао. Тачно је и то да се до тада на Студију Б могла чути и друга страна. Српски покрет обнове је схватио да је то само глупо траћење и новца и времена. Најбоље је кад се чује само једна, и то њихова, односно Драшковићева страна.

Ако је тадашњи Човићев Студио Б био редакција која се могла упоредити са Проклетом авлијом, а људи у њему као Карађози Проклете авлије, онда се данашњи СПО-вски Студио Б не може упоредити ни са Забелом и Алкаграмом заједно, а уредници те куће ни са бароном Минхаузеном. Драшковић би, пошто је већ српске јунаке отерао у Хаг, измислио и неки српски хашки суд за новинаре (замислите и тај човек се супротставља Закону о јавном информисању због његове недемократичности), само зато што нису на време схватили да је хвалисање и писање хвалослова о Вуку Драшковићу мирна и демократска обавеза свих посленика седме силе.

Гушење независних медија супротстављање ЕУ

Напади на Нашу Борбу, НИИ, Време, Б-92, бивши Студио Б и друге независне медије, због помоћи Европске уније, још један су срамни чин режима који Србију гура у изолацију и сукобе са целим светом, а њене грађане у беду и срамоту.

Финансијска помоћ овим медијима је легална, легитимна и јавна активност Европске уније, јер су независни медији један од услова да се простори бивше Југославије демократизују и да престану да буду стална опасност за мир и стабилност у региону. Представљајући ту активност познатим методама монтаже као тајне и завереничке подухвате, Слободан Милошевић и извођачи његових опасних радова дефинитивно потврђују да губе разум и да призивају велико зло. Објављивање рата Европској унији у тренутку када се воде преговори са ММФ-ом има посебну тежину и сигнал је да Србија заправо не жели да се врати у међународну заједницу.

О финансирању независних медија режим може да отвори расправу тек када положи рачуне како финансира своје мегафоне и колико се средстава грађана троши на производњу лажи, а нарочито како финансира штампање књига др Мире Марковић у иностранству и разна њена путовања.

(Наша Борба, 30. 3. 1996)

Српски покрет обнове је, осим чињенице да независним медијима сматра јавна гласила која су под контролом Српског покрета обнове, на политичку сцену Србије изнео још једну генијалну замисао. Независни медији су и они медији који примају легалну и легитимну помоћ од Европске уније. Европска унија је, иначе, позната као организација која воли да баца нове и да их даје неким, или улаже

у нешто што са њом неће имати никакве везе и на шта неће имати никакву утицај. Ако је и од Вука Драшковића, превише је. Занимљиво је и то да су ти медији, који добијају помоћ из иностранства, један од услова за мир и стабилност у региону. Овакву изјаву не би дала ни Мадлен Олбрајт, ни Хавијер Солана у својим острашћеним фазама.

Вук Драшковић и Расим Љајић у "Независној светлости" о могућој забрани СПО и СДА: Нека нас забране

"Мислим да он нема храбрости да то уради. Он прети. Верујем да је Милошевићев пропагандни штаб проценио да је добро лансирати вест пред изборе да се ради о забрани СПО, рачунајући да ће велики број људи реаговати уплашен и казати: а што да гласамо за њих, они су забрањени?! Није искључено да ће, с обзиром да живимо у медијском рату, пропагандисти владајуће странке тврдити да је СПО забрањен, како би наштетили странци у изборној кампањи.

Ако има човека у Србији који је дозивао и дозвољавао страну интервенцију на овим просторима, то је Слободан Милошевић. Он би, дакле, и то да пребаци на плећа, а чија него моја...

Нема већег блажења ни срамоћења Србије него да је поистоветите са Слободаном Милошевићем. А ја то никада нисам чинио."

(Наша Борба, 4. 4. 1996)

Вук је поново себе препознао у жртвенојагњевој кожи, јер само његова плећа толико тежак терет могу да издрже. Не треба бити посебно наметан и обавештен па знати да је Драшковић готово увек призивао помоћ својих страних налогодаваца, па чак ни данас није ни мало чудно када се Српски покрет обнове, као владајућа странка на југословенском нивоу, залаже за долазак НАТО трупа на Косово и Метохију.

Велики вођа је недавно дао изјаву у којој је рекао да није нападао ни критиковао Слободана Милошевића, а изјава по којој нема већег блажења ни срамоћења за Србију него да је поистоветите са Слободаном Милошевићем потврђује високу моралност и истинољубивост Вука Драшковића и Српског покрета обнове.

На сцену поново ступа црвено-црна коалиција

Пријем који је у југословенској амбасади у Москви, за лидера Српске радикалне странке Војислава Шешеља и председника Либерално демократске партије Русије Владимира Жириновског, приредио амбасадор Данило Ж. Марковић, "потврђује да се у Србији поново формира црвено-црна коалиција, односно савез ЈУЛ-а и СРС", оцењено је на јучерашњој ванредној конференцији за новинаре Српског покрета обнове.

"Док Шешељ у пратњи руског фашисте Жириновског на велика врата улази у амбасаду СРЈ у Москви, на другој страни света, у Вашингтону, врата на-

ше амбасале затворена су за црногорског премијера Мила Букановића", каже портпарол странке Иван Ковачевић.

Сам пријем, по његовим речима, не би био вредан коментара, да му, како је рекао, није претходио тајни ускршњи састанак делегације ЈУЛ-а и Војислава Шешеља.

Пошто се Шешељ према гувернеру Аврамовићу поставио на исти начин као и ЈУЛ, та делегација му је пренела молбу Мирјане Марковић и њеног мужа да уведе своје посланике у Савезни парламент и гласа за смену Аврамовића, тврди портпарол СПО.

Шешељ је, међутим, како Ковачевић наводи, тражио директан телевизијски пренос седнице, чему се ова делегација успротивила, са образложењем "да би се у том случају чула и друга страна - гувернер Аврамовић, посланици СПО и ДС, црногорски посланици, те да се то не сме дозволити".

Уместо тога понуђена му је специјална емисија на ТВ Бастиљи у којој би била пренета свака реч коју он и његови посланици изнесу на седници и то не само против Аврамовића, већ и против СПО, ДС, и ДПС Црне Горе, долаже Ковачевић.

С обзиром да, према речима портпарола СПО, договор тада није постигнут, Ковачевић каже да се сада после сусрета са Данилом Ж. Марковићем у Москви, то може очекивати, и истиче да је "Шешељева подршка Милошевићу и његовој жени сада најпотребнија, јер су

"Верник" и "антикомуниста": Вук Драшковић је одбио да се закупе пред патријархом Павлом да неће сарађивати са странкама комунистичке оријентације

на свим фронтovima које су отворили потпуно усамљени”.

У овом тренутку њих не подржава ни већина чланова СПО, који схватају да ће управо разумни људи у СПО бити прве жртве првено-црне коалиције, наглашава Ковачевић.

Демократска опозиција и већина чланова владајуће партије, према Ковачевићевим речима противе се Милошевићевој намери да уклони црногорског премијера Мила Ђукановића, подржавају гувернера Аврамовића, залажу се за брзи процес приватизације, склапање споразума са ММФ, сарадњу са Хашким трибуналом, као и за отварање дијалога са Албанцима на Косову.

Војислав Шешељ је против свега тога и, практично, његова странка је једина иоле озбиљна политичка групација која подржава антинародне и антидржавне пројекте владајућег брачног пара. Стога се и формира првено-црна коалиција, истакао је Ковачевић.

(Наша Борба 27. 4. 1996)

”Истинољубивост” и ”визионарске” способности СПО-а

Иван Ковачевић, истакнути функционер Српског покрета обнове, као и његов вођа посебно се истиче истинољубивошћу и великим визионарским способностима. Пре свега, пријему у Москви, у кабинету Данила Марковића, уопште није присуствовао Владимир Жириновски, нити било који други држављанин Руске Федерације, већ су своју амбасаду у братској Русији посетили искључиво чланови Српске радикалне странке, предвођени председником др Војиславом Шешељем.

За разлику од припадника Српског покрета обнове, чланови Српске радикалне странке и када бораве у иностранству, увек и пре свега, посете амбасаду своје земље, а никада не чекају у дугим редовима на травњацима туђих амбасада, како би сазнали своје мишљење и будуће политичке ставове. Ковачевић је као велика незналица и прави лакрдијаш употребљавао термин фашиста и не знајући шта то значи, али сталинистичко-гебелсовским методама Српски покрет обнове је све оне који су били бољи и успешнији од њих, покушавао да обедежи и означи као фашисте. Тако им је ваљда лакше. Какав је етички кодекс Српског покрета обнове потврђује и потпуно бесмислена даж о наводном сусрету Војислава Шешеља и делегације ЈУЛ-а, али такве измишљотине, фалсификати и глупости и јесу начин функционисања и политичког деловања Српског покрета обнове. Ласкање себи и величање сопственог значаја је нешто што је тој политичкој организацији одувек било иманентно.

Замислите, неко се уплашио гласног размисљања мудрих и истинољубивих посланика Српског покрета обнове и Демократске странке, те посланика Мила Ђукановића, за којим Срп-

ски покрет обнове исказује велику бригу. Наравно, никада никаква специјална смисија Војиславу Шешељу није била понуђена нити је реализована. То је била само још једна у низу истина Српског покрета обнове. Српски покрет обнове се и тада доследно залагао за политички опстанак Мила Ђукановића, те сарадњу са Хашким трибуналом, као и отварање некаквог дијалога са Албанцима на Косову, као да су они били

угрожени некаквим непримерним мерама и актима српских власти.

Аврамовић ће тражити смену Савезне владе

Гувернер Драгослав Аврамовић упутио је јуче премијеру Радоју Контићу писмо у којем му је нагласио да ”не одступа од ставова и да ће, уколико не буде поништена одлука о именовању Зебића за шефа координационог тима

Очигледна настава демократије: СПО сам води студио Б и није му ни на крај намети да ту медијску кућу врати њеним деоничарима како је то у изборној кампањи обећавао

за преговоре са ММФ-ом и уколико не буде добио одршене руке да уговара зајмове од ММФ-а, затражити од Савезне скупштине смену Владе СРЈ", саопштили су јуче у СПО на ванредној конференцији за новинаре позивајући се на изворе из Савезне владе.

"Посланички клуб СПО подржаће ову гувернереву одлучност и чим његов захтев буде упућен, он ће бити подржан у виду интерпелације", наглашава портпарол странке Иван Ковачевић.

Ковачевић је, такође, рекао да је ових дана "Српска академија наука и уметности добила званичан предлог од Академије социолошких наука Руске Федерације да се интензивира програм сарадње ове две академије, као и предлог академика Дангила Керимова из Туркестана да се створи Међународни научни центар за социо-психолошка истраживања".

"Оба инострана предлагача траже да им САНУ уплати по 15 хиљада долара за покриће трошкова сарадње, али да координатор са српске стране буде проф. др Мирјана Марковић", истиче Ковачевић.

СПО је излао и "Првомајски проглас" у којем прогнозира победу демократске опозиције на предстојећим изборима, али у којем наглашава да ће "у ишчекивању наше победе садашња власт учинити све да Србија још више страда".

"Од краја августа почиње нова хиперинфлација, врло је могуће поновно увођење санкција, затим драматично погоршање ситуације на Косову и опасни сукоби на линији Београд-Подгорица.

У склопу свих његових пројеката народне несреће Милошевић је решио и да uklони гувернера Аврамовића и црногорског премијера Ђукановића", наглашава се у Првомајском прогласу СПО. Портпарол странке потврдио је и да ће следећи митинг демократске опозиције бити одржан 18. маја у Ужицу.

(Наша Борба, 2. 5. 1996)

Српски покрет обнове је све изстрошене политичаре режима или у најбољем случају одбачене, оберучке примао у своје редове, покушавајући да део њихове садашње популарности упрегне у своја кола која су се у дубоком благу заглобила. Српски покрет обнове никада није ни знао ни умео ништа своје да представи, осим што је и с разлогом и без разлога предсказивао црне дане за Србију и српски народ, али крај предсказања увек је обасјала сунчева светлост у виду победе Српског покрета обнове на неким, било парламентарним, било председничким изборима. Стручњаци Српског покрета обнове су визионарски предвидели да ћемо имати још једну хиперинфлацију, до које наравно никада није дошло, а око опасних сукоба на линији Београд-Подгорица одувек је најјаснија и најдоследнија била баш позиција Српског покрета обнове. Од почетка па до краја подржавали су Мила Ђукановића. Потпуно случајно и без своје жеље ушли су у Југословенску владу на чијем је челу Момир Булатовић. Баш доследно и принципјелно!

Сада је много повољнија позиција за опозицију

Српски покрет обнове подржава гувернера Аврамовића, а нарочито његове последње економске, монетарне и политичке иступе, и Посланички клуб СПО у Савезној скупштини тражиће згодан тренутак за подношење интерпелације или захтев за смену Савезне владе, саопштио је на јучерашњој редовној конференцији за новинаре.

Најављен обимни дневни ред за предстојеће заседање Савезног парламента, према мишљењу савезног посланика Милана Комненића, представља само димњу завесу која би требало да збунује опозицију.

Промена изборног система за савезне изборе, према речима савезног и републичког посланика Милана Божића, није уплашила коалицију СПО, ДС и ГСС, јер су они "у било којем изборном систему јачи од коалиције СПС-ЈУЛ".

Узимајући у обзир расположење бирача из 1993, додавши да је сада стање много повољније за опозицију, Божић је рекао да би "данас посланичке мандате освојила само коалиција СПО-ДС и ГСС, савез СПС-Јул, Мађари, Албанци, уколико би изашли на изборе, а неколико посланика добила би и Српска радикална странка".

Победа опозиције би, према Божићевим речима, била још убедљивија ако би се опозиционој коалицији прикључила Демократска странка Србије, "са којом постоје стални контакти", и у чему се у Српском покрету обнове надају, јер "ДСС нема шансе да сама освоји неки мандат". Пораз социјалиста био би још убедљивији уколико би на изборе изашли Албанци, сматра Божић.

Суптина новог изборног закона којим је Србија подељена на 27, а Црна Гора на 12 изборних јединица је, према Божићевим речима, у томе да се општине у којима би опозиција сигурно победила сврстају у што мање изборних јединица чиме би велики део гласова био потрошен на минималан број освојених посланичких мандата, и као пример навео нову поделу у Београду.

Новом поделом предвиђено је да четири централне београдске општине (Стари град, Савски венац, Врачар и Палилула) представљају једну изборну јединицу која доноси четири посланика, док би осталих петнаест посланика било распоређено по приградским општинама, Земуну и Новом Београду. Овим законом је, такође, предвиђено да Београд има 19 посланичких места, а не 20 као раније, чиме "СПС покушава да на сваком месту украде посланика или два", оцењује Божић.

Републички посланик Александра Јанковић изнео је своје утиске о боравку у Америци где је учествовала у међународном пројекту "Улога жена у америчкој политици".

(Наша Борба, 8. 5. 1996)

Какав је то монетарни иступ који је имао гувернер Аврамовић знају само чланови Српског покрета обнове, а од писмених људи нико више. Победничко расположење Милана Божића, данашњег министра без портфела у Југословенској влади, али без обзира на портфеле, као да сви у Српском покрету обнове имају фотеле у Паризу, није могло да поквари ни неколико посланика које је Српској радикалној странци понудио велики математичар и још већи политичар, а најважније од свега савестник великог вође. Тврђа представника Српског покрета обнове по којој би пораз социјалиста био убедљивији уколико би на изборе изашли Албанци, показатељ је невероватне и глади и жеђи за влашћу и то по сваку цену. Српски покрет обнове би и са Руговом ушао у коалицију само да се дочепа власти.

Иначе, Милан Божић је заиста добар математичар, али се негде прерачунао, па су на касније одржаним изборима сви добили више изузев странке и коалиције којима је он припадао. Што се тиче утисака посланика Српског покрета обнове са путовања у Сједињеним државама и пројекта о улози жене у америчкој политици, није тешко приметити да су се чланови те странке мало када бавили српском политиком и на српски начин, већ углавном и најчешће, америчком и на начин на који су то Американци захтевали.

Божић: СПО-у стало да Албанци изађу на изборе

Посланик Српског покрета обнове у савезној и републичкој скупштини Милан Божић оценио је јуче да је повећањем броја изборних јединица "владајућа странка пропорционални изборни систем променила у већински".

Божић је на конференцији за новинаре рекао да би се, уколико би Демократска странка Србије приступила коалицији демократске опозиције, створио "победнички дух опозиционих странака" пред предстојеће изборе.

Он је додао да би тиме био доведен у питање и улазак посланика Српске радикалне странке у парламент.

"Српском покрету обнове стало је до тога да Албанци на Косову и Метохији изађу на изборе, јер би тиме постали политички народ који признаје Савезну Републику Југославију и у оквиру њених легалних институција се бори за своја права", истакао је Божић и додао да би Социјалистичка партија Србије тада сигурно изгубила изборе.

Републички посланик Александра Јанковић пренела је утиске после боравка у Америци где је учествовала у раду Конгреса о улози жена у америчкој политици.

"Међу америчким грађанима не постоји свест о томе да су Срби агресори", истакла је Александра Јанковић и додала да међу просечним Американцима нема непријатељских ставова према Србији, већ искључиво саосећање са патњама кроз које пролазимо.

(Политика, 8. 5. 1996)

Добро је што је Милан Божић, као високи функционер Српског покрета обнове, доводио у питање улазак посланика Српске радикалне странке у парламент, јер су радикали, ваљда озбиљно схвативши решења загонетних једначина великог математичара Милана Божића, реплицирали да се за те изборе много боље припреме и обрадују професора Божића много бољим резултатима него што је он очекивао.

Интересантно је признање функционера Српског покрета обнове по којем међу америчким грађанима не постоји свест да су Срби агресори, већ искључиво саосећање са патњама кроз које наш народ пролази. Наравно да обични људи у Сједињеним Државама знају да су Американци највећи агресори и знају да се Срби само бране и, подразумева се, знају колико Срби пате због сталног покушаја америчке агресије. То су знали и знају и Американци, само главшине Српског покрета обнове то никада нису схватиле.

Драшковић: Овде се нема шта оцинкарити

Нема се шта оцинкарити, јер за Милошевићеве државничке резултате зна цео свет - изјавио је председник Српског покрета обнове Вук Драшковић, на јучерашњој редовној конференцији за новинаре ове странке, реагујући на коментар РТС и "Вечерњих новости", у којима је, како је рекао, објављено да су Зоран Ђинђић, Весна Пешић и он "као "цинкарши" разговарали са шефом немачке дипломатије господином Клаусом Кинкелом".

"До сусрета са нама Кинкел није знао да је у крви и рушевинама нестала Југославије и да је највећи кривац тог погрома председник Србије", нагласио је Драшковић, и додао да "Кинкел, наравно, није знао да Србијом данас влада ванпарламентарна странка председникове супруге и да је извесни Баца постао генерал највеће и најокрутније полицијске армије у Европи".

Драшковић, је такође, јавно упитао председника Милошевића "Шта је то он причао са Кинкелом?", наглашавајући да су њему "испоручени неки захтеви, неки ултиматуми" и да му "стижу рачуни" које он потписује, "само да остане у тој столици и да, и даље, буде главни и одговорни уредник ТВ Бастиље".

Коментаришући дешавања у врху босанских Срба, председник Српског покрета обнове је рекао да "вероватно ни сам Караџић не зна шта се тачно дешава" јер "он никада није држао кључеве ни рата а ни мира", али је додао да би "уклањањем Караџића била учињена добра ствар за грађане Републике Српске".

Замољен да прокоментарише излазак његовог брата Родољуба Драшковића из Нове демократије, лидер СПО је рекао да му "није било драго када је он ушао у Нову демократију", као и да му је драго што је из ње изашао.

Упитан да ли постоје контакти између њега и председника Демократске странке Србије Војислава Коштунице, Драшковић је кратко одговорио: "Не, а и зашто би?"

(Наша Борба, 22. 5. 1996)

Није Вук Драшковић, нити било ко други из будуће коалиције Заједно, имао шта да цинкари јастребу немачке дипломатије и познатом србомрцу Клаусу Кинкелу. Нису они имали шта да оцинкаре, јер ништа што је важно за српски народ и државу, нису ни знали. И заиста су Вечерње новости и Телевизија Србије погрешили. Међутим, Драшковић је, као и његове колеге, тражио помоћ у доласку на власт и истовремено мољакао Кинкелу да схвати мало брже него што је то до тада чинио, погубност Милошевићеве, а исправност његове политике. Драшковићева реченица у којој је истакло да је српска полицијска армија најокрутнија у Европи, истоветна је данашњим изјавама албанских терориста и сепаратиста, као и, речимо, једног од њихових помагача, шефа Верификационе мисије на Косову и Метохији Вилијама Вокера.

Уосталом, Драшковић је сматрао да Вокер ни у ком случају не сме бити протеран из наше земље. Залагање Драшковића за уклањање Караџића није ништа ново. Само су једне, дубоке, шаве и добронамерне очи могле да буду на просторима бивше Босне и Херцеговине. Српски покрет обнове и Вук Драшковић од почетка су се одлучили за очи и каму Алије Изетбеговића. Радован Караџић је био сувише далеко, на српској страни.

Истинољубивост је најјача политичка снага Вука Драшковића. Његова жарка радост због уласка, односно изласка његовог брата из Нове демократије, врхунац је не политичког, већ људског лицемерја Вука вође. Наиме, Нова демократија је час савезник, час издајник Српског покрета обнове, али увек ту негде када су шаре и марифетлуци у питању. То је и најважније.

Почело штампање пара

На крају конференције за новинаре, лидер СПО је присутним новинарима показао свежањ новопштампаних новчаница од 20 динара, за које је, показујући неједнаке маргине на новчаницама, Драшковић рекао да су "штампане тако траљаво, како не би штампала ни трећеразредна штампарија".

"Почиње операција због које је гувернеру Аврамовићу скинута глава, нагласио је Драшковић, процењујући да је одржавање савезних избор могуће и пре децембра, јер", како је рекао, "ово сиротиње што је скупио Аврамовић, од неких 300 милиона долара, не може да потраје ни два до три месеца".

(Наша Борба, 22. 5. 1996)

Наводи доказ који је Вук Драшковић изнео за почетак штампања новца је, у ствари, доказ само за то да је вођа Српског покрета обнове велика незналица, а да наметније од себе, посебно новинаре и јавност, уопште не поштује. Као што је свима у овој земљи познато, динарске новчанице се штампају у Заводу за израду новчаница на најсавременијим машинама у врхунском технолошком поступку. Теорија завере и националних хероја, по којој је народни јунак Драгослав Аврамовић спречавао по-

губну власт да штампа новац, и нису ништа друго до бајколске маштарије, посебно када се има у виду чињеница да Аврамовић готово ни о чему, осим о својој вили, није одлучивао, нити се за било шта питао.

Концертом против шапа и слинавке

Србију је задесила велика несрећа, јер жита и меса, који су одржали Србију у животу за време рата и санкција, неће бити ове године због лоше жетве и епидемије слинавке и шапа - упозорио је на јучерашњој конференцији за штампу Иван Ковачевић, портпарол Српског покрета обнове.

Власт је дозволила да епидемија уђе у земљу која је сала "неспособна да је локализује, крије од грађана податке да ће тек шест месеци после ликвидације последње заражене животиње месо моћи да се извози, а да ће у случају веће епидемије за обнову сточног фонда бити потребно пет до десет година", додао је Ковачевић.

Он је прокоментаришао и прославу годишнице ЈУЛ и рекао да се "ванпарламентарна дружина концертом бори против шапа и слинавке док јој министри седе у влади, и нагласио да је право име прославе "Јул у јулу" - "срамота, велика срамота и расипништво на терет милиона гладних".

Ускоро можемо очекивати да ће директорка ЈУЛ поручити народу: ако немате хлеба и меса једите моје књиге, рекао је Ковачевић.

На конференцији је представљено и писмо Завичајног удружења Горанаца који су упозорили СПО о катастрофалним размерама епидемије слинавке и шапа у општини Гора и захтевали од те странке да покрене иницијативу за утврђивање одговорности оних чија је небрига довела до заразе.

СПО је потврдио да ће, највероватније, у петак бити настављени разговори о јединственој листи опозиционих странака Србије и Црне Горе на савезним изборима. То ће бити наставак разговора опозиционих странака, који су протекле седмице започели у Подгорици.

(Наша Борба, 24. 7. 1996)

Катастрофа и катаклизма коју предвиђа Се-пе-о, није неуобичајена у њиховој политичкој визији. Милioni гладних те 1996. године изгледа су се прејели у последње две богате године, посебно од кад су чланови Српског покрета обнове ушли у Савезну владу, јер од тада више нема измучених, осиромашених и гладних грађана ове земље, за чију је глад крива и одговорна неспособна и корумпирана власт.

Шта год да се догађа на Косову и Метохији, па макар то била и мало јача кипа, Горанци из Драгана, наводно, зову у помоћ Српски покрет обнове. Е, и овога пута су они захтевали од Српског покрета обнове да покрену иницијативу ни више ни мање него за утврђивање одговорно-

сти оних чија је небрига довела до епидемије слинавке и шпана. Морамо да констатујемо да Српски покрет обнове, нажалост, није испунио обећање дато грађанима општинe Гора, и ни једним правним актом није захтевао утврђивање одговорности одговорних, односно неодговорних лица у Министарству пољопривреде Србије или Југославије.

Драшковић тражи да Словенија врати имовину Карађорђевићима

У интервјуу словенацкој ревији АС, како саопштава СПО, председник Српског покрета обнове Вук Драшковић је "поред осталог, затражио да словенацка влада, која прокламује приватизацију, денационализацију и укључење у Европу, породици Карађорђевић врати одузету имовину. Ради се о имовини која се налази на Брду код Крања и Бледу, а Карађорђевићима је одузета последатним комунистичким декретима".

Ревија "АС" је, како стоји у саопштењу, са Драшковићевим захтевом упознала словенацку владу и објавила одго-

вор др Еде Пиркмајера, првог човека владе задуженог за приватизацију.

У владином одговору се истиче да, на основу словенацког Закона о денационализацији, "крељевска породица Карађорђевић нема право на повраћај, после рата национализоване имовине".

Словенацка влада се у тумачењу сопственог закона из 1991. године позива на Службени лист ФНР Југославије из 1947. године, којим се Карађорђевићима "збраљује повратак у земљу и одређује заплена целокупне имовине". Покушавајући да оправда такав став, кажу у СПО, др Пиркмајер наводи да се "ради о аналогји са бившим југословенским законом донетим после рата у Скупштини Југославије, који има своје корене у одлукама АВНОЈ-а, а којима је 29. новембра 1943. године проглашена Република Југославија".

Српски покрет обнове сматра да је апсурдно и нелогично што се словенацка влада, која се декларише за либерални капитализам и одриче сваки континуитет са бившом државом, баш у случају имовине породице Карађорђевић, позива на нелегалне декрете комунистичке власти друге Југославије. Због тога ће СПО ово питање интер-

национализовати пред европским организацијама чији члан Словенија настоји да постане, каже се на крају саопштења СПО.

(Наша Борба, 26. 7. 1996)

Вук Драшковић никада од европских и светских организација није тражио враћање Книна, Бенковца, Грачаца, Слуня, Топуског, Глине или Јасновца српском народу, али је зато са великим жаром прионуо на посао враћања вила и посела породице Карађорђевић на туђим територијама. Невероватна је озбиљност са којом Драшковић и Српски покрет обнове објављују одговор словенацке владе, као да се ради о круцијалном политичком питању.

Не знамо баш кад је Српски покрет обнове и пред којим то европским телом, органом или организацијом интернационализовао ово питање, али је Словенија, без обзира на то што је одбила све Драшковићеве захтеве за повратак имовине Карађорђевићима (разуме се, ни Драшковићевих 10-15% није мало), без обзира на огромне напоре које је Српски покрет обнове улагао, постала члан готово свих европских организација чији је члан жедела да постане.

Источишљеници: Драшковићева тврдња да је српска полицијска армада најокрутнија у Европи, истоветна је данашњим изјавама шингарских терориста и сепаратиста

Идеолошки саветник Вука Драшковића: хајка коју је СПО водио против др Војислава Шешеља достигла је врхунац у време заштите адвоката усташке оријентације Николе Баровића

Заједно ће постојати од потписивања уговора

Коалиција Заједно постојаће од тренутка када буде потписан уговор о њеном формирању, саопштено је на јучерашњој конференцији за новинаре Српског покрета обнове.

Према речима портпарола странке Ивана Ковачевића до сад је постојао само усмени договор између СПО и ДС, а уговор о коалицији биће презентован јавности и Демократској странци у најскорије време, можда већ у року од седам дана.

Ковачевић није директно одговорио на питање шта ће се догодити око Демократске странке одбије да потпише тај уговор, као ни на питање шта ће се десити на локалном нивоу где већ сарађују одбори СПО, ДС, и ДСС.

Упитан шта ће бити уколико и демократе буду тражиле да СПО одстрани неког кандидата са своје изборне листе, као што се то тражи од ДС у случају Милана Парошког, Ковачевић је одговорио да ће уговором бити предвиђена и таква могућност, али само за оне чланове странака коалиције који су после децембарских избора 1993. године прелазили из једне од странака коалиције у другу.

Ако у сандук са ексерима убаците зарђао ексер, и остали ће ускоро почети да рђају, одговорио је Ковачевић упитан да ли због Парошког вреди још више умањити шансе на изборима.

У Ковачевићевој изјави која је подељена новинарима пише да је СПО за формирање коалиције на свим нивоима уз придржавање изборних резултата са

последњих избора, јер "СПО не пристаје нити ће пристати на захтеве да, због тобожње једнакости коалиционих партнера, било коме поклања свој изборни резултат".

У изјави, такође, пише да ће о свему почетком децембра расправљати Главни одбор странке на седници која ће бити отворена за јавност.

Председник омладине СПО Веселин Блажић обавестио је новинаре да су делегације подмлатка СПО и ГСС боравиле у Француској на позив Међународног омладинског мировног покрета "Паке Кристи" и учествовале на саветовању "Успостављање демократије и људских права у бившим социјалистичким државама".

(Наша Борба, 14. 8. 1996)

Свемогуће математичке операције користили су представници Српског покрета обнове, Демократске странке и Грађанског савеза Србије, не би ли једни друге надиграли, преварили и искористили. Они који су били у највећем сукобу, изненада су морали да постану највећи приврженици истим идејама, па и политички сарадници и пријатељи, само зарад долазка на власт по сваку цену и без икаквих услова, политичких и моралних.

Јуче у Београду формирана коалиција Заједно: Споразум потписали председници СПО, ДС и ГСС

Председници Српског покрета обнове, Демократске странке и Грађанског савеза Србије, Вук Драшковић, Зоран Ђинђић и Весна Пешећ, потписали су си-

ноћ Споразум о великој демократској коалицији Заједно.

Коалиција је установљена на свим изборним нивоима.

Полазећи од изборних резултата из 1993. године, СПО ће на савезној листи добити 54 одсто, ДС 41 одсто, а ГСС пет одсто мандата.

На општинским, градским и покрајинским изборима, који се одржавају по већинском изборном систему, одборничке и посланичке листе биће, такође, састављене на основу појединачних изборних резултата чланица коалиције остварених 1993. године у општинама, градовима и покрајинама.

Споразумом је остављена могућност да се коалицији Заједно прикључи Демократска странка Србије.

(Политика, 3. 9. 1996)

Саопштење службе СПО за информисање: Прихваћен споразум о Коалицији

Констатовано да је ДСС одбила "последњу понуду"

Српски покрет обнове прихватио је на јучерашњој проширеној седници Главног одбора споразум о коалицији Заједно, који су 2. септембра ове године у Београду потписали председник СПО Вук Драшковић, председник Демократске странке Зоран Ђинђић и председник Грађанског савеза Србије Весна Пешећ.

Главни одбор СПО прихвата овај споразум у целини и без икаквих додатних условљавања и затезања и налаже Председништву и председнику СПО да не

смеју одступити од начела: Коалиција свуда, без изузетка.

Пошто је Демократска странка Србије одбила и последњу понуду да до 6. септембра и њен председник стави потпис испод споразума о коалицији Заједно, Главни одбор СПО је утврдио да ту коалицију коначно сачињавају: СПО, ДС и ГС. Главни одбор СПО одлучио је да, у складу са потписаним споразумом, коалиција на свим нивоима мора носити назив Заједно.

(Политика, 8. 9. 1996)

Коначно је оформљена коалиција Заједно, која је најављивана као спас Србије и која је најављивала спас Србије, коалиција чијим је деловањем, као и ранијих година када је само Српски покрет обнове учествовао у улцимним немирима, изгубљено још неколико живота, ко зна колико људи повређено, а трагични биланс њиховог каквог-таквог изборног успеха, видљив је у неколико великих градова наше земље, а посебно у Београду. Коалиција за промену, наравно под доминантним утицајем Српског покрета обнове, заиста је унела до тада незамисливе измене у политичком понашању на друштвено-политичкој сцени Србије.

Чини се да никада ни у једној земљи на свету између политичких противника, а једно ли политичких истомишљеника и коалиционих партнера, није било толико прљавих инсинуација, фалсификата, превара, подметачина и трачева, као што је то био случај у време не дугог постојања коалиције Заједно. Коалиција Заједно данас је одвојено, а они који су били у коалицији са Српским покретом обнове, сигурно је, више никада неће ни помислити на такву авантуру.

Ко год са Српским покретом обнове тикве сади о главу му се лупају. Сви који су имали било какво искуство са Српским покретом обнове на политичкој сцени Србије, то данас јасно потврђују.

Председништво и председник СПО састављају листе

Главни одбор Српског покрета обнове овластио је Председништво и председника те странке да, у складу са Споразумом о коалицији Заједно, саставе заједничку посланичку листу за Веће грађана Савезне скупштине.

Председништво и председник СПО морају да, при истицању посланичког кандидата СПО и њиховог редоследа на заједничкој листи, уважавају изборне резултате из 1993. године остварене у садашњим изборним јединицама.

Председништво СПО такође се овлашћује да поништи сваки споразум о заједничким листама у општинама, градовима или покрајинама, уколико су тамошњи одбори СПО те споразуме сачинили на штету странке.

Председништво СПО овлашћено је да у преговорима са Председнишвом Демократске странке постигне споразум о локалним листама у свим местима где до 22. септембра одобрите две странке не постигну никакав споразум.

(Политика, 9. 9. 1996)

Колико су коалициони партнери унутар коалиције Заједнице веровали једни другима, показује и страх Српског покрета обнове да не буде изигран или оштећен за неког одборника у некој од локалних скупштина општина, а можда и за неког посланика у Савезном парламенту. Можете мислити онда колики је тек страх био у Демократској странци или Грађанском савезу Србије од свега што су могли очекивати од Српског покрета обнове. Српски покрет обнове и Вук Драшковић су у свом неповремену ишли толико далеко да су сумњали у сопствене одборе и сопствене чланове којима би интерес рушења власти био можда преци од страначких интереса, а за Српски покрет обнове, као демократску странку, ипак је најважније да избегне још један жртвени ражањ и другим донесе оно што је само њему, Српском покрету обнове, требало да припадне.

ЈУЛ ће доживети судбину Удружене левнице

Веома смо обрадовани одлуком Главног одбора ЈУЛ да самостално учествује на изборима, јер ће та дружина која трони рад милиона људи најзад добити своје, рекао је портпарол СПО Иван Ковачевић на јучерашњој конференцији за штампу.

Ковачевић сматра да ће грађани Србије рећи не тој ретроградној идеологији ЈУЛ, чија ће судбина бити као и Удружене левнице на претходним изборима, када ни у једној изборној јединици нису прешли цензус.

ЈУЛ ће доживети изборни пораз, јер се залаже за богатство облика својине, односно, залаже се за опстанак друштвене својине као безграничног извора за богаћење управо њихових чланова, њихових приватних ценова и приватних рачуна у банкама на Кипру, рекао је Ковачевић.

Залагање за њихово приватно богаћење значи даље излагање највећег броја радника сиромаштву и бедности, који су онда приморани да изађу на улице као што је то случај у Крагујевцу, подсетио је портпарол СПО.

Ковачевић је, такође, подсетио новинаре да штрајк радника у Крагујевцу није окончан иако многе релакције, како је рекао, то игноришу. Он је навео пример РТВ Студија Б која није објавила писмо подршке СПО радницима, а када је затражено објашњење, из те куће добили су информацију да се ток штрајка више неће пратити, јер је такву одлуку донео колегијум.

Без "Наше борбе" и Радија Б92 грађани Србије не би знали шта се догађа у Крагујевцу, истиче портпарол СПО и подсећа на став странке да само генерални штрајк може да допринесе истинским и коренитим променама, како економским, тако и политичким и духовним, каже Ковачевић.

(Наша Борба, 11. 9. 1996)

Жестока критика Југословенске левнице била је тренд или мода у понашању чланица Српског покрета обнове. Један део излагања Ивана Ковачевића као

да је, уместо ЈУЛ-у, баш био посвећен Српском покрету обнове. Нико тако проицљиво и суштински дубоко није проицкао у срж рада и политичке борбе Српског покрета обнове, као што је то учинио портпарол Се-пе-о-а образложући ЈУЛ-ов изборни програм. Замислите, Српски покрет обнове се залаже за богатство облика својине, односно, залаже се за опстанак друштвене својине (као да Телевизија Студио Б није изванредан пример за то), као безграничног извора за богаћење управо њихових чланова, њихових приватних ценова и приватних рачуна у банкама на Кипру. Додуше, не знамо да ли само на Кипру или и у многим другим западним земљама, посебно Француској, где сви чланица Српског покрета обнове, највише и најчешће, борава. Некада је изговор фудбал, некада медијска слика о Србији, некада водовод, а некада се изговори и не траже.

Драшковић: Радници Крагујевца боре се за све раднике Србије

У име стотина хиљада чланова и присталица Српског покрета обнове изражавам пуну и безрезервну подршку опљачканим, пониженим и гладним радницима Крагујевца и свим оним људима који су свакодневно са њима.

Драшковић верује да ће се у штрајк укључити и радници Фидина Кљајића и Заставине камионџије, јер се радници Крагујевца боре за све раднике Србије, за четири милиона гладних грађана и зато је данас СПО упутно анел писима, глумцима, уметницима да посете раднички Видовдански сабор и подрже га као онај београдски пре три године.

Отпузујем председника Србије и његов бездушни режим као и његову ТВ Бастиљу и остале државне медије, због скривања истине о Крагујевцу. Они крше Устав, крше основно право сваког грађанина Србије да буде информисан, и тиме исказују свој дахијеки и силешијски презир према људима и њиховим животима.

Упозоравам режим Слободана Милошевића да ће сваки евентуални нартај на побунене раднике бити нартај и на целокупно чланство СПО које је спремно да дели судбину радника.

Посебно признање одајем листу Наша Борба који свакодневно опширно, професионално и храбро преноси истину из Крагујевца, у овој мисији рупи од државе.

(Наша Борба, 18. 9. 1996)

Политичке странке одувек су се утриквале и надметале у броју чланова и симпатизера и таман када се некемо учпни да су социјалисти претерали хвалени се чланством од преко пола милиона грађана Србије, Вук Драшковић се одмах да паће да покаже како је хипербола и лаж нешто што он ипак много боље и много чешће користи. Српски покрет обнове ни на једним изборима, заједно и одвојено од неких других политичких странака, није добио више од неколико стотина хиљада гласова, али је без обзира на изборе и вољу грађана, Драшковић увек говорио о нај-

мање неколико стотина хиљада чланова Српског покрета обнове. Ни мање ни више.

Драшковић у свом писму радницима Крагујевца говори о четири милиона гладних грађана ове земље. Дасле, о најмање половини становника Србије. Оно што је сасвим извесно јесте то да ни вођа Српског покрета обнове, нити било ко од његових сарадника, тешко не живи нити гладује, па се поставља питање моралне оправданости да сит гладнима намамет соли и ставља се на чело оних који би и њега ситог због плаћања и понижавња тих испих радника, требало да склоне.

Отпукује Драшковић Милошевића и његову ТВ Бастиљу због скривања истине о Крагујевцу, али ту исту бастиљу није отпукује због скривања истине о ставу Српске радикалне странке и црногорских власти о уласку Српског покрета обнове у Савезну владу.

Колики је гнев вође Српског покрета обнове у тренуцима медијске полупропаганости, показује и његова срамна изјава у којој је своју земљу, државу у којој живи, упоредио са мишијом рупом. Да јој живи, упоредио са мишијом рупом. Да јој живи, друго име не би ни заслуживао. Овако, Драшковић је увредно и народ и државу којима припада.

Коалиција Заједно чека Аврамовићев одговор

Судбина отаџбине, нашег народа и грађана не дају ми право да булем ни стар ни болестан, цитирао је јуче речи Драгослава Аврамовића портпарол СПО Иван Ковачевић на редовној конференцији ове странке.

Ковачевић је потврдио да су лидери коалиције "Заједно" у понедељак понудили бившем гувернеру Аврамовићу да буде носилац свих изборних листа коалиције на предстојећим изборима, као и веома кључну функцију након њиховог одржавања. По његовим речима професор Аврамовић је понуду оценио као изузетну част и одговорност, али је одлучио да одлуку саопшти након неколико дана, после одређених консултација.

У отвореном и пријатељском разговору лидери коалиције "Заједно" и професор Аврамовић сасвим су се сагласили о драматичном положају нашег народа, отаџбине и свих њених грађана.

Такође су оценили да предстојећи избори представљају одлучујући и судбински тренутак да се заустави социјална беда милиона људи, нарочито ратника, пензионера и незапослених, да земља крене одлучно и брзо у корените економске и демократске реформе, како би се добила драгоцена финансијска подршка од светских банака, и ставила тачка на сталне и срамне дипломатске и остале наше поразе пред међународном заједницом – истакао је Ковачевић.

По његовим речима, професор Аврамовић је одао захвалност СПО, ДС и ГСС због тога што су ове странке прихватиле његов концепт економских реформи и приватизације, који гарантује брзи привредни опоравак и истовремено

штити социјално утрожено становништво.

Нема ничег у чему није постигнута пуна сагласност између лидера коалиције и професора Аврамовића, тврди портпарол СПО и понавља да се његов одговор очекује у наредних неколико дана.

Аврамовић је рекао да су његове године и здравствено стање отежавајућа околност, али да Србија и српски народ данас са пуним правом од свакога, па и од њега самог очекују да поднесе личну жртву – истакао је на крају Ковачевић.

(Наша Борба, 25. 9. 1996)

Мистификација једног чиче и економског чуда које је, наводно, он својим знањем постигао, довели су Српски покрет обнове у такву ситуацију да су се његови челници често претварали у папагаје који су понављали притужасте реченице Драгослава Аврамовића, које је овај њима изговарао тргујући будућим функцијама и садашњим парам. Аврамовићева изузетна част и одговорност и посебно задовољство због понуде Српског покрета обнове и његових коалиционих партнера није трајала дуго.

Као ни његов наводни концепт економских реформи и приватизације, јер та част је одбијена после само неколико дана, а све због тога да представници Социјалистичке партије прикерију, бар још извесно време, Аврамовићеву нестрпљивост и чинишницу да ни слова није изговорио у такваном Програму реформи и опоравка наше земље. У крајњој линији, Аврамовић је схватио да је за њега боље да сачува стечене виле и привилегије, него да се оконча са својом будућношћу и то све због Српског покрета обнове и његових прилепшак.

Кад коалиција победи

На изузетно посећеној трибини у Владотинцу, председник СПО Вук Драшковић је у суботу обећао да ће само дан након победе коалиције Заједно, бити укинута такса за ТВ претплату: "Телевизија треба да се издржава од рекламирања и квалитетног програма, а не од зноја осиротелог народа". Драшковић је најпаче и рестрикцију гламурозног политичког апарата и побољшања статуса војске, те смањење припадника милиције за десет пута. Али, плате запосленима у полицији треба повећати, сматра Драшковић. "Учинићемо све да повратимо господство, достојанство и част српском војнику. Команданти пукова и корпуси престаће да на улицима продају шверцовани марлборо и бензин.

Војска ће добити најсавременије наоружање и плате довољне за издржавање својих породица", обећао је председник СПО.

Више часова Вук Драшковић је провео у разговору са мештанцима Вучја, градића подно планине Кукавице и у неколико успутних села. У присуству стотинак грађана, у дворишту домаћина Зорана Живковића, Вук Драшковић је одговарао на питања о здрављу "Де-

да Аврама" и постизборном програму коалиције "Заједно". Неколико њих пожалило се на неподношљив положај запослених у текстилној фабрици "Вучје" и пољопривредном добру "Порече" – предузећима у којима је запослен највећи део радника Вучја. У овим колективима плате касне по неколико месеци, а просек је стотинак динара.

Радник "Вучја", који је на раменима носио окачне нове гумене опанке, добашио је у пролазу: "После шест месеци примио сам плату од 113 динара и ево купио сам опанке. Тако живимо ми овде у "Калифорнији".

Сличне разговоре Вук Драшковић водио је и у селима вучјанског краја. Селашки су се занимали за програм коалиције Заједно, о селу и пољопривреди, али и понајвише за "Деда Аврама".

(Наша Борба, 14. 10. 1996)

Патетичне, великомученичке представе великог вође пред нападеним и осиротелим народом увек су биле мого и кредо сваке политичке кампање великог вође и његових следбеника. Само дан након победе коалиције Заједно, или можда неколико дана, Српски покрет обнове је у Градском парламенту Београда предложио и усвојио градску таксу од 3 одсто, порез којим је требало и оно мало новца од зноја и осиротелог народа да се одузме. Што се тиче телевизијске таксе, срећом, Српски покрет обнове није освојио власт на републичком нивоу, па није могао да донесе или усвоји неке нове намете, које грађани Србије не би могли да издрже.

Међутим, пошто Драшковић није успео да на републичком нивоу оствари оно што је намеравао, у Београду је, не плаћујући никога, повскао намете и хараче зарад плаћања државне Телевизије Студио Б, која у периоду владавине Српског покрета обнове и брачног пара Драшковић није служила ни грађанима ни држави који су је финансирали, већ искључиво неколицини демократских ослободилаца од истине, правде и одговорности.

Драшковићеве обећање да ће по доласку на власт за десетдесет процената смањити број припадника полиције је, врло вероватно, посебно када се има у виду чинишница да је кључни стрављачки орган Српског покрета обнове Савет за безбедност који се мимо брачног пара Драшковић још једино за нешто у Српском покрету обнове и шта. Добро је што је Драшковић, као вредан курир, увек успевао да похвали здравље деда Аврама, али је сасвим сигурно и брже-боље прелазно на другу тему, јер његова лидерска сујета такву политичку бламажу, у којој би један чича био успешнији од њега, великог вође, не би отрпела.

СРЈ земља изузетно високог степена ризика

Иван Ковачевић, портпарол Српског покрета обнове, на јучерашњој редовној конференцији за новинаре, коментарисао је јуче преговоре о расподелу имовине бивших југословенских република који се воде у Бриселу. По њего-

вим речима преговори су у застоју, јер и најдобра намера није арбитража из света нормалне економије није у стању да схвати која врста својине постоји у СРЈ.

Ковачевић је југословенску делегацију назвао "највећим борцима за очување друштвене својине, који покушавају да је представе државном и тако

очувају приватну имовину Социјалистичке партије Србије и председника Милошевића".

Друштвена својина гарантована Уставом Србије не представља само препреку решавању имовинског спора између бивших република СФРЈ, већ повлачи са собом поразне вести. СРЈ је постала земља са изузетно високим степеном ризика за стране улагаче, рекао је Ковачевић и назвао смешним стране делегације које пред изборе, на позив СПС, дефилују по земљи и претварају се у најобичније туристе којима је све плаћено.

Портпарол СПО поновио је став коалиције "Заједно" да се само кроз правичну приватизацију у којој се гарантује сигурност свима, може доћи до решења питања сукцесије, као и до повезивања српске економије са Европом и светом. Он је напоменуо да је у овом тренутку реализација послова са страним компанијама немогућа, јер једино удружене демократске снаге имају исправан концепт приватизације, који може да привуче страни капитал.

Говорећи о финансијским средствима која су за ове изборе добиле политичке партије, Ковачевић је рекао да је то потпуно нерегулисано, јер СПС и ЈУЛ узимају колико желе из државних, јавних и друштвених предузећа.

Та мрвица коју они деле осталим политичким странкама сваки пут пред изборе, најбоље је сведочанство да ће коалиција Заједно после победе изменити закон о политичким странкама и закон о њиховом финансирању, рекао је Ковачевић.

(Наша Борба, 16. 10. 1996)

Српски покрет обнове одувек се истицао веома паметним саопштењима и изјавама које нико живи није могао да разумје. Делегацију Савезне Републике Југославије, која је била на преговорима о сукцесији заједно са представницима осталих некадашњих југо република, Српски покрет обнове је оптужио да су највећи борци за очување друштвене својине, а та својина представља највећу препреку у решавању имовинског спора између бивших република СФРЈ. Такву глупост тешко да би изговорио вођа лично. Морао је да пронађе једног који ће да изговори сваку глупост која се њему учини да је паметна, а за коју ни сам није сигуран, нити је спреман да је саопшти јавности.

Занимљиво је да је Српски покрет обнове критиковао начин финансирања Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице, јер представници левичарских странака често су само слаби ученици удружених демократских чинилаца из Старог Града, Савског венца, Врачара, и многих других општина чији грађани нису ни знали да су тако богати, све док те удружене демократе нису почеле да их плачкају и, без обзира на њихову безобзирност, увек је остајало довољно богатства за следећу демократску снагу да своје потребе намири.

Комедијаш: нико народ не може да увесели као Вук Драшковић

Драшковић хтео да говори у поноћ, студенти имали интересантнији програм

Не постоји сукоб између коалиције Заједно и чланова Иницијативног и Главног одбора Протеста, рекао је за ДТ Александар Ђукић, члан Иницијативног одбора Студентског протеста 96/97.

"Коалиција Заједно нам је помогла приликом организовања дочека православно Нове године. Уложили смо пуно труда да све буде величанствено. Вероватно су Вук Драшковић и његова супруга Даница, из страха да нешто неће испасти како треба, били нервозни, па су зато и наступили мало грубље", завршио је Ђукић.

Како ДТ незванично сазнаје из извора блиских Студентском протесту, сукоб на релацији СПО-студенти догодио се јер је Вук Драшковић хтео својим говором тачно у поноћ да увече грађане у Нову 1997. годину. Студенти му то нису дозволили, наглашавајући да су они званични организатори дочека и да су за то вече планирали много веселиј и спектакуларнији програм.

Прве варнице, како тврди извор ДТ, избиле су још пре почетка програма на Тргу Републике, између студентског и коалиционог обезбеђења. Испред бине, у почетку је стајало обезбеђење коалиције Заједно, па је чарка избила зато што се студентско обезбеђење позивало на то да је дочек Нове године организован од стране Студентског протеста и да је логично да они обезбеђују прве редове.

У први мах, куражно коалиционо обезбеђење се правдало тиме да они тај посао раде професионалније од студената, пола сата касније били су, како ДТ сазнаје, принуђени да посао препусте обезбеђењу БУ.

Зоран Ђинђић, председник Демократске странке, је, како незванично тврде студенти, рекао да се неће мешати у њихову организацију и да ће прослави присуствовати само као гост.

(Дневни Телеграф, 15. 1. 1997)

Велики вођа не би био то што јесте да не поседује победнички менталитет, менталитет некога ко увек може да буде само први (и последњи), карактер човека који ће увек рећи оно што је најважније, најзначајније, оно што би сви остали требали слепо да следе и поштују.

Тако је Вуку Драшковићу пало на памет да би он требао да буде тај који ће својим ватреним говором увести Србију у бољу и срећнију 1997. годину и свима јасно ставити до знања ко је креатор нове српске политичке будућности. Оно што неки надобудни студенти нису могли да знају, није било где да прочитају, јесте обесг и охолост друге или треће даме коалиције Заједно и првог или другог наводног мушкарца коалиције Заједно.

Сви они који покушају да стану на демократски и ослободилачки пут Српског покрета обнове, нагло постају будале, незналице, антидемократе и необразовани политиканти. Тако су, до јуче глорификовани студенти, постали највећи крив-

ци што Нова година на Тргу Републике у Београду није била обасјана зрацима чудесних контемплативних способности челника Српског покрета обнове. На жалост, ни Савет безбедности СПО-а није обавио свој посао онако како се то очекивало.

Јадни студенти помислили су да они могу да направе веселији и спектакуларнији програм од онога у коме би се грађанима још једном показао Вук Драшковић. Нису ни знали да нико народ не може да увесели као Вук Драшковић.

Драшковић се није састао са Милошевићем

Лажна је вест агенције Бета да се председник СПО Вук Драшковић срео са председником Србије Слободаном Милошевићем.

(Наша Борба, 17. 1. 1997)

У јесу највеће коалиционе љубави између Драшковића и Ђинђића, један другог су свакодневно оптуђивали за тајне састанке и преговоре са тадашњим, њима највећим, непријатељем Слободаном Милошевићем. Колико су Драшковић и Ђинђић имали поверења један у другог, објашњава то што су многи од њихових познаника говорили да после руковања обојица увек прегледају да ли су им сви прсти на броју. Нешто касније показало се да је Драшковић, ипак, већи и успешнији превагант од Зорана Ђинђића.

Саопштење СПО: Дестабилизација Косова одговара

Протестни скупови поводом терористичког напада на ректора приштинског Универзитета Радивоја Паповића су још једна шанса социјалистима да, хушкајући Србе на Србе као и Србе на Албанце, изазову грађански рат. Режим у Србији овај пут у лику дежурних социјалиста из Приштине не може да сакрије колико им је добро дошао трагичан терористички напад на ректора приштинског Универзитета.

Ова њихова болесна жеља да по сваку цену на туђој несрећи и патњи продуже своје богаћење за још који дан, наводи и на помисао да су намерно жртвовали ректора приштинског Универзитета.

Зато што Милошевићу ових дана гори под ногама више него икада раније имамо разлога да верујемо да поновна дестабилизација Косова иде у прилог болесним умовима који само на тај начин умеју да одржавају своју тиранију.

(Демократија, 20. 1. 1997)

Колико је данашње наводно залагање Српског покрета обнове за очување Косова и Метохије унутар јединствене Србије лицемерно и лажно, потврђује и саопштење те странке у којем они, на готово болесан начин, чак и за терористички напад на Радивоја Паповића, оптуђују српску власт, а највећи страх Се-не-о је по-

казао према хушкању Срба на Албанце који би тиме изазвали грађански рат.

Као што се из претходног саопштења види, по Српском покрету обнове, кривица за све проблеме у јужној српској покрајини јесу представници српских власти, који намерно и смишљено желе дестабилизацију Косова и Метохије, како би тиме продужили своју тиранију. Чак ни албанским терористима и сепаратистима није било на крај памети да за свако зло оптуже Србе и српску власт. Само болесни и покварени ум неког из Српског покрета обнове, а највероватније великог вође, могао је да смисли и напише такво саопштење.

Хартија само за послушне

Уредба Савезне владе којом ће увоз новинске хартије бити ограничен представљаће, по свему судећи, нови облик гушења независне штампе. Јако је да ће, након оне најављене мере, у "Матроз"-у бити довољно хартије само за оне новине које су по вољи брачном пару са Дедиња. Буде ли Министарство информисања заиста дозволило овакав директан атак на независне медије, то ће значити да ни министарка Милентијевић као и сви њени претходници, нема слободе у одлучивању, па се, с разлогом, поставља питање да ли је вредело напуштати мирне америчке пензионерске дане само зато да би била оруђе у рукама једног пропалог режима.

(Наша Борба, 28. 2. 1997)

Српском покрету обнове закони и правни акти опште природе никада нису били посебно блиски, а ни нарочито значајни. Мешање интервенција савезне и републичке власти, републичког Министарства за информације са Југословенском владом и није посебно страшно када се има у виду да челници Српског покрета обнове, данас, када партиципирају у Југословенској влади, све време понављају да су у ту Владу ушли како би заштитили интересе Србије и грађана Србије. Ваљда се са сегом сећају покушаја учешћа у Српској влади. Српски покрет обнове је у свом саопштењу помешао прерогативе власти Министарства за информације Републике Србије и папир сервиса у сваком месту ове земље, али оно што је најзначајније јесте чежњиви поглед Српског покрета обнове према старости једне америчке пензионерке, јер само они знају како је лепо бити пензионер, а посебно амерички.

"Наша борба" крши правило објективног информисања

Сакривши од својих читалаца саопштење Српског покрета обнове, у коме се најављује кандидатура Вука Драшковића на предстојећим председничким изборима, а објавивши коментар тог сакривеног саопштења на првој страни, "Наша Борба" је по ко зна који пут прекршила правило објективног информисања на штету СПО-а, стоји у саопштењу те странке.

Да је "Наша Борба" објавила саопштење СПО-а, њеним читаоцима би било јасно да је предлог да Вук Драшковић буде председнички кандидат Коалиције "Заједно" условљен, пише "да ли ће Коалиција учествовати на предстојећим изборима." "Наша Борба" је сакрила од читалаца и јасан став СПО-а да мора бојкотовати предстојеће изборе и поново позвати своје присталице на тргове и улице широм Србије, уколико режим одбије Округли сто између власти и парламентарне опозиције, каже се у саопштењу.

(Демократија, 1. 4. 1997)

Велики борац за независне медије и познати обожавалац Наше Борбе због ње-

кот им није био ни на крај памети. Толико о независним медијима, јасним ставовима Српског покрета обнове, који никако, осим њима, сигурно је, више нису ни најмање јасни.

СПО оптужио Ћосића да је младе "повео у рат"

СПО оптужио је књижевника Добрицу Ћосића да не разуме свој народ, а посебно младе, које је насупрот сопственом разуму повео у рат.

Ћосић је на свечаности у Народној библиотеци Србије, где му је уручено традиционално признање за најчитанију књигу године, роман "Време власти",

рекао је, не тако давно, велику пресуду, а да, као што сад сазнајемо, није претходно утврдио ни елементарни суд о свом народу.

(Политика, 8. 4. 1997)

Оптужбе Српског покрета обнове против, како су некада говорили најумнијег Србина, председника који је желео демократску Србију (и ако је био на челу Југославије) не би биле нимало чудне да Добрица Ћосић, ни крив ни дужан, није оптужен за сукобе на територији некадашње Југославије. Добрица Ћосић, ма како год да се понашао на месту председника Савезне Републике Југославије, сасвим сигурно није желео нити утврдио на покушај усташког режима Фране Туђмана да

Пале акције Вука Драшковића: тачно је да СПО може самостално да изађе на изборе, али не може никада да победи

ног објективног и истинитог информисања јавности Вук Драшковић, мора да је био изненађен саопштењем своје странке која указује јавности на чињеницу да је Наша Борба по ко зна који пут прекршила правило објективног информисања и то на штету Српског покрета обнове. Иначе, јасан став Српског покрета обнове да мора бојкотовати предстојеће изборе и организовати масовне демонстрације, уколико режим одбије округли сто између власти и опозиције, није нашао на своју примену у пракси. Тачније, никаквог округлог стола између власти и опозиције није било, а Српски покрет обнове је једва дочекао да без својих дотадашњих коалиционих партнера изађе на изборе. Бој-

изрекао, као и обично, низ мудрости које би историја морала да има у виду.

"Ја сам тумачио дух старих нараштаја, а дух овог младог народа не разумем", рекао је Ћосић који се, по сопственом признању није потрудио да свој национални нараштај разуме, па да му тек онда понуди национални програм, већ га је, насупрот сопственом разуму, повео у рат. "Недовољно познајем овај народ да бих могао да изрекнем неки суд", каже Ћосић.

Уобичајено је да се свака пресуда обавезно доноси након прецизно утврђених ставова. Ћосић је, руководећи се својим логичким поступком, и овде поступио обрнутим редоследом. Из-

затре све што је српско у бившој Хрватској и Босанскохерцеговачкој федералној јединици, нити је он могао бити крив и одговоран за повампирење исламског фундаментализма и жељу за стварањем некакве Бошњачке цумахирије на територији где су Срби одувек представљали већину.

Добрица Ћосић није и не може бити крив за хиљаде стаљених и похараних српских кућа, нити може бити одговоран за трагедију која је задесила српски народ. Сви у Србији знају ко су највећи кривци за та дешавања. Само Српски покрет обнове и Вук Драшковић то никада неће схватити.

Вук Драшковић из Њујорка поручује Ђинђићу: остави на миру Дану

Боље би Ђинђићу било да добро размисли шта рали и да престане да прича глупости! Нажалост, ни овде у Њујорку нисам остављен на миру, јер Ђинђић својим изјавама крши уговоре које смо потписали, а да не говорим колико је морално то низак ударач.

Ово је рекао Вук Драшковић, лидер СПО, новинарима на јучерашњој конференцији за штампу, наравно- преко телефона.

"Ђинђић је пожурио да се врати из Америке са образложењем да хоће да чисти Београд", каже Драшковић. "Паметније би му било да води рачуна о комуналним и осталим градским проблемима. А што се тиче Дане, поручујем му да више нећу да дозволим да се бави мојом супругом! Од колега из "Наше Борбе" смо сазнали да се Ђинђић тајно састајао са Милошевићем. При том, изгледа да је заборавио да је сам то потврдио Весни и мени недавно".

На питање каква је будућности коалиције Заједно, Драшковић је кратко одговорио: "Зависи од Ђинђића".

(Вечерње Новости, 9. 4. 1997)

Велики вођа показао је чврстину, храброст и одлучност, а бога ми и решеност, у одбрани интегритета најдраже му супруге Даније Драшковић. Ништа Вука Драшковића у његовом победоносном путу око света, преко Америке, а на крају опет до Њујорка, није могло да омете, осим покушаја политичког напада на његову тиху и повучену госпођу која се никада у политику није ни разумела. Она је увек преферирала бомбе, пушке и убијања, додуше, сународника. Драшковић је, поново, као највећи грех свог коалиционог друга навео сусрет са човеком кога је он пре тога назвао веома шармантним и због кога ће после тога као куче да мени приликом најаве сваког новог сусрета. Драшковић је само погрешно проценио Весну Пенџић, јер изгледа ни она више није била спремна да поверује у његово жртвовање.

Савет Ђинђићу

Вук Драшковић је у телефонској изјави после конференције за штампу СПО, рекао да будућности коалиције "Заједно" зависи од Ђинђића и да је једини услов за њен опстанак "да се лидер демократа уозбиљи и да мање прича, јер је најмудрији кад ништа не говори".

Вођа СПО је рекао и да му је Ђинђић "у авиону за Мадрид саопштио да се састао са Милошевићем". "Био сам последњи који је то сазнао", додао је он.

Драшковић је поручио Ђинђићу да "ћути ако има путера на глави и да више не рачуна да ће неко његове подземне игре и грешке крити, а да он изгледа као мученик и жртва".

"Саветујем Ђинђићу да се бави градским саобраћајем и водоводом и да до-

бро размисли кога саветује и због чега", казао је Драшковић.

(Вечерње Новости, 9. 4. 1997)

Драшковићу се мора признати, ако ништа друго, духовитост и шарм којим оптужује своје најближе сараднике и коалиционе партнере. Поставља се само питање да ли је Драшковић савезом са Ђинђићем заглупљивао Србију или покушавао да глупост и незнање наметне свим грађанима ове земље, јер ако нико други, онда је он морао знати да је Ђинђић раније много причао, те да му мудрост, која се по Драшковићу огледа у ћутању, није врлина.

Такође, где је морал Вуку Драшковићу кад саопштава јавности да је крио подземне игре Зорана Ђинђића и његов путер на глави, а сваки частан човек би у таквом случају, те и такве недозвољене радње, пријавио надлежним државним органима. Но, оно што је највише заболело Вука Драшковића јесте поразно сазнање да је Зоран Ђинђић већи мученик и жртва од њега лично.

СПО се извињава Мадлен Олбрајт: Ђинђић све измислио

СПО саопштава да је, коментаришући сусрет лидера Коалиције Заједно са државним секретаром Мадлен Олбрајт и другим америчким званичницима, председник ДС Зоран Ђинђић изјавио:

"У тим сусретима нам је речено: немојте да одређујете носиоце и премањима да правите одело. Логичан приступ је да се, на основу истраживања јавног мишљења, види који кандидат задовољава те потребе људи и гарантује победу на изборима".

Ништа слично није изјавила ни госпођа Олбрајт нити ико од америчких званичника са којима су разговарали лидери Коалиције Заједно. Господин Ђинђић је измислио сваку реч, саопштава СПО.

Он је, тиме, повредио правила пристojног понашања, приписавши америчким домаћинима да су се и кадровски и маркентишки бавили Коалицијом Заједно, што апсолутно није истина. Председник СПО Вук Драшковић, у име Коалиције Заједно, упућује јавно извињење државном секретару САД госпођи Мадлен Олбрајт због ове изјаве председника ДС.

(Демократија, 12-13. 4. 1997)

Може ли ико у Србији замислити већу срамоту, веће понижење и људску бруку од јавног извињења неког српског политичара или политичке странке америчком државном секретару Мадлен Олбрајт. Вук Драшковић и Српски покрет обнове извињавали су се свом тутору, ментору или газди, оном истом белосветском пробисвету која је захтевала и заповедала бомбардовање и убијање српског народа, оној истој, која је тражила и спроводила најрешитије и најоштрије санкције против наше земље и народа и то само зато што је други пtiћеник газдарице Мадле-

не, наводно, погрешно интерпретирао њене речи.

Колики је степен понизности и слуганства Српског покрета обнове према америчким домаћинима потврђује баш јавно извињење Мадлен Олбрајт због, тобож несмотрене, изјаве неког другог до најближег Драшковићевог сарадника Зорана Ђинђића.

СПО о оптужбама Мирјане Марковић: Поглед из главног стана

Шеф Дирекције ЈУЛ-а, Мирјана Марковић, ових дана оптужује српску демократску опозицију, а пре свега Коалицију Заједно, за фашизам, шовинизам и разбијање дојучерашње Југославије.

Госпођа Марковић заборавља да је у њеном стану био Штаб рата. Запитајмо се: како би то звучало да је Ева Браун, Хитлерова супруга, за ратну политику и нацизам Трећег Рајха, оптужила Томаса Мана, Вилија Бранта и остале немачке антифашисте.

(Демократија, 22. 4. 1997)

Српски покрет обнове, доследно и принципијелно, још једанпут је оптужио Србију за ратне сукобе на територији бивше Југославије, а данашњег председника Савезне Републике Југославије Српски покрет обнове, на најдиректнији начин, упоредио је са Адолфом Хитлером. Колико су јадне и жалосне оптужбе Српског покрета обнове не треба посебно ни говорити.

Међутим, смело је хвалисање и самопредстављање Вука Драшковића као Вилија Бранта или Томаса Мана. Да би Драшковић био антифашиста, најпре би морао да зна шта је фашизам, а он се никада није ни трудио да нешто сазна и прочита о идеологији и политичкој доктрини фашизма.

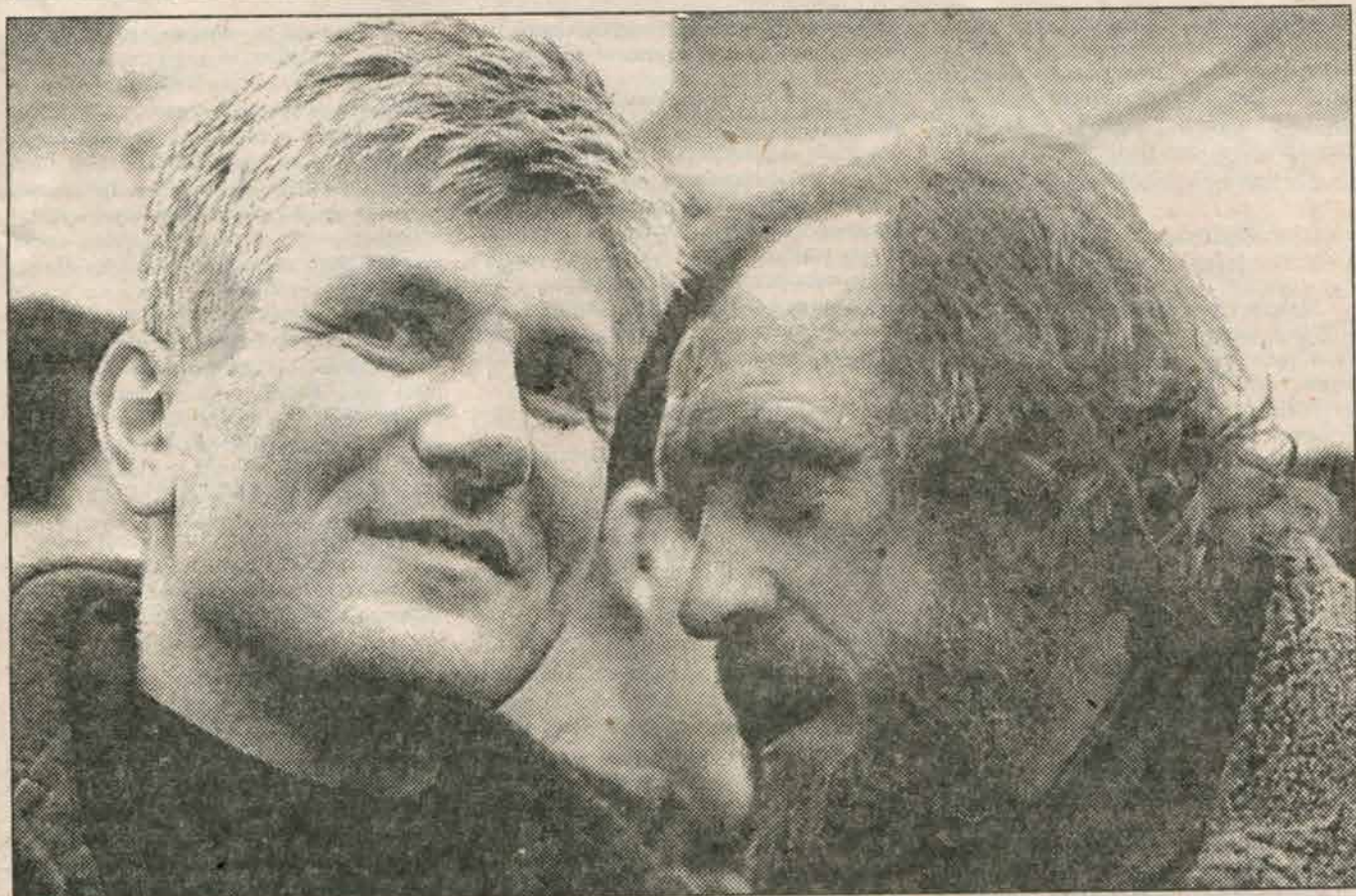
Независна деца комунизма

Нисмо ни очекивали да ће ТВ Басиља и остали државни медији поштедно извести о јучерашњем скупу на Равној Гори, коме је присуствовало око 100.000 грађана, саопштава Српски покрет обнове.

Изненађени смо, међутим, непрофесионалним понашањем већине такозваних независних медија. Као да су се такмичили у пакостима и нетачности, а све са једним циљем да умање значај скупа и да се, са позиција блиских ЈУЛ-у наругају идеји обнове краљевине и да од читалаца и гледалаца сакрију снагу Српског покрета обнове.

Могу та "независна деца комунизма" посвећивати сав новинарски простор онима иза којих нема народа, али никако не могу спречити демократску и домаћинску Србију, да масовније и одлучније него икад до сада, подржи велике националне и државне циљеве Српског покрета обнове, каже се у саопштењу те странке.

(Демократија, 13. 5. 1997)

Почетак краја коалиције "Заједно": Драшковић је саветовао Ђинђићу да се уозбиљи и да мање прича јер је најмудрији када ништа не прича

Српски покрет обнове је увек, када би говорио о политичким скуповима у својој режији, вишеструко мултипликовао број присутних грађана, док би број присутних на манифестацијама других политичких субјеката готово по правилу значајно умањивао.

Но, много важније од тога је покушај независних медија да своју независност докажу на другачији начин од онога како је то замислио Вук Драшковић, па су се чак дрзнули и да не пишу хвалоспеве равногорском пивнику вође и његових следбеника. Тако је Српски покрет обнове крстио оне које је одувек наводно штитио и бранио од режимске тортуре, у независну децу комунизма, жалећи што их не може назвати зависном децом америчке или, пак, ропске демократије.

Коалиција као свето писмо

Појединачни разговори и сусрети коалиционих партнера ме не занимају. Ја свакодневно разговарам са много људи и знам шта обичан свет мисли и жели. Инсистирам на томе да је коалиција "свето писмо" и сви споразуми унутар коалиције јесу првено слово.

На памет ми не пада да проширујемо Коалицију, а они који то желе, нека чине, али ван ове већ постојеће.

Ово је, између осталог, рекао Вук Драшковић, лидер СПО на јучерашњој конференцији за штампу. Притом је нагласио да СПО доноси на изборима милион гласова, да евентуалним про-

ширивањем, Коалиција може да добије још 20.000 нових гласача, али да то "значи најмање 200.000 нових проблема".

То што се коалициони партнери ни су одазвали позиву и присуствовали на Равној Гори, Драшковић је коментаришао као грешку Ђинђића и Весне Пешић. Како је истакао "тако је требало бити, не из идеолошких разлога, већ да би се одало признање људима који су наши верни гласачи.

Што се тиче изборних услова, Драшковић је рекао да је недопустиво мењати Изборни закон у години избора, и нагласио да се мора покренути питање финансирања политичких партија.

(Вечерње Новости, 14. 5. 1997)

Вођи Српског покрета обнове коначно је дозвољено. Неће он више дозволити разним минорним политичарима, глумцима и балетанима, да буду важнији на српској политичкој сцени од самог Драшковића, да они критикују неку Равну Гору, да они мисле да нама монархија не треба, па ни династија Карађорђевића, а посебно не Драшковића.

Да Вук Драшковић на тикетима спортске прогнозе (погађање фудбалских резултата) има право на свих 13 трознака, негде би промашио. Никада Српски покрет обнове није добио милион гласова ни пре ни после Драшковићеве изјаве, већ је то био и остао пусти сај Српског покрета обнове, али да се прогнозерске способности Драшковића повећавају, локалује и то што је потпуно истинита његова тврдња

да би са балетинама и глумцима имао много проблема.

Махинације уз помоћ закона

СПО упозорава на велике махинације које режим у свом предизборном харачу намерава да учини уз помоћ Закона о концесијама.

СПО оптужује државу да вршећи муњевиту унутрашњу реорганизацију ПТТ система и претварајући га из јавног предузећа у холдинг компанију, заправо онемогућава евентуалне домаће купце и жели да прикрије будуће крађе.

Процењујући да ће ПТТ иза леђа јавности бити на дужи рок уступљен некоме ко неће имати обавезу да ради на развоју овог предузећа, СПО тврди да СПС намерава да склопи споразуме по којима ћемо ова добра добити назад у још горем стању него што су сада, само под условом да држави сав новац буде исплаћен одмах и у готовом.

Практично, нова СПС кампања коштаће Србију преосталих јавних добара, чиме се отворено и у пракси наставља потпуно материјално уништавање наше земље од стране режима.

(Демократија, 15. 5. 1997)

Српски покрет обнове се, бар вербално, увек залагао за приватизацију и давање концесија страним улагачима капитала у нашу земљу. Међутим, чим су представници увек критиковане власти то успели да ураде, Српски покрет обнове је, без па-

метног разлога и рационалног образложења, такве одлуке критиковао. Чак и добијање новца од страних инвеститора Српски покрет обнове је коментаришао као наставак уништавања материјалне суштине државе и народа. Баш принципјелно и у складу са програмом СПО.

Лидери ДС и ГСС руше "Заједно"

Лидери ДС и ГСС крију од СПО-а, а и од целе јавности, које су то странчине, балерине, глумци, бизнисмени и тако зване "личности од угледа" којима намеравају да прошире и оспаже коалицију Заједно. Они крију и под којим условима би да то учине и да ли, уопште, постоји иједна политичка странка која је прихватила њихову понуду.

Ово је, између осталог, изјавио председник СПО Вук Драшковић, одговарајући у Бајиној Башти на питања гледалаца тамошње локалне телевизије, саопштава Информативна служба Српског покрета обнове.

"Чини ми се", рекао је Драшковић, "да је реч о подземној стратегији рушења коалиције Заједно, а под димним паролатама о њеном ширењу. У тој кампањи СПО неће да учествује, истакао је Драшковић.

По његовим речима коалиција Заједно је победом на локалним изборима показала да је победничка, а тромесечним демонстрацијама, које су задивиле цео свет, вратила је углед, част и међународно поштовање српском народу и Србији.

"Сви они који тврде да је та коалиција слаба, и да јој снагу морају удахнути два-три певача и једна балерина, руше коалицију и њен углед, истакао је Вук Драшковић.

Он је изразио наду да ће се лидери ДС и ГСС узбуљити и да ће, као и СПО, коалицију "Заједно" и све њене програмске документе и споразуме прихватити као "Свето писмо демократске Србије".

"Док то јавно не учине и покажу, наши разговори и неки нови договори су бесмислени", истакао је председник СПО, каже се на крају саопштења.

(Наша Борба, 20. 5. 1997)

Што су сукоби у коалицији Заједно били израженији, то је Драшковићева духовитост бивала све наглашенија. А грађани који су се три месеца смрзавали шетајући за демократску Србију, после узајамних духовитих описки лидера коалиције Заједно, најпре су сами себи могли да се смеју, и то грохотом. Драшковић је у праву када каже да су те демонстрације задивиле цео свет, само што није желео да нагласи да је посебно одушевљен и задивљен био онај део света који је директно учествовао у бомбардовању српског народа, у убијању српске деце, а нарочито им се допало још један детаљ са зимских демонстрација.

То су немачке и америчке заставе на челу поворке победничке коалиције Заједно. И још нешто. Драшковић је увек у

невреме користио Библију и Свето Писмо у своје прљаве и нечасне работе.

СПО подржава Ђукановића

Српски покрет обнове поздравља изјаву Ђукановића према којој основни задаци будућег председника СР Југославије треба да буду хитно испуњење свих услова за уклањање спољашњег зида санкција, дефинисање прецизне динамике суштинских демократских промена и стварање услова за укључивање СР Југославије у Међународну заједницу.

(Демократија, 9. 6. 1997)

Српски покрет обнове је увек доследан у свом политичком деловању и своја програмска опредељења, као и лик и дело господина Ђукановића, представљали су готово као кошичу чувеног демократског програма Се-пе-о-а, а није ни чудо што је Драшковић са својом странком од почетка раскола унутар црногорске власти био на страни такозване реформске и демократске струје Мила Ђукановића. Ко оно беше председник Југословенске владе, чији је Драшковић потпредседник? Мило Ђукановић?

"Ако жена иде у јавну кућу, не кривите мужа"

Пре изласка у центар Краљева, где га је прекинута сачекало више од 5.000 присталица опозиције, Вук Драшковић се срео са одборницима СО Краљево и готово 45 минута објашњавао разлоге неспоразума у коалицији "Заједно".

"Питање зашто се Заједно распадало треба упутити Зорану Ђинђићу и Весни Пешић пре него мени. Ако нечија жена иде у јавну кућу, онда за то немојте оптуживати мужа. Моји коалициони партнери су, тек сада сазнајем, и у време демонстрација доста тога урадили без мог знања.

Док је његова полиција по Београду и другим градовима хапсила и пребацивала демонстранте, Зоран Ђинђић је пио кафу са Милошевићем, а често се виђао и са Радованом Стојчићем Башом и Јовицом Станишићем. Ових дана не излази из Вучелићевог стана. Клео ми се у дете да се ради о Улбиним подметањима, али се испоставило да је све то тачно. Е, па не може тако. Нису поштовали споразуме и договоре, радили су по својој вољи. Сада траже да се коалиција прошири, а ја их питам: са ким? Са Кошћунићем и Мићуновићем? Па то је смешно. СПО је доста понуштао и више неће, а ми сами можемо освојити милион гласова", рекао је Драшковић.

Док су одборници ДС покушавали да се супротставе Драшковићевим ставовима, њихове колеге из СПО су крај приче свога лидера дочекали френетичним аплаузом.

Док је Драшковић говорио у центру града, међу опозиционарима се појавио транспарент на коме је писало: "Вуче, Весна, Зоране, сви у матрину заједно", али је брзо склоњен.

(Дневни Телеграф, 9. 6. 1997)

Српски покрет обнове је изашао у јавност са прилично чудним ставом. Драшковић је муж а Зоран Ђинђић жена у распадајућем браку. У ствари, та жена има двоструку, или подвојену личност. Час је Зоран Ђинђић, час је Весна Пешић. Само је мужак неспоран - то је Вук Драшковић. Српски покрет обнове, а ни друге чланице коалиције Заједно, нису објасниле грађанима Србије да ли су они у коалицији радили баш све оно што муж и жена раде и да ли је заиста истина да је Драшковић остао погођен искључиво зато што га је жена преварила са јефтимијим, и то у јавној кући. Један од транспарената који је Савет безбедности Српског покрета обнове брзо уклоњено са централног Краљевачког трга, на најбољи начин је описао реакцију гневног народа на сексуалну трагикомедију у три чина лидера коалиције Заједно.

Председник не чује плач деце под прозором

Пре два дана је Андрија Бендарник, службеник Републичког министарства за саобраћај и везе посетио је ТВ Ниш и подсетио руководство те информативне куће на обавезу прекида емитувања програма у складу са захтевом Савезног министарства за телекомуникације. Непосредан разлог посете је бука коју ствара ТВ Ниш на коју су се, у петицији упућеној Слободану Милошевићу, жалили станари зграде у којој је та ТВ кућа смештена.

Овим је обелодањена жалосна чињеница да српски председник, који већ две недеље не чује плач деце из Истока испод прозора свог кабинета, који није чуо тромесечну буку шерпи и лонаца изазвану Информативним програмом РТС-а, чује буку која допире из Ниша.

СПО позива целокупну демократску јавност у Србији на жесток отпор акцији затварања слободних медија којом, како показује случај ТВ Ниш, непосредно руководи Слободан Милошевић, каже се у саопштењу.

(Демократија, 16. 6. 1997)

Градска телевизија у Нишу, која је од 97. у рукама Српског покрета обнове, ниједног тренутка није прекидала рад ни емитување програма. Та телевизија Ниш ниједног тренутка није ни представљала телевизију у правом смислу те речи. Она је била и остала огледало Српског покрета обнове и његовог вође, о чијим су активностима свакодневно информисани грађани Ниша, али ти исти грађани никада нису добили прилику да сазнају нешто о било коме другом, осим о лику и делу Вука Драшковића. Медијски мржак који је увела телевизија Ниш готово је равна помрачени која је у Београд донео нови, слободни Драшковићев Студио Б. Српски покрет обнове је само још једном потврдио да су слободни и независни медији само они медији који су слободни у похвалама Вуку Драшковићу. Сви остали су зависни, режимски или бар непрофесионални.

**Неће ме много забринути
ако се распадне "Заједно"**

Председник Српског покрета обнове Вук Драшковић изјавио је да СПО жели да сачува коалицију "Заједно", али да није забринут могућношћу њеног распада. "Нисам много забринут ако се (Коалиција) распадне, свакако не кривицом СПО, јер 90 одсто коалиције је ионако био СПО, што су резултати избора показали", рекао је Драшковић прекинтош на Телевизији Лесковац. Он је изразио уверење да СПО може сам да изађе и победи на изборима а оставља да "чланови коалиције (Заједно) разбијају главу хоће ли победити ако без нас изађу на изборе."

Лидер СПО је рекао да неће сазивати Савет коалиције Заједно док председници Демократске странке и Грађанског савеза Србије, Зоран Ђинђић и Весна Пешћ, не сазову главне одборе својих странака и одлуче да поштују потписано, а и саму коалицију "Заједно".

(Наша Борба, 21. 6. 1997)

До јуче је Вук Драшковић коалицију Заједно сматрао Светим Писмом, а данас га могући распад те коалиције уопште не забрињава. Драшковић је правник, и то лош, врло лош. Али је математичар још гори.

Једино што му у математици иде од руке јесу математичка и геометријска прогресија. Тако је Драшковић својих 54 процента учешћа у коалицији Заједно дотерао, ни мање ни више, до 90 процената, а како је он то на изборима успео да уврди и установи, то само он зна, а за све остале то ће остати велика тајна. Тачно је и то да Српски покрет обнове може да изађе на изборе самостално, али да победи не може никада. Шта то интересује Драшковића. Бар је пола у претходној реченици истина.

У авиону власти

Наступио је, изгледа, тренутак да се, јавно, реализује оно што је председник Демократске странке Зоран Ђинђић, тајно, усред тромесечних демонстрација, договарао са председником Србије Слободаном Милошевићем.

Вративши се јуче из Будве, где је отпутовао специјалним авионом Милошевићеве партије, лидер ДС је објелоданио да ставља тачку на Коалицију "Заједно" и да ствара нову коалицију, у којој ће бити представљена и Социјалистичка партија Србије.

Сада је јасно све. На снегу по којем смо демонстрирали уцртани су трагови доследних, али и трагови превараната.

За време демонстрација, лидери ДС и ГСС летели су, заједно са мном, специјалним авионима влада Француске, Италије и Шпаније тражећи подршку демократске Европе борби демократских снага у Србији против недемократског режима Слободана Милошевића.

Председник ДС сада лети Милошевићевим авионом са потпредседником СПС Милорадом Вучелићем да правилно сам каже - "са центром Социјалистичке партије Србије блок критичне масе за суштинске реформе" - истиче у изјави за јавност Вук Драшковић лидер СПО.

(Вечерње Новости, 24. 6. 1997)

Невероватно је да Драшковић оптужује коалициону жену Зорана Ђинђића за смртни политички грех, као што је путовање Вучелићевим авионом по својој земљи, а себи и жени, док му је била верна, подиже споменик хвалослова због тога што су се налетели специјалним авионима туђих влада, Француске, Италије и Шпаније, баш оних земаља које су најодлучније доносиле и спроводиле одлуке о увођењу санкција и других репресивних мера против нашег народа и државе. Чег се паметан стиди, тиме се луд поноси.

Рутина: Драшковићу се мора признати, ако ништа друго, духовитост и шарм којим оптужује своје најближе сараднике и коалиционе партниере

Вечити губитник: све да има право на тринаест трознака, Вук Драшковић би на тикетима спортске прогнозе негде промашио

СПО одбацује оптужбе

СПО демантује тврдње председника Грађанског савеза Србије Весне Пешић да је СПО разбио коалицију Заједно, истакавши да су разбијању тог политичког савеза допринели потези Пешићеве и лидера ДС Зорана Ђинђића.

СПО је спреман да прихвати тврдње Пешићеве ако јавно докаже да је Вук Драшковић, а не она и Зоран Ђинђић, погазио све потписане споразуме у коалицији Заједно и да је лидер СПО, а не Весна Пешић, одобравао Зорану Ђинђићу тајне састанке са Слободаном Милошевићем.

СПО, као услов за признавање кривиче коју му приписује Пешићева, тражи од председнице ГСС да наведе бар један пример хоризонталног и вертикалног повезивања опозиције који су она и Зоран Ђинђић прогласили приоритетним задатком коалиције Заједно пре четири месеца.

(Политика, 3. 7. 1997)

Ово је само једно од бројних саопштења којим је Српски покрет обнове пребацивао кривицу за распад коалиције Заједно на своје коалиционе партнере. Као да је коалиција Заједно била нека света крава која није смела да се распадне ни по коју цену, а највећи и готово смртни грех јесте убијање те краве. Узајамне оптужбе и подметања дојучерашњих сарадника и бораца за демократско друштво у Србији само су потврдиле погрешност и погубност било каквог политичког деловања у заједници са Српским покретом обнове. Чак је и Весна Пешић, дугогодишњи љубимац породице Драшковић,

којој је Српски покрет обнове увек и широкогрудно поклањао посланичке мандате, схватила да са Драшковићем нема ни политичке будућности, али ни постизања било каквог озбиљног политичког договора.

Доследно и принципијелно: од почетка до краја Драшковић је подржавао Ђукановића а случајно и "без своје жеље" ушао у Савезну владу, на чијем је челу Момир Булатовић

СПО о догађајима у Републици Српској: Већ виђено

Актуелни догађаји у Републици Српској показују да се кључни елемент Споразума о специјалним паралелним везама Србије и Републике Српске односи на уклањање Биљане Плавшић са места председника Републике Српске.

Садашњи догађаји били су најављени самим чином заобилажења Биљане Плавшић приликом потписивања поменутог споразума. Биљани Плавшић припрема се судбина Милана Бабића, али у радикалнијој форми.

У СПО нико није изненађен развојем догађаја, поготово после јавног укључивања Радована Караџића у друштво Слободана Милошевића и Крајишника.

Данас ова тројка тврди да Биљана Плавшић утврђава српске националне интересе а уочи избора у Србији, ако демократска опозиција изађе на њих, ето их на државној телевизији са причом да је Биљана Плавшић рушила Републику Српску у договору са том истом опозицијом.

Да би ситуација била до краја јасна, СПО подсећа јавност да је приликом потписивања Споразума о специјалним паралелним везама, према Крајишничковом сведочењу, Милошевић рекао да ће га запамтити и српска опозиција и међународна заједница. Председница Републике Српске, госпођа Биљана Плавшић, има пуну подршку СПО у патриотској и часној борби коју сада води.

(Демократија, 4. 7. 1997)

Телевизија Студио Б, Српски покрет обнове и Вук Драшковић су целе 1991, 92, 93. године на најпрљавији и најбруталнији начин нападали Биљану Плавшић, оптужујући и називајући је српском Евом Браун, женом која би извршила геноцид над сопственим народом и ко зна шта су јој још ставили на терет. Одједном, Српски покрет обнове се појављује као највећи заштитник лика и дела те исте геноцидне Биљане Плавшић која је изненада постала највећи заштитник свих српских земаља.

Интересантна је и чињеница да је Биљана Плавшић у време вођења искрене националне и патриотске политике узивала подршку свих српских родољуба, а онаг тренутка када се ставила у службу интереса америчке политике, Српски покрет обнове је постао најгласнији заговарач њене наводне патриотске политике. Српски покрет обнове, за разлику од Биљане Плавшић, по питању српског народа западно од Дрине и Дунава увек је имао принципијелан и доследан став. Увек су били против свог народа, а политичку подршку давали су искључиво непријатељима Срба и српских држава.

Округли сто - једини излаз

Одлагање расправе о предлогу новог Закона о јавном информисању још један је доказ да је СПО увек у праву када тврди да не треба прихватити ниједан облик расправе са социјалистима о изборним условима, осим расправе за округлим столом.

Да је став СПО принципијелан и исправан сведочи и чињеница да данас на разговор о изборним условима са Мирком Марјановићем не иду ни оне опозиционе странке које су се пре неколико недеља тискале у реду пред његовом канцеларијом.

СПО изражава наду да ће се целокупна демократска опозиција, након забаве коју је њен део приредио левици у Народној скупштини поводом Закона о локалној самоуправи, вратити идеји Округлог стола.

(Демократија, 4. 7. 1997)

Српски покрет обнове је, заиста, увек у праву. Округли сто који су они предлагали био је једини начин за стварања прихватљивих изборних услова. Наравно, тај округли сто никада није одржан. Српски покрет обнове је прихватио изборне услове. Српски покрет обнове је увек у праву. Српски покрет обнове је у праву и када критикује представнике дојучерашњих коалиционих партнера који су тискају у реду пред канцеларијом Мирка Марјановића, а само два или три месеца касније ни обебеђење Владе Србије није могло да се одбрани од навале челника Српског покрета обнове који су желели, макар само на тренутак, да додирну председника Марјановића и да чују његов мио глас. Српски покрет обнове је увек у праву!

Учинити оно што чини СПО

Српски покрет обнове сматра да је једини излаз да демократска опозиција одмах учини оно што је СПО учинио одавно - да већ данас донесе одлуку да неће прихватити ниједно решење изборних услова које ће бити донесено изван Округлог стола предвиђеног Гонзалесовим извештајем, каже се у саопштењу.

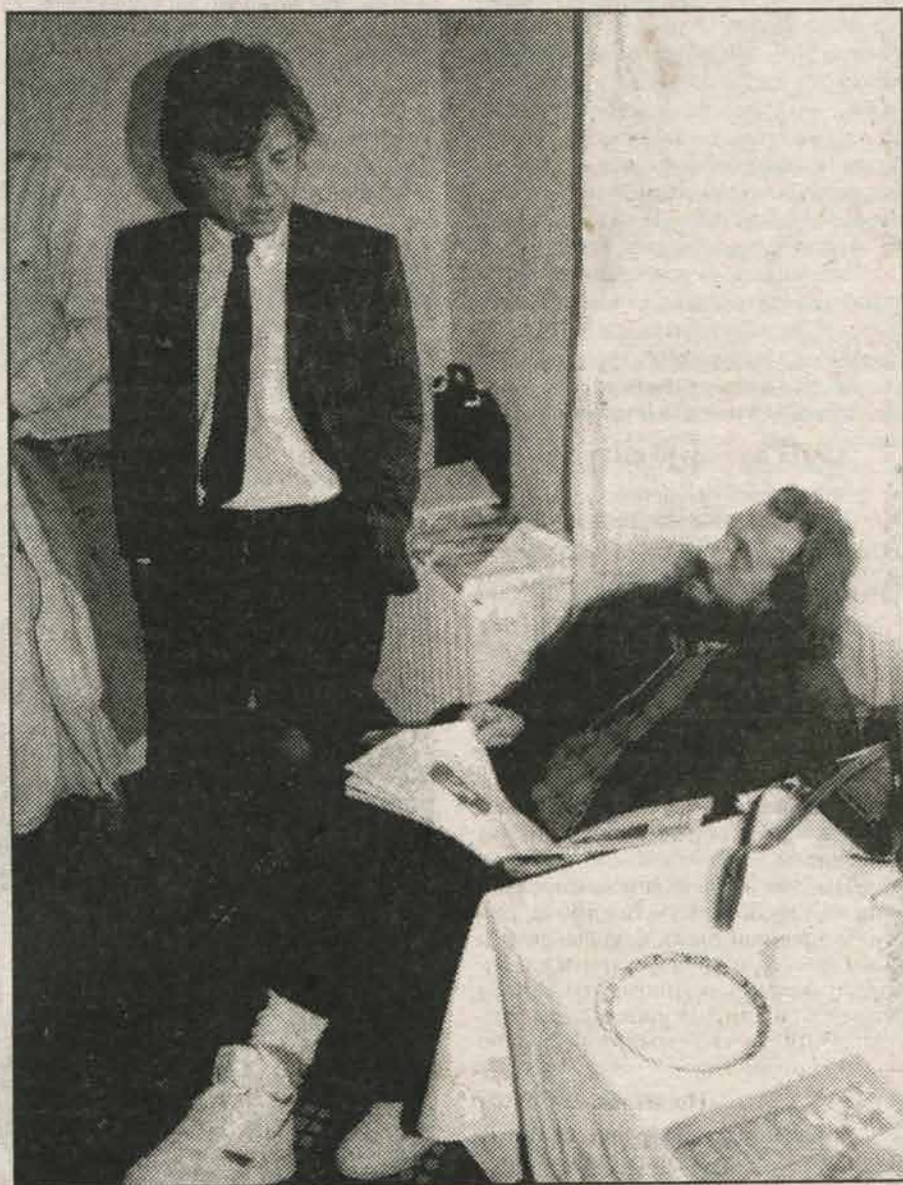
(Демократија, 11. 7. 1997)

Све оно што је Српски покрет обнове чинио одавно и што би сви остали требало одмах да учине, Српски покрет обнове ама баш никада није учинио. Нити

бодану Милошевићу, као што је неколико дугометражних емисија Вука Драшковића на државној телевизији, апсолутна медијска блокада његових дојучерашњих коалиционих партнера и ништа више. То је била цена Вуковог заборављања и Гонзалеса и округлог стола и свега другог за шта се наводно залагао.

СПО: Осуда кукавичког напада

Српски покрет обнове најоштрије је јуче осудио "вандалски и кукавички напад" на адвоката Николу Баровића, који је тешко повређен и коме предстоји хирушка интервенција на лобањи.

Ребуси Вука Драшковића: СПО се увек истицао веома паметним саопштењима које нико жив није могао да разуме

је било неког округлог стола у складу са некаквим Гонзалесовим извештајем, нити су на том непостојећем столу донете одлуке о неким изборним условима, али је Српски покрет обнове са великим амбицијама и без својих демократских партнера прихватио учешће на изборима 1997. године. Додуше, постављали су неколико својих ситних пилићарских захтева Сло-

"Политичка партија која увлачи долохранитеље и физичко насиље чак и у тв-расправе легитимизише се као странка опасних намера, много гора и од владајуће Социјалистичке партије", наводи се у саопштењу СПО.

На крају саопштења се каже: "У историјама БК телевизије синоћ је претучен и морал Срба. Спор започет пред те-

левизијским камерама лидер радикала је морао да заврши сам са Баровићем, ако му је било до туче, а не да ангажује телохранитеља".

(Демократија, 18. 7. 1997)

Хајка коју је Српски покрет обнове и вођа лично водио против Српске радикалне странке и др Војислава Шешеља, у оном тренутку чинило се достигла је врхунац у време заштите адвоката усташке оријентације Николе Баровића, иначе личног пријатеља и идеолошког савезника лидера Српског покрета обнове. Пошто је Никола Баровић за Српски покрет обнове оваплоћење српског морада, поставља се питање да ли би сви Срби свој морал морали да потврђују на тај начин што ће вређати народ коме припадају, гађати чашама пуним воде своје саговорнике, на најпримитивнији начин вређати супруге својих политичких супарника, или је то само морал чланова Српског покрета обнове преузет из чувеног кодекса етике.

У измишљеним телохранитељима којих се не сећа и није их видео ни Никола Баровић ни наводни сведоци са БК Телевизије, не треба посебно трошити речи. То све довољно говори о истинољубивости и кодексу етике Српског покрета обнове.

СПО тражи да се позову посматрачи: Оклевање власти је знак да се припремају мућке

СПО енергично захтева од власти да хитно упуте позив Организацији за европску безбедност за упућивање посматрача на предстојеће председничке и парламентарне изборе.

СПО сматра да оклевање власти да упуте позив ОЕБС-у има за циљ да се посматрачима одузме што више времена неопходног за објективно и регуларно праћење предизборне кампање. Ова чињеница за СПО представља знак да и предстојећи избори неће бити слободни и поштени и зато ће бити најозбиљније разматрана приликом доношења одлуке о евентуалном изласку ове странке на изборе.

(Демократија, 31. 7. 1997)

Српски покрет обнове је много пута енергично и нападно инсистирао на довођењу посматрача ОЕБС-а, од којих је очекивао много више него што је могао да добије. Своје чланове ризиковало је увек су потврђивали новим уценама и ултиматумима које су упућивали власти у Србији, јер ако нас не послушате и ако нам не удовољите, ми нећемо на изборе и тако увек и без краја.

Погрешно су мислили да наш народ подржава такве бесмислене уцене и да ће грађани Србије гласати за ОЕБС-ове, а не српске странке.

Радикали подстичу немир

Уз помоћ стотинак својих најекстремнијих присталица Српска радикална странка још је једном доказала да може да поништи сваки правни акт ове државе, што је очигледни доказ о спрези режима са фашистичким партијама у држави, саопштава Српски покрет обнове.

Случај породице Барбалић, рушење јеврејског гробља и отимање земље сељацима у Земуну продубљује унутрашње сукобе у земљи, што одговара властодршцима и њиховим сателитима јер се само у хаосу, етничким чишћењима, мржњи и физичким обрачунима са својим неистомисљеницима најсигурније господари.

(Демократија, 2-3. 8. 1997)

Требао је предложити свим члановима Српског покрета обнове да, као обавезну лектуру, прочитају неку књигу о фашизму да не би свакојаким глумцима и, употребљавајући поједине изразе тамо где им није ни место ни време, само пружали шансу другима да увиде њихово елементарно политичко и опште незнање. У некаком случају Барбалић о коме говорим, радило се о формално и материјално-правно потпуно јасном и чистом предмету, што је потврђено и каснијим правоснажним судским одлукама.

Добро је да се примети како чланови руководства Српског покрета обнове сваки пут када некоме хоће да привишу фашизам, морају да пронађу и неке Јевреје које власт, наводно, утјеглава. Иначе, о фашизму ништа друго не би ни знали. Надгробне споменике на јеврејском гробљу, према извештају Министарства унутрашњих послова, организациона јединица Земун, извршили су малолетни наркомаши, а не никаква посебна друштвена или политичка организација. Српски покрет обнове је лаж и политичке измишљотине поново ставио у први план.

Упозорења Нила Петерсона

Српски покрет обнове захтева да југословенске власти најозбиљније схвате упозорење Нилса Петерсона, председника ОЕБС-а, у вези са праћењем избора у Србији. Последњи је тренутак да се упуте званични позив ОЕБС-у и тиме покаже да обећања дата домаћој и светској јавности нису само празне приче - упозорава СПО.

(Демократија, 7. 8. 1997)

Српски покрет обнове је инсистирао на довођењу посматрача ОЕБС-а и због тога што сам није имао довољно разгранату инфраструктуру да покрије сва изборна места у Србији, али пре свега зато што је очекивао значајну помоћ представника ОЕБС-а у бројању гласања и наштампавању изборних резултата, наравно у корист њихових штићеника у Србији.

Међутим, без обзира на жеље представника Српског покрета обнове, њихов изборни резултат био је толико катастро-

фалан да су посматрачи из ОЕБС-а схватили да не постоји ни један једини начин којим би Драшковићу и његовој странци могао бити обезбеђен бољи изборни резултат.

Отклоњена и последња дилема, излазимо на изборе

Званичним позивом ОЕБС-у да ова организација одмах упуте своје посматраче да прате ток изборне кампање у Србији, као и сам чин гласања, испуњен је један од кључних изборних услова на коме је инсистирао СПО, саопштава та странка.

Овим позивом, који представља примену препорука из Гонзалесовог извештаја, отклоњене су и последње дилеме око учешћа СПО на предстојећим парламентарним и председничким изборима у Србији.

Широка мрежа слободних локалних ТВ и радио станица, контрола бирачких спискова у општинама под влашћу Коалиције "Заједно", у којима живи око 60 одсто бирача Србије, законска обавеза да опозиција добије записнике са сваког бирачког места, као и обавеза државне телевизије и медија да уравни тежину и објективно прате изборну кампању свих странака а све то уз присуство посматрача ОЕБС-а, чињенице су које кажују да никада опозиција није имала овакве изборне услове.

Позиве грађанима Србије да бојкотирају изборе упркос свим чињеницама, не можемо да разумемо, а неће их разумети ни демократска Србија, којој се искључиво, ти позиви и упућују.

Ту демократску Србију, која хоће корените промене политичког система сарадњу Србије са светом, унутрашње помирење и стабилност у нашој држави и народу, која хоће да наша Отацина крене ка европском стандарду и напредку, на предстојећим изборима заступаће СПО, стоји на крају саопштења те странке.

(Демократија, 16-17. 8. 1997)

Невероватно са коликим је победничким ентузијазмом Српски покрет обнове кренуо у изборну кампању. Добро је да им ништа не смета. Добро је и то што су имали широку мрежу слободних радио и ТВ станица, добро је и то што су контролисали бирачке спискове, добро је и то што су државни медији постали уравни теженији, посебно је добро то што ОЕБС-ови посматрачи стижу на изборе и само је још преостало да све то добро буде употпуњено добрим изборним резултатом Српског покрета обнове. Нажалост, једино што није било добро по Српски покрет обнове, јесу избори и њихови коначни резултати. И то је добро. Бар за Србију.

Вук као Тигро

Окружни одбор СПО Тимочког региона промовисао је златник и сребрењак са ликом Вука Драшковића, који је овај огранак партије направио за предизборну кампању. Злобници су ово већ назвали златником "Вука Брозовића" или "Јосипа Драшковића".

Иначе, ова златна реликвија од осам грама тежине продаје се по 1.044 динара, а сребрни лик за 45 динара.

(Вечерње Новости, 29. 8. 1997)

Да је Вук Драшковић добро изучио занат као кабинетлија Мике Шпиљка доказ је и ова, за неке невероватна одлука великог вође, као што је питање сва-

га лиса у сребру и злату и то у време када, по речима Драшковића, народ нема шта ни да једе, али ето има пара да купује реликвије нарцисоидних и самозаљубљених политичара. Српски покрет обнове је показао да комунистичко идолопоклонство према Брозу 40 година није ништа у односу на љубав његових чланова према њему, великом вођи, Вуку Драшковићу.

СДБ насрће на активисте СПО

У понедељак, 1. септембра, у касним вечерњим сатима, у самом центру Куле, на очиглед бројних пролазника и људи који су седели у околним баштама, четворица припадника Службе др-

жавне безбедности физички су насрнули на активисте СПО-а који су лепили предизборне плакате.

Председнику ОО СПО Кула и садашњем посланичком кандидату Сави Михићу, члановима СПО-а и случајним пролазницима разуларени и припити "безбедњаци" су, са ножевима и пиштољима у рукама, уз бујину псовки и увреда, претили и физичком ликвидацијом. Једном човеку су ставили нож под грло, а остале су песницама и ногама ударали, затим посипали лепком и гађали кантама. Сав предизборни материјал СПО-а разбацали су а мердевине поломиле.

На сву срећу, редовна патрола кулске милиције брзо је стигла на место инцидента и успела једног кабадахију да привесе и идентификује. У питању је припадник специјалних јединица Службе државне безбедности Србије.

СПО најоштрије протестује због овог тешког инцидента у Кули и захтева од Министарства унутрашњих послова да на сваки начин онемогући оне који су са оружјем у руци кренули у предизборну кампању.

(Демократија, 4. 9. 1997)

Вербална заштита својих чланова често је, бар у случају Српског покрета обнове, превазилазила мере и границе доброг укуса. Чак и када су заиста изложени притисцима и малтретирању, представници Српског покрета обнове увек имају толико тога да измисле и додају да све што изговоре много више личи на ловачке, а не политичке приче. Само замислите четвориту полицајца који са ножевима и пиштољима у рукама малтретирају активисте било које политичке странке. Чак и кад је од полиције, много је. А можда би и Српски покрет обнове могао бар мало да смањи доживљаје.

ДС и СПО не воде рат плакатима

Одбори за безбедност ДС и СПО демантовали су јуче вести према којим те странке воле рат око лепљења предизборних плаката. Како се истиче у заједничком саопштењу које су потписали шефови одбора за безбедност ДС и СПО, Драгослав Бозовић и Звонко Осмајлић, две странке су се оградиле од досадашњих инцидента, постигле договор о сарадњи за време кампање.

Одбори за безбедност ДС и СПО су оценили да појављивање непознатих људи који изазивају инциденте приликом лепљења страначких плаката сведочи да су они убачени са стране са циљем да изазову проблеме који би донели штету и ДС и СПО.

Циљ данашњег договора јесте да се спрече и открију они који желе да нанесу штету ДС и СПО, наводи се у саопштењу.

(Демократија, 5. 9. 1997)

Сваки пут када постоје неки проблеми у функционисању и деловању Српског покрета обнове, на сцену ступа Савет безбедности. Просто је невероватно да су чла-

Менталитет слуге: Драшковић је увек у подређеном положају, без обзира да ли му је газда Медлин Олбрајт, Милан Панић, Момир Булатовић или Мило Букановић

нови СПО-а прихватили значајан захтев Демократске странке, по коме се Савет не би звао савет, већ би добио назив Одбор за безбедност. Много важније од свега је то што су дојучерашњи коалициони партнери почели моткама да се млате у свим деловима Србије а посебно у Београду. Демократски, нема шта.

СПО једина препрека режиму

У антиизборну кампању уперену искључиво против Српског покрета обнове, све гласније се укључују СПС и СРС и војвода од Карлобага до Вировитице, Војислав Шешељ.

Радикали и демократе слажу се, дакле, у погледу оцене да је највећа претња за постојећи режим управо Српски покрет обнове.

(Демократија, 6-7. 9. 1997)

Чим се било која политичка странка усуди да нападне Српски покрет обнове и њеног лидера, по теорији завере, она је скочила на план, свакако тајни, којим би требало да сруши моћног противника какав је у овом случају Српски покрет обнове. Српски покрет обнове је био толика претња режиму да остале опозиционе странке, схватајући своју безначајност у односу на Се-пе-о, нису ни желеле да учествују у изборима. Само су се радикали дрзнули да буду конкуренција Се-пе-о-у у такозваном антирежимском блоку и, за дивно чудо, и са много мање пара успели да га катастрофално поразе.

Жребање намештено: Драшковић неће на РТС

Председник Српског покрета обнове Вук Драшковић неће искористити термин који му је жребањем припао за представљање на Радио телевизији Србије, јер је то жребање "намештено у корист кандидата леве коалиције и Српске радикалне странке", саопштио је јуче СПО.

У саопштењу СПО-а та оптужба се доказује податком који показује да је "жреб одлучио да се председнички кандидат леве коалиције Зоран Лилић представи бирачком телу 18. септембра у 22:10 сати, дакле неколико минута уочи изборне ћутње".

Непосредно пре њега термин је добио вођа Српске радикалне странке Војислав Шешељ, наводи се у саопштењу.

(Демократија, 8. 9. 1997)

Наравно, није сасвим жребање у просторијама Радио-Београда није било намештено, чак ни оно у коме је Српски покрет обнове добио најбољи термин за своје представљање, решимо радикали најгори, али је зато нешто повољнији термин представљања друге двојнице председничких кандидата у односу на Вука Драшковића био довољан разлог да увређена млада закупа и саопшти јавности како су се сви уротили против њега. Такође, Драшковић је свој термин на Телевизији Србије, уосталом као што се и очекивало, искористио.

Емиговао је пропагандни филм о сопственим подвизима, визионарској и спасилачкој улози, а успут се гледаоцима још једанпут преко видео касете извинуо што не може да гостује уживо због намештеног жребања. Слика и прилика Драшковићевог поштења.

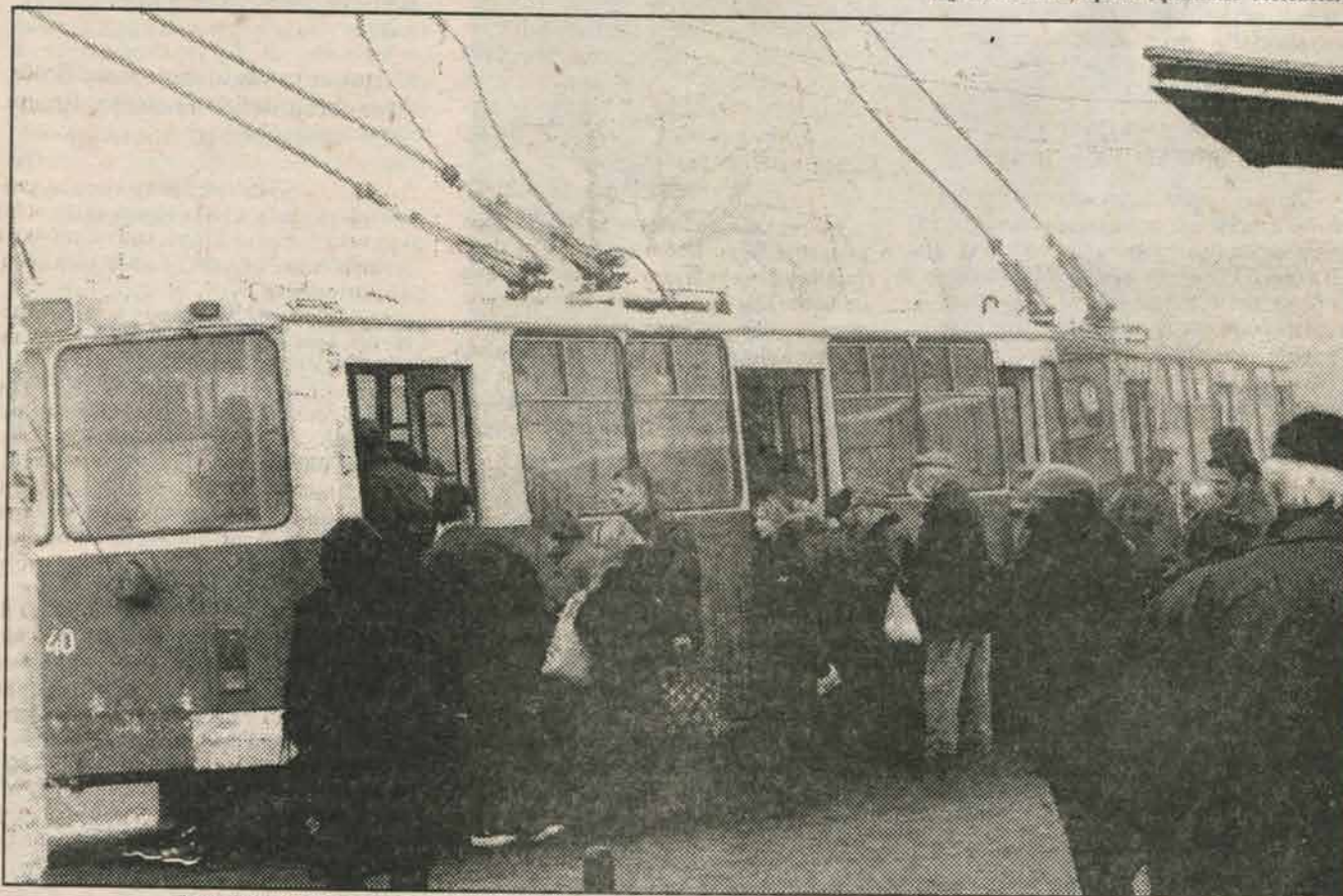
СПО о запажању међународних посматрача о медијима: Вуку клевете, Лилићу хвалоспев

Међународни посматрачи, који прате ток изборне кампање у Србији, запажају да је председнички кандидат СПО Вук Драшковић недопустиво дискриминисан у државним медијима, а нарочито на државној телевизији, док је председнички кандидат ЈУЛ-а и СПС-а Зоран Лилић недопустиво повлашћен, саопштава СПО.

Међународни посматрачи констатирају да, од свих председничких кандидата само Драшковић и Лилић држе предизборне митинге, с тим што митинзима Вука Драшковића присуствују десетине хиљада грађана, што државна телевизија не приказује нити посвећује дужан простор и пажњу Драшковићевим говорима.

Истовремено, међународни посматрачи уочавају да државна телевизија нападно фаворизује и Војислава Шешеља, користећи га да клевете и вређа Вука Драшковића.

Личним увредима и клеветању Вука Драшковића, преко државне телевизи-

Функционисање локалних органа у општинама у којима су на власти српски радикали, апсолутно је неспојиво са криминалом и малверзацијама карактеристичним за власт СПО-а

је и осталих државних медија, недопустиво прибеглавају и највиши функционери ЈУЛ-а и СПС-а.

Све ово је далеко од демократских и цивилизацијских стандарда, закључују међународни посматрачи, стоји у саопштењу.

(Демократија, 8. 9. 1997)

Међународни посматрачи нису били баш тако наклоњени Вуку Драшковићу, као што је то Српски покрет обнове мислио да ће бити и као што су овим саопштењем желели да обману домаћу јавност. Наиме, међународни посматрачи су дали приказ медијског праћења појединих председничких кандидата на неколико најважнијих београдских телевизија и оно што је готово јединствено установљено, осим у случају БК Телевизије, где су Драшковић и Шешељ били готово равноправно заступљени, јесте огромна предност у медијском присуству Зорана Љилића и Вука Драшковића у односу на председничког кандидата српских радикала. Као антиподи представљени су Радио-телевизија Србије и ТВ Студио Б у давању медијске подршке Зорану Љилићу, односно Вуку Драшковићу, док је др Војислав Шешељ имао неупоредиво мању минутажу у оба поменута јавна гласила.

О клеветатама и увредама у току изборне кампање не треба посебно говорити. Српски покрет обнове готово да и није имао конкуренцију. Уосталом, клевете и увреде, које је на рачун председника српских радикала изнео Вук Драшковић у другом кругу председничких избора, лидера Српског покрета обнове су коштале губљењем готово половине дотапних бирача.

Био сам седам година мајка Тереза

Други круг председничких избора биће само једна политичка епизода. За два месеца биће нови председнички избори и Србија ће добити демократског председника, рекао је јуче, на ванредној конференцији за новинаре, Вук Драшковић, лидер Српског покрета обнове, а на питање да ли ће тај демократски председник бити он, Драшковић је одговорио кратко: Да.

Ниједан од бирача СПО неће изаћи на други круг председничких избора. То није бојкот, већ само заобилазене биралишта тога дана. Србија заслужује боље од тужног избора између комунизма и екстремизма који јој се сада нуди, објаснио је председник СПО стратегију ове партије у другом кругу председничких избора.

Говорећи о постизборним коалицијама у српском парламенту, Драшковић је поновио недавно изречени став СПО "да ће ова партија ући у коалицију само са оном странком која прихвати њихов програм, зато што је то једини програм који води Србију у Европу", али је и нагласио да, за сада, СПО није ни са једном странком разговарао о могућим коалицијама.

Програмске разлике садашњих парламентарних странака су велике: лева коалиција нуди очување постојећег стања а програм Српске радикалне странке је сувише екстреман, јер су радикали за рушење демократског система и увлачење Србије у рат са НАТО, за досезање чувене линије господина Шешеља - Карловац, Карлобаг, Огулин, Вировитица, а однедавно, према изјави лидера радикала, и за идеју да се Србија граничи са Немачком, рекао је Драшковић и додао:

Само програм СПО може да буде прави државни и национални програм, јер ми хоћемо корените промене у политичком и економском систему, за неидеолошку војску и полицију, за безусловно поштовање Дејтонског споразума.

Одговарајући на питање новинара да ли захтев за оставком градоначелника Београда и председника Демократске странке, Зорана Ђинђића, значи рушење коалиције на локалном нивоу, Драшковић је одговорио: Како може да се распаде и руши нешто што не постоји.

Не може да се води антиизборна кампања, да се подмеће СПО, да се тајно гласа за Српску радикалну странку и да се после свега каже: Ми смо заједно! Чуваћемо локалну власт, али немо елиминисати људе који су радили против грађана.

Нема политичке странке ни политичара који би претрпео све оно што смо, током предизборне кампање, претрпели ја и СПО. Све је било уперено против нас, уместо против комунизма и екстремизма. Био сам седам година мајка Тереза српске опозиције, чапћавао мале странке посланичким мандатима и вукао их на грбачи СПО. Сада смо се вратили себи, истакао је на крају лидер Српског покрета обнове.

(Наша Борба 26. 9. 1997)

Српски покрет обнове је увек у праву. Да ли ће Драшковић бити нови председник? Наравно да хоће, а посебно ако вам то каже лично Вук Драшковић. Међутим, српски Јермејија случајно је промашио. И после тих избора за два месеца Драшковић не само што није постао председник, већ му се бирачко тело преполовило. Највећи критичар бојкота, изненада је прихватио њихову тактику.

Тачније, није то бојкот, већ заобилазене биралишта. Посебно је тужно то што је Драшковић посредно грађане Србије оптужио за екстремизам и комунизам, да не жели да поштују Дејтонски споразум који је суштина демократског програма Српског покрета обнове. Осим величанствене и самоуверене прогнозе по којој ће постати председник, Драшковић нас је уверио у то да коалиција Заједно никада није ни постојала, да никада никакве демонстрације и шетње нису ни постојале, а убедио нас је у постојање једне нове, тајне коалиције између Демократске странке и Српске радикалне странке.

Све до последње изјаве рачунало се на то да је Драшковић био мушкарчина у коалицији али, према сопственом признању,

Драшковић је неки феномен природе, па истовремено може да буде и муж и мајка, па мајкар и Тереза. Српски покрет обнове је увек у праву.

Не сећам се ко је Ђинђић

"Захтев да градоначелник Београда поднесе оставку није стигао из централе СПО, већ од многобројних грађана", објаснио је Драшковић, а на молбу да прокоментарише Ђинђићеву реакцију, председник СПО је рекао:

"Нажалост, не служи ме добро памћење. Не сећам се ко је Ђинђић. Уосталом, не коментаришем потезе ванпарламентарних партија".

(Наша Борба, 26. 9. 1997)

Сви у Србији знају да Драшковића памћење не служи добро. Његово признање је то само потврдило. Али је прилично невероватно да се Драшковић, ако је већ заборавио све оне дане и ноћи проведене са својом коалиционом женом, барем не присети оних тренутака када су држали прстима своје поздраве или када су с висине заједно посматрали одушевљену масу у којој су се вијориле немачке и америчке заставе (Драшковићу омиљене), а посебно је интересантно то како се Драшковић не сећа ко је Ђинђић, али се сетити да га се многи грађани сећају, и да баш сви ти грађани траже смену онога кога се Драшковић не сећа. Коалиција Заједно требало је да носи име коалиције срамоте, лаж и липемерја.

Милан Божић, саветник Вука Драшковића: Улазимо у Владу ако се СПС промени

До озбиљних преговора са социјалистима о уласку СПО у Владу може доћи тек после другог круга председничких избора - каже Милан Божић, члан председништва СПО.

Социјалисти ће, према његовом мишљењу, Српском покрету обнове понудити места у Влади Србије.

"Социјалисти су то ило сада чинили, али да би СПО пристао на договор потребно је да се направи политичка платформа. Влада у којој би јасно било речено да идемо у правцу реформи и приближавања земљама западне демократије, слично оном како је то учињено у осталим земљама у транзицији", објаснио је Божић.

На питање да ли је СПО позивом на неизлазак на други круг председничких избора упоредно грађане са мађарима, Божић је одговорио да је политички интерес СПО да ниједан кандидат не добије потребан број гласова.

"То није исто као позив на бојкот који је увиђено значајно позив против СПО. Ми смо јавно рекли да не треба изаћи на други круг како би избори били поновљени", закључио је Божић.

(Демократија, 29. 9. 1997)

Српски покрет обнове је отуђио у предизборној кампањи оне политичке странке које су бојкотовале изборе да од грађана праве магарце. Но, то им није сметало да сами позову своје симпатизере и бираче да бојкотују други круг председничких избора како председник Србије не би био изабран, јер народ би схватио да на поновљеним изборима треба да да поверење Вуку Драшковићу. У штабу Српског покрета обнове заиста су правилно и рационално резоновали. Дошло је до великог померања бирачког тела, а посебно код оних који су гласали за Српски покрет обнове. Готово половина од њих, после само три месеца, није хтела ни да чује за Вука Драшковића.

Ђинђић наручио батинање грађана

Најодлучније осуђујемо полицијску интервенцију и употребу силе против грађана који су прекинули протестовали у Београду, због тога што је "Студио Б" враћен Београђанима и што је та телевизијска станица ослобођена од уређивачке диктатуре Зорана Ђинђића-саопштава СПО.

Демократско право грађана је да демонстрирају и с разлогом и без разлога, а обавеза полиције да их у томе не спречава. Грађани Београда, међутим, нису били само жртве полицијске интервенције, него и жртве господина Ђинђића, који је ту интервенцију договорно са својим пријатељима из СДБ, а са једним циљем да изазове револт грађана против СПО.

Полицијским снагама стављени су на располагање аутобуси ГСП-а, а генерални директор и цело руководство су из ДС. На сличан начин, у договору са полицијом, организовано је и премлађивање грађана на Бранковом мосту, крајем јануара, односно неколико дана након тајног сусрета Ђинђића са Милошевићем. Те ноћи, председник СПО требало је да буде ликвидиран. На његов аутомобил је, чак, и пуцано, каже се у саопштењу.

(Демократија, 2. 10. 1997)

Студио Б је још једном ослобођен. Овога пута ослободио га је Српски покрет обнове од Демократске странке и Српског покрета обнове. Уређивачка диктатура Зорана Ђинђића замењена је уређивачким слободомљем и демократијом коју је одувек форсирао СПО и његов вођа. Дефиниција те демократске уређивачке политичке гласи: Само ја, Вук Драшковић, и они који само мене, Вука Драшковића, хвале јесу демократе, а осталима, који по сваку цену желе да се чује још нешто на Студију Б, нећемо дозволити да демократију замене тоталитаризмом и аутократијом. У претходном саопштењу се може уочити маестрална политичко-полицијска комбинаторика Српског покрета обнове коју би тешко и Агата Кристи замислила. Ни Херкул Поаро не би тако брзо и успешно разоткрио злочиначке намере Зорана Ђинђића као што је то пошло за ру-

ком Вуку Драшковићу. Оно што је још занимљивије, а сасвим је сигурно, то је да ни Шерлок Холмс, ни доктор Вотсон, не би успели да пронађу наводне атентаторе који су покушали убити Вука Драшковића. Не би их пронашли просто зато што ни атентата, ни атентатора, није било ни близу Вука Драшковића.

Српски покрет обнове: Осуда полицијског насиља

Српски покрет обнове најоштрије осуђује јучерашњу интервенцију полиције против демонстраната у Приштини и у Београду, саопштава та странка.

Том интервенцијом угрожено је демократско право грађана на ненасилно испољавање њихове воље.

СПО подржава захтев албанских студената да се испоштује споразум Милошевић-Ругова о нормализацији образовног система за албанску децу и омладину, али било који захтев о издвајању Косова и Метохије из Србије не подржавамо и нећемо подржати.

Одлучно тражимо да се сви ухапшени демонстранти одмах пуште на слободу, стоји у саопштењу.

(Демократија, 3. 10. 1997)

После оваквих саопштења Српског покрета обнове не би било чудно да је број чланова Се-пе-о-а из редова албанске националне мањине знатно већи него што су се и сами хвалили. У ствари, овако резолутно стајање на снагу албанских студентских сепаратистичких лидера, доволно говори о битном, суштинском односу Српског покрета обнове према Косову и Метохији, а не о оном мање важном, епском односу, по којем Косово и Метохија никада неће добити независност и по коме неће бити Велике Албаније. Иначе, један од шиптарских студентских вођа, Албин Куртај, је само неколико дана пре оваквог саопштења Српског покрета обнове, заједно са челницима tzv демократске опозиције, мирно чекао у реду на трапезу америчке амбасале. Чудна коинциденција.

Испитати Ђинђићево пословање

Градски одбор СПО-а затражио је да Извршни одбор Скупштине града Београда формира комисију за испитивање пословања бившег градоначелника Зорана Ђинђића, саопштава Српски покрет обнове.

Каса града је празна, јер су јавна предузећа која су под контролом Демократске странке за само неколико месеци потрошили цео годишњи буџет, односно више од 100 милиона динара него што је било предвиђено.

Према сазнањима из Градске Скупштине, Зоран Ђинђић је, лично, преко градског секретара за финансије, који је члан Демократске странке, издавао налоге о исплатама и новац Града усмеравао не тамо где је усвојени буџет нала-

гао него тамо где су били интереси његове странке.

Примера ради, Градском саобраћајном предузећу је, месечно, исплаћивано по 30 милиона динара, а тобоже за куповину резервних делова.

Пошто се појавила сумња да је реч о фиктивним резервним деловима, и да паре одлазе на неку другу страну, провера је спречена на типично Ђинђићевски начин. Изненада је избио пожар у магацину за резервне делове, па су у том пожару изгорели не само резервни делови, него и књиговодствена документација о њиховој куповини, без објашњења како да баш тада избије пожар и отада се то књиговодствена документација ГСП-а чува у магацину за резервне делове возила, а не у књиговодству, стоји у саопштењу СПО.

(Демократија 6. 10. 1997)

Признање Српског покрета обнове да је Скупштина града учествовала у бројним криминалним радњама, аферама и малверзацијама веома је важно, ако ни због чега другог, оно због значаја политичке историје која ће морати да пружи објективан суд о свим чиниоцима српске политичке сцене. Тако смо преко Српског покрета обнове успели да сазнамо и то да је Зоран Ђинђић лично запалио магацин за резервне делове у Градском саобраћајном предузећу, али је чудно то да све те недозвољене радње Српски покрет обнове није препознао много раније, већ је схватио да своје поштење мора јавно да искаже тек оног тренутка када је дошло до коначног распада коалиције Заједно. Онако успут, Демократска странка је отуђивала Српски покрет обнове за много горе и теже плачке и криминалне афере у којима су учествовали и неки који у градској власти нису партиципирани – Даница и Вук Драшковић.

"Дипломатска вештина"

Поводом тврдње Зорана Ђинђића да су сви они који изјављују да је он, пре четири дана договорно са полицијом батинање Београђана "психијатријски случајеви", подсећам да је тај човек на исти начин реаговао и пре неколико месеци, када је СПО саопштио јавности да се он, за време тромесечних демонстрација тајно састајао са Слободаном Милошевићем, Милорадом Вучелићем и шефовима СДБ и специјалне полиције, саопштава Српски покрет обнове.

"То су лудаци и пацијенти за психијатријску клинику", говорио је лидер ДС, а њему одати престонички медији, укључујући тада тобоже независни "Студио Б", хорски понављали и подржавали.

Главни и одговорни уредник тобоже независне "Наше Борбе" одбио је да објави и текст овог новинара који је први сазнао за те Ђинђићеве тајне сусрете и договоре.

Притиснут доказима, лидер демократа је, убрзо, признао сва своја тајна шуровања оцењивши да "то није важно".

Паметњаковићи: интелектуални ниво "великог вође" и његових поданика, Војислава Михаиловића на пример, надалеко је чувен

"Студио Б", "Демократија", "Наша Борба" и сви дневни, недељни и специјални "телеграфи" одједном су те тајне сусрете њиховог човека прогласили за "дипломатску вештину".

Ускоро ће господин Ђинђић признати и да је 30. 9. 1997. договорио са својим кућним пријатељима из врха полиције премдаћивање Београђана, а његови медији ће и то прогласити за "дипломатску вештину".

"Ко држи до морала, нека иде у Цркву, а не у Демократску странку", како каже господин Ђинђић, стоји у саопштењу СПО.

(Демократија, 6. 10. 1997)

Међусобне оптужбе Драшковића и Ђинђића, људи који се после тако плодне сарадње најбоље познају, зашрепастиле су чак и оне који су добро познавали и схватили суштину политичког деловања и Српског покрета обнове и Демократске странке. Српски покрет обнове највеће непријатеље је видео у онима које је, наводно, увек бранио, Студио Б, Демократију, Нашу Борбу и све Телеграфе. После свега, добро је да је барем политика добила satisfакцију, јер је сву кривину за сукобе са симпатизерима коалиције Заједно Српски покрет обнове пребацио на лидера демократа. Српски покрет обнове је у праву када каже да нико моралан не треба да иде у Демократску странку већ у цркву, али би на

путу до цркве у широком луку морао да заобиђе и просторије Српског покрета обнове.

Коалиција са СПС само под условима СПО

Лидер Српског покрета обнове Вук Драшковић изјавио је да би "размислио" о коалицији са владајућом Социјалистичком партијом Србије ако би њен вођа Слободан Милошевић прихватио да се Србија окрене Европи, "безусловном спровођењу Дејтона" и сарадњи са Хашким трибуналом. "СПС је у вртоглавом паду. Изгубила је већину у парламенту и подељена је на три струје: болшевичку, прошепелевску, спремну да сахрани Дејтонске споразуме, као и трећу, мањинску струју, која подржава замисао о коалицији са СПО", рекао је Драшковић јучерашњем белгијском листу "Соар". "Ако, а ја подвлачим то ако", додао је Драшковић, "ова трећа струја покаже СПО-у да је наклоњена таквом савезу, она ће морати да прихвати наше услове: Србију окренуту Европи у погледу економије, парламентарног система, правосуђа и спровођење, потпуно и безусловно, Дејтонских споразума".

"Претпоставимо", рекао је лидер СПО, "да Милошевић каже: Морам прихватити Драшковићеве услове, укључујући сарадњу са Међународним судом за

ратне злочине у Хагу. У том случају, ја ћу размислити...", подвукао је Драшковић. На питање новинара: "Не мислите ли Ви да је Милошевић првак у манипулацији?", Драшковић је одговорио да би "све, наравно, морало бити стављено црно на бело, са роковима и тачним циљевима. То би била победа", закључио је лидер Српског покрета обнове. Драшковић је одбацио могућност савеза са Српском радикалном странком, рекавши да "СПО неће ући ни у какв савез са фашистима". "Шешел жели стварање Велике Србије", казао је Драшковић, "ако би Шешел икад постао председник, граница Србије би била на Сави, код Београда".

Оценивши да ће председнички избори у Србији морати да се понове, Драшковић је рекао да му на новим изборима "нико неће забити нож у леђа. Ја ћу бити председник Србије", подвукао је Драшковић. Лидер СПО рекао је да је смењени градоначелник Београда Зоран Ђинђић, а не он, Драшковић, "издајник демократске опозиције". На оцену новинара да је "Ђинђић већ изазвао (Драшковићев) пораз у првом кругу избора", лидер СПО је узвратио да је Ђинђић "разрадио ту глупу замисао да се комунизам може победити само са студентима и независним интелектуалцима. Каква се победа може постићи са студентима? И са пар стотина интелектуала-

"Велики пријатељ" српског народа: једини веран и одан Вуку Драшковићу остао је Ричард Холбрук

на који нису ангажовани у политици?", упитао је Драшковић. Он је додао да је "несрећа да је Ђинђић ту замислио успео да прода у Европи и САД", али да је ту "пропаст једино схватио Ричард Холбрук".

На питање новинара да ли је уклањање Ђинђића са места градоначелника "лична освета", Драшковић је одговорио: "Наравно! Он је издвојио коалицију. Ја сам га створио, ја сам га сад уклонио. Ништа лоше нисам учинио", рекао је Вук Драшковић.

(Наша Борба, 6. 10. 1997)

Уласком у Југословенску владу Српски покрет обнове је ушао у коалицију са владајућом Социјалистичком партијом Србије, иако Србија и даље одбија хашке напашке и злочине да врљају по њеној територији, иако се о спровођењу и поштовању Дејтонског споразума сала брине радикалски председник Никола Попашен, а Србија је остала на истом месту на ком је и била, те се није окренула ни према северу, ни југу, ни истоку и западу, већ је остала на југоистоку Европе, тамо где је и била.

Наравно, Драшковићу озбиљни аргументи никада нису ни били потребни. Све што је причао, причао је тек онако, да би причао. Можда Социјалистичка партија Србије има више струја. Можда једну болшевичку, можда једну прозападну, можда и једну прошеšelевску, али је сасвим сигурно да је Драшковић слагао једну ствар.

Не постоји, не само ниједна струја, већ ниједан озбиљан и нормалан човек који би се залагао за спровођење драшковићевске политике. Драшковић још није обавестио који је рок оставио Слободану Милошевићу, и то прио на бело, да прихвати апсолутну сарадњу са Међународним судом за ратне злочине у Хагу.

Човек који је само неколико недеља раније рекао да би више волео да његов програм прихвати Српска радикална странка од Социјалистичке партије Србије, нагло је заборавио своје речи и политички став, по ко зна који пут, за 180 степени променио. Највећа замера после глупости о фашизму Српској радикалној странци и Војиславу Шешељу је била жеља за стварањем Велике Србије.

Толико о великом Србину Вуку Драшковићу. Вук Драшковић биће председник

Србије, каже Вук Драшковић. Замало да му грађани поверују. Недостајало му је само два милиона гласова. Доследни и постојани Драшковић отгузико је и студенте и независне интелектуалце, и Европу и Сједињене Америчке Државе, а једини веран и одан њему, великом вођи, изгледа да је остао велики пријатељ српског народа Ричард Холбрук. Уз ред, Драшковићу се вратило памћење, па се сестио неког Ђинђића кога је из разлога личне освете селионио са места председника Скупштине Београда.

Председништво СПО неће са СПС и СРС

Лидер Српског покрета обнове Вук Драшковић рекао је на синоћњем састанку Председништва те партије да "чврсто стоји иза одлуке да СПО не улази у коалицију ни са левицом ни са Српском радикалном странком, пише јуче дневник "Наша Борба".

Лист пише да је на његов предлог усвојена одлука да се општинским одборницима СПО достави детаљно упутство за даље очување коалиције "Заједно" на локалном нивоу.

Члан Председништва СПО Боровоје Боровић је на синоћњем састанку критиковао изјаву Милана Божића који је после избора најавио могуће преговоре СПО око уласка у Владу. Та изјава је, према Боровићевим речима, изазвала конфузију у чланству Партије, пише "Наша Борба".

Божић је, како пише лист, одговорио да је то његово лично мишљење и одбио да сноси одговорност за настале неспоразуме.

(Демократија, 9. 10. 1997)

Очекивани парадокс: као владајућа странка на југословенском нивоу, СПО се залаже за долазак трупа НАТО на Косово и Метохије

Кад год је Српски покрет обнове иза неких одлука стао одлучно и чврсто, свима је било јасно да такве одлуке неће бити поштоване или ће бити потпуно другачије. О неморалном очувању коалиције Заједно на локалном нивоу, само зарад очувања привилегија, бенџина и отимањине народних пара, а без обзира на све оптужбе и најтеже могуће речи које су једни другима упутили најзначајни представници Српског покрета обнове и Демократске странке, на најбољи могући начин говори о плачкашком моралу и политички принципима без принципа обе политичке организације. Наводни сукоби у Српском покрету обнове између блиских рођака Вука и Даније Драшковић увек су смисљени са циљем да изазову конфузију код симпатизера те политичке организације. Чија би рођачка линија била приближнија мишљењу дела бирача, велики пођа би је прихватио као да је одувек само то мислио.

Драшковић неће да коментарише

Председник Српског покрета обнове Вук Драшковић одбио је јуче да коментарише написе у штампи о наводном незадовољству општинских одбора у Шумадији и захтевима да члан Председништва странке Милан Божић поднесе оставку.

"Нисам портпарол Бете и не желим да коментаришем глупости", рекао је Драшковић и спустио телефонску слушалицу пре него што је чуо цело питање новинара Бете.

(Демократија, 10. 10. 1997)

"Бета" је један од чувених и Драшковићу омиљених независних медија, па изненађује његово одбијање да буде њихов портпарол. Истина, бити портпарол НАТО пакта је неупоредиво уносија ствар. Пошто је у питању само "Бета", Драшковић не жели да коментарише глупости. Свака је бар сад постало јасно да су српски радикали и Војислав Шешељ нешто најаметније са чим се Драшковић у политичком животу сучио. Најчешће и најрадије је коментаришао њихов политички рад и деловање. У осталом, човек никада није желео да коментарише глупости.

Више бих волео радикале

Српски покрет обнове (СПО) би ушао у коалицију само са оном партијом која би прихватила његов програм, изјавио је вечерас у интервјуу Телевизији "Студио Б" председник СПО Вук Драшковић. Он је прецизирао да би више волео да програм прихвати Српска радикална странка него Социјалистичка партија Србије.

"Наши услови су: усклађивање српског законодавства са законодавством Европске уније, отварање врата приватном предузетништву и поштовање Дејтонског споразума", рекао је лидер СПО-а.

Драшковић је оценио да су циљеви лидера радикала Војислава Шешеља и

његови исти, али се разликују начини којима би се до тих циљева дошло.

Упитан да прокоментарише евентуалну кандидатуру Милана Панића за председника Србије, Драшковић је одговорио да се "он (Панић) сети Србије само када су избори" и назвао га "циркузантом и профитером".

Драшковић је рекао да би Запад Србији отписао дугове када би СПО дошао на власт.

била две милијарде долара кредита са Запада.

(Демократија, 11-12. 10. 1997)

Председник Српског покрета обнове покушао је у предизборној кампањи да увери грађане Србије да само он има некакав политички програм (чувени програм СПО-а), а сви остали, укључено желе било каквав напредак и просперитет ове земље, морају да прихвате његов политички

"Српска реч" држи реч: Вук Драшковић је данас потпредседник Савезне владе "младог, масног и сланог" премијера

Он је долао да је у интересу западних земаља "стабилан Балкан" и долао да тога нема "без стабилне Србије", што, по његовим речима, пре свега подразумева "економску стабилност".

"Дугови су опроштени и Анголи и Мозамбику", изјавио је Драшковић и оценио да је "Србија, нажалост достигла тај ниво". Лидер СПО је рекао да би, у случају да он дође на власт, Србија до-

програм. Никада Драшковић није ни прочитао Дејтонски споразум, али му је, наљда од сталног подвлачења отпранницима послова и секретарима западних амбасада, остало у сећању да је њима због нечега био важан тај споразум.

Правну природу и политичку суштину Дејтонског споразума Вук Драшковић никада сам и никада озбиљно није покушао да схвати. А зашто је баш тај спо-

разум био од политичког значаја за грађане Србије, то само Драшковић зна.

Говорећи о потреби прихватања европског законодавства, Драшковић је вероватно мислио на доношење већ чувеног Закона о Хашком трибуналу и изручење невиних Срба посведоченим западним злочинцима. Извесно је да је велики вођа одувек желео да, попут њега, издајник in advance, постане и његов најверни политички противник и животна опсесија, др Војислав Шешељ. О Милану Панићу Српски покрет обнове и Вук Драшковић су одувек бирали речи.

Нису га хвалили само као успешног бизнисисту или фарманеуга, који никада нишкву школу, а камо ли факултет, није завршио, већ су га називали спасиоцем Србије и предводником неке нове другачије Србије. Дакле, Милан Панић је за годину или две дана успео да напредује и до циркузанга и профитера.

Да је Драшковић био бар мало озбиљнији, а не да је користио лажи и глупости у које нико не може да поверује, могла би на изборима добио и који глас више. Радосна сећања Вука Драшковића на Анголу и Мозамбик увек су незана за његово, не само политичко, већ и искрено, људско пријатељство са чувеним борцем за мир и несврстаност, Робертом Мугабеом. То што Драшковић, понекад, помеша државу у Африци није нарочито ни важно.

Да подсетимо читаоце, Драшковић је замолио тада друга Мугабеа да и њему, храбром новинару са Балкана и пријатељске Југославије, да пушку и да заједничким снагама бране афрички социјализам. Узгред, Драшковић је, у свом социјалистичком елану и заносу, измислио и рат негде на југу Африке. Зашто му се, онда, не би привиђали и опростјаји дугова?

Саопштења СПО: Награда за батинаше

"Додељујући награду "Радован Стојичић" пуковнику полиције Стојану Петковићу, који је директно учествовао у срамном понижавању студената у Коларчевој улици у бруталном батинању грађана, режим у Србији наставља са опасним провокацијама чије последице могу бити катастрофалне.

Батинашу награђеном наградом са именом координатора батинања место је на суду, а не у строју најбољих државних службеника", каже се у саопштењу СПО.

СПО не само што никада није имао поштовања према полицији и њеном раду, већ никада није ни схватао улогу органа реда и државне одбране у свакој земљи. Полицију и полицајце увек су ниподаштавали и понижавали, називали их батинашима и сматрали их једним од својих највећих непријатеља у освајању свеукупне власти у Србији. Уосталом, напали на припаднике Министарства унутрашњих послова од стране чланова и симпатизера Српског покрета обнове нису били нимамо ретки. У свакој, наводно демократској акцији ослобађања Србије од тоталитариз-

ма, који је организовао Српски покрет обнове, неко од полицајаца морао је да страда. Разуме се, потпуно невин.

Већина припадника српске полиције, у време када је Радован Стојичић био један од њених истакнутих функционера, неће заборавити понижења која су им приредили чланови Српског покрета обнове и њихови коалициони партнери.

Наиме, испред полицијског кордона који је покушавао да сачува Београд од даљег малтретирања која су спроводили чланови коалиције Заједно, вечити студенти Српског покрета обнове проносили су поред смрзнутих полицајаца вруће печене прасиће и читали им Достојевског. Да их просветле, кажу. Најпре, прво је требало Достојевског сами да читају, јер да су то чинили никада се не би тако понашали, а ако су имали времена за губљење, могли су да оду нешто да прочитају Војиславу Михајловићу, Ивану Ковачевићу или Веселину Бошковићу. Они, јадни, никада ништа, а камо ли Достојевског, нису прочитали.

Од почетка уз Мила

Председник Српског покрета обнове, Вук Драшковић, упутио је честитку Милу Букановићу у којој се каже: "Српски покрет обнове је од почетка подржавао реформску струју у оквиру понапане владајуће партије у Црној Гори, у нади да то подстиче и демократски преображај Србије. Надам се да ће доћи до брзих промена и у Савезној влади, што ће приближити нашу земљу Европи и свету", поручује Драшковић.

(Демократија, 21. 10. 1997)

Српски покрет обнове је увек имао доследне, принципијалне и исправне политичке ставове. Добро је да је Драшковић подржавао реформску струју у оквиру црногорског ДПС-а, па само остаје нејасно како и зашто је прихватио да буде потчињени шефу антиреформског и недемократског крила те политичке партије. Поштујући и слушајући речи Српског покрета обнове и Вука Драшковића, долазимо до закључка да се Драшковић прикључио једној антиреформској, антиевропској влади која не може подстаћи никакав демократски преображај Србије.

Оно што је после свега извесно, јесте да је Драшковић слуга без обзира да ли је газда Мадлен Олбрајт, Милан Панић, Момир Булатовић или Мило Букановић. Додуше, после уласка Српског покрета обнове у Југословенску владу, готово сви грађани Србије се слажу са макар једном реченицом из претходног саопштења, а то је она која говори о неопходности брзих промена на савезном нивоу власти.

Криминалу широм отворена врата

Убиство генералног секретара ЈУЛ-а Зорана Тодоровића гнусно је злочин, који је могућ само у земљи у којој су криминалу свих врста широм отворена врата. После још нерасветљеног убиства помоћника министра полиције Радована Стојичића-Баце, убиство Зорана Тодоровића драматично криминализује и сфере политике, уводећи Србију у зону најопаснијих ризика. Тамо где се на улицама убијају и високи функционери власти и полиције, а убице и наручиоци убиства остају неоткривени, угрожени су сви и угрожено је све. Сада је, ваљда, јасно да постојећи режим и државни органи, вероватно зато што су и сами дубоко у криминалу, нису способни да обављају своје основне дужности.

(Демократија, 25-26. 10. 1997)

Жал за убијеним Зораном Тодоровићем, који је декларативно изразио Српски покрет обнове, није жал за тим човеком, већ плаћање над сопственом злосрећном судбином и страх да се великом вођи и другим члановима Српског покрета обнове нешто слично не догоди. Иначе, покојног Стојичића пре смрти су називали батинашем, а после смрти функционером, као што су покојног Зорана Тодоровића називали најпримитивнијим могућим именима само због његове политичке наклоности Српској радикалној странци.

Затварају се врата света

Прекид преговора Лондонског клуба с представницима југословенске Владе дефинитивна је потврда да се наша земља неће у догледно време вратити у међународне финансијске и политичке организације и да још дуго нећемо стећи право на неопходну финансијску подршку.

Разлози за овакав потез Лондонског клуба су наше опште прилике и појачани ризик од пословања у Југославији због ескалације шовинизма, неопходне подршке мировном споразуму из Дејтона, покушаја дестабилизације Црне Горе из Београда, стања у медијима и изостанка аутентичних политичких и економских реформи.

Цену тврдоглавости актуелног режима, по диктату ЈУЛ-а и радикала, који води новој изолацији и санкцијама, још једном ће драстичним погоршањем животног стандарда и новом великом инфлацијом платити сви грађани.

(Демократија, 27. 10. 1997)

Српски покрет обнове је више пута изигравао портпарола НАТО пакта, Савета безбедности, Организације за европску безбедност и сарадњу, па није чудо што су људи пожелели да бар у јавности достојно презентују интересе и ставове Лондонског клуба. Лондонски клуб је, као и Српски покрет обнове, схватио да нема успешног пословања у приликама нагле ескалације шовинизма, разуме се српског, као и недовољно одлучне, чптај као Драшковићеве

подршке Дејтонском мировном споразуму, а у покушају дестабилизације Црне Горе из Београда да и не говоримо.

Такође, и стање у медијима је критично, а једине оазе слободног новинарства су Телевизија Студио Б, ТВ Нип и РТВ Крагујевац. Може ли ико замислити гору иронију? Узгред, радикали су у том тренутку били прилично удаљени од актуелног режима, али то Српском покрету обнове није сметало, јер је управо почела сезона лова и улизивања Социјалистичкој партији Србије. Српски покрет обнове је увек у праву.

Хистерични напади

Појачани и хистерични напади Војислава Шешеља на председничког кандидата СПО Вука Драшковића поуздан су знак да су радикали свесни да се расположење у бирачком телу Србије битно мења и да Шешељ више нема ре-

алних шанси да постигне неки повољнији изборни резултат, саопштава Српски покрет обнове. Те клевете су део радикалне губитничке нервозе и панике, а и једини њихов изборни програм, што је грађанима Србије, који желе мир, стабилност, економски опоравак, повратак у међународну заједницу, обрачун са криминалом и остало што нуде и могу да остваре СПО и Вук Драшковић, коначно јасно. Војислав Шешељ и његова странка су се, једноставно, уплашили до границе када губе разум, и то је разлог што им је клеветање Вука Драшковића централно политичко питање, стоји у саопштењу.

(Демократија, 10. 11. 1997)

Српски покрет обнове је јавности указао на још неке поуздане знакове. Радикали су били толико нервозни и успаничени због јачања Српског покрета обнове и велике промене у расположењу бирачког

тела, да су помислили да председнички кандидат Српског покрета обнове неће добити ни неколико стотина гласова, чиме би се испоставило да у Србији у овом тренутку постоје само две политичке странке. Грађани Србије су, управо желећи мир, стабилност и обрачун са криминалом, гласали за Војислава Шешеља и кандидата Социјалистичке партије, а јадни Вук Драшковић је промену расположења бирача на најбољи начин осетио на својој кожи.

За само три месеца успео је да изгуби читаву половину људи који су му на претходним изборима указали поверење. Није важно. Вођа Српског покрета обнове је увек миран и сталожен. Шта га брига што га народ неће.

Оптужбе Српског покрета обнове за колапс саобраћаја у Београду: Демократе желе колапс у Београду

Прижељкивање и настојања тзв. градске владе у сенци да комуналне службе у Београду ступе у штрајк, срамне су, политикантске игре, уперене против животних интереса свих грађана, саопштава Српски покрет обнове.

Иза свега овог стоји Демократска странка, чији је циљ да Београђани остану без струје, воде, грејања и превоза и да у Београду дође до хаоса уочи предстојећих избора.

Сујета једног човека, који је изгубио и политички и морални компас, ради на колапсу целог града, а то је политичка и морална беда без преседана.

Запослени у београдским комуналним службама су Београђани и као одговорни људи не би смели да се окрену против Београда и својих суграђана, како би то желела Демократска странка, стоји у саопштењу.

(Демократија, 14. 11. 1997)

Српски покрет обнове је увек пружао подршку свима који су у Србији због нечега штрајковали или демонстрирали, осим у случајевима када би такав бунт био уперен против интереса СПО-а и великог вође. Када је штрајк уперен против интереса неких других политичких субјеката, онда је он борба за бољи живот и суграшњицу ојађених грађана, а када су штрајком погођени члени СПО-а, онда су у питању политикантске игре уперене против свих грађана. Чудно је како се једна политичка странка (ДС), а по речима Српског покрета обнове, трансформисала од странке изразито демократске оријентације, која ће обезбедити виши животни стандард и бољи живот грађанима Београда, до странке неодговорних сујетних људи који се залажу за проваст и колапс целог Београда. Чак и доследно и перманентно мењање политичких ставова је неки принцип. Зар не?!

"НЕЗАВИСНА" ТВ

Милутиновићева гнусна лаж

Изјава председничког кандидата левнице Милана Милутиновића у Сомбору, коју преноси Танјуг, да је СПО био против Дејтонског споразума, гнусна је лаж, какву могу да изговоре само крајње неодговорни и опасни људи.

Политика СПО је од почетка југословенске кризе јасна и да се СПО питао, Дејтонског споразума не би ни било, јер не би било рата, распада земље, изолације, беде, уништене будућности неколико генерација, дивљања криминалаца и пљачкаша у Србији и свега осталог што је учинак режима чији је председнички кандидат Милан Милутиновић.

Судећи по овако дрском обмањивању грађана, и све остало што Милутиновић обећава има исту озбиљност и тежину.

Када најодговорнији за рат постану миротворци из нужде, а не по стварном уверењу, онда су на њиховој мети прави заступници мира, и то је једина порука Милутиновићеве сомборске лажи.

(Демократија, 20. 11. 1997)

Милан Милутиновић је свашта мислио о себи у животу, али да је опасан човек, није му било ни на крај памети. Међутим, Српски покрет обнове је визионарски утврдио да је данашњи председник Србије опасан човек и гнусни лажов. Иначе, Српски покрет обнове и његово вођа били су први који су Милану Милутиновићу честитали незаслужену председничку победу и први којима је задњица дубоко утонула у Милутиновићев канабе. Када је Милан Милутиновић противкандидат Војиславу Шешељу, он више није ни опасан, ни лажов, ни представник режима који је довео до распада земље, изолације и беде, већ је у питању човек који је искрени патриота, часни родољуб и политичар и човек који треба да се супротстави највећем злу савремене српске политичке сцене - српском радикализму.

Задовољан дуелом Драшковић - Шешељ

Ковачевић је рекао да је "изузетно задовољан" дуелом између вође Српске радикалне странке Војислава Шешеља и лидера СПО Вука Драшковића.

"Тај дуел је показао да се простаклук и агресивност коју је Шешељ увео на политичку сцену Србије, аргументима и чињеницама претварају у празну причу", казао је потпарол СПО.

(Демократија, 3. 12. 1997)

Портпарол Српског покрета обнове у својој изјави је признао да је барем потајно симпатизер Српске радикалне странке и др Војислава Шешеља. Његово изузетно задовољство дуелом због кога је Драшковић ускраћен за три стотине хиљада гласова грађана Србије не може се објаснити ничим другим него давањем подршке једином озбиљном противкандидату левнице, Војиславу Шешељу.

Празне гласачке кутије најбоља су потврда празних прича, али не Шешеља, већ Драшковића. Ништа посебно. У једном делу своје изјаве Ковачевић је само помешао имена председничких кандидата.

Режим нуди све лошију слику о Србији

Српски покрет обнове сматра да је несташица рото-папира врло опасан и намерно исконструисан напад на медије у Србији. Све већи број дневних новина, на тржишту већ је финансијски угрозио штампу одану режиму, а сада се ради о томе да се коначно докрајче сви они листови који другачије мисле и који желе да имају независну уређивачку политику.

Овакви поступци режима само оправдавају лоше мишљење које о Србији влада у свету. Демократизација наше земље један је од предуслова за добијање трговинских олакшица, а угрожавањем

независних медија режим јасно показује свету да није спреман за било какву истинску демократизацију.

(Демократија, 10-11. 1. 1998)

Фобичан однос према свему што се догађа у земљи а не само на политичкој позорници Србије, Српски покрет обнове је увек недвосмислено показивао. То што држава Србија и руководство фабрике "Матроз" имају потешкоћа у свом пословању, Драшковић је схватио као покушај наводног гушења слободних и независних медија, то јест, оних медија који безгранично и потпуно слободно пишу оде његовој светости Вуку Драшковићу, а за оне који то не чине, није важно ни то што нема папира, јер њихова антидејтонска, антиевропска и антисветска оријентација, опасна је и на буковом дрвету. Тако су радници фабрике "Матроз", по Српском покрету обнове, највећи кривци што Србија није добила трговинске олакшице и што о нашој земљи влада лоше мишљење на демократском западу.

Тврди орах: Америка, ма колико да је моћна, никада није потврђивала своју силу на онима који су храбро и одлучно бранили своју земљу и слободу

СПО: Демократе стоје иза штрајка

Иза штрајка у ГСП стоји ДС, што показује држање њених представника у УО јединог градског превозника.

То је срамна чињеница коју сви грађани Србије морају да знају и на основу ње да суде о моралу демократа и њиховог руководства. Јавно саопштена штрајка ДС да се перманентно изазивају кризе како би се издејствовали превремени избори дошла је до пуног изражања управо у штрајку СПО, чије последице трпе недужни грађани.

После ружења сопственог народа изјавама да је недемократски, незрео и примитиван, од лидера демократа Зорана Ђинђића и није се могло очекивати ништа друго него да крене у отворено кажњавање грађана.

(Демократија, 15. 1. 1998)

Демократе избациле муфтију

СПО је учинио све да не дође до избацивања муфтије из његове резиденције, али нисмо могли да спречимо ДС, свог коалиционог партнера на општинском Врачару, да поступи како су поступили. ДС је на сличан начин на Врачару поделила више од 300 станова.

(Демократија, 22. 1. 1998)

Колико пута су чланови и представници Српског покрета обнове учествовали или подржавали неки од радничких штрајкова, како у градским комуналним предузећима, тако и у свим фабрикама на нивоу Србије.

Времена се мењају. Штрајк значи изазивање кризе, а некадашња борба за боље радне и животне услове представља, ни мање ни више, него отворено кажњавање грађана. Оно што је најстрашније, што је Зоран Ђинђић помислио, јесу нови превремени парламентарни избори. Српски покрет обнове од септембра до децембра 1997. је преполовио своје бирачко тело, а да су захтеви Зорана Ђинђића поштовани да на изборима у марту месецу, питање је да ли би Српски покрет обнове уопште и био парламентарна странка.

Стамбеним марифетљацима и малверзијама на нивоу града и београдских општина, заједничким снагама банили су се и чланови Српског покрета обнове и Демократске странке, али сваки пут када нека афера изађе на видело, коалициони партнери су једни од других прали руке. Постојано, доследно и принципално.

Хистерија малих странцица

Што се Војислава Шешеља тиче, он само тражи да Томислав Николић буде премијер, Томислав Николић, велики интелектуалац и стручњак са осведоченим утледом, за Шешеља је - једини и државни и национални програм. Ше-

шелъ поштено признаје да њега не интересују ни државни ни национални разлози. Нема принципа који он неће продати, ако добије макар и мрвицу за себе. Већ четири године, називао је Мила Ђукановића "ушашом, Турчином и највећим криминалцем". Ђукановић га је, међутим, подмитио и превеслао на своју страну за само једну вечеру и три телевизијска наступа.

Саовим је извесно да ће Шешељ, за неку сличну услугу, подржати и мањинску владу СПС-а и ЈУЛ-а.

Политички превртљивци, трговци и људи без принципа од Зорана Ђинђића па до Војислава Шешеља, доследни су једино у клеветашу СПО-а и болесној мржњи према СПО-у. Србија и њене муке њих не занимају - каже се у саопштењу Председништва СПО.

(Демократија, 24-25. 1. 1998)

Српски покрет обнове, као странка изразитих интелектуалаца, морао би да зна да је по правосписним правилима српског језика немогуће написати "мале странцице" и да се таква појава означава као плеоназам. Довољно је било рећи "малих странцица" или "странцица", а "малих странцица" је неисправно и потпуно немогуће. Узгред, то се учи у основној школи. Интелектуални шиво великог вође и његових поданика, рецимо, Војислава Михајловића, идалеко је чувен.

Војислав Шешељ нити је икада рекао, а посебно не поштено признао, да га не интересују ни државни ни национални разлози због којих би ушао у Владу народног јединства, нити је пре формирања Владе Србије продавао нити трговао било којим страначким принципима. Драшковић је све измислио. Разуме се, Ђукановић икада није превеслао Шешеља на своју страну, што је вођа Српског покрета обнове и те како добро знао.

Уосталом, на поменутој вечери на инаугурацији Мила Ђукановића на Цетињу, председник Српског покрета обнове се дозлабога дуго и неумесно удварао Војиславу Шешељу, не би ли са њим направио коалицију и сачинио нову српску владу. Да напакости Ђинђићу, наравно, који је присуствовао на истој вечери.

За разлику од Српског покрета обнове, Српска радикална странка и др Војислав Шешељ ни на једним изборима нису подржали Мила Ђукановића и његово сепаратистичку политику. Као што се касније испоставило, Шешељ и радикали нису подржали мањинску владу СПС-а и ЈУЛ-а, што представља потврду само још једне у низу крупних Драшковићевих лажи. У неколико редова Српски покрет обнове је више од неколико пута слагао и обмануо јавност. О болесној мржњи према својим политичким противницима, пакости и зависти, да и не говоримо.

Савез Ђинђић - Шешељ опозиција само Вуку

"Такве ствари говори човек који је за новац или друге привилегије био спреман да подржи Владу социјалиста и човек који је распродоа Земун да би од но-

вца грађана правило бесплатне новине", објаснио је Ковачевић.

Шешељев "изрежирани" интервју листу "Демократија", према његовим речима, логична је последица "савеза Ђинђић - Шешељ који су опозиција једино Вуку Драшковићу".

(Демократија, 4. 2. 1998)

Да је лаж колективна манична особина чланова Српског покрета обнове, доказ је и изјава Ивана Ковачевића који је, одмах после Вука Драшковића, закључио да је Шешељ тај који је спреман да подржи мањинску социјалистичку владу. Да ли ту владу подржава неко ко у њеном раду учествује са 15 министара или неко ко у њеном раду учествује са три министра и једним секретаром, грађани врло добро знају.

Врхунски интелектуалци и ерудите, попут Ивана Ковачевића, никада нису објаснили грађанима на који је то начин Војислав Шешељ распродоа Земун. Је ли се то Земун одселио у Немачку или Америку или, можда, неку другу земљу, једнако драгу Се-пе-о-у и његовом вођи. А те, бесплатне новине, највише погађају Српски покрет обнове и Вука Драшковића. Погађају их директно. Зато што, без увијања и устезања, говоре о свим криминалним и недозвољеним радњама вође и његових поданика.

Још нешто о болесној мржњи. Колики степен та врста мржње може да достигне, показује и параноична изјава портпарола Српског покрета обнове по коме је један обичан интервју, веровали или не, изрежиран само да би се напакостило Се-пе-о-у и Вуку Драшковићу.

Емисија

Монтирано: мета СПО

Најоштрије протестујемо против специјалне емисије о тобожњим нечасним активностима опозиционих странака, коју је синоћ приказала државна телевизија.

Главна мета тих монтажа и подвала био је опет СПО.

Уредништво државне телевизије прибегло је провидном трику да цитира лажи и клевете против СПО које, у такозваним независним медијима, лансирају Војислав Шешељ, Зоран Ђинђић и нека непостојећа странка из Чачка.

Државна телевизија је сакрила од гледалаца да је СПО, управо због тих лажи и увреда, поднео више од 50 кривичних тужби против Шешељеве и Ђинђићеве странке, као и против жуте штампе која, навијачки и противно свим нормама новинарства, преноси те очигледне лажи. Сакрила је и податак да судови не реагују, што је крунски доказ да наше правосудје није независно и да режим, кад год му то одговара, управо подстиче Шешеља, Ђинђића и такве да клевету СПО.

Од гледалаца је сакривен и податак да су Велимир Илић и Јован Марјановић, челници јадне и непостојеће странке из Чачка, ових дана, са портирнице зграде

бившег ЦК СКЈ, тражили пријем код челних људи ЈУЛ-а и СПС-а, уз образложење да им се помогне у развијању СПО.

Од гледалаца је сакривен и податак да су многи новинари такозване независне штампе, која води специјални рат против СПО, на личном платном списку Зорана Ђинђића и Војислава Шешеља.

Истичемо и подсећамо: СПО се не може ни уцењивати ни доминати. Наше идеје и програм су идеје и програм снажне Србије, идеје и програм националног јединства и никакви Ђинђићи, Шешељи и специјалне емисије не могу нас ни поколебати ни ослабити.

(Демократија, 14-15. 2. 1998)

Саопштење Српског покрета обнове готово у потпуности говори само за себе. Поново је СПО жртва, поново је он главна мета острашних и неаргументованих напада политичких противника. Појавили су се и неки непостојећи људи из непостојећих странака, које је Драшковић до јуче називао најбољим српским домаћинима, а Велимира Илића представљао као убедљиво најбољег председника општине у целој Србији. Није човек ни сањао да после сукоба са Српским покретом обнове и Вуком Драшковићем може да престане и да постоји. Конtradикторности и глупости у понашању Српског покрета обнове није увек ни неопходно коментарисати, просто зато што су њихова наводна уверљивост, а затим тврдња о непоколебљивости и немогућности било каквог негативног утицаја на чланове СПО-а и њихово политичко деловање, потпуно бесмислене.

СПО за принудну управу у Земуну

Српски покрет обнове саопштио је да ће подржати захтев Демократске странке у Скупштини Београда да се у Земуну уведе принудна управа, након чега би уследили нови избори у тој општини, с тим да Сурчин добије статус општине.

Према поузданим информацијама, Шешељ и његови доглавници ојадрили су државу и грађане Земуна за неколико десетина милиона динара.

(Демократија, 16. 2. 1998)

Српски покрет обнове никада није неку посебну пажњу придавао изборима нити вољи грађана коју су они на изборима исказивали. Морал, као облик друштвене свести, у Српском покрету обнове никада нико није ни схватао, па зато никога није ни зачудила иницијатива Српског покрета обнове и Вука Драшковића за увођење принудне управе у Земуну.

Због чега је СПО желео отимање локалне властитој руци српских радикала? Желели су то, пре свега, због тога што су знали да никада и ни у чему неће успети да копирају радикале, јер функционисање локалних органа где су они на власти апсолутно је неспојиво са криминалом, малверзапацијама и махинацијама које су тако карактеристичне за Српски покрет обнове. Требало је завести принудну управу у Земуну

и зато што би се деведесет одсто грађана других београдских општина, само да је могло, преселило из благостања које им је створио СПО у неки Земун у коме би Драшковић заводио принудну управу. Српски покрет обнове и Драшковић су у овом саопштењу направили још једну грешку.

Код радикала и код Срба нема поглавника, има их код Хрвата, чији је поглавник одувек уживао здружину подршку и Вука Драшковића и Српског покрета обнове.

Агонија демократа

Агонија Демократске странке директна је последица погрешне политике Зорана Ђинђића и мање групе људи око њега и та чињеница се не може сакрити сталним хистеричним нападима на СПО.

Интерес свих демократских снага је јак и стабилан демократски блок у Србији и због тога је СПО, без обзира на све клевете мање групе демократа, спреман да помогне Демократској странци да изађе из садашње политичке, моралне и кадровске агоније.

(Демократија, 24. 2. 1998)

Сваки хистеричан одговор Српског покрета обнове својим политичким супарницима био је одговор, наводно, хистеричним нападима на Српски покрет обнове и његовог вођу.

Демократска странка тешко да ће икада изаћи из политичке и моралне агоније, али је потпуно сигурно да је један од разлога за катастрофалан рејтинг те, некада парламентарне политичке странке, тај што је било када и на било који начин имала блиске политичке односе са Српским покретом обнове. Ко с њаволом тикве седи о главу му се лупају.

Саопштење СПО

Сурову кампању против СПО и Вука Драшковића, засновану на лажима и најпримитивнијим изливима мржње, суботњи додатак Дневног Телеграфа, ДТ-Магазин, чији је власник Славко Ђурувија, довео је, у броју од 21. фебруара, до размера које превазилазе све досадашње злоупотребе слободне штампе.

Ђурувија је полицијанц на привременом раду у новинарству и власник ДТ и, удружујући се са Милованом Бркићем, копирајући и по методи и стиду већ заборављену Милу Штулу, изнео низ неистина и уличарских клевета, за какве се у свим земљама света иде на суд и губи право бављења одговорним послом информисања.

Ђурувија није успео да од општине Стари Град добије дозволу за бесправно надзињавање стана у површини од 600 квадратних метара и због тога је кренуо у хајку против СПО и Вука Драшковића, изједначавајући новинарство и гангстера.

Новинарска логика и филозофија Славка Ђурувије, у којој је новинарство средство за друге циљеве, може праведно да буде верификовано једино на су-

ду, па ће СПО и Вук Драшковић и овог пута, за нанете увреде и клевете, потражити судску заштиту, упркос чињеници да наши судови до сада нису реаговали на 20 Драшковићевих тужби против Ђурувије и његових листова.

(Политика, 24. 2. 1998)

Српски покрет обнове је визионарски и на време означио Славка Ђурувију као најпримитивнијег лажова у медијској сфери и човека који је превазишао све досадашње злоупотребе штампе. Успут, он је новинарски наследник Милована Бркића и незаборавне Миле Штуле, човек кога карактеришу уличарске клевете, због кога би му Српски покрет обнове заувек забранио да се бави одговорним послом информисања.

То је онај исти Славко Ђурувија коме је само шест месеци касније, на доследан и принципијалан начин, Српски покрет обнове и брачни пар Драшковић, пружио пуну подршку у одбрани слободе речи, изражавања и информисања, а поводом бруталног напада тоталитарних српских власти.

Тај исти човек, кога је Српски покрет обнове окарактерисао као гангстера, коме Српски покрет обнове није дозволио нељегално надзињавање стана, и против кога је Драшковић поднео, ни мање ни више, него 20 тужби, изненада је постао истакнути борац за људска права и слободе, човек коме ће Драшковић у тајности доклевати три нова поткровља (према незваничним изјавама новинара "Европљанина" Јелене Косанић), а заузврат ће сваки други дан бити добитник у тајноснијим петиварачким новинама, а оних 20 тужби као да никада није ни било. Уосталом, гангстери се увек лако споразумеју.

СПО о млеку

Чињеница да смо једина европска земља која увози млеко, а да сељаци млеко истовремено бацају или га користе као сточну храну, указује да је наша аграрна политика доживела потпуни слом.

Једини излаз из ове ситуације је темељна реформа аграрне политике, уз обезбеђење услова да пољопривредна заиста постане стратешка грана привреде.

(Демократија, 25. 2. 1998)

Критика ради критике, па макар била и најглупља критика, дугогодишњи је credo делована Српског покрета обнове. Међутим, и у те две-три реченице готово уобичајене протоколне критике, Српски покрет обнове бар нешто мора да слаже. Тачно је да су откупне цене млека ниске, тачно је да пољопривредни произвођачи живе тешко, али је потпуно невероватна и бесмислена тврдња да сељаци користе млеко као сточну храну, или га чак бацају да га држави не би предавали.

Чак и да неко није желео да преда млеко државним задругама, убеђени смо да би од силне љубави према Српском покрету обнове, то млеко сваког јутра, без изузетка, на прагу велелепне виле у Голф насељу чекало Вука и Даницу Драшковић. Они би им више платили.

Вук Драшковић никада није тражио од европских и светских организација враћање српском народу Книна, Бенковца, Грачаца, Слуња, Топуског, Глине или Јасеновца

Решавање косметског проблема демократским договором у оквиру Србије

СПО изразио је јуче очекивање да ће председник Србије Милан Милутиновић хитно почети разговоре са лидерима парламентарних странака о Косову и Метохији и предложио платформу за тај договор.

У јуче објављеној платформи странке о Косову и Метохији оцењује се да нема ни једног проблема у тој покрајини који не може бити решен демократским договором у оквиру Србије и "на опште добро Албанаца и Срба и свих осталих грађана Покрајине".

"Република Србија и савезна држава гаранту су поштовања и заштите људских, грађанских и етничких права свих грађана Косова и Метохије, према највишим демократским стандардима УН, ОЕБС и осталих надлежних међународних организација. Сви недостаци у правној регулативи у овој области биће отклоњени у најкраћем року, каже се између осталог у саопштењу СПО.

(Политика, 17. 3. 1998)

Салто мортале Српског покрета обнове, барем кроз саопштења и јавне наступе, по питању решавања виталних националних проблема на Косову и Метохији, није могао бити уочљивији. Од стране која је оптуживала државу Србију да жели де-

стабилнизацију јужне српске покрајине, од стране која је оптуживала полицију за репресију над албанским студентима, Српски покрет обнове је постао највећи заштитник свете српске земље која никада не сме бити отцепљена од Србије, јер у том случају ни Србија постојати неће.

Лепо звучи да би дуго трајало. Уосталом, и у овом саопштењу Српски покрет обнове фаворизује Албанце у односу на Србе, које ставља на прво место становника Косова и Метохије, а елементарно непознавање Се-пе-о-вских интелектуалних међународних правних норми, али и домаћих позитивних прописа, показује се у делу реченице у којој Се-пе-о објављује како ће у најкраћем року недостаци у правној регулативи бити отклоњени. Српски покрет обнове и Вук Драшковић је требало да знају да Србија пружа и гарантује права и слободе припадницима националних мањина, не само у складу са јавноправним нормама, већ и много више од онога што је установљено такзваним европским и светским стандардима.

Измишљени интервју

Председник СПО Вук Драшковић није дао било какав интервју мариборској "Вечери", па није могао ни да изјави како он "сваки трећи дан телефонира Ругови", саопштава Српски покрет обнове.

(Демократија, 20. 3. 1998)

Сасвим је извесно да је Драшковић неком словеначком листу, у којем је хтео да похвали сопствену демократичност, изјавио како се сваки трећи дан телефоном чује са Ибрахимом Руговићем, али је накнадно схватио да би таква изјава могла оставити тешке последице на његову будућу политичку каријеру. Додуше, ма шта год мислили о Ибрахиму Руговићу, тешко је поверовати да би он био спреман да два до три пута недељно губи време у разговору са Вуком Драшковићем.

Са ДС - да, са Ђинђићем - не

СПО демантовао је јуче да је затражио од ДС подршку за очување власти у Београду, као и да су неки челници људи СПО нудили помирење Зорану Ђинђићу.

Као и до сада, Ђинђић ширителасине, измишљотине, трачеве, програмне плакете и сву своју преосталу политичку енергију троши на свакодневни рад против СПО. Нисмо никога звали из ДС, нити ћемо са Ђинђићем ступати у нове коалиције, јер га сматрамо непоузданим и нечасним партнером и човеком који ради враћањају политички живот, ради на рушењу Србије.

СПО, поштујући изборне резултате, одржава коалициону власт са ДС у свим општинама и градовима у којима су заједно победили.

Истог дана када смо гласали за сме-
ну Ђинђића, затражили смо од ДС да
предложи новог кандидата за градоначел-
ника. Са ДС - да. Са Ђинђићем, раз-
бијачем коалиције - не.

(Демократија, 31. 3. 1998)

Српски покрет обнове је одувек нај-
више поштовао изборне резултате. Воља
грађана за њих је светиња. Уосталом, због
тога су и избацили коалиционе партнере са
којима су делили власт из управљања гра-
дом, зато су захтевали запошљавање принуд-
не управе у Земуну, зато је Драшковић, и
када добије унола мање гласова од, реци-
мо, Војислава Шешеља, јасно и гласно твр-
дио да је он први до Милошевића. Толико
о народу, поштењу и Драшковићу.

Постоји још један разлог због којег Дра-
шковић не би заменио подршку Социјал-
истичке партије и ЈУЛ-а Српском покр-
ету обнове за коалициону власт са Демок-
ратском странком на нивоу Београда. Тај
разлог је наставак несметане плачке и опти-
мачине челника Српског покрета обнове
који данас немају никакву унутрашњу кон-
тролу за своје незаконите радње, а ни спо-
љну, јер заузврат као награди понављају
изјаве челника СПС-а и ЈУЛ-а везане за
кључна политичка питања. И то је народ
хтео. Српски покрет обнове је увек у пра-
ву.

Референдум није усмерен против дијалога

Председник СПО Вук Драшковић
изјавио је у јучерашњем разговору са
високим представницима Сената САД
Елизабетом Вилсон и Мајклом Холт-
целом, да предстојећи референдум у
Србији није усмерен ни против демок-
ратског дијалога с Албанцима, ни про-
тив жеље Србије да сарађује с међунаро-
дном заједницом.

Како је саопштила Служба СПО за
информисање, Драшковић је нагласио
да је референдум само тражење одгово-
ра од грађана да ли ико у Србији, у име
жељене сарадње с међународном заје-
дницом, може пристати на поједине
уцене и притиске да се Србија одрек-
не дела своје територије и да дозволи
да се на њеној вековној државној те-
риторији ствара етнички чиста држа-
ва Албанаца.

(Политика, 7. 4. 1998)

Српски покрет обнове се у предрефе-
рендумско али и постреферендумско вре-
ме, у којима су се грађани Србије недво-
смислено изјаснили против страног меша-
ња у унутрашње ствари наше земље, више
пута патетично извињавао свима у иностран-
ству због одлуке државних органа да се
чује глас народа, а подршка коју су рефере-
ндуму наводно дали, купљена је од стране
њихових коалиционих партнера, ако
не јошвим парам, оно бар затварањем очи-
ју над отимањем народних пара.

Српски покрет обнове, подразумева се,
највише и најчешће се извињавао аме-
ричким чиновницима, службеницима, се-
кретарима, секретарицама и другим ко-
ји су морали са нама у Србији да се са-
стану.

Померање бирачког тела: готово половина оних који су гласали за Вука
Драшковића, после само три месеца није хтела ни да чује за њега

Албански екстремисти желе разбијање Србије

Одлука Ибрахима Ругове да се његови преговарачи ни 16. априла не појаве на састанку са председником Србије, господином Миланом Милутиновићем, представља јасну поруку целом свету да албански екстремисти не желе никакав демократски дијалог, него и даље инсистирају на разбијању Србије, оценио је јуче СПО.

Тослодин Милутиновић је, без икаквих услова, отишао у Приштину са жељом да отпочне српско-албански дијалог, али је то Ругова одбио. Председник Србије уручује нови позив за нови сусрет, али Ругова и то одбија", подсећа се у саопштењу Службе СПО за информисање.

Ругова "то чини због тога што се нада да ће, на предстојећем састанку Контакт-групе, Србија бити кажњена због тога што албански екстремисти и терористи проволирају рат на Балкану и што беже од преговора са Србијом", констатује се у саопштењу.

(Политика, 14. 4. 1998)

Српски покрет обнове и Вук Драшковић никада нису желели да пронађу и схвате праве узроке кризе у јужној српској покрајини. За њих је једини и највећи кривац био и остао Ибрахим Ругова, као да би било ко други, ко би формално заменио Ругову, имао другачији однос према Србији и српском народу и као да би сви проблеми, укључујући Ибрахима Ругове, на Косову и Метохији били решени.

Тако пригушавате и наглашено глуме тврде Српског покрета обнове нису одраз политичке наивности. Напротив, оне су слика и прилика политичке дрскости и безобразлука Српског покрета обнове и Вука Драшковића, и то зато што ивица и ни по коју цену нису желели да јавности саопште име и презиме стварних криваца за све оно што се збивало на територији некадашње Југославије, па и на Косову и Метохији, већ су то смерно крили од јавности, да се случајно не замере нејмоћним светским силама.

Свима у Србији, али и у свету, јасно је да су Сједињене Америчке Државе и њени политички сателити основни узроци кризе на Косову и Метохији, а да је Ибрахим Ругова, кога Српски покрет обнове тако жестоко оптужује, само бечуг у ланцу подвала, проблема и узроцива кризе у јужној српској покрајини.

Драшковић:

Србија брани принципе УН

"Одлучно се противећи опасним захтевима албанских екстремиста да на њеној вековној територији буде формирана етничка албанска држава или република Србија не брани само себе него брани и темељне принципе УН и ЕУ".

Ово је, између осталог, јуче рекао председник СПО Вук Драшковић у разговору са Јоаном Донком, специјалним изаслаником министра спољних по-

слова Румуније Андреја Габријела, саопштила је служба СПО за информисање.

"Трећина грађана Србије нису Срби и Србија не сме бити осуђивана од било кога због тога што је мултиетничка држава нити због тога што не дозвољава сопствено државно растурање", нагласио је лидер СПО, наводи се у саопштењу.

(Политика, 15. 4. 1998)

Негде у мају 1995. године Српски покрет обнове и Вук Драшковић су злочински напад усташких хорди на српски народ у Западној Славонији окарактерисали на исти начин, не као напад на српство, већ на Уједињене нације.

Узалудни су били покушаји разумних посланика да руководство Српског покрета обнове увере у то да су мучки и свим снагама усташке државе нападнути Срби а не никакве Уједињене нације, али Српски покрет обнове и Драшковић продавали су маглу народу као да је неко бомбардовао зграду на Ист Риверу а не српске Окучане, Пакрац и Градишкку.

Нажалост, сваки пут када је српском народу тешко, а за то сносе кривицу западне силе, Српски покрет обнове и Драшковић би оптужили неког трећег за напад на темељне принципе Уједињених нација, ОЕБС-а или неке друге међународне организације.

Бомбе уместо дијалога

Гранатирање полицијске станице у Приштини авантуристички је наставак албанских терористичких банди и још један доказ да је албански тероризам кључни проблем на Косову и Метохији, оценио је у јучерашњем саопштењу СПО.

Ако је то једини одговор албанске стране на spremност Србије да отворено разговара о свим косметским проблемима и ако су бомбе и гранате Руговина демократија, што ће пре или касније морати да осуди цео демократски свет, онда су сви они косметски Албанци, који и даље следе такав кобни избор, на историјској низбрдници, оцењује СПО.

(Политика, 16. 4. 1998)

Занимљиво је да Драшковић и Српски покрет обнове после свега нису схватили да се Ругова и не дичи демократијом, да му она није ни важна, а да то никога у свету посебно и не интересује. Интересантно је да свет који подржава ту демократију гранатирања Српски покрет обнове и даље назива демократским светом, а пошто данас сви знају да тај демократски свет отворено и здушно подржава албанске терористе, питање је хоће ли их Српски покрет обнове прогласити демократским терористима. Свеједно, Српски покрет обнове је увек у праву.

Кажимо "не" разбијању своје отаџбине

Лидер СПО Вук Драшковић позвао је јуче грађане Србије да "кажу не свим захтевима да Косово и Метохија, родно место Србије и духовни темељ наше нације, постане албанска република или да стекне специјални статус под страним заштитом", саопштено је из те странке.

"Кажемо "не" разбијању своје Отаџбине и стварању још једне Албаније на Балкану," истиче се у изјави Драшковића.

Напомињући да одлучно "не" које је изречено у Дејтону насилном прекрајању граница на Балкану и формирању етничких државица-бангустана, мора да обавезује и политичко вођство косовских албанца, Драшковић је нагласио да се "не може на основу једних принципа бранити и одбранити сувереност Хрватске, при чему су Срби платили сурову цену своје побуне, а на основу свих супротних принципа доводити у сумњу сувереност Србије".

"Не може се по једном принципу уједињавати разбијена Босна, а по неком другом принципу кажњавати Србија због тога што не пристаје да буде разбијена", указао је Драшковић.

"Ако бројчана преома неке етничке заједнице, расе или вере, с правом не може бити основ за етничку, верску или расну државност ни у САД, ни у Француској, ни у Великој Британији, ни у Немачкој, онда то по истом праву не може ни у Србији," констатовао је лидер СПО.

Драшковић је истакао да "не" разбијању Србије и "не" етничкој држави или републици косовских Албанца, није "не" ни дијалогу, ни широкој аутономији Космета у оквиру Србије, ни демократији ни пуној сарадњи са ЕУ, САД и Уједињеним нацијама. "Србија мора у Европу, али Косово не може никуда из Србије", закључио је Драшковић.

(Политика, 23. 4. 1998)

Драшковићево храбро и патриотско чување Косова и Метохије унутар граница суверене Србије за сваку је похвалу. Међутим, свако његово образложене одбране Србије или Косова и Метохије је недоречено, неуверљиво и препуно елементарних, правних и политичких недостатака. Наиме, Драшковићево залагање за прихватање НАТО трупа на Косову и Метохији у потпуној је контрадикцији са његовом наводно политичком борбом за супротстављање стварању специјалног статуса под страним заштитом. Нажалост, највећи Драшковићев проблем јесте хоће ли бити или не неке друге Албаније или веће Албаније, а не да ли ће се такве државе стварати на делу српске територије.

Елементарно непознавање правних и политичких чињеница Вук Драшковић показује браници Дејтонски мировни споразум којим је, како он каже, спречено насилно прекрајање граница на Балкану и формирање малих држава бангустана, јер Српском покрету обнове и његовом

koji nije сметало када је разбијана АВНОЈ-евска Југославија по правонима Брозових бантуграница, али за Драшковића јесте био проблем то што је српски народ у Републици Српској само желео да добије право на останац и опстанак у заједничкој држави са оним народима и деловима некада целовите Југославије који нису желели уништење те земље.

Најстрашније је то што је Драшковић борбу српског народа у Републици Српској Крајини за останац у Југославији и ослобођење од усташке злочиначке власти назвао побуном, а подршку међународне заједнице суровом протеривању готово свих Срба са вековних огњишта одбраном суверенитета Хрватске.

Катастрофално непознавање суштине проблема на Косову и Метохији Српски покрет обнове је потврдио и тиме што је, издвајајући територију Косова и Метохије, установио бројчану премож једне етничке заједнице (термин који није заснован на праву), уместо да својим страним налогодавцима отворено и јасно саопшти да у Србији живи 11-12 процена припадника албанске националне мањине, а не да на издвојеном делу српске територије Албанци представљају већину у односу на домицилно становништво. За Српски покрет обнове и Вука Драшковића то и није претерано важно. Српски покрет обнове је увек у праву.

Шампањац за Шешеља

СПО најоштрије протестује због тога што је државна телевизија прихватила захтев Шешеља да од гледалаца сакрије скуп на Равној гори.

Нимало случајно, после сваког Шешељевог наступа, у штабу Ругове точе шампањац.

(Демократија, 11. 5. 1998)

Никада Војислав Шешељ није ни покушавао да забрани појављивање Вука Драшковића или неког од челника Српског покрета обнове на било којој страниј или домаћој телевизији. Шешељ, као рационалан политичар, то никада не би учинио из више разлога. Прво, зато што сваки јавни наступ Вука Драшковића и његових следбеника представља разочарење за неколико десетина хиљада гласача од кога не могу да се опораве, зато што сваком јавним наступом Вук Драшковић народу Србије показује своје право лице незналице, демистификује своју месијанску улогу, али и зато што се председник једне озбиљне политичке странке не бави званичним и телефонисањем појединих уредника и новинара, што је Драшковићу готово једина преокупација.

Трачарити и чапрасдиванити и ништа не радити - то је Драшковићева филозофија. Што се Равне Горе тиче, Драшковићу је јасно због чега и због кога његов криминални говор није емитован у ударном дневнику државне телевизије.

Ако је то неко и забранио, то је био неко потпуно други, неко ко је имао већи утицај и моћ, неко чије име Вук Драшковић данас са страхопоштовањем изговара. А какве везе имају дневници Телевизије

Србије, Равна Гора и Ибрахим Ругова, то је само Вуку Драшковићу јасно.

Овај шампањац, који Српски покрет обнове помиње, отворили су Руговини сарадници и Драшковић када су у Њујорку, под патронатом "велике маме", почели, разуме се потпуно неовлашћено и на уштрб интереса српског народа, некакве преговоре о будућности Косова и Метохије. Због таквих активности и квалитетних шампањаца "велика мама" је своју чељад јавно похвалила.

Србија кажњена због тога што брани своју територију

Баш на међународни дан победе над нацизмом, који се прославља као и Дан Европе, Србија је кажњена због тога што брани своју државну територију од повампиреног великоалбанског нацизма, саопштило је јуче Председништво СПО.

То се не може ни разумети, а камо ли оправдати.

Контакт група, декларативно, осуђује политичке захтеве косовских Албанаца за отцепљење ове покрајине од Србије, а председник САД Бил Клинтон изјављује да је Косово "законски српска земља".

Упркос оваквим ставовима Контакт група није изрекла никакве казнене мере ни Руговином штабу, ни терористима, ни Албанији као бази тероризма и агресије на историјску српску земљу, додаје се у саопштењу.

Ругова је тај који одбија безусловни дијалог с представницима Србије и савезне државе, а Контакт група не кажњава њега него Србију, која инсистира на безусловном демократском дијалогу.

СПО сматра да не смемо узмаћи пред таквим кршењем Повеље УН и међународне правде.

Потребно је прихватити мисију господина Фелипеа Гонзалеса, као представника ОЕБС-а и Европске уније за Савезну Републику Југославију, али у складу с резултатима недавног референдума у Србији.

То значи да би, што се проблема Космета тиче, господин Гонзалес био добродошао да доведе и приведе Ибрахима Ругову за преговарачки сто и да не би имао права да намеће било каква решења у српско-албанском дијалогу.

Уколико би господин Гонзалес одбио да дође у овакву мисију помоћи да српско-албански дијалог започне, а ништа преко тога, онда би било јасно да неко жели да прихватимо стране судије о томе где је Косово и чије је Косово.

Такве судије, међутим, наш народ не може прихватити, истиче Председништво СПО.

(Политика, 11. 5. 1998)

Политички наивни Српски покрет обнове хвали Америку, кука великој "демократској мами" због неадекватног понашања неког Ругове и дела његових следбеника, али и даље највише воли да чује фалш ноте и музику Клинтоновог саксофона. Српски народ је заматно многе изјаве представника америчке администрације, али тешко да ће се иједан сетити изјаве Моникиног партнера који је, наводно, изјавио да је Косово и Метохија српска земља.

Нити је то политички речник, нити је то политички циљ омиљеног му председника откопчаног шилпа. Без обзира на све, без обзира на незнање, без обзира на непознавање права, Драшковић ипак није толико глуп да у причу коју свакодневно прича и поверује. Јасно је Драшковићу да највећу одговорност за кризу на Косову и Метохији не сноси никакав Ругова, већ Моникин перверзни дечко, односно муж Хиллари Клинтон и његова администрација који су, да су хтели, новцем уложеним у Ругову и Драшковића, могли да нахране бар десетак хиљада гладних Латиноамериканаца којима су претходно уништили и куће и државе.

Нисмо одлучили како ћемо гласати

Одлука о гласању посланика СПО у Скупштини Југославије о иницијативи за смењивање југословенског премијера Радоја Контића зависиће од оцене ко и шта све стоји иза те иницијативе.

Најпре је председник Црне Горе Мило Ђукановић оптужио Контића да је човек Момира Булатовића и најавио је поступак за опозив савезног премијера, а сада испада да је Контић Ђукановићев човек, а да је Булатовић тај који тражи његову смену.

СПО је оценио да се не зна како ће се још менати карте до 18. маја, за када је заказана седница југословенског парламента на којој ће се разматрати иницијатива за смењивање Контића.

СПО је принципијелно за владу брзих демократских реформи и свестраног укључења СРЈ у међународну заједницу, а против је уцлптања у црногорско-црногорске и било које друге обрачуне који могу да успоре реформе и да угрозе државно јединство савезне државе.

(Демократија, 14. 5. 1998)

Трговини на велико коју је склопио Српски покрет обнове није се видео крај. Сваки свој политички став до јуче, како сами кажу, јасан, принципијелан и чврст, стављен је ад акта за нека бола и срећнија времена, а сада је најважније и по сваку цену очувати оно што је за Српски покрет обнове најважније, а то је власт у граду Београду, плачка Београда и зртање еномног богатства.

Да би се такве позиције сачувале, неопходно је заборавити и своју доследну и постојану подршку Милу Ђукановићу, великом демократи и реформисти, а није ни тако страшно ако се подршка пружи некоме из Црне Горе ко нема везе са реформом и демократијом. То су црногорско-

прногорски односи у које Српски покрет обнове, у крајњој линији, не мора ни да се меша. Само да се они не мешају у односе између Српског покрета обнове и београдске касе. Танге за танге, нема шта.

Штеточине у Републици Српској

Опстанак и снажење Републике Српске не угрожавају ни Дејтонски споразум ни свестрана сарадња са Европом, него националне штеточине које позивају народ да руши Дејтон и да обнови сукоб са целим светом, рекао је у Градишци пред неколико хиљада људи председник СПО Вук Драшковић, саопштила је служба те странке за информисање.

Да није било тих националних штеточина, био би прихваћен и план "3-4" за Српску Крајину, данас би се на зидинама Книна вијорила и српска тробојка,

и у Градишци у јесу изборне кампање у Републици Српској, које нико није могао не само да види, већ ни да сања, осим Службе за информисање Српског покрета обнове. Вероватно би и Драшковић лично био изненађен таквим степеном лажи и превара којим се служе његови сарадници. Наиме, на путовању по Републици Српској са Вуком Драшковићем кренула је и телевизијска екипа Студија Б.

Они, који свакодневно објављују неувисле и смешне изјаве Воје Михајловића, Паје Крунића и остале братије о успеху београдских власти, као и историјске изјаве лидера Се-пе-о о одбрани Косова и Метохије, нису смислили ни један једини снимак било ког митинга, а камо ли митинга у Градишкој коме је, наводно, присуствовало више хиљада грађана тог српског места.

Чињенице све објашњавају, а чињеница је да је Српски покрет обнове у Градишци добио 35 гласова, што је много мање од

Истрага о Шешељевим мафијашким пословима

Настојећи да своју странку и владу чији је потпредседник ослободи одговорности за катастрофално стање у земљи, друг Шешељ је, у суботу преко РТС, у свом стилу, служећи се лажима, наслано се на градску власт у Београду и оптужио је за расипничко асфалтирање улица и тргова у престоници.

У име ЈУЛ и СПС он је запретио да ће се испитати то расипничко асфалтирање улица - наводи се у саопштењу Српског покрета обнове.

СПО препоручује Влади Србије "да расипништво, криминал и пљачку потражи на другом месту. Да народ зна одакле је друг Шешељ само за последња три месеца, на пропагандни материјал своје странке потрошио око 60 милиона марака, односно 600.000 пензија, а мо-

СЛИКА ДОРИЈАНА ГРЕЈА

аис
9/10

у саставу РС били би Дрвар, Гламоч, Грахово и још много места, рекао је Драшковић.

(Данас, 10. 9. 1998)

Српски покрет обнове као политичка странка на политичкој позорници српских земаља често се служио лажима. Неумереним и готово невероватним лажима. Али, лажи Службе за информисање Српског покрета обнове често су превазилазиле и најбесмисленије фалсификате и измишљотине вође те странке, Вука Драшковића.

Замислите више хиљада људи који су, наводно, били на Драшковићевом мити-

50, а да не говоримо колико је то мање од 100, 1000 или неколико хиљада гласова. И тих 35 који су гласали за Српски покрет обнове то су учинили због својевременог ћутања Драшковића о злочину устанке солдатеке над српским народом ту, надомак Градишке, у Западној Славонији. Уосталом, преостали Хрвати и муслимани у српској Градишци имају потпуно право на политичку слободу и опредељења, па никога не треба посебно да чуди што су свој глас, њих 35, дали баш Српском покрету обнове.

гао је тим парама асфалтирати и 500 километара улица.

Да сазна истину о највећим мафијашким пословима, рекетирању и незакону у општини Земун. Да Срби сазнају о Шешељевим криминалним радњама и у Републици Српској, јер је и тамо он гулио кожу нашем сиротињском народу.

Да завиримо у црне и тајне фондове његових коалиционих партнера, да отворимо скупштинску дебату или дебату на улицама и трговима Србије о свему што је нашу државу и нацију сроза-

ло на просјачки штап. Да установимо да ли је за све то крива "историјска стихија" или Војислав Шешељ и његови коалициони партнери или градека влада у Београду и Вук Драшковић, власник виде на Женевском језеру", наводи се у саопштењу СПО.

(Данас, 14. 9. 1998)

Хистеричне и трагикомичне реакције Српског покрета обнове на сваки медијски изступ било којих политичких противника, а посебно српских радикала и Војислава Шешеља, није изостао ни овога пута. Странка другарице Драшковић и њене супруге је поново обманула јавност. Војислав Шешељ је заиста говорио о криминалним радњама и малверзацијама Српског покрета обнове у Београду, али не због тога што су две или три улице у Београду асвалтирани, већ због тога што нису асвалтирани 2-3 хиљаде улица у Београду и што су сав новац, који је могао бити употребљен за обављање најважнијих комуналних послова, стрпали у своје отежане џепове.

Хипоманично понашање другарице вође и њених компаноња види се и у чињеници да им неколико бројева страначког листа српских радикала представља толики проблем и главобољу, па су умислили да то кошта 60 милиона немач-

ких марака. Или, можда, они у свему томе рачунају колику би провизију узимали за сличне послове у граду, па мисле да је радикалима, уместо 60.000, било неопходно 60 милиона немачких марака.

А колико је Војислав Шешељ гулио кожу нашем сиротињском народу у Републици Српској, показали су избори Странка на чијем је челу Војислав Шешељ добила је само 50 пута већи број гласова од странке на чијем је челу он, вођа лично. Толико о сиротињи и плачкању нашег народа. Да не заборавимо, та онлачкана сиротиња за свог председника је изабрала српског радикала, а ни за кога из Српског покрета обнове, нико осим локалних шверпера, није ни чуо.

Конференција за штампу СПО

Вук Драшковић: Споразум, дакле, отклања опасност од агресије на нашу земљу, спољње, али он отклања и опасност, верујем, и од унутрашње агресије, од отворене диктатуре и терора који су већ увелико били најљепши. Представници радикала, ЈУЛ-а и Социјалистичке партије Србије истичу ових дана да је остварено пуно јединство народа и власти. То, напосто, није исти-

на и то представља недопустиву злоупотребу патриотских осећања грађана.

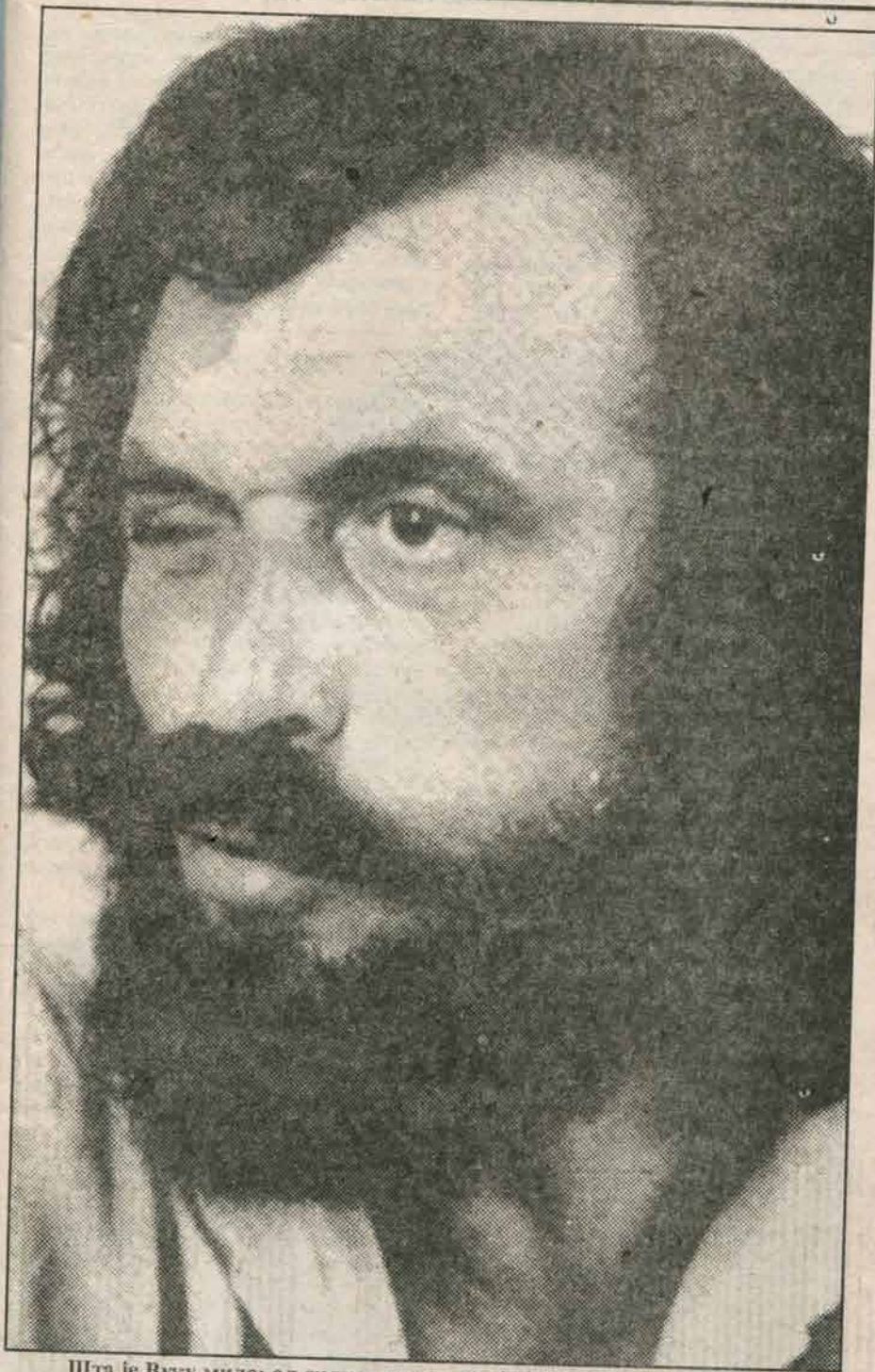
Народ се ујединио око одбране Косова, народ се ујединио око одбране Србије, а не око одбране власти. Јер су Србија и Косово нападнути од албанских терориста, а не ни једна странка појединачно, не власт, него генерално, наша држава и најсветије место наше државе, Косово и Метохија.

Као већ говоримо о односу према власти, морам да кажем да је СПО против свих наонаких и антицивизацијских одлука и поступака власти, против харача који се уводе грађанима и производе уредбама, против уредби којима се покушавају уређивати медији, против гажена аутономије Универзитета и свега осталог што представља самовољу, што представља један антидемократски и антинародни курс сиромашења Србије и њене изолације од цивилизацијских и демократских токова Европе и света.

Знам да ће отклањањем агресије на нашу земљу неке политичке снаге у земљи бити дубоко разочаране. Јер су готово директно ту интервенцију и прижељкивале из страначких, уских, слепих интереса и уверења да би после такве агресије на Србију од стране европских земаља и САД у овој земљи за ду-

Генератори тероризма: свима у Србији и у свету јасно је да су САД и њени политички сателити основни узрочници кризе на Косову и Метохији

Шта је Вуку мило: од силне жеље да га Американци хвале и воле, Драшковићу је почела да се привиђа Србија у НАТО пакту

ти низ година унапред била сахрањена свака политичка одлучност и жеља да се наша земља укључи у велику фамилију европских демократија.

... Сматрам да је неопходан заокрет у унутрашњој политици. Ако неко мисли да се са Српском радикалном странком може ићи у свет и добијати кредити и скидати санкције, онда наопако мисли...

(Студио Б, Вести
у 19 и 22 часа, 13. 10. 1998)

Вука Драшковића најтеже од свега је погодио улазак Српске радикалне странке у Републичку владу, јер његове глупости о помирењу десне и леве руке где он, подра-

зумева се, представља десну руку, више нису имале никакав значај и никога нису интересовале. Заборављеног краља тргова и улица заболело је то што га готово нико више не сматра за озбиљног политичког чиниоца, те је, у јединству постигнутом између власти и народа, он, најважнији од свих, потпуно заборављен.

Добро је што се Вук Драшковић изјаснио против харача, такси и намета који се уводе грађанима, јер нико их није увео толико и са тако opakим последицама као што је то учинио Српски покрет обнове. Без икаквог објашњења и образложења Драшковић је увео харач од тропроцентне таксе на све трансакције у главном граду, а када му ни то није било довољно,

увео је и таксу на кучиће и друге кућне љубимце Београђанима, тек да људи имају где да потроше новац.

Што се тиче уредби којима се покушавају уређивати медији, као и наводног гажења аутономије универзитета, Вук Драшковић није толико паметан да би схватао суштину појединих законских или подзаконских правних норми, али није ни толико глуп да не би разумео да ти подзаконски и законски акти не садрже ништа антицивилизацијско, нити антидемократско.

Додуше, можда су и појединачни интереси појединих Драшковићу наклонених земаља угрожени усвајањем тих аката, али то ни у ком случају озбиљном човеку не би смео бити довољан разлог за давање тако опшгих, наушалних критичких оцена о појединим правним нормама. Иначе, не улазећи у суштину и опште не разумевајући природу Закона о универзитету или Закона о јавном информисању, једино што су, и то по стотину пута понављали представници Српског покрета обнове, јесте чињеница да су се њихове критике сводиле само на то да су ти закони фашистички и да гуше слободу медија и аутономију универзитета.

Нешто конкретно, чиме би потврдили те своје наводе, нисала нису научили да изговоре.

СПО: Војислав Шешел мора бити ућуткан

Није Дневни Телеграф, чији су рад прошле ноћи запечатали Шешелјеви људи, са скуптинске говорнице позивао наше грађане да личују стране дипломате и цивиле, него су то чинили Шешел и његови министри и посланици. Шешел је сваког дана најављивао сигурно бомбардовање Србије, претио ликвидацијом наших грађана.

План Контакт групе о мирном решењу косметске драме називао страном окупацијом, а документ Кристофера Хила означавао као предају Косова албанским терористима. Војислав Шешел, а не Дневни Телеграф или Глас Америке, пре два дана је, у својству потпредседника Владе Србије, доделио орден француском нацисти Ле Пену због тога што су Ле Пенови плаћеници убијали Србе по Хрватској и због тога што Ле Пен тврди да у Аушвицу, Матхаузену и Јасеновцу, немачки и хрватски нацисти нису починили било какав злочин.

Председник Милошевић јуче је објавио нацији да је отклоњена ратна опасност, а неколико сати после тога Војислав Шешел је издиктирао наредбе о забрани штампања Дневног Телеграфа и Данаса, због непосредне ратне опасности.

Због добра Србије, због мира у Србији, због части нашег народа, због поштовања елементарних принципа човечности, Војислав Шешел мора бити ућуткан. Кад год се помоли шанса да Србији и Србима буде боље, он се потруди да нам буде још горе. Та највећа национална штеточина сада чини све да Савет безбедности Уједињених нација изгла-

са нову резолуцију, којом ће Србија, због гашења новинарских и осталих слобода, бити стављена на стуб срама.

(Студио Б, Вести
у 19 и 22 часа, 14. 10. 1998)

Човек који је Слава Ђурувију назвао гангстером и криминалцем, човек који је само пре шест месеци јавно изјављивао да Ђурувији треба забранити бањене по слом информисања, изненада се појављује као мафијашки бос и заштитник највећих криминалаца и гангстера.

Узбуђени Драшковић је толико побржао лончиће да је заборавио да је баш тај, њему омиљени "гангстер" Славо Ђурувија, најдљивао бомбардовање Републике Србије и на директан начин служио проваганди оних земаља које су бесомучно претиле (и данас прете) уништењем и убијањем нашег народа. Међутим, Вук Драшковић је најнесрећнији био због тога што су се поједини новинари, независни од свога народа и од своје државе, тог дана сретли са генералним секретаром НАТО пакта, Хавијаром Соланом, и неким другим командантима западне војне алијансе, а за некадашњег врлог новинара Танјута и личног пријатеља Роберта Мугабеа, на таквом скупу није било места. Хвалоспеве које Драшковић упућује плану Кристофера Хила су најчвршћи доказ да је Вук Драшковић плаћеник и издајник ушарел, јер тим документом се на најбруталнији начин гази и суверенитет и цела држава Србија.

Додуше, заболело је Драшковића и то што грађани Србије неће морати сваке вечери да слушају глас "велике маме", а тиме ни пискаву пасторчал из Србије и Југославије. Што се тиче Жан Мари Ле Пена, а не уздићи у његов политички статус на француској политичкој сцени, он је један од ретких француских политичара који се отро супротставило бомбардовању Републике Српске и убијању српских цивила од стране француских војника, а они фини и Србији наклањени политичари, које су Драшковић и Весна Пешаћ посећивали у Паризу, сносе директну одговорност за десетине српских живота, за тужне судбине српских мајки у црно завијених. Драшковић је у праву када каже да нема добро памћење.

А Дневни Телеграф који Драшковић помиње, и данас, чак и после његовог уласка у Југословенску владу, постали су му веома наклоњени, неки због подељених поткровља, а други због широких крила "велике маме" која је у своје наручје спремна да прими сву послушну слушчад и пасторчал.

Погрешно памћење или покварена машта

До јуче је Војислав Шешељ говорио да ће највећи српски издајници бити они који дозволе странцима да надгледају станице на Косову, они који дозволе да иједан авион НАТО надлети Косово, они који дозволе било какве стране сугестије о статусу Косова или одржавања избора у организацији ОЕБС-а.

Одједном, на седници Владе Србије, тај исти Шешељ са лакоћом гласа за спо-

разум који је прогласио антисрпским, а данас том споразуму упућује додатне хвалоспеве.

И на овом примеру показује се и политички и морални профил тог човека. Војислав Шешељ би сутра са истом лакоћом прихватио да своју странку колективно преведе у ЈУД, само да остане на јаслама Владе и да и даље несметано гаси медије по Београду, гази по српским универзитетима, заводи хараче и глобе, премлаћује гладне српске професоре или потеже оружје на српске студенте.

Поред тога, он је и највећа кукавица, јуначи се само по Београду и само над Србима, а и тада уз подршку својих горида. Он не сме ни да прекорачи праг биљу којег албанског гласила у Приштини, а камо ли да им забрани рад због тога што нескривено траже отцепљење Косова од Србије и што подржавају терористе.

(Студио Б, Вести
у 19 и 22 часа, 15. 10. 1998)

Осим слабог, Вук Драшковић има и погрешно памћење и покварену машту. Војислав Шешељ је, као и целокупан српски народ, од почетка кризе на Косову и Метохији био против страног мешања и упућивања у наше унутрашње послове, а не против некаких сугестија, док о изборима под патронатом појединих међународних организација није било ни говора.

Међутим, Драшковић је очекивао и надио се урушавању српске коалиционе власти, па га је странку заболело то што су, бар у том тренутку, радикали и левицари остали на истим позицијама одбрамбених националних и државних интереса. Драшковић је, до јуче, оптуживао Шешеља да му је једино стравка важна, а данас би, по том истом Драшковићу, Шешељ колективно приступио југословенској левици и прихватио, дакле, гашење сопствене политичке странке, да би, како Драшковић каже, остао на јаслама Владе.

Заборавио је, при том, да су он и његови најтоси у Београду на јаслама не владе него свих грађана Београда који су, осим обавезних давања, приморани да плаћају и такозвану личну таксу на разматрање брачног пара Драшковић, који савремена цивилизација нигде није забележила. Шешељ је заиста газио по српским универзитетима, завршавајући Правни факултет у најкраћем могућем року, а постао је и најмлађи доктор правних наука, што Драшковић ни у сну није помињао.

За ликвидацију медијских гангстера задужан је Српски покрет обнове, а не Српска радикална странка и Војислав Шешељ, а што се тиче храбрости Драшковић је више пута потврдио тиме што ни из далека није смео да привири на територију Републике Српске или Српске Крајине у време ратних сукоба, али је зато увек без размислања упрезао у кола своје пропале политике београдску омладину да, уместо на усташе, киднаше на српске полицајце. Он је то увек мирно и са висине посматрао.

Није, уосталом, његово да се меша у улице туче Канал породице Драшковић, ТВ Студио Б, као кључни аргумент про-

тив Закона о јавном информисању користио је то што се, наводно, не примењује на Косову и Метохији. То им није ни мало сметало да оног тренутка када је Мишистарство за информисање Републике Србије упути писмено упозорење гласилима на албанском језику, и када је престао са штампањем лист "Ђујку", да одмах критикују недемократске и антицивилнзацијске методе радикалског дела власти у решавању горућих косовско-метохијских проблема.

Србија у руском цепу!?

Пошто је истропио своје, узалуд судује приче о великој Србији, Војислав Шешељ сада хоће своју малу Србију да гурне у цеп велике Русије. Ова национална штеточина и несрећа првог реда нуди заправо Србију као мизант Жириновском и комунисти Зјуганову, ако они освоје власт у Москви. СПО сматра да је Војислав Шешељ починио кривично дело велеиздаје и да наши правосудни органи морају одмах да интервенишу.

(Студио Б, Вести
у 19 и 22 часа, 19. 10. 1998)

Сједињене Америчке Државе, ма како и колико моћне, никада нису своју силу потврђивале на онима који би храбро, одважно и одлучно бранили своју земљу и своју слободу. Посебно то никада не би учиниле уколико би те мале земље имале подршку велике и моћне Русије.

Све то знале су и америчке слуге у Београду. Зато их, као маљем у главу, погодило сазнање да је могуће стварање било каквог споразума између православне Русије, Белорусије и Србије који би укључивао и евентуалну војну помоћ у случају агресије на неку од поменутих земаља.

Само једни и скупо плаћени белни људи, после свих претњи, ултимагума, али и почињених злочина од стране Американана на српском египћком подручју, криве за тежак положај наше државе могу тражити у неким руским политичарима који свој патриотски и братски однос према Србији и српском народу никада нису крили.

Српски покрет обнове се мало занео, па је за велеиздају покушао да окриви, и не знајући, Савезну скупштину Савезне Републике Југославије, која је донела одлуку о стварању савеза са братским словенским и православним земљама и народима, али је могуће да су Семе-о-ници израз велеиздаја употребили због жестоких оптужби које су на њихов рачун упутили амерички ментори, који су од својих штићеника очекивали жељну политичку акцију у спречавању даљег зближавања Русије и Србије.

"Киднаповање" уставних норми

Вук Драшковић: Док терористи дивљају по Косову и Метохији и киднапују српске новинаре, Влада Србије следи судује антиерпске пројекте Војислава Шешеља и киднапује уставне норме о

слободи информисања, дајући тако непотребне аргументе за нову светску медијску и политичку кампању против наше државе, у чијој сенци злочини албанских терориста остају готово неприметни.

Можда Војислав Шешељ ово и хоће, јер је он увек све радио противу Србије и противу Срба. Али, буквално, све. Зашто Влада Србије подржава антисрпске пројекте? Влада Србије је данас таоц у рукама једног опасног човека, највеће националне штеточине и несреће

првог реда и тај човек заправо већ сада практично влада Србијом...

... Због историје, због части, не желимо ни да будемо присутни у сали у трепутку док се буде усвајао један заверенички, један антиевропски и један антисрпски Закон о информисању, мучки припремљен, један закон са чијим су текстом тек јутрос упознати посланици.

Ако постоји закон који захтева јавну и стручну расправу, онда је то сигурно Закон о информисању. Закон о информисању после Устава је свуда угаони камен

темељац слободе мишљења, слободе изражавања, самим тим и демократије. Када се на ово удари и насрне, овако шешелевски, заверенички, мукло, са циљем да се угуши слобода људи да говоре, да пишу, онда је то знак да се Србија враћа у сурова времена после другог светског рата, у доба највеће комунистичке диктатуре и онда је то знак да је национална и државна безбедност и те како угрожена.

... Није потписан споразум са Земунским новинама. Уколико ова земља настави да води унутрашњу политику по пројектима Војислава Шешеља и ЈУЛ-а, онда ћемо ми доћи у огроман споразум и сукоб са онима са којима смо потписали споразум, од чије примене и поштовања зависи судбина наше државе.

Са политичке сцене у Србији, ако желимо да одбранимо Косово, ако желимо да одбранимо Србију, хитно морају да буду уклоњене све политичке снаге, чији је пројекат антиевропски, антиамерички и који желе да Србију претворе у логор беде, терора и страха. У логор беде, терора и страха претвориће је само ако успеју, при томе, да сломију отпор СПО, а сигуран сам да то не могу.

(Студио Б, Вести

у 19 и 22 часа, 20. 10. 1998)

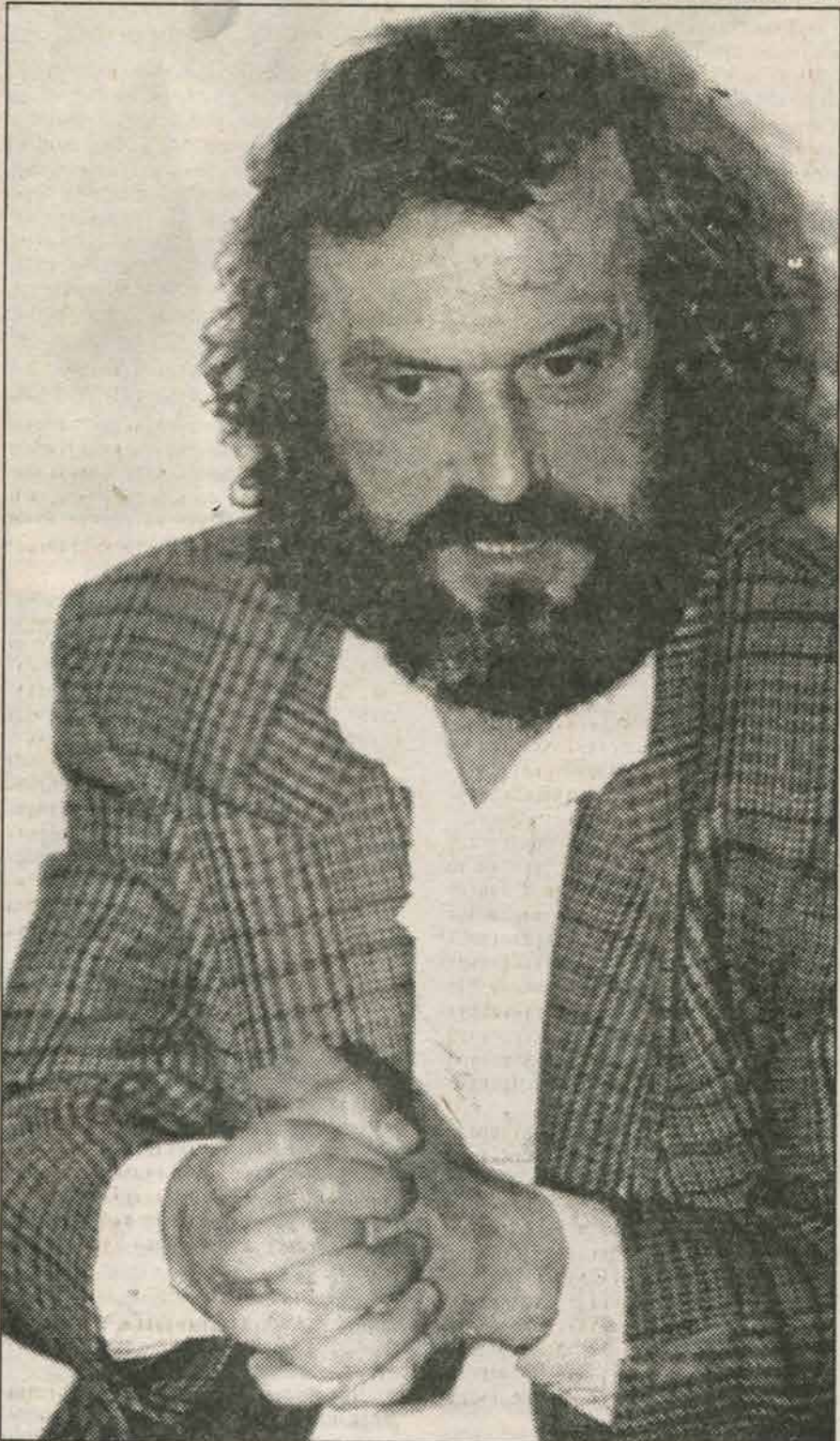
Влада Србије киднапује уставне норме о слободи информисања. Ако је и од књижевника или песника, много је. Само Драшковић зна и схвата значење изговорених речи. Оно што је много занимљивије јесте то да се Драшковић само у пола реченице, и то успут, бавио феноменом злочиначких отмица српских новинара од стране албанских терористичких банди, а све преостало време посветио иницирању нове светске медијске и политичке кампање против наше земље, бесомучно и неаргументовано критикујући власт за добре законе које је донела.

Колико се Драшковићу све помешало и пореметило у несрећној глави показује и то што је Шешељ, од човека који само слуша и извршава налоге својих коалиционих партнера, изненада постао стварни владар Србије, а његови дојучерашњи налогодавци, таоци његових идеја и његове политике.

Логично. Српски покрет обнове је увек у праву. У праву је Драшковић када каже да је неопходан стручни приступ сачињавању једног важног закона као што је Закон о јавном информисању, али је заборавио да прихватање такве прокламације значи апсолутно искључивање и Вука Драшковића и Српског покрета обнове из било какве расправе о поменутом акту.

Међутим, суштину своје муке и чемера Драшковић је изрекао тек при крају свог излагања. Сметају му антиамерички пројекти са којима, он мисли, Србија мора да се обрачуна.

Србија, по Драшковићу, мора да се обрачуна са онима који су осудили убијање Срба у Републици Српској, злочиначко хапшење припадника нашег народа оптужених за наводне ратне злочине, или само зато што су осудили оне који су завели нај-

"Демократски" харач: само неколико дана после победе коалиције "Заједно", СПО је у Скупштини града Београда предложио градску таксу од три процента

Странка на чијем је челу др Војислав Шешељ добила је на изборима у Републици Српској "само" педесет пута више гласова од странке на чијем је челу Вук Драшковић

страшније санкције против једног народа и земље, какве досадашња историја није забележила. У том свом политичком ставу Српски покрет обнове и Вук Драшковић увек су, заиста, били доследни и принципијелни.

"Доношењем Закона о информисању, извршен државни удар...!"?

Вук Драшковић: Доношењем Закона о јавном информисању извршен је државни удар против Устава и закона Србије. Највећа обавеза председника Републике је да је штити од сваког, па и од свог председника Владе, ако он наруши Устав Републике.

(Студио Б, Вести
у 19 и 22 часа, 27. 10. 1998)

Као лош правник Вук Драшковић никада није научио шта је државни удар, а да наведе кршење појединих уставних норми и одредби, није никада ни покушао. Само после 24 часа од доношења Закона о јавном информисању кривац је био председник Владе Мирко Марјановић. Мирко Марјановић не би требало да буде ни мало забринут.

Бар по Драшковићу, он је силно аванзовао. Од обичног таоца Шешељеве сулуде политике постао је одлучујући чинилац у доношењу накардних закона.

За разлику од Драшковића, председник Републике Србије има паметне правне саветнике који, опет за разлику од Драшко-

вића, памте оно што су научили на факултету, те је председник Републике прогласио Закон о јавном информисању, усклађен са свим највишим нормама и позитивноправним прописима наше земље.

Демократски поклони или издаја?

Вук Драшковић: Срамотна је иницијатива укључена СР Југославије у Савез Русије и Белорусије. У тој понуди постоје елементи велеиздаје. Добро је што овим продајцима су и у Москви и свуда тамо где су били одговорили да Србија није за продају и да не желе да је купе. Више су нас поштовали купци него наши продајци.

(Студио Б, Вести
у 19 и 22 часа, 3. 11. 1998)

Јадног Драшковића су толико ражалошtile повољне вести о успостављању блиске сарадње и односа између руске, белоруске и српске државе да је, по налогу својих татора, морао да крене у офанзиву рушења свих историјских и за национални опстанак, најважнијих договора који би српски народ могао да постигне. Може ли бити веће ироније од чињенице да Вук Драшковић и Српски покрет обнове причају о продаји сопствене земље. И то пазите коме - Русији и Белорусији.

Онима који ни један долар или марку или рубљу нису уложили у развој такозваних независних медија или такозваних демократских политичких странака као што

је Српски покрет обнове. Додуше, можда Драшковић зелене повчанице својих власника сматра као поклон, као нешто је уобичајено, као нешто што демократија по себи намеће. То што Драшковић назива демократским поклонима и служењем демократији "велике маме" у свим кривичним законодавствима света карактерише се као издаја. Али, Српски покрет обнове и Вука Драшковића кривично законодавство и правни систем уопште не интересују. Бар не Србије.

Смртни грех др Шешеља оптужба НАТО пакта

СПО саопштава да, пошто је потпредседник Владе Србије Војислав Шешељ најавио производњу 10.000 бејзбол палица за обрачун са међународним мировним трупама у Републици Српској, Влада Србије дужна је да јавно одговори на нека питања: Да ли Влада подржава производњу 10.000 Шешељевих дрвених палица, ко то плаћа и колико кошта?

Да ли претње потпредседника Владе Србије о нападу на мировне трупе у Републици Српској значи кршење Дејтонског мировног споразума, чији је потписник и председник Милошевић. Коначно, да ли Војислав Шешељ намерно изазива НАТО како би отежао судбински битку Србије и целог српског народа за одбрану Косова.

(Студио Б, Вести
у 19 и 22 часа, 19. 11. 1998)

Војислав Шешел починио је смртни политички грех. Дрзнуо се човек и оптужити НАТО пакт за агресију, а поврх свега, хоће и да се брани. Додуше, не патреним оружјем, већ само дрвеним моткама. То је била кап која је прелила чашу демократске жуџи и Српском покрету обнове и његовом вођи. Што се пензионера тиче, Драшковић не мора да брине.

Дрвених мотки има на сваком кораксу, а наш народ и те кашо добро зна како се њима рукује, па ни израда ни обука за коришћење тог моћног оружја не кошта ама баш ништа. Али, Драшковићево политичко заступање НАТО пакта "велику маму" и њене савезнице мора да кошта. Неће Вук за цабе.

Није он, уосталом, нека јефтина куртизана, па да сваког брани и заступа за сго марака. А, хвала Богу, нико те злочинце, које Драшковић назива међународним мировним групама, није бранио као што је то чинио Српски покрет обнове. Није ни чудо што су његови челици одувек највише волели песме "Зелене су биле" и "Зелено, волим те, зелено" (повчанице).

Шешел

окупирао Магистрат!

Градски одбор СПО за Београд тражи од надлежних републичких органа да заштите чувену зграду земушког Магистрата од како се каже, насиља Шешелеве странке. Наводи се да је тај културни споменик претворен у седиште Срп-

ке радикалне странке и њених медија. "То је исто као и када би нека странка присвојила зграду Народног музеја у Београду, Народног позоришта или Палате правде".

(Борба, 21-22. 11. 1998)

Јадни Американци су много ослабили и изгубили на свом угледу, чим су својим марионетама наложили да исказују забринутост и због замене страначких просторија оних политичких странака које не воле зелено и не воле НАТО пакт.

Не треба посебно објашњавати да је општинска власт српских радикала у Земуну реновирала и уредила оронулу и тропну зграду Магистрата, а да је Српска радикална странка, у складу са законом, ушла у посед нових страначких просторија. Уосталом, Српски покрет обнове није ни саопштио, ништа је било ко од његових челица изјавио, које су то законске норме прекршене, али зелено и то крушно, мора да се оправда. По сваку цену.

Спорне сујете лидера

Лидер СПО, Вук Драшковић, изјавио је јуче да односи Србије и Црне Горе почивају на темељима апсолутне равноправности и међусобног уважавања и оценио да су у неспоразумима између званичног Цетиња и Београда "спорне појединачне сујете лидера".

"Равноправност и уважавање, наша заједничка историја и вера, иста национална припадност не могу се мерити

процентима јер односи Црне Горе и Србије не почивају на акцизмама. Црна Гора у Савезној влади, дипломатији, армијском врху, дакле свуда, мора имати, и мени се чини да има, третман који није третман повишеног, али ни третман надређеног", рекао је Драшковић јагодњској телевизији "Палма плус".

Он је казао да не зна око чега се ствара проблем односа Србије и Црне Горе и додао да то не може да разуме другачије него доливаче уља на ватру и додао да верује да треба учинити све да неспоразуми између званичног Цетиња и Београда буду претворени у споразум.

Поводом захтева челика неких странака да наши представници не посећују земље ЕУ, јер је појединцима забрањен улазак у њих, Драшковић је оценио да Косово и Метохија не могу бити очувани у сукобу са највећим силама овог времена.

У сарадњи са њима сигурно ћемо га одбранити и учврстити у новој, богатој и демократској Србији. Морамо да уважавамо реалност, а она је да свестом командује САД, НАТО и ЕУ и УН су под одлучујућим утицајем Америка, казао је Драшковић.

(Бета)

Вук Драшковић је коначно, у свом еписком заносу, признао да су обе федералне јединице у Савезној Републици Југославији равноправне. Не лези, враже. Да због такве изјаве зелено не би било сигно и умањено, Драшковић се постарао већ у

Императив СПО-а: за Вука Драшковића и његов тим најважнији су власт у Београду, пљачка у Београду и згртање огромног богатства у Београду

следећим реченицама у којима, за најдемократскију земљу света, проглашава неког другог него Сједињене Америчке Државе. Драшковић и кад лаже, лаже само на велико.

Одмах иза похвале демократском свету и демократској Америци, Вук Драшковић доказује сву своју поквареност и лажни морал који представља као Христову истину. Драшковић, потпуно отворено, констатује да светом командује Америка, па се поставља питање у ком то систему команди и наредби постоји развијена демократија, а камо ли демократија на највишем нивоу.

Драшковић је том реченицом желео нешто друго да истакне. Кад си слуга моћном и јаком господару, макар он био и тиранин и злочинац, хвали га као да је најбољи на свету. Јер, теже је мучити се, бити сам, имати своју слободу а немати господара.

Узалуд је бацати бисере пред свиње

Српски покрет обнове упозорава да су снаге државне одбране дужне, након убиства полицајана и отмице војника, да свом снагом ударе на албанске терористе.

Албански терористи и њихове политичке вође на добру вољу Србије већ месецима узвраћају злом вољом и све учесталијим злочинима, потврђујући истинитост Христових речи да не вреди "бацати бисере пред свиње". Надамо се да ово схвата и међународна заједница и да ће бити стављена тачка на неразумну праксу да се, после сваког злочина албанских терориста Србима и нашој држави упућују захтеви на уздржаност, и да се после сваке акције против терориста, Србији прети бомбама НАТО пакта, део је саопштења СПО.

(Данас, 11. 1. 1999)

Вођа Српског покрета обнове, Вук Драшковић главом и брадом, или није био близу Београда, или није добро схватио да овако саопштење, по први пут, садржи и критику власника зелених новчаница и то, пре свега, НАТО пакта. Све наредне дане и Српски покрет обнове и Вук Драшковић мораће да исправљају грубу грешку некое од својих службеника, који је на тако страпан начин оптужио врле НАТО нареднике за хистеричну антисрпску политику.

Шешел их обмануо

Иван Ковачевић (СПО): "Документ је очигледни фалсификат, јер не може бити тајно нешто што је већ месец дана јавно на Интернету. Ово је у ствари фалсификат Војислава Шешела с циљем да се погоршају односи Србије и Америке. Шешел је обмануо потпредседнике Владе Бојића и Марковића сугеришући им документ, који је сам обрадио".

(Дневни телеграф, 14. 1. 1999)

Није Српски покрет обнове морао да штити само НАТО пакт, већ и америчку обавештајну агенцију, коју су популарно

назвали "мајка Ција". Толико острашћености и мржње према једном човеку, као што је др Војислав Шешел, и то само зато што је бољи, паметнији и успешнији политичар од великог вође, тешко да неко може да замисли и схвати.

Како је могуће да било ко себи дозволи потцењивање коалиционих партнера српских радикала и њихових најистакнутијих представника које би један примитивни калфа левичарске власти могао да окрене и политички усмери против Сједињених Америчких Држава и "мајке Ције".

Како, онда, Српски покрет обнове унапред није уверен да ће Србија на разговорима у Паризу пронаћи, ако ни због чега другог јер је шеф њене делегације човек кога је Војислав Шешел тако лако политички обрлатио. Шта ће му, онда, тек, Ција и Албанци заједнички урадити? Српски покрет обнове на то нема одговор.

Преговори о уласку у Савезну владу

Српски покрет обнове саопштио је да су савезни премијер Момир Булатовић и председник СПО Вук Драшковић јуче водили разговоре о "могућем уласку СПО у Савезну владу" и да ће разговори бити настављени.

О њиховом исходу јавност ће бити благовремено обавештена, каже се у саопштењу СПО, у којем се наглашава да је Председништво ове странке прихватило извештај о разговорима које су водили Драшковић и Булатовић.

ФоНет

(Дневни телеграф, 16. 1. 1999)

Фарса око Драшковићевих преговора и уласка у Југословенску владу није од јуче. Свако ко би поменуо договоре и преговоре Драшковића са његовим данашњим коалиционим партнерима био би оптужен за срамотну мржњу према Српском покрету обнове и његовом вођи, а у најбољем случају, био би издајник демократске и цивилизоване Србије.

Свима је, наравно, јасно да је Драшковић све договоре постигао на дубокој софи једног другог политичара а не Момира Булатовића, а Председништво Српског покрета обнове није о нечему одлучивало, нити га је било ко за било шта питао. Тако је то у странкама демократске оријентације. Посебно код оних који воле зелене.

Изгладнимо односе са светом и Црном Гором

Председник СПО Вук Драшковић најавио је да ће му од данас, када преузме функцију потпредседника Савезне владе, приоритети у државној политици бити: "претварање свих неспоразума СРЈ са САД и Европском унијом у споразуме", отклањање несугласица између Београда и Цетиња, залагање за решење косовског проблема и доношење Савезног закона о информисању.

СПО је прихватио позив да уђе у Савезну владу у време најтежих недаћа по народ и државу. Обавезали смо се да ћемо учествовати у решењу тих проблема.

Нисмо ушли у Владу да бисмо конзервирани и бранили постојеће, већ да бисмо успели промене на боље, објаснио је новопостављени потпредседник Владе СРЈ.

Драшковић је рекао да ће СПО у Савезној влади учинити све како би "држава изнутра постала Европа", и као "прву обавезу" најавио Закон о информисању. "Он ће бити демократски и максимално ће штитити два велика принципа: апсолутну слободу медија и одговорност за написано и речено", рекао је Драшковић.

Залагаћемо се свом снагом да постигнемо споразум око Косова и то на принципима максималних културних, верских и политичких права сваке заједнице у том делу Србије. Независног Косова или Косова републике нема, објаснио је председник СПО.

На питање шта ће бити његов први потез с обзиром на тренутне затегнуте односе са међународном заједницом и могућност бомбардовања, Драшковић је рекао: Не знам шта се десило у селу Рачак, али знам да је било недопустиво да наше антитерористичке јединице крену у акцију без камера, поготово што имамо вишегодишње искуство да се манипулише нашим догађајима.

Ако је са наше стране прегажена етика, у шта немам разлога да верујем, треба да одговарају они који су то учинили. Истовремено, треба рећи да је албански тероризам извор све несреће на Косову.

Председник СПО је рекао да та странка има подршку својих чланова који разумеју да је ушла у Владу "како би помогла отаџбини".

(Дневни телеграф, 20. 1. 1999)

Вук Драшковић је већ месец дана потпредседник Југословенске владе, а неспоразуми Сједињених Америчких Држава, како се изразио, са српском државом и народом, на његову и нашу жалост, интензификовани су. Несугласице између Београда и Цетиња нису биле никада веће, а улазак Српског покрета обнове и Вука Драшковића у Југо владу и запоседање три столице, само је дошло уље на већ разбукталу ватру.

Савезни закон о информисању, чије је доношење најављено после 20 дана или највише месец дана од уласка у Југословенску владу, још није ни у процедури Савезног парламента, а камо ли да је изгласан. Драшковић много пати и за кадровима Војислава Шешела, па понавља оно што су они говорили образлажући тада новоусвојени Закон о јавном информисању којим се, истовремено, гарантује слобода јавног изражавања али и захтева пуна одговорност за изговорену или написану реч.

Међутим, много опасније од Драшковићевих сујетних глупости и осветљубивог приступа према радикалима и Во-

јиславу Шешељу, јесте његова изјава у којој он пере руке од догађаја у селу Рачак, јер не зна шта се тамо догађало, а ако су наше полицијске снаге погизале етику, за то морају и да одговарају. Сетио се Вук зелених новчаница. Сетио се шта је о збивањима у селу Рачак рекао "велика мама", па би он по сваку цену да избегне размимоилажење са демократском светском учитељицом и финансијском радолајком.

Драшковић: Не бих протерао Вокера

Потпредседник Савезне владе и председник Српског покрета обнове изјавио је да је он против протеривања шефа Ко-

совске верификационе мисије (КВМ) Вилијама Вокера из СРЈ, као и против спречавања главног тужиоца Хашког трибунала Луиз Арбур да уђе у земљу.

У интервјуу данашњем броју недељника НИН, на питање да ли би он "најурито Вокера из земље", Драшковић је одговорио да не би и да би му "дао прилику да истинита приђе њему, када он већ неће да приђе истини".

Он је поновио да чланови Савезне владе из СПО нису присуствовали седници на којој је Вокер проглашен за "персону нон грата" и истакао да би они, да су присуствовали тој седници, рекли: "Господин Вокер је сада заиста далеко од истине, али покушајмо да силом чиње-

ница истину приведемо господину Вокеру".

Лидер СПО је, такође, рекао да не би спречио Луиз Арбур да уђе у СРЈ и да би се залагао да Савезна влада изда саопштење у коме позива истражитеље Хашког трибунала да, заједно са надлежним истражним и судским органима Србије и СРЈ, испитају шта се десило у селу Рачак.

У саопштењу би, такође, навео да је "ово прилика" да главни тужилац Хашког трибунала испита и злочине албанских терориста у селу Клечка, селу Глођани, да испита злочин убиства српских ђака у Печи, рекао је Драшковић.

Према речима Вука Драшковића, СПО ће у Савезној влади инсистирати на томе да СРЈ промени свој однос према Америци, ако већ Америка неће да промени однос према СРЈ.

Бета

(Дневни телеграф, 22. 1. 1999)

Никада српски народ није био одлучнији и јединственији у осуди шефа верификационе мисије на Косову и Метохији, Вилијама Вокера, који је само због тога што су српски полицајци били успешнији и боље припремљени од албанских терориста и бандита, оптужио Србију за масакр у селу Рачак и захтевао хитне мере непријатељски настројених међународних организација и институција против наше земље.

Али, Вилијам Вокер је Американца и сви они који су под патронатом "велике маме" не смеју да нападају ни тог малог, неугодног ратног злочинца из Вијетнама, Салвадора и многих других земаља који је у Србију послат са задатком да напише смртницу Србији и њеном народу. Драшковић каже да би га привео истини, па се поставља питање зашто то није учинио у претходних месец дана, јер је Вокер у јеку веома значајних Драшковићевих међународних активности учествовао у готово тријумфалном церемонијалу сахрањивања терориста из Рачка, поново оптужујући Србију за злочин и масакр невиних људи.

Потпуно је разумљиво да је Драшковићев политички циљ и интерес да Луиз Арбур и њени гоничи вршљају по српској земљи, јер Драшковићу није доста убијених Гаговића, Дрљача, Дољановића и Ђукића, већ би он највише волео да Срби наставе да се самоубијају или бивају убијени, а посебно када би се презивали Шешељ или Милошевић.

То је ионако једина шанса да он, велики вођа, остане сам на политичкој сцени Србије, ослобођен присуства оних који су га сваки пут до сада до ногу потукли. Зна Драшковић, а ако не зна онда бар чита новине, да Луиз Арбур неће да истражује ништа ни у Клечки, ни у Глођанима, ни ти хоће да испитује злочиначко убиство ђака у Печи, већ јој је једини циљ изношење оптужбе против политичког, полицијског и војног руководства суверене Србије и Југославије, које зеленим новчаницама "велика мама" није успела да поткупи.

Један за све

Вук Драшковић

Пропала пропаганда: српски народ једноставно неће Српски покрет обнове и Вука Драшковића на челу своје државе

Колика је улици, кукавица и подреташ Вук Драшковић доказ је и захтев да Србија промени однос према Америци, ако већ Америка неће према Србији, што значи, браћо Американци, слободно нас бомбардујте, убијајте наше жене, децу и старце, а ми ћемо вас и даље хвалити као једину и непревазиђену демократску силу савременог света.

Никад нисам кривио Милошевића

Председник СПО и потпредседник Савезне владе Вук Драшковић рекао је јуче да он као опозициони лидер никада није кривио Слободана Милошевића за "несрећу која је задесила српски народ" у последњој деценији.

За распад Југославије кривци су на свим странама. Ја никада нисам говорио да је за то крив Милошевић. Српски народ је највећа жртва и то због погрешне спољне и унутрашње политике, објаснио је Драшковић своје раније политичке изјаве.

Драшковић је рекао да распад косовске кризе треба очекивати ускоро и да то мора бити у складу са договором Холбрук - Милошевић или ће она скрелути у несрећу.

Све зависи од понашања међународне заједнице. Или ће криза бити реше-

на демократским дијалогом, као што то предвиђају Повеља УН, Савет безбедности, Споразум Милошевић-Холбрук, или ће од марта бити свашта на Косову, рекао је председник СПО.

Драшковић је демантовао да је режим Слободана Милошевића кривац за конзервирање косовске кризе последњих 10 година.

Најнеистинитије и најнечасније је говорити да је кривац у Београду. Нико од данас живих Срба није учествовао у стварању пројекта велике Албаније, а зашто је дозвољено да дођемо у такву ситуацију на Косову, то је друго питање, рекао је Драшковић.

Све што је икада чинио у оквиру своје политичке делатности у претходних десет година могло би се свести на једну реченицу. За све сукобе, рат, несрећу, крвопролиће, економско пропадање и демократско посрнуће најодговорнији и најкривији је Слободан Милошевић. После десет година убеђивања народа у такве политичке ставове, Драшковић је демантовао себе и рекао да он никада и нигде није саопштио да је Слободан Милошевић одговоран за несрећу која је задесила српски народ. Доследно и принципијелно. Српски покрет обнове је увек управу.

Нема сукоба са Црном Гором

Драшковић је рекао да СПО покушава да се у Савезној влади избори за своје политичке ставове, а о критикама које су из Црне Горе стигле на његов рачун после уласка у Булатовићев кабинет казао је:

Сукоб Србије и Црне Горе не постоји, он није историјски, системски, ни национални. Он је политичко-персонални и ми ћемо чинити све да се он превазиђе.

(Дневни телеграф, 27. 1. 1999)

Сви грађани Савезне Републике Југославије су уверени да ће Драшковић и Српски покрет обнове допринети бржем окончању сукоба између званичног Београда и Цетиња. Једини је проблем у томе што се већина грађана ове земље плаши да ће разрешење свих политичких сукоба ускоро бити окончано покушајем отцепљења мање федералне јединице из Савезне државе, а нарочито због чињенице да се у све упетљао и Вук Драшковић.

Разуме се, због страха да новог газду, на федералном нивоу, не увреди, јадни Драшковић није смео ни умео ни име да помене Слободану Милошевићу, а да га не би наљутно испустио је и име и презиме које је до јуче тако често изговарао - име Мила Ђукановића.

СПО: Морамо бити спремни на болне компромисе

Поводом закључака Контекст групе СПО сматра да су Србија и СРЈ суочене и са одлуком међународне заједнице да буду кажњене и за пројекат велике Албаније.

Морамо бити спремни и на разне болне компромисе, али под условом да не буде оспорен нити доведен у сумњу став да је Косово извор и темељ наше државе и народа, неotuђиво од Србије и СРЈ и да широка аутономија мора бити утемељена на пуној равноправности свих националних заједница које живе на Космету, оцењује СПО.

(Дневни телеграф, 1. 2. 1999)

Српски покрет обнове и Вук Драшковић су, изгледа, коначно схватили да ће Србија бити кажњена од њима тако драге међународне заједнице и због пројекта Велике Албаније. Нажалост, луцида интервала је веома ретка појава у политичком деловању Српског покрета обнове.

Што се тиче болних компромиса на које је Српски покрет обнове спреман, то Драшковић уопште није морао ни да саопштава јавности, јер сви грађани Србије знају да би болне компромисе Се-пе-о и Драшковић добровољно и оберучке прихватили и то без икаквих притисака. У складу са демократским опредељењем за сарадњу са Европом и светом.

Морамо у Париз

Потпредседник југословенске владе Вук Драшковић изјавио је јуче да одлука о одласку југословенске делегације у Француску на разговоре о Косову још није донета али да су он и његова партија за то да делегација Србије и савезна држава тамо оду.

Морамо ићи у Париз и за конференцијским столом покушати да одбранимо чињенице, Повељу УН, међународно право и темељне принципе нашег света који не сме бити заснован на етничким начелима и начелима раздијања суверених држава, рекао је Драшковић после сусрета са потпредседником Парламентарне скупштине ОБЕС Вилијом Вимером у југословенској влади.

На питање да ли би југословенска страна пристала на разговоре у Паризу ако тамо у албанској делегацији буду и представници сепаратистичке ОВК Драшковић је рекао да се земља мора бранити било где без обзира у ком граду и без обзира на то ко је противник.

Бета

(Дневни телеграф, 2. 2. 1999)

Вук Драшковић би у Паризу, уместо Србије, бранио Повељу Уједињених нација и некакве темељне принципе света, као што је, не тако давно, убијање и масакрирање Срба у Западној Славонији прогласио нападом, ни мање ни више, него на Уједињене нације.

Посебно се Драшковић надао и са збљом ишчезивао одлуку њему надређених државних органа о списку путника у саставу српске државне делегације која

би требало да разговара са политичким представницима албанске националне мањине у Паризу. Драшковић је био уверен да њему, тако конструктивном и кооперативном, ни у ком случају не може измаћи столица у Рамбујеу, али је за сваки случај мољакао све западне дипломате да му закажу некакве сусрете и пријеме у Паризу у време одржавања разговора у Рамбујеу, како би испало да и он, јадан, негде о нечему одлучује и да се за нешто пита.

Србији место у НАТО

Потпредседник југословенске владе Вук Драшковић изјавио је да очекује да Југославија у будућности постане чланица НАТО.

Могу да замислим Србију као чланицу НАТО. Желео бих да моја земља већ сада уђе у програм Партнерство за мир, рекао је Драшковић у интервјуу француском недељнику Журнал диманш.

Међутим, његов одговор на питање да ли ће Југославија пристати на стационарање 30.000 војника НАТО на Косову у оквиру могућег мировног споразума није био сасвим јасан.

Ако велике силе кажу да неће доћи до распада југословенске државе, онда неће бити потребно да наша војска и полиција задрже велико присуство на Косову, рекао је Драшковић.

По његовој оцени, чим Албанци схвате да неће бити независног Косова нити Велике Албаније, они ће се одрећи бомби и пушака.

Драшковић је изјавио да је његова земља спремна да пружи широку аутономију Косову, али само у оквиру југословенске федерације.

Бета

(Дневни телеграф, 8. 2. 1999)

Патолошка жеља Вука Драшковића да се, по сваку цену, додвори Сједињеним Државама проистиче управо из претходног саопштења. Од силне жеље да га Американци хвале и воле, Драшковићу је почела да се привиђа Србија у НАТО пакту, унутар оне организације која је починила толике злочине над народом којем и он, случајно, припада.

То би било исто као када би Србија 1916. године прешла на страну Аустро-Угарске империје, а 1942. и 1943. Срби из партизана и четника прелазили на страну усташа. Ни то Драшковићу не представља велики проблем. Српски покрет обнове је увек у праву.

Српски покрет обнове, политичка организација принципа без принципа коју, ако ни због чега другог, оно због принципа не би требало називати именом које су сами себи дали. Та политичка организација је све само не српска, а покретала је све друге против српског народа ма где он живео, обнављао је искључиво жалосна сећања нашег народа на припаднике свога рода који су служили и служе туђим интересима. Српски покрет обнове, срећом, никада није представљао значајан део српског бића, без обзира на све медијске и политичке преваре Вука јединога и њего-

вих следбеника, јер српски народ, па макар и не разумео политичку суштину сваке појаве, увек је умео да препозна и разуме мешетаре и трговце образом свога народа.

Само један циљ свог политичког деловања Српски покрет обнове никада није крио и увек је истицао у први план. Доцепати се власти, пара, привилегија. По сваку цену. Од цетања југословенске заставе испред Скупштине Савезне Републике Југославије, које је поздрављено у појединим западним земљама, за шта је Српски покрет обнове био богато награђен, како Милан Божић тврди у зеленим доларским новчаницама, до уласка у Југословенску владу под том истом југословенском заставом, где рачунају да куповином компјутера од својих зетова, извесних Радића, такође и искључиво треба да прибављају имовинску корист.

Српски покрет обнове је данас познат по испуњењу само једног дела чувеног програма Се-пе-о-а, узми и отми, и то без мере. Додуше, имају они и конкуренте у томе. То је њихов политички партнер, ишче по истеривању из Владе Републике Србије познат под именом Такси странка (Нова демократија, читај сви чланови странке могу да стану у један такси и то мање кубикаже), који се по својим отимачким афирмитетима не разликују од Српског покрета обнове. Вука Драшковића и његове верне поданике одушек је чудило то што српски народ није желео да им укаже поверење.

Цабе су им били и најскупљи спотови и најскупљи плакати, и скупо плаћене дворане, цабе су им били и скупо плаћени медији који су слепо, све до тоалета, пратили Драшковића у његовим изборним активностима, а народ их и поред свега никада није хтео.

Цабе је Вуку и његовима било и то што га воле Американци и Французи и Енглези, који су, и поред неопходног бацања бомби на непослушне Србе, одувек волели и поштовали и посебно пенсил-лик и дело Вука Драшковића и једине демократске странке - Српског покрета обнове. Цабе им је било и то што су гоничи Срба из Хага најбољу сарадњу увек имали са Српским покретом обнове и Вуком Драшковићем, јер, за Бога, сви они који су побегли од стране ханских праведника, никада нису схватили суштину демократског понашања за које се залагао и борио Се-пе-о и његов вођа.

Вук Драшковић се још и пре Фрање Туђмана залагао да се на српском Книну вијори усташка шаховина, али ни такве прекогнигивне Драшковићеве способности нису биле довољне да убеле српски народ у исправност његове политике.

Једноставно, српски народ неће Српски покрет обнове ни Вука Драшковића на челу своје државе. Српски народ хоће поштене, часне, образоване, одважне, храбре и достојанствене људе којима ће интерес народа и државе увек бити испред личних и групних интереса. Српски покрет обнове ни један од ових услова ни изблиза не испуњава.

ТЕЛЕВИЗИЈА "К-9", КРАГУЈЕВАЦ, 31. ЈАНУАРА 1999. ГОДИНЕ
ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ У ЕМИСИЈИ "ПРЕС ПЛУС"

КОСОВО И МЕТОХИЈА НИСУ ПРОДАТИ

У тренутку када су албански терористи, дириговани америчком силом, кренули на отимање Косова и Метохије, Вуку Драшковићу је била важнија трговина око министарских места у Влади Србије. СПО се равна према свом лидеру, што показују и бројне афере СПО-оваца у Градској влади. Терористи, Луиз Арбур, Вилијам Вокер, Ција – сви би хтели у нашу земљу, али да је не називају Србијом

Водитељ: Добро вече, поштовани гледаоци. Ово је емисија Прес плус, недељом, уживо из Студија Телевизије К-9. Сваке недеље, дакле, од 21 час. Мој вечерашњи гост је, знате већ, према највама које већ данима иду на овој телевизији, др Војислав Шешељ, потпредседник Републичке владе и председник Српске радикалне странке. Добро вече и добро дошли.

Др Шешељ: Добро вече и боље вас нашао.

Водитељ: Господине Шешељ, земље, чланице Контакт групе, упутиле су, ол-

носно позвале представнике власти из Београда и косовских Албанаца, да до 6. фебруара приступе мировним преговорима, који би, како је најављено, требало да буду завршени за седам дана.

Према неким највама, ова мировна конференција би требало да буде одржана у Франуској. Став Српске радикалне странке је да се противи свакој интернационализацији проблема Косова и Метохије и најави било каквих мировних конференција.

Др Шешељ: Да, нас обавезује референдум из априла месеца да спречимо би-

ло какво страно мешање у наше унутрашње послове. Било какво институционално мешање. Наравно, ми смо спремни да разговарамо са свима о унутрашњим проблемима, ми смо демократско и отворено друштво и ми ништа не сакривамо од јавности.

Ми желимо да се проблеми реше на национално принципијелан начин. Међутим, овде је очигледно нешто друго у питању. Западне силе, посебно Американци, желе да издвоје Косово и Метохију из правног система Србије и да стационирају трупе НАТО пакта на тој те-

Без обзира на претње: српски радикали су против одласка на париску конференцију

риторији. То је јасно, оно што је њихов кључни мотив, основни циљ. Ово што је саопштила Контакт група је једна врста, назвао бих га полу ултиматума.

Значи, ултиматума, где се категорички саопштава захтев. Не каже се прецизно шта ће се десити у противном, али се онда, с друге стране, звеска оружјем, најављује се давање овлашћења Хавијеру Солани, генералном секретару НАТО пакта да нареди војну интервенцију, уз употребу авијације НАТО пакта у случају да захтеви Контакт групе не буду испуњени.

Четврто, намеће се овде питање те међународне конференције. Међународна конференција би значила да ствари из-

гу мењати. То сте могли читати, штампана је објавила.

Значи, то је дато по принципу - узми или остави. У Србији се сада воде међустраничке консултације по том питању. Још се званично није огласила Републичка влада. Огласиће се ових дана.

Ја вам сад не бих говорио никакав политички став у име Владе. То би било некое прекорачење мојих овлашћења. Али, ја вам могу изрећи став Српске радикалне странке. Ми смо као парламентарна политичка партија против тога да се иде на Париску конференцију, против тога да се на тај начин интернационализују наши унутрашњи проблеми, без обзира какве претње следе.

на у Балканску кризу и увек је на анти-српским позицијама.

Зашто бисмо онда ишли у Француску? Зашто потенцијалном окупатору да идемо на ноге, а он још није ни започео окупацију, на крају крајева. Да је земља поражена, да је неки рат изгубљен, па онда окупатор да диктира услове. Али ми рат никакав нисмо изгубили поводом Косова и Метохије, и без обзира на намере западних сила, морамо да водимо рачуна како да се поставимо у свакој ситуацији, да очувамо свој државни суверенитет. Одлазак у Париз би био опасан због тога што нам је сасвим јасно који су циљеви Американца.

Ја сам их малопре рекао. Они нагов-

Вуку прошао рок употребе: зуби су му одавно отупели и више му не верују шетачи који су се 1996. године месецима смрзавали протестујући за власт коалиције "Заједно"

мичу нашој контроли. Међународна конференција подразумева да неко други одлучује о нашим питањима. И ту би нам се десило нешто што се дешава у Бону, у Мадриду, поводом бивше БиХ, односно Републике Српске, где дођу представници, дође и наш министар иностраних послова, дође и председник Републике Српске, али нико ништа не пита. Они у својих пет или десет минута кажу шта имају и одлуке или декларације већ се доносе мимо њих. Тако нешто слично би се десило и у Паризу.

Пето, у Паризу се спремају да изпуде извесно решење које не би било нама по вољи, које не би било у складу с нашим интересима. И они унапред дају оквире тог решења и још кажу у својим закључцима да се ти оквири не мо-

на крају крајева, пре извесног времена, пре неких месец дана, Француска и друге земље Европске уније донеле су одлуку којом се забрањује издавање виза неким нашим политичарима, од којих су најмање двојица и чланови досадашњег преговарачког тима Владе Србије, Томислав Николић и Милован Ђојић.

Како онда да иду у Париз, ако им је забрањено издавање виза? Већ су покушали да их подвргну једном понижењу. Шта сад значи, да их одобровољимо, па да ипак дају визе, као да нам чине неки уступац, неку услугу. Ако ће се уопште негде разговарати, зашто да се разговара у Француској, кад је Француска непријатељска земља? До гуше је умеша-

штавају као да већ спремају групе НАТО пакта, кад се постигне било какав споразум, да групе НАТО пакта дођу као гарант реализације тог споразума. Оно чега највише морамо да се чувамо, они подразумевају као сасвим извесно уколико се било какав споразум постигне.

Водитељ: Господине Шешел, најављено је да би Контакт група требало да буде директно укључена у преговоре и да би тим преговорима требало да председава још неко из иностраних послова из Велике Британије и Француске, јасно, Робин Кук и Игор Мек Грин. Шта подразумева директна укљученост у разво-

ре? Др Шешел: Па то је можда и седми разлог због кога морамо одбити. Онај ко председава, води главну реч. Онај ко

Чланови српске делегације у Рамбујеу: пошто СПО није у Влади Србије немогуће је да његов председник буде у владином тиму за разговор

председава учествује и у одлучивању. И ко год би учествовао у тим преговорима, био би један глас више против српске позиције. Ми би ту били усамљени.

Ми очигледно не можемо рачунати на садашњу руску дипломатију. Видели сте њено понашање. У Русији се ствари предамају политички, али док се до краја преломе, ми можемо да страдало итекако.

Уопште ми се ово понашање руског министра иностраних послова Иванова није свидело и његове изјаве са Медлин Олбрајт у Москви и његово касније понашање, ниво инсистирања на које је Русија била спремна.

Њена дипломатија је била спремна да потпише овакво саопштење Контакт групе, где се каже да су Срби, да је српска милиција масакрирала Албанце у селу Рачак, где се отворено стаје на страну албанских терориста, онда ми ту немамо шта добро да очекујемо.

Могу да уђу у нову фазу мршварења наше земље, а на крају крајева, ако се ми не сложимо са стационирањем трупа НАТО пакта, можда опет следи агресија. Дакле, на глави да дубимо, ми их не можемо умилостивити да они одустану од свог крајњег циља. Ако их већ не можемо убедити и наговорити да одустану од свог крајњег циља, расподеле трупа НАТО пакта на нашој територији, ми ћемо одмах да се супротставимо, да видимо какав ће бити исход тога свега.

"Фер" понуда уз претњу бомбардовањем

Водитељ Робин Кук је, након јучерашње посете Београду, рекао да је предлог Контакт групе фер понуда за обе стране.

Др Шешељ: То уопште није фер понуда. То је понуда којом се изједначава држава Србија са албанским терористима,

где се отворено држи страна албанским терористима.

То апсолутно није фер понуда. Јер да је фер понуда, онда не би било потребно поткренити је претњом бомбардовањем.

Водитељ: Можете ли да нам кажете нешто прецизније шта предлог практично садржи? Говори се о успостављању аутономије за Косово, али то је практи-

чно једини део предлога који је могао да се прочита.

Др Шешељ: Могли сте да прочитате и комплетан план Контакт групе. Комплетан предлог је објављен у данашњој дневној штампи. Он је нешто мекши у односу на Хиллов план. И они су већ то уклонили једно у друго. То што је објављено састоји се из два дела. Ту је једна декларација Контакт групе, а други део је оквирни план Контакт групе, принципи на којима треба да се постигне решење.

И у овој декларацији се каже да се принципи не могу мењати. Принципи су нешто мекши у односу на Хиллов план, али и у принципима стоји да ће се после три године поново преиспитивати статус Косова и Метохије, што значи да им је циљ да се направи један провизоран план који би ми евентуално могли прогутати, као мамац на удици, да уђу трупе НАТО пакта, а онда за три године могу да раде шта им је воља, јер се онда ми нећемо усулити да нападнемо те трупе НАТО пакта, већ стациониране, уз нашу сагласност, на територији Србије.

Шта год после да ураде, ми немамо могућности да то променимо. Могу да омогуће Албанцима референдум, проглашење независности, све што им падне на памет. То сада не могу јер је Косово међународно призната српска територија, међународно правно призната. Друго, то је територија под нашом ефективном контролом и то је територија где нема трупа НАТО пакта.

Хтела да понизи Србију: Луиз Арбур не може да уђе у нашу земљу без визе

Они ту предвиђају опет извесна права за припаднике осталих националних заједница, али очигледно истих принципа, да се подразумева аутономија Косова и Метохије, као аутономија Албанаца. Инсистира се на свим државним атрибутима, између осталог и на председнику Косова и Метохије, на самосталном судству, на влади, итд.

Водитељ: Сигурно је да се овим предлогом ни у ком случају не отклањају они основни узроци косовске кризе.

Др Шешељ: Не, уопште се не отклањају. Овим предлогом се иде на руку албанским терористима и сепаратистима и пружа им се правна основа за неко оцепљење у будућности. Ту правну основу данас немају и због тога оволико оклевају и нас покушавају натерати, милом или силом, да прихватимо стварање правне основе за неко будуће оцепљење Косова и Метохије.

Шиптарски терористи под америчком контролом

Водитељ: Ибрахим Ругова је најавио учешће албанских представника на конференцији у Француској, уколико до ње дође, а Адем Демаћи чак поручује да ће подржати само разговоре који воде независности Косова. Очигледно је да та неусаглашеност која постоји између представника Албанаца са Космета и даље постоји.

Др Шешељ: Ја не мислим да је то баш толики степен неусаглашености, колико је подела улога. Ибрахим Ругова, као директни експонент Запада, као директни експонент Американаца, ради све оно што му Американци кажу.

Међусобно су албански сепаратистички политичари поделили улоге, а улога најекстремнијег је припала Адему Демаћију и Адем Демаћи служи Американцима за застрашивање Срба - ако не прихватите ову варијанту са Ибрахимом Руговом, онда вас чека варијанта са Адемом Демаћијем итд. То је отприлике тај распоред политичких снага међу албанским партијама, али Американци су успели да потисну из редова терориста све друге факторе.

Сад сви терористи стоје под контролом Американаца. Раније је ту било и разних муџахедина, панисламиста, исламских фундаменталиста, итд. То су Американци успели да прочисте, успели да елиминирају. Они су се трудили у самој Албанији да такве факторе елиминирају и сад све чврсто држе под својом контролом и сад су они главни фактор синхронизације албанских терористичких потеза.

На Косову и Метохији се њихови верификатори отворено појављују као терористички покровитељи. Чак је у селу Драгобиљу поред штаба шиптарских терориста смештен и штаб америчких ОЕБС-ових верификатора на Косову и Метохији.

Водитељ: Најављено је да ће српски преговарачки тим остати у истом саставу, као до сада, а ви сте на једно новинарско питање - да ли би евентуално мо-

гло да се очекује да и представници СПО уђу у преговарачки тим, рекли да они ту практично немају шта да траже.

Др Шешељ: Они ту немају шта да траже. То је преговарачки тим Владе Србије, у коме се налази један представник Савезне владе. СПО није владајућа странка у Србији, и док је Српска радикална странка владајућа странка, СПО неће бити владајућа странка.

Јер, ми не прихватамо ниједну варијанту свињарија као оне које су изразили око Закона о привилегијама, који су они исфорсирани, којим су они уцењивали, да се после онако неславно обрुकали. Мислим да не желимо ни у какав посао да уђемо.

ници са Косова и Метохије, истакнути културни и јавни радници, па би ту било места и за чланове СПО с Косова и Метохије. Пошто СПО није у Влади Србије, немогуће је да његов представник буде у владином тиму за разговор.

Водитељ: Уколико се евентуално догоди да Републичка влада донесе одлуку да се, дакле, хипотетички говоримо, преговори одвијају изван граница Србије и Југославије, какви ће бити потези представника Српске радикалне странке?

Др Шешељ: Ја не бих улазио у такве лоше варијанте и у такве хипотеке. Прво, имам обавезу са аспекта априлског референдума. Друго, изрекао сам вам

Вилијам Вокер: Србију не угрожава новац из иностранства колико је угрожава чињеница да многи верификатори учествују у наоружавању Шиптара

И ту смо на извештај начин управљани, иако смо били више пасивни посматрачи него учесници, него актери, у неком смислу и актери. Ми смо из тог искуства извукли добре поуке и више ништа с њима нећемо да радимо. Што се тиче дијалога који би требало да се отпочне, ми смо за то да у дијалогу, поред тима Владе Србије и преговарачког тима албанских политичких партија, учествују представници свих других националних заједница које живе на Косову и Метохији и те националне заједнице су се на извештај начин конституисале. И муслимани, и Горанци, и Роми, и Турци, чак и Египћани.

Требало би да се конституише и српска национална заједница. И у тој варијанти би се могао појавити неки представник СПО, против чега ми не бисмо били. Јер, та српска национална заједница могла би се конституисати тако што би се окупили сви функционери локалне самоуправе на Косову и Метохији.

Например, сви председници општина, сви републички, сви савезни посла-

став Српске радикалне странке. Треће, нећу да прејудуцирам став Владе. Међустраничке консултације су у току, наши коалициони партнери у Влади Србије су сасвим свесни свих евентуалних негативних последица пристанка на учешће у Париској конференцији.

Они су проучили овај материјал Контакт групе и ми ћемо наше међустраничке консултације наставити и сутра, и прекосутра, и договоримо се о потезима које треба да направимо. Дакле, не бих улазио ни у какве претпоставке. Ја лично не верујем да би могли и они прихватити. Не верујем да би ико намеган могао тако нешто прихватити.

Вокер - "миротворац" са искуством

Водитељ: Рекли сте да је замрзавање одлуке о протеривању Вилијема Вокера велика грешка Савезне владе.

Др Шешељ: На јесте. Шта значи замрзавање протеривања, замрзавање јед-

не одлуке. Где то постоји у неком правном систему? Можете ли с правног аспекта објаснити сам појам замрзавања? У праву не постоји.

У праву, ако постоји нека одлука надлежног органа, она се спроводи или не спроводи. Ако не можете да спроведете неку одлуку, онда је бесмислено да је и доносите. Ова одлука се могла спровести, добро је што је донешена, и морала је да се спроведе да би се очувао ауторитет државе.

Али, симптоматично је што је та одлука о замрзавању Одлуке о протеривању донешена у тренутку уласка СНО у Српску владу, у тренутку кад је Вук Драшковић постао потпредседник Југословенске владе.

Водитељ Шеф верификационе мисије ОЕБС на Космету одбацао је прошле недеље као неосноване оптужбе да фаворизује такозвану ОВК и да су реакције ОЕБС на све злочине Албанаца на Косову и Метохији врло млаке.

Др Шешел: Па нисте ваљда очекивали да ће он признати да фаворизује албанске терористе и да ће признати да се крајње некоректно понаша као шеф мисије ОЕБС. Нико то од нас није очекивао. Али, сви његови потези сведоче да је он изразито антисрпски усмерен, да он ради у прилог шиптарским терористима.

Уосталом, ми знамо и основне податке из његове биографије. Знамо шта је радио у Салвадору, у Никарагви, у Панами, у Чилеу и у многим другим латинско-америчким државама. Знамо да је умешан и у организацију убиства једне групе католичких свештеника у Салвадору, који су били антирежимски настројени.

Деловали су против проамеричког режима у Салвадору. Дакле, он има искуство, велико искуство у организацији субверзивних делатности, у организацији терористичких акција, у обарању легалних и легитимних режима широм света, и он је са таквим задатком дошао на Косово и Метохију.

Већ виђена западњачка игра

Водитељ: Облукција 40 лешева, који су допремљени из села Рачак, показује да су усмрћени из ватреног оружја и то са дистанце. Шта се у том контексту може даље очекивати?

Др Шешел: То су они одмах у старту саопштили јавности. Дакле, није било никаквог масакра, није било никаквог масовног погубљења, није било убијања цивила. Ниједан цивил у селу Рачак није погинуо. Погинуло је 45 албанских терориста. Наша полиција је веома вешто извела ту акцију. Наша полиција је трагала за убицама једног полицајца и добили су податке да се у том селу налази већа терористичка банда.

Наша полицијци, и људи који им помажу, свесни су опасности да се нападне село као такво, да се не би цивили излагали погубији и прилично лукаво и вешто су организовали саму акцију.

Ликвидирана је прво терористичка стража, а онда је један полицајац из

даљине испалио рафал. Шиптарски терористи су мислили да се полиција налази око њих, и из свих кућа су потрчали према рововима са оружјем у рукама. Неки су били у униформама, неки нису, али шта то значи?

Па, у принципу терористи су врло ретко у униформама. Широм света углавном терористи делују у цивилним одељима, а врло, врло ретко облаче униформе. Сви су имали оружје у рукама и налетели су на заседу наше полиције, која их је позвала на предају.

Они су запуцали, наша полиција је пуцала, и тако је та банда ликвидирана. Додуше, ту је била и једна жена, али жена-терориста са оружјем. Био је и један старији малолетник, дакле, лице испод 18 година, али и он је био терориста, имао је оружје у рукама, и не можете, кад имате терористу пред собом, који пуца, ви не можете сада проценјивати да ли он има 17, 18 или 19 година.

То вам не пада на памет. Имате терористу са оружјем у рукама, који је опасан, који пуца и ви настојите да га ликвидирате. Онај ко је малолетнике упућивао у терористичке bande, сноси одговорност за њихову судбину, а не онај ко се обрачунава са терористима. Ни један једини цивил није погинуо.

Сви су терористи погинули са поприличне удаљености, мешима који су испалили са поприличне удаљености и то су показале све облукционе радње. Ниједном терористу нису нађено трагови барута, што би се десило да се изблица пуцало. Ниједан терориста није убијен тврдим предметом нити хладним оружјем. Сви су, дакле, побијени ватреним оружјем у борби.

Е, сад, што су они у борби тако лоше проишли, а наша полиција тако добро, то је зависило и од способности и од добре организације и од памети која се укључује у сваку антитерористичку борбу, па и у ову.

Подигнута трговина: пенкајући се око уласка у коалициону владу, Вук је тражио амбасадорске положаје, виле у Кошутњаку и више министарских места него што припада његовој странци према резултатима избора

"Рођени дипломата" лидер СПО-а је одувек имао жељу да се бави међународним односима или иностраним пословима

Водитељ: Неке информације, филмски каталози, на неки начин коче обелодањивање званичног извештаја, дакле подробнијег, о обдукцији поменутих лешева. Шта мислите да стоји иза тога?

Др Шешељ: Опет нека игра са Западом. И мислим да ће они да одлажу објављивање својих података, све до овог датума за који је заказана Париска конференција. То ће бити опет једно средство притиска.

Ако се наша делегација укључи у рад Париске конференције, вероватно ће они поднети неки извештај који ће одговарати чињеницама утврђеним на терену, јер то више неће бити толико значајно.

Али, ако одбијемо да учествујемо на Париској конференцији, онда ће они опет преко финских патолога, покушати неку нову прљаву игру да одиграју. Али, нама је важно да су ту били и руски стручњаци и белоруски стручњаци, били су и наши. Сад је врло тешко приказати ствари онаквима како се нису десиле.

ОЕБС не интересују убијени и отети Срби

Водитељ: Влада Републике Србије ће учинити све да се отета лица ослободе. Притом подаци о броју отетих варирају од 110 до 200 лица. Шта Влада конкретно у том контексту може да учини?

Др Шешељ: Нажалост, ми немамо информацију, ко је од отетих жив, а ко није. Ми смо спремни да предузмемо

све мере да би се отети грађани спасили, али немамо основних информација. Дације дошло до овог притиска и претњи бомбардовањем јесенас, наша полиција би до краја обавила све своје послове.

На крају, ми смо успели да ликвидирамо све веће терористичке bande и да разбијемо терористе, али нисмо посао обавили до краја.

Тако, не знамо, ипак је поприлична концентрација шипгарског становништва на Косову и Метохији. Ти терористи који су ухватили, отели грађане, премештају их с једног места на друго. Неки од тих грађана су сигурно ликвидирани, али ми сад не знамо ко јесте, ко није. Немамо неких основних података, а ОЕБС се уопште не труди да помогне у проналажењу отетих грађана. То њих једноставно не интересује.

Водитељ: У петак ујутру, у нападу на полицију, у селу Рогову, убијен је један полицајац. У петак такође, бомбашки напад на један кафић у Приштини, такође напад на границу са албанске стране. Евидентно је да се ситуација не стишава.

Др Шешељ: Па ми морамо рачунати да ће таква ситуација да потраје још извесно време. Морамо на то бити спремни, али морамо имати и одлучности да бранимо своју земљу. Наша полиција је изузетно вешта, способна, наша војска је врло добро обучена, храбра и способна, и они могу да чувају и границе наше земље и целу територију наше земље.

Е, сад што се тиче тих терористичких активности, њима је прилично тешко

парирати. Увек постоји могућност да група очајника, група фанатика направе ово што раде шипгарски терористи по српским кафићима, било у Пећи, где су убили шесторицу младиха, и сада у Приштини, где на срећу нико није погинуо.

Они ће и даље наставити са таквим акцијама, а на нама је да будемо максимално опрезни, да им парирамо благовремено.

Водитељ: Једна обична оцена је да ће са првим лепим данима несумњиво доћи до ескалације сукоба на Космету. Информација од пре две недеље је да су Албанци упутили позив свим својим сународницима широм света да финансијски потпомажу борбу такозване ОВК. Да ли се нешто конкретно на том пољу може учинити?

Др Шешељ: Па, тај прилив новца је непрекидан, и ми га не можемо сузбити. Друго, ту се дешава и велики криминал и колико се прикупи новца, не оде све терористима, велики део се у међувремену покраде. То је као кад Американци финансирају овај издајнички део онозиције у нашој земљи, неке политичке партије, неке медије или организације другог карактера. Кад би сав онај новац који они добију употребили за сврхе којима је намењен, ми би имали велике главобоље.

Највећи део тог новца се покраде и не иде у финансирање тих субверзивних активности. Тако се нешто дешава и код албанских терориста, иако су тамо сумне неупоредиво веће. Нас не угрожава

тај новац, колико нас угрожава чињеница да многи верификатори учествују у наоружавању Албанаца.

Ви сте видели, прве албанске терористичке банде углавном су биле наоружане застарелим наоружањем кинеске производње. Сада све више код њих налазимо униформе НАТО пакта и то најсавременије. Најсавременије наоружање НАТО пакта, америчке, немачке и производње других европских земаља.

То кроз разне пошиљке ОЕБС-ових верификатора стиже на Косово и Метохију. Један део се вероватно пребације преко албанско-југословенске границе, али не велики, јер наша војска је затворила све могућности озбиљнијег пребацивања оружја и људства преко границе.

Наравно, немогуће је апсолутно целу границу затворити, јер је реч о области високих планина. И постоје које стазе преко којих се људи могу пешке пребављати, али не могу неки нарочито велики терет пренети.

И, то је оно што је за нас сада позитивно. Има неких индипија да су ОЕБС-ови посматрачи омогућили пребацивање у деловима и тешког наоружања и неке савременије опреме. Видите, с времена на време наша полиција успева да заплени и средства за ноћна гађања, неке друге оптичке справе, којима раније Албанија нису располагали, што све говори да се спрема нека озбиљнија и опаснија варијанта терористичког деловања.

Водитељ: Улогу Албаније у причи о Косову је апсолутно занемарити. Има ли наговештаја да ће државни органи и власт у Србији и Југославији почети с једном другачијом политиком према тој земљи?

Др Шешељ: Па, ту су нама могућности сасвим сужене. Не знам коју би ми политику могли провести према Албанији која би деловала на промену њене позиције, или на њен однос према нашој земљи. У Албанији је хаос у правом смислу речи. Не зна се ни ко пије ни ко плаћа. Северни део је оплељен. Под контролом је Беринше, бившег председника Републике.

Формално, Албанијом влада Влада која је под старатељством Американаца. Албанија у сваком тренутку може поново да се нађе у грађанском рату. Врло конфузна и хаотична ситуација. И Албанија данас нама није нека посебна смењка.

Све што из Албаније иде против наше земље, данас је под директном контролом Американаца, и терористи, и наоружање, и опрема, и све остало. Дакле, нема ни једне једине акције против наше земље коју Американци у потпуности не контролишу. Раније је било другачије. Раније Американци нису били у стању да све контролишу. Сад јесу.

Водитељ: Застајемо на тренутак. Обавезан блок ЕПШ, поштовани гледаоци у 21.30 часова.

Водитељ: Емисија Прес плус. Поштовани гледаоци, мој вечерашњи гост је др Војислав Шешељ, потпредседник Вла-

де Републике Србије и председник Српске радикалне странке. Решите нам шта је са реконструкцијом Савезне владе?

Свој Закон о привилегијама СПО подмеће радикалима

Др Шешељ: Ја мислим да то није нека озбиљна ствар, та реконструкција Савезне владе. У мају месецу је била договорена реконструкција, кад смо сменили Контића, кад смо изабрали Булатовића за савезног премијера. Међутим, резултати избора у Црној Гори, ванредних парламентарних избора у Црној Гори све су нас изненадили.

Нисмо тако очекивали, ја сад морам отворено признати, ни ми радикали нисмо очекивали и онда се никоме није журило са реконструкцијом Владе, сви смо некако ишчекивали да се постигне неки споразум, неки компромис са режимом из Црне Горе, са Демократском партијом социјалиста и да се онда прави консултациона влада националног јединства на савезном нивоу у коју би ушле све релевантне политичке партије.

И тај процес је био спор, мукотрпан, на крају се показало да изгледа, за одређено време никакав компромис ту није могућ, да није могућ споразум и у међустраничким консултацијама се ишло на реконструкцију Савезне владе од оних странака које желе да учествују у тој влади. И то је негде било при крају.

Међутим, онда се у децембру месецу десило ово што се десило са СПО, са тим законом о привилегијама који је СПО иницирао, који је на извештан начин увећавао наше коалиционе partnere у Влади, пре свега СПС да би глат прошли сви буџетски закони, цели тај пакет фискалних закона које смо донели за нову годину.

Ми, радикали, били смо резервисани, према томе неки наши посланици су били потписници, иницијатори, посебно на списку. Е, кад су видели да су све странке потписале, па и они. Када бих вас сада питао видели бисте да не знате ниједно име тих наших посланика који су потписали.

То је једна пракса у Скупштини, када се иде са тако једном иницијативом да посланици међусобно сарађују, да се договарају. Овде је био тај моменат, знате и посланици су људи од крви и меса, а сви они некако желе веће плате као сви остали грађани. Тај закон је изгласан, ми радикали ниједну реч нисмо рекли, једина странка која је подржавала закон у Скупштини, жустро га подржавала, био је СПО.

Говорили су и Александар Чотрић и неки Костадиновић, јавно је подржао тај закон и Милан Божић итд. А онда, када су видели да је реакција народа негативна на садржину тог закона, почели су из петних жила да га се одричу, да га приписују другима, па чак и радикалима.

То је било толико подло, покварено, прљаво, да нам се СПО дефинитивно смучио за сва времена и донели смо од-

луку да више с њим апсолутно никада ништа немамо.

Тај закон је повучен, што је добро, али ми са СПО заиста нећемо више ништа да имамо. Наши коалициони партнери и даље сарађују на београдском нивоу, одржавају мањинску власт СПО. Ми имамо много доказа да је власт СПО огрезна у корупцији, у криминалу.

Документоване афере СПО-а у Градској влади Београда

Водитељ: Ја сам хтела само да вас питам поводом последње седнице Скупштине града Београда.

Др Шешељ: Видели сте, када је смењена и Биљана Кајганић, секретр Скупштине града, изнела је много података о криминалним аферама. Ми смо изнели као последњу велику аферу покушај крађе 11 милиона марака поводом набавке 80 тролејбуса за Градско саобраћајно предузеће. Потписан је предговор да се ти тролејбуси набаве од чешког произвођача, од "Шкоде", уместо од руског произвођача "Тролејбуског завода" из Саратова.

Ти тролејбуси су много бољи, јефтинији 11 милиона марака, а 90% укушне суме могло би се исплатити нашим производима. И што је најважније, ми имамо до сада драгоцено искуство са руковањем и оправкама руских тролејбуса.

Наша "Гоша" из Смедеревске Паланке је потпуно оспособљена за њихов ремонт, што би дакле био један веома користан посао. Али ови из Градске скупштине су се полакомили масним "Шкодиним" провизијама и скланили неповољне уговоре.

Ми смо те податке већ обелоданили, обелоданићемо и много других и ту ћемо немилосрдно да тучемо по политици и криминалним аферама градске власти у Београду. После свега тога што се десило, ми смо прво саопштили нашим коалиционим партнерима, СПС и Југословенској левици и странци с којом имамо релативно добре односе, Социјалистичкој народној партији из Црне Горе, да са Вуком Драшковићем и СПО нећемо ни у какву коалицију, ни у какву међустраничку сарадњу.

И ако они и даље инсистирају да се Савезна влада реконструише тако што би у њој учествовале све парламентарне странке у Савезној скупштини, ми радикали у томе нећемо да учествујемо. Ми смо им онда поставили услов или да одустану од СПО, или нема ништа од нашег учешћа.

Они су већ били постигли договор са СПО и тако је реконструисана Савезна влада, али учешће СПО у југословенској влади уопште није значајно. Вук Драшковић је један од потпредседника југословенске владе, без икаквих озбиљних овлашћења, имају и једног министра без портфела, Милана Божића, министра без фотеље, што бих ја рекао, који такође нема никаквих конкретних задужења. У Влади Србије сви министри без

портфела имају врло озбиљна задужења.

Могао бих прецизно да вам наведем за сваког, чак неки од њих имају озбиљнија задужења него што би имали да воде сасвим одређен портфел. Милан Божић нема никакав. Њихов је овај савезни министар трговине, који такође нема скоро никакве надлежности, јер је трговина искључиво у надлежности федералних јединица, то је унутрашња трговина.

Милан Комненић се лажно представља да је министар. Не знам да ли сте видели последњи број "Српске речи", гласила Српског покрета обнове, тамо су с њим направили интервју и лажно га представљају као савезног министра за информисање, а та институција једноставно не постоји.

Шта значи савезни секретар за информисање? Његово је да обавести јавност шта ради Влада, где путује председник Владе, па каже - Момир Булатовић примио тог и тог амбасадора, посетио ту фабрику, да најави неке активности и слично. Он нема никаквих правних ингеренција, он нема пред собом нешто што је опипљиво, његова дужност и у управно-правном смислу нема извесна овлашћења.

Тако је, по тежини портфела, улога Српског покрета обнове у југословенској влади безначајна. По односу снага у југословенској влади такође им је улога безначајна. Њих тројица у односу на 22,23 можда 24 члана Савезне вла-

де, шта то значи? То практично не значи ништа, али Драшковићу је важно по сваку цену, он је свестан да му странка пропада, да се распада, да у следећим изборима нема шта да тражи и он по сваку цену сада граби све што му је при руци и чега се може дочепати.

Тако се понашају на локалним изборима власти, где год влада Српски покрет обнове, нарочито у Београду. Грабе и носе, једноставно, безочно из очију отимају. Где год су учествовали у власти они су се обрукали.

Не кажем, ми радикали можемо бити способни и неспособни, може народ за нас да каже ово или оно, али сутра да напустимо власт ниједан прљави траг се за нама не би вукао.

Може се рећи - успели су ово, нису успели оно, обећали су ово, па нису постигли или тако даље. То је све могуће у политици, али прљавих, криминалних афера за нама нема. Кад искључимо некога из странке ми искључиво покажемо строгу унутрашњу дисциплину. Видели сте то са оном бившом министарком Радом Трајковић коју смо искључили зато што је протезирала свог брата да напредује као судија Општинског суда на положај суда Окружног суда.

То је уобичајена, свакодневна појава у СПО, Драшковић и његова супруга су све своје рођаке разместили на кључне функције у Градској скупштини Београда.

О томе је јавност сазнала, чак највише преко њихових коалиционих партнера

из Демократске странке. Код нас радикала је то немогуће и кад некога оштро казњимо, и кад се окрене против нас онда он јадно и бедно делује, нема заправо шта да изнесе као оптужницу, па каже - у странци диктатура, овако, онако.

Није дисциплина диктатура, дисциплина је ред и поверење на крају крајева. Видели сте, ко год је напустио нашу странку не може ништа прљаво да нађе, не може да нађе неку криминалну радњу, не може да нађе нешто што би нам бацило љагу на образ, на част, на углед и тога се највише држимо. А онај ко са Драшковићем тикве сади на крају му се о главу разбијају.

То су показала искуства свих његових коалиционих партнера. Због тога ми нисмо хтели. Да смо ми ушли у Савезну имали би више него Драшковић посланика, чланова Владе, министара, јер имамо и више посланика у Савезној скупштини. До 50% смо у Већу република јачи од СПО, а прави се отприлике једна средина између заступљености у Већу грађана и Већу република, нека средња вредност, па се тако проценује конкретна снага неке политичке партије у Савезној скупштини.

Изјавила се лицитација Вука Драшковића

Водитељ: У нашој држави, на три нивоа владају три различите коалиције.

Стоп доновлацима градске власти: као последњу аферу, српски радикали су изнели покушај крађе једанаест милиона марака поводом набавке тролејбуса за ГСП

Воља за моћ Вука Драшковића: политичког противника кога не можеш победити аргументима, можеш покушати да победиш лажима и клеветима

Je ли то добро или лоше за политички систем?

Др Шешељ: На, то није ништа неубичајено, само не бих тако рекао. На савезном нивоу влада онај ко има већину у Скупштини. Савезној влади нигде нису значајни гласови СПО, да не може без њих, па да СПО има неки значај. На републичком нивоу, без гласова Српске радикалне странке, Влада не може ништа да постигне у Републичкој скупштини.

Ми смо ту снажан коалициони партнер, ми имамо 82, сад ћемо имати 83 посланичка мандата, социјалисти имају 86 и ЈУЛ 19. Значи, врло смо снажан коалициони партнер. У Савезној скупштини од СПО-а буквално ништа не значи, ништа не зависи ни у Веху република, ни у Веху грађана. У Веху грађана имају 16 посланика, леви блок има 64, плус посланици, мислим да шест или седам има из Булатовићеве странке. Они сами по себи имају апсолутну већину.

У Веху република заједно са посланицима Булатовићеве странке има их укупно 20, са Српском радикалном странком 26, јер Ђукановићени и Кидибардини посланици бојкотирају рад Веха републике. Без Српске радикалне странке ниједна одлука у Веху република не може се изгласати до даљњег, а без СПО може свака, јер без СПО има нас укупно 22 посланика у Веху република и свака одлука може бити изгласана.

Драшковић је прокошкао једну шансу због своје неозбиљности, неискрености и похлепе. Кад је формирана Влада Србије, ви се сећате, шест месеци се водио тај поступак формирања нове вла-

де Србије, после септембарских избора 1997. године. Српска радикална странка је одмах после тих парламентарних избора изашла у јавност са принципијелним ставом, како у нову Републичку владу треба да уђу четири политичке партије. Да се прави, дакле широка коалиција националног јединства, а ту да буде Српска радикална странка, Социјалистичка партија, Југословенска левица и СПО.

Левичарске странке су мудро ћутале, нису се јавно изјашњавале. Рекли су да желе да разговарају са свима, принципијелно су један став нагласили у јавности, а СПО је покушао да тргује са социјалистима говорећи - нема места у Влади за српске радикале.

Претио је социјалистима, ако не прихвати његове захтеве да је могао и са радикалима да формира техничку коалицију, па да се иде на нове изборе. Ми смо одмах ставили до знања, нема говора ни о каквој техничкој коалицији са СПО, може само једна озбиљна варијанта владе - четири парламентарне странке.

И тако се Драшковић држао до краја, и тражио амбасадорске положаје, куће на Кошутњаку, на Дедињу итд, све оно што трговцима те прете, политиканским трговцима пада на памет. И наравно, прерачунао се. Тражио је више министарских места него што то његова странка може да добије по својој реалној снази у парламенту, тражио је нека функционерска места која немају никакве везе са структуром републичке власти и слично.

И у једном тренутку су ти преговори запали у хорсокак, а запретила је опасност са Запада, Американци су у том тренутку кренули на отимање Косова и Метохије. Американци су смислили један реално добар план, очекивали су да пада буџет у Савезној скупштини, а да се Републичка влада не може формирати, да ће Скупштина Србије бити распуштена, да се иде на нове изборе, очекивали су један политички хаос у коме су покренули шињтарске терористичке акције.

Ми смо то одмах сагледали, тог дана кад су почеле шињтарске терористичке акције. Иако смо радикали у Веху грађана гласали против савезног буџета, у Веху република смо изгласали тај буџет.

И кад су кренуле те терористичке активности ми смо за два сата постигли споразум са социјалистима и ЈУЛ-ом о формирању Републичке владе, на принципијелној основи. Колико министарских мандата - толико, колико посланика у Републичкој скупштини.

И ми смо то прецизно, апотекарском вагом измерили и по броју министарских мандата и по њиховој објективној тежини, по њиховој објективној вредности. Од укупно 36 чланова Републичке владе, 15 је радикала, 15 социјалиста, 5 јуловаца и један ванстраначки министар.

То је крајње принципијелно изведено. Каква су нам искуства у тој влади? Солидна, постоје ствари са којима се слажемо, постоје ствари са којима се не слажемо, али влада ипак успешно фун-

кционише и у јавност излазимо са нечим само кад то претходно усагласимо, кад одмеримо са свих страна, кад више нема међусобних спорова по том питању. Драшковић је ту направио огромну грешку, али сад му је касно да се каје. Сад би он некако да исправи, међутим, то није могуће.

Драшковићу зуби одавно отупели

Водитељ: За новоо градоначелника Београда гласали су одборници Социјалистичке партије Србије и СПО. Доста се протекле две недеље говори о томе да би улазак СПО у Савезну владу на неки начин могао да промени досадашњи распоред снага на локалном нивоу.

Др Шешел: То је могуће. Ја мислим да ће се то десити у многим местима у Србији, вероватно неће моћи у свим, али кренуло је од Новог Сада. Што се тиче СПО он је ушао у неискрену коалицију и са Демократском странком. Демократе су обично биле интелегентније и способније па су најчешће измудривали чланове СПО.

Они су најлукавије овладавали изворима новца, изворима политичке моћи и утицаја, а СПО су давали тако понеку играчку да се забављају. И у неким местима су то активисти СПО схватили, а у неким нису. Али, коалиције се љуљају у скоро свим општинама у Србији. Мислим да се љуља и у Крагујевцу и унутар самог СПО и у унутаркоалиционим односима, одавно се љуља у Ужичу, у Новом Саду, Краљеву, Нишу и ми-

слим да ћемо сад имати један период распада тих локалних коалиција.

Што се тиче избора нових функционера градске власти у Београду, ја сам саветовао нашим коалиционим партнерима из Социјалистичке партије да од тога одустану. Они сматрају да је боље пружити неке уступке Вуку Драшковићу, укључити га у одређене нивое власти, наравно без неких великих овлашћења, али му пружити шансу да мештари тамо где он има највећи интерес, кад су финансијска средства у питању и те привилегије, да га не би отерали опет на удругу. Социјалисти се прибојавају да би Драшковић у тренуцима неке теже кризе и страних притисака могао да изађе на улицу и изазове пумбус.

Он је више пута то прадио по Београду, изазивао крвопролиће, многи људи су изгинули у тим његовим крвавим демонстрацијама. Ми смо говорили социјалистима да та процена није реална, да су Драшковићу зуби одавно отупели и да он више не може масу људи извести на улицу.

Људи му једноставно не верују, као што му не верују ни они шетачи по Београду који су се месецима смрзавали верујући у коалицију Заједно, верујући и у Драшковића и у Ђинђића. Нису знали да они један другог раде о глави и да гледају тајно да се споразумеју или са социјалистима или са неким трећим само да би један другог изиграли.

И то је отпочетка било неискрено, неозбиљно и морало је да се заврши онако како се завршило. Видеће се ко је у праву, да ли ми у овој процени, да ли социјалисти. Мислим да социјалисти суви-

ше скупу цену плаћају у Београду подржавајући мањинску власт СПО, јер све отеше, све однесоше. Српски покрет обнове све покрале, а у граду се ниједан проблем не решава.

Кад је реч о овом Војиславу Михајловићу, ми смо изнели податак у Градској скупштини да се преко његове фирме регистроване у Ваљеву набављају гуме за Градско саобраћајно предузеће и од сваке набавке 10-15% остаје његовој приватној фирми.

Уместо да Градско саобраћајно предузеће гуме директно наручује из фабрике "Тигар" у Пироту, да плати по најјефтинијој вени, то се ради преко једне фирме, да би та приватна фирма узела провизију, а то је приватна фирма овог Михајловића који је изабран за новоо градоначелника Београда. То је један од метода крађе. То су објективне чињенице, располажемо папирима, једном се томе мора стати на пут.

Затворена граница према Албанији није у интересу страних сила

Водитељ: Мислим да је пристигло преко стотину питања, па да покушамо да одговоримо макар на нека. Драгољуб Рашковић - да ли је наша влада упитала стране силе зашто се не затвори граница са албанске стране, ако мисли добро Југославији?

Др Шешел: Па неће те стране силе да затварају границе са албанске стране, јер им то није у интересу. Неке западноевропске земље, које имају нешто другачије интересе у односу на америчке на

Гледају терористима кроз прете: ОЕБС се уопште не труди да помогне у проналажењу отетих грађана

Медлин Олбрајт: није њој до мира на Косову и Метохији него до стационарања НАТО трупа на српској територији

томе су инсистирале, али то код Американаца није пролазило.

Па чак и ако Американци почну да концентришу трупе с друге стране границе Албаније онда то неће бити зато да би затворили границу, него да би још више полстакли албанске терористе, да би им боље помагали и да би представљали озбиљнију претњу нашем територијалном суверенитету.

И после споразума – споразум

Водитељ: Голубовић - по чему ће се, уколико до њега дође, мисли Дејтон разликовати од великог Дејтона?

Др Шешељ: Па није проблем ни једно ни друго. Што се тиче Дејтонског споразума он, сам по себи, није проблем. Проблем је начин на који је сазван скупу у Дејтону, проблем су околности у којима се све то одвијало, али за Американице је тај Дејтонски споразум био само једна фаза, а ми смо се уверили да је то заиста тако.

Да ме је неко пре рата, на подручју бивше Босне и Херцеговине, питао да ли пристајем да Срби добију 49% територије, а муслимани и Хрвати 51%, без об-

зира који су делови територије у питању, ја бих сав срећан прихватио.

Дакле, нису Срби ту у принципу лоше прошли, али су могли да добију много више да није било бомбардовања НАТО пакта, да није било заједничке војне акције НАТО пакта, муслимана и Хрвата да се Републици Српској отме једна трећина територије.

Сам Дејтонски споразум није толико проблематичан, колико његова ревизија који је на делу. Ревизија Дејтонског споразума се врши и Бонским споразумом и сада Мадридским споразумом.

Циљ Американаца је да се постепено Република Српска утопи у унитарну Босну и Херцеговину и ту Американцима највише помажу српски издајници Биљана Пларић и Милорад Додик.

Што се тиче Париске конференције није је другачији, да једном напокон уђу трупе НАТО пакта на нашу територију. Какав год споразум потписали, направе неке уступке Србима, јер остаје она клаузула - после три године ће се преиспитати. Дакле, и по принципима, по чему ће они Србима правити уступке. Већ ублажују став у односу на Хиллов план, али да дођу трупе НАТО пакта да би га-

рантовале извршење споразума, како они то стручно називају. То је оно што је за нас најопасније. Не смемо дозволити стране трупе на својој територији.

Чак су спремни да уз трупе НАТО пакта да дође и по нека руска јединица. Глуме неку објективност. Ништа то нама не значи, ми нећемо стране трупе, имамо своју војску, имамо своју полицију. Наравно, кад би једном ушли на Косово не би излазили с њега, а онда би поставили питање Рашке области по истом рецепту, Војводине, да би Србију свели на границе некадашњег Београдског пашалука, па би се искрцали у Црној Гори, видели сте Мило Ђукановић већ тражио ОЕБС-ове верификаторе, нико га не бије по ушима, он сам тражи да дођу у Црну Гору. Од тога до позива трупа НАТО пакта само је један корак.

Водитељ: Иван - када кажете да Контакт група не може да одлучује о Косову, све што се дешава у протеклом периоду говори да она управо то чини. Зашто Српска радикална странка не реагује, уколико се дешава нешто што јој не одговара?

Др Шешељ: Српска радикална странка реагује на сваки потез Запада који нам не одговара.

Ми смо издали своје саопштење, ми смо изразили свој став и своје супротстављање. Тако и овога пута, ја и вечерас реагујем и супротстављам се намерама западних сила.

Водитељ: Давидовић - да ли су осморница војника Војске Југославије размешени за деветорицу терориста, и уколико је тако, да ли је тим чином призната такозвана ОВК?

Др Шешељ: Не, никакве размене није било. Наши војници су безусловно пуштени, под претњом жестоке акције наших оружаних снага ако не буду пуштени. Чак су неки рокови ту пролонгирани, али су ипак пустили, јер су и ОЕБС-ови верификатори били свесни да је наша армија била у стању да потпуно уништи шиптарске терористе и одлучно крене у акцију, већ су војници, тешка артиљерија и тенкови били raspоређени на својим положајима.

Ми смо тачно ложирали где се налазе наши заробљени војници, наши отети војници. Наравно, желели смо ипак мирним путем да буду ослобођени, јер да је кренула војна операција њихови животи би били у опасности.

Вероватно би шиптарски терористи неке од њих, или све, ликвидирали. Боље је што се овако завршило и нико није пуштен у замену за наше отете војнике. Недавно је ослобођено 9 албанских терориста из Нишког затвора, зато што су помагали нашим истражним органима, што су све признали и све податке изнели у истражном поступку и уопште није реч о неким значајним терористичким личностима.

Чак међу њима има малолетника. Углавном су све врло млади људи који су од првог тренутка пристали да сарађују са нашим истражним органима и то није први пут да ми пуштамо на слободу ухапшене терористе ако се корект-

но понашају у истрази. Нама није циљ да све Албанце стрпамо у затвор, да све сепаратисте стрпамо у затвор, па и све терористе, нама је циљ да их приволимо на извесан начин да одустану од терористичких активности.

У случају ове деветорнице, реч је о људима који су преко границе убацивани у нашу земљу, ниједан од њих лично није учествовао у неком терористичком убиству, у неком терористичком нападу итд.

Значи, није се могло утврдити да је злочинац. Јесте био припадник злочиначке организације, али није он сам индивидуално злочинац. Није му се конкретан злочин могао приписати. То је оно што је најважније. Затим, коректно су се држали у истрази, испричали нашим истражним органима и ко их је обучавао, и ко их је организовао, и ко их је наоружавао, све оно што су знали, па ваљда нам је циљ да их пустимо и да таквим односом подстакнемо и друге терористе да мало размишљају, да буду спремни на сарадњу са нашим истражним органима, да тако изнутра нарушимо тај терористички покрет.

Имамо чиме да се бранимо

Водитељ: Стаменковић - изјавио сте да ће на покушај наметања решења за Косовску кризу са стране, која је у супротности интересима српског народа, бити одговорено свим расположивим средствима. Која су то средства?

Др Шешељ: Па, ми већ одговарамо свим расположивим средствима. Ми досад нисмо дозволили никакво наметање решења са стране. Са шиптарским терористима се обрачунавамо на адекватан начин. Желели смо наравно, и у октобру и у новембру месецу да избегнемо војну интервенцију НАТО пакта и због тога смо направили извесне уступке, смањили број својих полицајаца на 10 хиљада, број војника на 15 хиљада, дозволили ненаоружаним летицима да осматрају територију Косова и Метохије из ваздуха, да се распореди 2000 верификатора ОЕБС-а и тд.

И све то није било на уштрб наших интереса или нашег суверенитета, државног суверенитета. Ако неко покуша војном силом да се дочепи наше територије, да крене на нашу територију, ми ћемо се бранити војним средствима, а имамо чиме да се бранимо, и такав је став Владе националног јединства од њеног формирања до данас.

Водитељ: Милена нас пита - шта је основа оптимизма Робина Кука у даљем решавању Косметске кризе, о којој данас говоре државни медији?

Др Шешељ: Ја не знам по чему је он оптимиста, знам да када је предао најновији план Контакт групе председнику Милошевићу, да је председник Милошевић обећао само да ће наши државни органи детаљно проучити тај документ. И то су саопштили медији, то је рекао и сам Кук и тај сусрет није дуго трајао. После је Кук ишао у Скопље да се сретне са Руговом, Демаћијем и још неким

представницима албанских терористичких партија.

Што се тиче југословенског председника и Владе Србије, ми званичан став још писмо саопштили. У току су, рекао сам на почетку емисије, неке страначке консултације, а ја сам вам вечерас категорички саопштио став Српске радикалне странке.

Водитељ: Белојевић - уколико до преговора евентуално дође, на ком ће нивоу бити одржани, постоји ли варијанта у којој би преговарач био Слободан Милошевић?

Др Шешељ: Што се тиче мог личног мишљења и странке којој припадам, могућа је само варијанта - преговарачки тим Владе Србије уз представника Савезне владе и представнике осталих националних заједница са Косова и Метохије. Преговарачки тим Владе Србије већ постоји.

Водитељ: Вучковић - како коментаришете досадашње активности косметске верификационе мисије Вокера и Хила?

Др Шешељ: Велики број припадника верификаторске мисије ОЕБС-а бави се шпијунским активностима, подстицањем и помагањем терористичких дејстава, поготово амерички и британски верификатори и није нимало случајно што су терористичке активности данас најинтензивније управо тамо где су Американци и Британци распоређени.

Водитељ: Наш гледалац Пера каже - Шиптаре треба разоружати па тек онда преговарати, јер они то наоружање могу употребити кроз 10 или 15 година у борби са нашом децом.

Др Шешељ: Ми ћемо сигурно разоружати све људе који на територији наше земље неовлашћено поседују, носе и користе оружје. Све. Не само Шиптаре него и све остале. У нашој земљи дуго наоружање и тешко наоружање могу имати само војска и полиција. Грађани, уко-

THE CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY THE BALKAN INSTITUTE

TOP SECRET
NATIONAL SECURITY INFORMATION
UNAUTHORIZED DISCLOSURE SUBJECT TO
CRIMINAL SANCTIONS

PROMOTING DEMOCRACY YUGOSLAVIA

- basic elements for financial support -

Washington, D.C.
December 16, 1998

The U.S. Government should increase sharply its support for democracy in Yugoslavia from the current level of \$15 million to \$35 million this fiscal year. This should be part of a broad diplomatic initiative aimed at developing alternatives to the authoritarian regime in Belgrade and broadening the West's range of contacts.

U.S. and European NGOs should be encouraged to increase their presence in the FRY; the USG should expand FRY private citizen participation in regional programs.

Документ Ције: нико жив није демантовао да су Американци прошле године уложили петнаест милиона долара у финансирање субверзивних делатности неких опозиционих политичких странака

Последња шанса: Ђинђић се прикочио за Ђукановића јер нема више другог начина да опстане у политици

лико добију дозволу за оружани лист, могу поседовати само пиштоље и револвере.

Сви остали који имају било какво оружје морају бити разоружани. Када? Кад успемо да се разоружамо, а трудимо се да то буде што пре.

Борба против тероризма није грађански рат

Вођитељ: Наш гледалац Марковић поставио је два питања. Једно је - зашто се не каже отворено да се на Косову води грађански рат а не тероризам?

Др Шешељ: На Косову се не води никакав грађански рат и онај ко инсистира да је тамо грађански рат тај не мисли добро ни Србији ни српском народу. Запад би то желео и због тога покушава да нам убаци и терористичку ОВК као партнера у разговорима, да се то представи као грађански рат, јер тамо где се води грађански рат отвара се простор за страном мешање. Тамо где је реч о терористичким акцијама нема страног мешања. Полиција је компетентна да то питање разрешава.

Вођитељ: Емисија Прес Плус, поштовани гледаоци још тридесетак минута, мој гост је др Војислав Шешељ, потпредседник Републичке владе и председник Српске радикалне странке. Настављамо са одговорима на ваша питања. Наш гледалац Радовић - да ли ће Луиз Амбур када ући у Југославију?

Луиз Арбур хоће да истражује у нашој земљи

Др Шешељ: Па, ја верујем да хоће ако буде инсистирала, али да би ушла у Савезну Републику Југославију треба неком нашем конзулату да се обрати са захтевом за издавање визе. Без визе она не може да уђе у нашу земљу.

Нисмо ми први уводили визе према западноевропским земљама, него су оне увеле визе за грађане наше земље и ми смо само прибегавали респираторним мерама. Али, Луиз Арбур је хтела да понижи нашу земљу, да се појави на граници без визе и тако ступи на нашу територију. Она не може тако да се понаша, не може без визе да уђе, а ја мислим ако се обрати надлежним конзуларним органима да ће јој виза бити издата.

Једно је улазак у нашу земљу, а друго је вођене истраге на територији наше државе. Она истрагу не може да води на нашој територији, постоје наши истражни органи. Може да се појави као посматрач. На пример, ми смо пристајали на с траге стручњаке: кака је реч о обдукцији тела ликвидираних терориста у селу Рачак.

Знате, кад је завршена операција у селу Рачак, пала је ноћ, са околних брда су други терористи запузали и наша полиција се повукла, па су ту ноћ дешеве бити незаштитени. Дошли су терористи и нека тела сакачили итд. Али то стручњаци за аутопсију врло лако установе, које је тело сакаћено након смрти, а које док је човек био жив. То се врло лако процени и то сваки стручњак може за кратко време да провери.

То је што се тиче Хашкког трибунала. Дакле, ми смо се потписивањем Дејтонског споразума обавезали на сарадњу, а не на испоруку наших држављана. Значи, ми им судимо, а кад нас пита Хашчки трибунал имамо ли податке за тај и тај злочин, ми одговоримо - имамо, шаљемо податке, али кад ми водимо поступак за неког ратног злочинца пред нашим судовима да се обратимо Хашчком трибуналу ако има неке податке релевантне за истражни поступак?

То је сарадња. То су неке замолнице. Саслушајте тога и тога на нам доставите податке и слично, али неко да преузме улогу наших државних органа, онда то није сарадња него потчињавање. Не бежимо од сарадње, нећемо да се потчињавамо и нећемо да прихватимо Хашчки трибунал као тело које је изнад нашег правосудног система.

Вођитељ: Владислав Јовановић поставио је три питања. Господине Јовановићу бирамо једно - зашто Горица Гајевић гостује у Кини, а на Косову се налази кинеско наоружање код терориста?

Др Шешељ: Ја мислим да треба сви максимално да учинимо што је у нашој моћи, да имамо што боље односе са Народном Републиком Кином. Она се заиста показала као искрен пријатељ у овој балканској кризи. А Горица Гајевић је ишла на челу делегације Социјалистичке партије у званичну посету.

А што се тиче кинеског оружја на Косову и Метохији, то оружје се у Албанији нагомилавало још педесетих, шездесетих и понегде седамдесетих година. То је време кад је Албанија изашла из Варшавског пакта и била потпуно изолована у Европи и сарађивала искључиво са Кином.

После су се Еитер Хоа и његови сарадници посвађали са Кинезима па су и са њима прекинули односе. И кад кажем кинеско наоружање, обавезно истакнемо застарело кинеско наоружање нема модерног кинеског наоружања. Дакле, нема ништа што би указивало да данас долази наоружање из Кине. Не. То је оружје из 50-тих, 60-тих година.

Вођитељ: Гледалац Раде вас пита - уколико се догоди да имамо представника за Француску, да ли ћете напустити

Владу, или ћете тај поступак ипак оправдати?

Др Шешељ: Не. Тај поступак никако не бисмо оправдали. Ја очекујем да нећемо учествовати на Париској конференцији, а с друге стране, Српска радикална странка је прецизно поставила услове који се морају испоштовати. Дакле, оно с чим се никако не бисмо могли помирити. То је издвајање Косова и Метохије из правног система Србије или распоред трупа НАТО пакта на нашој територији. То је за нас апсолутно неприхватљиво.

Водитељ: Радивојевић - да ли сте свесни да Законом о ношењу оружја Србе на Косову бацате као жагавце вуковима?

Др Шешељ: То једноставно није тачно. Јер, ми смо наше Србе на Косову и Метохији који су за војску способни, образовали кроз борбени састав војске и полиције и зна наша држава шта ради у том правцу на Косову и Метохији.

Водитељ: Жугић - како коментаришете сусрет Ђукановића и Ђинђића са Шредером?

Др Шешељ: Па смешан сусрет. То вам је као кад миш и слон трче преко моста, па миш каже слону - ала тутњимо. Ђинђић се прикочао за Ђукановића па га не испушта никако, јер нема друге шансе за опстанак у политичком животу.

Друго је нешто ту проблематично - склоност актуелног режима у Црној Гори, Ђукановићевог режима да се додворава по сваку цену западним силама и да све отвореније наступа против српских националних интереса.

Водитељ: Ирина вас пита - да ли сте се срели са Генеријом Зјугановом?

Др Шешељ: Да, сад кад сам био у Москви. Приликом његовог борака у Београду не, јер је он дошао у међустраничку посету, он је дошао на позив левицарских партија, али кад сам био шеф парламентарне делегације Савезне скупштине имао сам званичан сусрет, цела делегација је имала званичан сусрет и са Генеријом Зјугановом.

Ми са Комунистичком партијом Русије не одржавамо међупартијске контакте и међупартијску сарадњу, али ценимо његову патриотску позицију и имамо добро мишљење о његовим патриотским активностима и да је тражио сусрет са мном ја бих се радо састао и сад у Београду.

Српска радикална странка међупартијске односе има са Општеруским народним савезом Русије и са Либералном демократском партијом Жириновског. Ми са њима имамо и међустраничку сарадњу и међустраничку контакт.

Са другим партијама Русије немамо међустраничку сарадњу, али као парламентарци, кад смо у функцији државника онда сарађујемо и са осталима.

Водитељ: Драган вас пита - да ли је Косово већ продато, а Владимир - због чега председник Милошевић не прогласи Приштину престоницом Србије?

Др Шешељ: Косово сигурно није продато. Друго, могла би се Приштина прогласити за престоницу, али шта то онда значи? Ако се престоница не би преселила у Приштину, онда то ништа не значи. Ја сам имао ту идеју још 1987. године, објавио сам у тада својој забрањеној књизи "Демократија и догма". Књига је после изашла у новим издањима и више није забрањена. Ако кога интересује може да сазна и у седишту Српске радикалне странке у Крагујевцу, може да добије и на увид ту књигу. Ја сам

ту идеју тада отворено заступао. Тада је то било могуће.

Сад је држава толико финансијски иштрљена да не би била у стању да пресељава престоницу. Огромне паре би требало у то улагати, али оно што смо се договорили у Влади Србије је да чешће седнице држимо на Косову и Метохији, да чешће идемо у обилазак и да сва министарства која су заступљена доле, што интензивније обављају своје послове на територији Косова и Метохије.

Водитељ: Милутин Бошковић констатује нешто што сте чини ми се и ви већ учинили - колико је паметно прихватити преговоре ван Србије у решавању косовске кризе, зар то није прихватање појма о сукобу две стране, а не о борби против тероризма.

Др Шешељ: Да, ја сам свестан тога и због тога сам против прихватања било каквих разговора, преговора ван наше територије.

Водитељ: Милан Петровић - ако се реши проблем Косова да ли ће Шиптари почети да плаћају струју, воду, порез и остале комуналије?

Др Шешељ: Па порез слабо плаћају, струју плаћају, јер им се иначе искључи. Ове друге комуналије слабо. Струју и телефон плаћају и то редовно, уредно.

Одмах им искључе надлежни органи. Тамо где не постоји могућност искључења, тамо избегавају плаћање. А што се тиче наплате пореза она је прло слаба на Косову и Метохији.

Водитељ: Бобан - када ћемо одбрани-ти Краљево?

Др Шешељ: Па, ја мислим да треба свим силама да бранимо Косово и Метохију, да не би после морали да бранимо

Народни посланици:

1. др Милан Божић
2. Александар Чотрић
3. мр Александар Милутиновић
4. Богољуб Пејчић

Ученом и подметањима до личног богаћења:
 факсимилни потписа народних посланика Српског покрета обнове, предлагача тзв. закона о привилегијама

и Краљево и Крагујевац, па и Аду Цигалију...

Партнерство за мир – подмукло предворје НАТО-а

Водитељ: Душан Јовановић - како сузбити то да Америка не стигне до Црног мора?

Др Шешел: Није нама сала циљ да сузбијемо амерички покушај да дође до Црног мора, нама је циљ да сачувамо своју територију. Желимо да се Русија што пре пробуди и да спречи та глобална америчка настојања, јер Американци су на изврстан начин већ дошли на Црно море.

Прво преко Турске одавно су на Црном мору, а онда и преко Бугарске и Румуније, јер су обе земље ушле у пројекат партнерство за мир које је једно подмукло предворје НАТО пакта. Зашто подмукло? Зато што су те земље стављене на располагање НАТО пакту и Американцима, који могу да употребе све њихове потенцијале, али Американци, с друге стране, не пружају неке значајније гаранције тим земљама и могу са њима у случају потребе да тргују.

Американци су дужни да бране сваку пуноправну чланицу НАТО пакта свим средствима, ако је она угрожена, а земље чланице пројекта партнерство за мир једноставно таквих гаранција немају. Оне само дају, а ништа не добијају заузврат.

Водитељ: Драган Вуловић - пошто се очекује инвазија на нашу државу, да ли постоје могућност да се одупремо томе?

Др Шешел: Постоји могућност и ја сам убеђен да ћемо се одупрети свим средствима ако дође до агресије.

Водитељ: Један гледалац вас пита о тајном документу Ције.

Једино америчко божанство је новац

Др Шешел: Интересантно је да нико жив није демантовао веродостојност података који се у њему налазе и материјално стање. Да су Американци у току прошле године 15 милиона долара уложили у финансирање субверзивних делатности појединих опозиционих политичких партија, синдикалних удружења и других асоцијација и тзв. независних медија и да ове године планирају 35 милиона долара.

Полемисали су с нама само по питању да ли је то био заиста тајни документ или јавни. Наравно, тај документ је извесним људима био доступан. Он се појавио на интернету. Ја нисам утврђивао да ли пре или после овог нашег саопштавања. Али, поента није била у тајности. Поента је била у чињеници да Американци финансирају субверзивне делатности унутар наше земље. То је суштина. То нам нико није оспорио. А, сад, степен тајности у јавности, то је сасвим депласирано.

Ево, сад Американци јавно планирају да један њихов истакнути државни функционер лично предволи опозиционе активности у Ираку. Штампаче је то недавно објавила, јел тако?

Водитељ: Вуковић - да ли је тачно да Србија, уколико јој нека одлука Савезне владе не одговара, по Уставу не мора да је испуни, док Устав Црне горе то не дозвољава?

Др Шешел: Устав Србије и Устав Црне Горе нису усклађени са Савезним уставом и неусклађенији је Устав Србије, јер је он донешен 1990. године, кад се већ називао распад претходне Југославије, а Устав Црне Горе је донешен после Савезног устава из 1992. године, али ипак има неких неусклађености.

И Савезни уставни суд је наложио и једној и другој федералној јединици да ускладе своје уставе. То је један спор поступак, спора процедура, али то ће морати да се уради. И то није једина неусклађеност србијанског Устава са савезним.

Водитељ: Матовић - када ће већ једном да се укину санкције, и када ћемо почети да живимо као на Западу?

Др Шешел: Санкције нам неће укинути. Притисци неће престати док нам не отму Косово и Метохију, Санџак, Војводину и Црну Гору, или док док их ми не убедимо да нам то никад не могу отети.

Водитељ: Једна констатација - Зоран Пауновић каже: мишљења сам да Влада Републике Србије није успела да се обрачуна са тероризмом на Косову и зато

Србији нису потребне стране трупе да би завела ред на сопственој територији, она има и своју војску и своју полицију

Робин Кул: понуда британског министра иностраних послова изједначава државу Србију са шиптарским терористима

сматрам да би требало колективно да поднесу оставку.

Др Шешел: Па нисмо се до краја обрачунали с тероризмом због међународних околности. Иначе, летос смо имали једну веома успешну акцију и све веће терористичке банде уништили, разбили, а онда кад су Американци видели да ћемо до краја тај посао завршити, интервенисали су, запретили директно бомбардовањем.

Ми смо тражили варијанту да ипак то бомбардовање избегнемо. Дакле, да не ризикујемо оно што смо постигли, да не ризикујемо нека већа разарања, а ствар ипак држимо под контролом.

Водитељ: Драган из Шумарица - када ће Влада да реши питање држављанства избеглица из БиХ? На држављанство чекам већ више од годину дана.

Др Шешел: То мора да реши Савезна влада и тог проблема сам свестан. И то је био један од наших услова у тим консултацијама за улазак у Савезну владу. Али тај проблем се веома споро решава.

Водитељ: Милан из Крагујевца - да ли ће се наћи решење за ратне војне инвалиде из 1991. године, у контексту решавања стамбених питања?

Др Шешел: То је, пре свега, ствар локалне самоуправе, локалних органа власти. Тамо где су радикали на власти, у земунској општини, тај проблем је ефикасно решаван. Ми смо дали више од 200 бесплатних планева инвалидима овог рата и деци палих бораца, а и већи број станова је додељен за оне који су тежи инвалиди и за оне који нису били у стању да се снађу на други начин.

Водитељ: Заиста, пристигао је велики број питања која се односе на исплату пензија. Трајо Антић пита - ко је завукао руке у пензијски фонд када нема пара за пензионере?

Др Шешел: Ми нисмо затекли ни једног динара у пензијском фонду Србије. Паре су давно, давно потрошене. И на рационалне, а углавном на нерационалне сврхе. Годиницама исма пара у пензијском фонду. Тренутно укупна маса пензија је за 15% већа од укупне масе плата.

Просечна пензија је већа од просечне плате.

И за сваку исплату ми се довијамо како знамо и умемо да нађемо паре. И да несрећа буде већа, Савезни завод за статистику је разним мешетарењима дошао до две методологије обрачуна, па је први пут неке запослене раднике, који не примају плату уопште, избацио из обрачуна просечне плате.

Као - они не примају никако, па се и не рачунају. А они у радном односу и иде им радни стаж. И, кроз неколико година су онда исплаћивани већи износи него што се могло исплаћивати. Ми настојимо да ове године обезбедимо редовну исплату пензија, да обезбедимо да се пензије усаглашавају са реалним растом плата, а да ли ћемо у томе успети, само, видеће се.

Водитељ: Предраг Гуцулић пита - да ли је могуће компензирати у дугове грађана за електричну енергију порез и остала давања за дуг државе према грађанима, који је много пута већи. Ако је у мом случају, за лечји додаток, годину и по дана и шест до седам породичних пензија.

Др Шешел: У принципу може и о томе у Влади разговарамо. Имамо једну идеју, само нам је ту потребна нека већа приватизација са укључивањем страних партнера која би донела већу суму новца нашој земљи. Нешто слично као што је било пре две године, пролајом 49% телефонске компаније.

Да уђе једна таква маса новца, да ми тај новац уложимо у електропривреду, а konto њега издамо бонове за плаћање електричне енергије и све заостале лечје додатке, заостале пензије, заостала социјална давања исплатимо кроз те бонове.

Да онда ти људи могу у наредних неколико месеци све рачуне за струју плаћати на тај начин. То би њима много значило, то је за њих готов новац. Ми не би деловали инфлаторно, не би се повећавала маса готовог новца у оптицају, јер би се ови бонови само за плаћање струје користили, а с друге стране имали би једну велику, крупну инвестицију у електропривреду, која је за нас најреентабилнија производна грана, која је за нас покретачка снага развоја, и ако хоћете, основна социјална категорија.

Ми имамо најјефтинију цену струје у Европи, заиста багателну цену струје и наша влада је поносна, од кад смо ми ступили на власт, на дужност, било је само једно покушење струје у мају месецу 9,5%, а јесенас када је требало кренути по закону на зимску тарифу, уместо да зимска тарифа буде 50% скупља, била је само 25% скупља. Ја мислим да смо ту постигли највећи резултат у Влади народног јединства.

Водитељ: Светозар - зашто члан 11. став 7. Закона о порезу на имовину грађана у Србији прави разлику између грађана који су уступили вишак стамбеног простора без накнаде избеглим лицима из Книнске крајине и Западне Славоније, а везано за ослобађање од пореза на имовину.

Др Шешељ: Ја мислим да је крајње коректно да грађани који су део свог стамбеног простора уступили Србима избеглим из западних српских земаља, добију одређене пореске олакшице. Ништа коректније држава није могла ту да смисли.

Водитељ: Наш гледалац Лечић и гледатељка Владанка постављају питања која се односе на то како да плате порез на оружје. Госпођа Владанка је оружје добила као трофејно оружје, дакле наследила га од свог мужа, а Лечић пита како да плати порез са пензијом од 1.000 динара. Такође је наследнио оружје од свог оца.

Др Шешељ: Да, па ја знам да је тешко платити ту таксу. Али и оружје је једна врста луксуза. Не можете ми рећи да је сваком грађанину неопходно да има оружје. Ако је у питању нека драга успомена, нешто што се мора сачувати као успомена на супруга, на неког другог сродника, итд, онда се то оружје може онеспособити и на тај начин грађанин више није обавезан да плаћа прописану таксу. То је оно тзв. заливање оружја, заливање цеви.

Оружје је онеспособљено за употребу и томе углавном прибегавају колекционари оружја. Дакле, код сваког пушкар тај поступак може да се проведе. И остаје друга варијанта, ако није реч о тако драгој успомени, која се мора чувати по сваку цену, да се оружје прода.

Водитељ: На крају - због чега је Радикална странка предложила да се плаћају таксе на бројило, мобилне телефоне и за неуплате и неожењене.

Такса на луксуз

Др Шешељ: Ми нисмо предложили плаћање таксе на бројило, али смо подржали ту иницијативу јер од када постоји телевизија у нашој земљи, плаћа се и такса на телевизију. Само што је наплата раније ишла путем инкасаната, од врата до врата.

Па некад инкасант нађе корисника, а некад не нађе. Неко плати, а неко не плати. Наплата кроз таксу за бројила је много ефикаснија. Ту сви плаће. Spreman сам да разговарам само о износу таксе, да ли је превелика или не, јер овакви сви морају да плаће.

Што би ја плаћао ту таксу, а други не морају. Неки су избегавали, сада не могу да избегну плаћање таксе на телевизију. Што се тиче таксе на мобилне телефоне, мобилни телефони су луксуз. То је био начин да прикупимо новац за исплату пензија и друга социјална давања. Досетили смо се мобилних телефона, јер то још није неопходно сваком човеку, а да сам сасвим у праву говори чинишница, да кад су увели ту таксу, свега 3% људи је одустало од даље претплате на мобилне телефоне.

Значи, нису били толико погођени да би одустали од коришћења мобилног телефона. Самим тим што нису одустали од коришћења мобилног телефона, дали су нам за право. Ми смо прона-

шли једну категорију грађана која има ипак неки вишак новца.

Одних треба узети и дати онима који новца немају. Ја се не могу пожалити. Имам плату савезног посланика, солидно, око 5.500 динара. Па, ја себи не бих могао приуштити мобилни телефон, да нисам потпредседник Владе и да ми није даг на располагање мобилни телефон, за који рачун плаћа Влада. Ја не бих имао мобилни телефон. Не бих могао да га платим. Имам четворо деце, имам супругу која не ради. Зато ја за мобилни телефон не бих имао пара. Зашто бих онда жалио некога ко има пара за мобилни телефон. Ако има пара за мобилни телефон, значи ипак има солидне приходе.

Па онда нека плати држави месечно 100 динара - није страшно, поготово ако зна да тих 100 динара иде за пензије и за друге облике социјалних давања. Ово је једна измишљотина СПО да спремамо таксу на неожењене и неуплате. То уопште нико озбиљан није ни помислио да ради. О томе није било говора, то вам гарантујем.

Али, видите шта ради СПО у Београду? Напада рационалне таксе које смо ми увели на оружје, на мобилне телефоне, на регистрацију возила. Зашто на регистрацију возила? Зато што је то била паметнија варијанта. Морали смо или да поскупимо бензин или да уведемо ову таксу на регистрацију. За возила до 1150 кубика плаћа се 300 динара годишње, то је мање од једног динара дневно, то је много мање него да смо дизали цену бензина.

Да смо дигли цену бензина, она би деловала инфлаторно, а ова такса не делује инфлаторно. Ми смо сада овим законом исправили један недостатак раније Уредбе, дали смо попуст од 30% за старији аутомобил. Што се тиче ових који нас критикују - они су увели чак таксу на псе.

СПО опорезовао кућне љубимце

Јесте ли чули да је Скупштина града Београда увела таксу на псе. Па то је страшно. Неко уводи таксу на псе, не може увести таксу на људе. И шта је последица - да људи избацују на улице керове, које су и тако једва издржавали у својим становима, и сада је Београд пун чопора паса луталица. Знате, има једна категорија људи - а ја мислим да сваки човек у принципу, човек у правом смислу речи, воли животиње. Неко себи може приуштити, неко не може да има у кући животиње. Али, постоји једна категорија људи која без животиња не може да живи.

То су стари, усамљени људи, који јединоставно животинг пријатеља нађу у псу, у мачки, итд. Та домаћа животиња је један громобран који штити од животинских искушења, од нервозе, од напетости, од свакодневних фрустрација. Знате, колико ћете видети пензионера - добију ту своју бедну пензију од које ни сами не могу да преживе, па оду купе,

векну хлеба, изађу у парк и хране голу-бове. То је природно сваком човеку.

И сад још уводити таксу на кућне љубимце је заиста бесмислено. Да не говорим о оној такси од 3% која је више од свих ових наших такси. Кроз сваки производ кроз сваку наплату се рачуна. Прво су гарантовали у предизборној кампањи да ће то укинути, па је у једном тренутку било укинута, па су онда поново увели. Дакле, вичу - држите вука - а лишице сво месо однесоше.

Водитељ: Један гледалац пита да ли сте вечерас у Крагујевцу зато да бисте лоше говорили о Вуку Драшковићу или да говорите о томе због чега нису испуњена обећања која сте дали у предизборној кампањи?

Др Шешељ: Које обећање нисмо испунили? Прво, нисмо дали ниједно обећање које бисмо преко ноћи испунили, али да смо се својски ухватили са свим проблемима, то је чинишница. И да неких резултата имамо, и то је чинишница. Погледајте, уосталом, најлакше је вама Крагујевчанима рећи да има неких резултата. Како се Влада Србије понела према Крагујевачкој "Застави". Крагујевачка "Застава" је живнула.

"Застава" покретачка снага Крагујевца

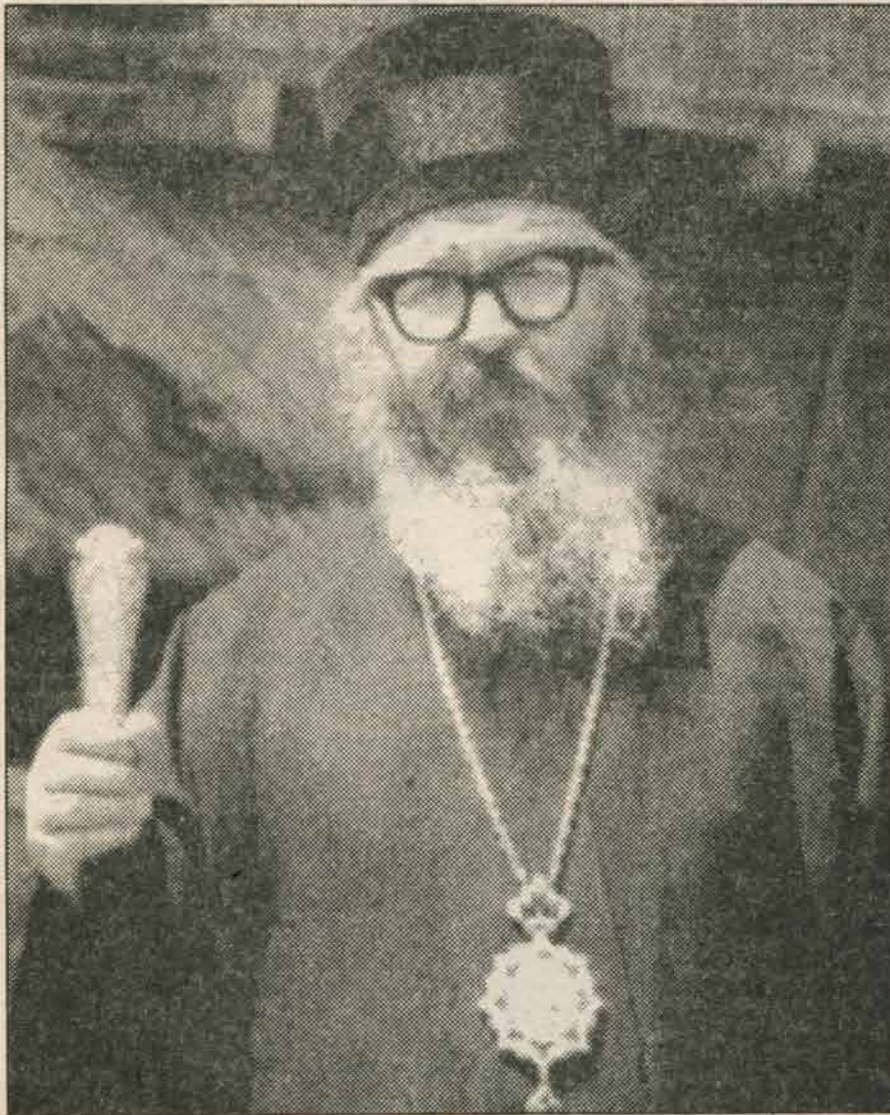
Прво смо једног министра из Владе послали у Крагујевац, наравно уз његову сагласност, да буде председник Управног одбора, а онда смо изнашли паре, кроз разне облике давања - негде око 360 милиона динара се кроз разне варијанте накупило да би потпомогли обнову производње у "Застави" и донели смо одлуку да сви државни органи, органи локалне самоуправе, и јавна предузећа, кад купују аутомобиле, могу да купе искључиво аутомобиле из "Заставиног" програма.

И даље ћемо помагати, а већ се виде одређени резултати. Постепено се радници враћају са принудних одмора, повећава се број ефективно запослених радника, расте производња, сваки месец је све већа производња, и ја мислим да постоје шансе да "Застава" стане на ноге.

Има још проблема у наменској, али ту без сарадње Савезне владе не можемо ништа постићи. Савезна влада треба да исплати један стари дуг, мислим да је то нешто око 60 милиона долара за оружје које је раније извезено у неке земље, па је наплаћено, али је новац остао на савезном нивоу. То је преко ове фирме која се бави експортом наоружања, једне специјализоване фирме, није битно. То треба да се плати.

И, наравно, имамо смо договор са Савезном владом, пошто смо повећали буџет за ову годину, да један део новца из тог буџета иде на набавку производа наменске индустрије из Крагујевца.

То сад нешто спорије иде. Инсистираћемо да се тај проблем што пре реши. "Застава" је покретачка снага Крагујевца. Ми смо свесни да има проблема и у "22 септембру" и "Филипу Кљајићу", у

Др Шешел није критиковао владика Артемија по питању његовог обављања свештеничке дужности, него искључиво по питању његових политичких активности

текстилној индустрији. И ту сад покушавамо да нађемо неке варијанте. Неке ствари смо већ започели око решавања кризе у текстилној индустрији уопште, а и око "Филипа Кљајића" ћемо морати да тражимо неку варијанту, али се ту суочавамо и са проблемом лошег руковођења.

Знате, морамо многе неспособне људе склонити с оних места на којима се данас налазе, да би могли успешније да се решавају економски проблеми.

Водитељ: Ево, имамо још пар минута - Милица пита: пошто често гостујете на Јагодинској ТВ Палма плус, прича се да сте сувласник те телевизије. Пита да ли је то тачано, а ако није, објасните заступљеност Радикалне странке на том медију.

Др Шешел: Нисам сувласник, а ми радикали се увек одазивамо на све позиве да гостујемо у РТВ емисијама широм Србије. Желимо што више тих гостовања, желимо да одговоримо грађанима на њихова питања.

Желимо да имамо што директнији контакт с народом. Ја мислим да се до сада није никада десило да ме ваша те-

левизија позове, а да се не одазовем. И не само ја, него и сви други челници Српске радикалне странке. Тако је и са Палмом плус у Јагодини, и са свим осталим телевизијама и радио станицама у Србији. Наравно, постоје и неке код којих не можемо никад да се појавимо.

Ја сам можда једном био на Крагујевачкој градској телевизији, али она је за радикале потпуно затворена. Има тако још неколико телевизија у Србији, да иронија судбине буде већа углавном су то телевизије под контролом Коалиције "Заједно", на којима не можемо да се појавимо - телевизија у Крагујевцу, градска телевизија у Нишу, телевизија у Трстенику итд.

"Глас Америке" забрањен у Америци

Водитељ: Небојша Пеших пита - дали мислите да је потребно човеку од 30 и више година забрањивати да сам одлучује шта је истина, а шта није у иностраној штампи и на страним телевизијама или га треба усмерити на само једну телевизију или новине?

Др Шешел: Ми уопште људе не усмеравамо на тај начин, нити забрањујемо страну штампу, страну телевизију и страни радио. У Србији има огроман број сателитских антена. Сви наши грађани који имају сателитску антену могу да прате било који страни програм. У Србији је сасвим слободна продаја стране штампе из било које земље света.

Чак из Хрватске имате листова које можете да купите у Београду. Оно што смо ми забранили то је реемитовање на домаћим радио и телевизијским станицама, шпијунских програма страних радио и телевизијских станица, не комерцијалних него шпијунских које финансирају стране владе у сврху субверзивних делатности, као што су "Глас Америке", "Дојчевеле", "ББЦ", "Франсинтернационал", "Слободна Европа".

То су радио и телевизијске станице које служе за вођење пропагандног специјалног психолошког рата против одређених земаља. "Глас Америке" не сме ни у Америци да се смитује. Он је намењен само за иностранство, баш због таквог свог садржаја, због државне пропагандне функције. И зашто би ми омогућавали да се то смитује преко наших домаћих медија.

Водитељ: Милетин пита - како то да вам је засметало што Рада Трајковић форсира свог брата, а не смета вам што то исто ради Наташа Јовановић чији је брат за непуних годину дана добио четири функције што је унело, како каже наш гледалац доста буле у градском одбору у Крагујевцу?

Др Шешел: Па где је добио функције? Дали су то функције државног карактера? Видите, то није никакав проблем. Наташа Јовановић је дугогодишњи истакнути активиста Српске радикалне странке. Њен брат је значајан активиста наше странке. Нешто касније се учланио него Наташа, али се и он одавно учланио и веома је активан.

Нама није био проблем што су и Рада Трајковић и њен супруг били од оснивања Српске радикалне странке на Косову чланови, активисти, истакнути активисти и обоје су у странци напредовали, независно једно од другог, па су обоје били посланици, један савезни, други републички, па је Рада постала и министарка. Није то проблем, проблем је кад неко злоупотребљава своју страначку функцију, да би у склопу државних функција протежирао неког свог сродника.

Кад би Српска радикална странка освојила власт у Крагујевцу, па сад неко из те власти почео да форсира своје сроднике на одређене функције, то је проблем, а не кад неко својим сопственим заслугама избори одређену позицију и сл. То је огромна разлика.

Ево погледајте ситуацију у Београду, у земунској општини. Нема ни један сродник на истакнутој функцији, када је реч о активистима Српске радикалне странке.

Погледајте град Београд, Српски покрет обнове је само сроднике поставио на кључне функције. Значи, страначки ак-

ништити се боре да се освоји власт, а кад се освоји власт онда рођаци деле функцију. Па на пита то личи?

Критика Артемија увреда Исуса Христа

Водитељ: Миодраг Ристић моли за коментар поводом изјаве да ћете бити искључени из Српске православне цркве због вређања епископа Артемија.

Др Шешел: Није то изјава из Српске православне цркве, то је једна будала изјавила, извесни Димитрије Калезић који је професор Богословског факултета и тиме показао своје апсолутно непознавање и црквених канона, црквеног прала и показао се као хуља у оном чисто људском, а не политичком смислу.

Он је близак Новој демократији и он је то тврдио у штампи, мислим да је то било у Блицу, у Гласу јавности и још по негде, да сам ја тиме што сам увредио владика Артемија, увредио Исуса Христа. То је страшно. Како такав глуп човек може да буде професор Богословског факултета, мени није јасно.

Па, један од разлога дефинитивног хришћанског раскола из 1054. године је тај што је католичка црква форсирала

принцип непогрешивости Папе једног унутар цркве који се сматрао христовим наследником на земљи, христовим представником на земљи, а наследником апостола Светог Петра. Православна црква то никад није прихватила, а овај Калезић је сада прогласио све владике безгрешним.

Ја никад нисам критиковао владика Артемија по питању његовог обављања свештеничких дужности, црквених дужности, него искључиво по питању његове политичке активности, мешања у страначке послове, пристајање уз једну маргиналну ванпарламентарну политичку странку какав је Српски покрет отпора и посебно сам га критиковао због његовог долдровања Американцима, служења америчким интересима против сопственог народа.

И овај каже - увредио Артемија, увредио Исуса Христа. То је страшно, како такав човек може да буде професор на Богословском факултету. Онда се поставља питање - какви људи васпитавају, образују студенте Богословије и сл. Знате, црква не сме да се меша у страначке послове.

Кад год се меша у страначке послове она самој себи нашкоди, она се испрља

на извештан начин и сва црквена лица која су се мешала у страначке послове огромну штету су наносила Српској православној цркви.

Видите овога Љубомира Ранковића из Ваљева, на раније Жарка Гавриловића, на многи други, на група свештеника из Ваљева која је пред прошле изборе издала проглас и позвала народ да гласа за једну конкретну политичку партију, за монархију. То је страшно.

Трагична судбина Срба на Балкану

Водитељ: Др Шешел, рекли сте нехте коментарисати изјаве политичких маргиналаца тако да нећу тражити од вас да одговорите о захтеву Новака Килибарде, али најављено је да путујете у Црну Гору. Којим поводом?

Др Шешел: Требало бих ускоро да путујем, још није одређен датум, знате. Треба да обиђем нашу странку у Црној Гори. Српска радикална странка делује, постоји и делује у свим српским земљама и ја сам се успут распитивао има ли могућности да се појавим у неким пригорским медијима, радио и телевизијским станицама и то је тај несрећни Килибарда сазнао и наступио онако како је наступио.

То мене не изненађује, то само говори о трагичности наше судбине на Балкану, да се појави тако неки политичар који јавно затражи да унутар једне државе, да потпредседник владе једне федералне јединице не може да уђе у другу федералну јединицу.

Ништа ме то не може изненадити, јер већ таква искуства имам у Црној Гори. 1994. године су ме протерали, противуставно, незаконито, на рукама ме јуначки послали до авиона, две године ми забрањивали улазак и тд, али то говори колико се заостравају односи у Савезној Републици Југославији и колико је сепаратизам у Црној Гори попримио маха.

Водитељ: Ево, рекох малочас, на крају, али сада дефинитивно на крају. Неуслађеност Србије и Црне Горе све се више интензивира, последњи разлог је чини ми се одлука о отварању Дебелог Бријета. Је ли то уставна или неуставна одлука.

Др Шешел: Актуелни режим у Црној Гори, режим Мила Букановића отима брутално поједине функције савезних органа власти, као што је вођење граничних послова, отварање граничних преграда и многе друге. То ће у једном тренутку морати да се реши. Што се пре реши, то боље.

Водитељ: Хвала вам на времену које сте одвојили за наше гледаоце.

Др Шешел: Хвала вама што сте ме позвали.

Водитељ: Била је ово емисија Прес Плус. Поштовани гледаоци гледајте нас поново и наредне недеље од 21 час. Пријатно вече.

Режим Мила Букановића брутално отима поједине функције савезних органа власти

ЕКСКЛУЗИВНО

**ПОСЛЕДЊИ ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА КУПОВИНУ
НАЈЈЕФТИНИЈИХ ПЛАЦЕВА У СРБИЈИ**

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ

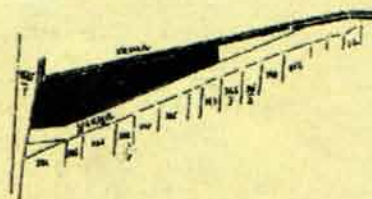
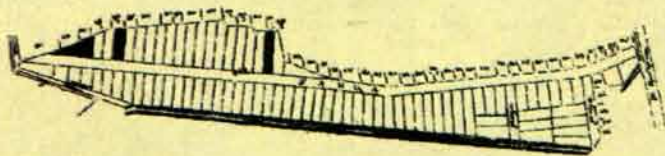
ЈАВНИ КОНКУРС

За доделу плацева у Петровчићу и на две
локације у Јакову

- Плацеви се уступају уз накнаду наведену поред скица
- Право учешћа на конкурс имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име оглашавања уплати 50.00 динара на жиро рачун „Земунских новина“, број: 40805-637-5-6006714
- Пријаве на конкурс достављају се Одељењу за имовинско-правне послове Општине Земун, Трг победе 1, други спрат - соба број 60
- Све информације на телефон 011/198-323 локал 36

ПЕТРОВЧИЋ

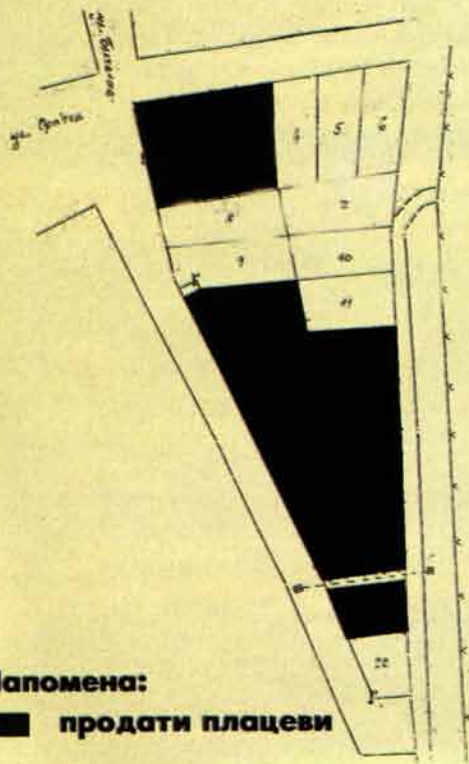
15
din/m²

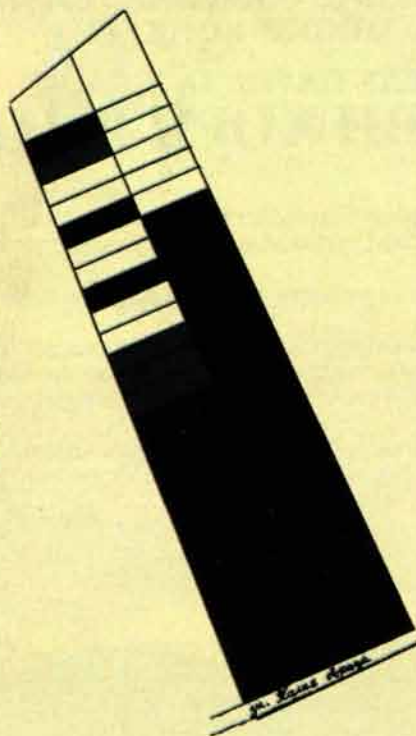
СВИ ПЛАЦЕВИ СУ ВЕЛИЧИНЕ ОД 4 ДО 7 АРИ

50
din/m²

30
din/m²

ЈАКОВО

Напомена:

■ продати плацеви

**ЦЕНЕ ПЛАЦЕВА ВАЖЕ
ДО 28. ФЕБРУАРА 1999. ГОДИНЕ**

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС**

**ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ**

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина”, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун поље.

- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.

- Парцеле се додељују уз надокнаду од 100 динара/м².

- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 100 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине”.

- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

У непосредној близини Беовоза, са излазом на два аутопута. Уређен је пут до насеља, а завршава се и главна улица

